D E

SACRIFICIIS

LIBRI DUO:

Quorum Altero explicantur Omnia

JUDÆ ORUM,

NONNULLA

GENTIUM PROFANARUM

Sacrificia:

Lors air agis Domelicis.

SACRIFICIUM CHRISTI.

UTROQUE

ECCLESIÆ CATHOLICÆ his de rebus Sententia contra Faustum Socinum, ejúsque Sectatores desenditur.

AUTORE

GUILIELMO OUTRAMO S.T.P.

Ecclefia S. Petri apud Westmonasterienses Canonico.

LONDINI

Typis T. Roycroft, Impensis Richardi Chiswellad Insigne Rose Coronate in Cometerio D. Pauli. MDCLXXVII.

110111000

To a constitue of

Imprimatur,

21410

Dec.14. G. Jane R. P. D. Henr. Episc. 1676. Lond. & Sacris Domesticis.

BUCOUR

MUIDIFICION

Service of the servic

SECTUA

GUILLELMO OUTAAM STERL

Nobiliffimo Honoratiffimoq; Domino, Domino THOM Æ Comiti de Danby, Vicecomiti de Latimer, Baroni de Kiveton, Partis occidenvalis Agri Eboracensis Militiæ Præfecto Regis Locum tenenti, Summo Angliæ Thefaurario, Regiæ Majestati à Consiliis Secretioribus, IIbustrissimiq; Ordinis Georgiani, five Perifeelidis Equiti Auraro grand lugbil paraisal ideas

UVM ea don ergo me fuit, Clariffume Domine, ma, Tuorumque benevolentia, quam & meeum Ipfe sæpe recolere

debeam, & apud alios commemorare; non

Epistola Dedicatoria

non committendum esse duxi, ut Libri bi de Sacrificiis à me scripti sine tui erga me favoris grata mentione ederentur. Que quidem commemoratio mea etiamsi ad bonorem tuum (quo te maxime tue ipfins virtutes cumulant) incrementi nibil afferre possit, eo minus tamen prætermittenda à me fuit, quod alia mibi nulla sit ratio, aut facultas, qua melius possim gravum erga Te testari animum. Neque verd ut Amplitudinem tuam permagno bonore studióque colam, ea tantum, que in Memetipsum beneficia contulisti, faciunt, sed multò magis officia illa, que quidem R egiæ Majestati, que Ecclesia nostre Anglicana, que universa Reipublica summa cum Fide, & Sapientia, maximaque diligentia prastas. Que quo dintins prastare possis, faxit Deus, ut valetudine, rerumque omnium falicitate animi tui altitudini, & fingu-Lari

Epistola Dedicatoria.

lari prudentiæ pari quam dintissimè per fruare Que Tibi ex animo precor ut qui sim

Amplitudini &

Dignitati tua

Devotissimus

Guilielmus Outramus.

Applicate Dediction L. Les portiones pari chien disciplina por Consequently of the South States the transfer and the transfer · Compared the second service of the second Saltinita & Saltinita Company of the contract of the beging paragraphs in selections, Dentall inc Was a company of the second of the some med to little appropriate a firm to the matter of strong the second through a feet L'evotillines Ecolor was a resignation of the works the involve of the second of the second fortypite, pilkerniere belegense bryder Guilielmus Ouramus. Alema, Mrs. alchudente, vergent que consurues defected temperate and description of the forest

PRÆFATIO.

C. 上加速 美国

Reservation

42.8 not

412 605 60

DUM Vir perquam Venerandes Joannes Dominus Episcopus Roffensis fermones mucum ante annos aliquot de Bes - sugar de Sacrificio Chrifte foreret presidit , at a curimen colloquia refir à means lige et dete fersentiam es consigno recisarem ad Populum dia ante babità. Quà perlettà portari me continuò cepit Reverendus Parer (mins tim autorites , sa stum judicium phyrinam apud me valebyt) se que a pornatula operime cutfim atque breviter, arriger am, ea paulo latius explicata literie Latinie confignasem. Quad fimul as in me fusceperant, precipudo os Seriptores Socialianos (quibafeun maxime certamen mibi futurum vidi) prima omerium relegendos duni. Quos, qui corum scripta legerit, ita de morte lesu Christi, ita de Illius Sacrificio (quod

PRÆFATIO.

(quod à morte ejus semper sejungunt) judicasse semper, ut alteri omnem plane detrucerint panz vicariz rationem, nibilque nobis gratic apud Deum altero impetratum existimaverint: ut qui licet Mortis ejus vim aliquo modo circa Deum, vim tamen Sacrificii ejus circa bomines primò versari statuerint. Quibuscum etiamnum sentiunt omnes Socini Sectatores.

V. Crell. contra Grot.c.8.partic. 4 & c.10.partic.3.

Hat. 53. 12.
1 Pet. 2. 24.
1 Tim. 2.6.
Matth. 26.26.
1 Cor. 15.3.
1 Cor. 15.3.
18. Rom. 4.25
Hebr. 13.12.
Matth. 20.28.
Rom. 8.34.
Hebr. 7.25.
1 Job. 2. h.

(aug)

Neque bos movet, quòd Christus peccata noftra tuliffe, quod pro nobis, quod pro peccatis nostris, quod propter peceata nostra mortuus, quod fanguine fuo peccara nostra expiasse, quod se ut arnaulgos pro omnibus dediffe, animamque fuam ut Apreor pro multis, quod eviolycever tos how, quod Ad vocatus noller dicitur. Hec enim omnia loquendi genera , alique , fiqua fint , fimilia alium fatile recipere posse sensum dicitiant, ac qui tis à multis seculis ab Ecclesia Christiana tributus fuit, abumque quiden, fi rationem fequi volumus, iis tribui oportere. Ferre peccara idem quidem, inquium, quod peccatorum panas lucre in factis literis quandoque valet; fed to idem etiam, quod peccata auferre, bocthe morte lefa Civilia, its de l'ilea Sacrincio

eft, Extinguere, aut Remittere. Ex quo Deus ipfe peccata ferre à Mose dictus est. Pro Exod. 34.7. nobis mori nibil minus quam vicariam pænam designare judicant, quippe quod nos ipsi (quibus aliena peccata luere in officio esse nemo dixerit) alii pro aliis mortem oppetere, si temporum ratio postulaverit, in sacris literis justi jumus. Neque relique magis apud eos valent; ut quibus Christus 1 706.3.16. pro peccatis nostris mortem subiisse dici vifus fit, quòd mortem ad ea delenda subiit, non, quòd pænas eorum luit : le propter peccata noftra mortuus, ut cui cruente mortis occasio nostris extiterit ex peccatis: itémque suo ipsius sanguine peccara nostra expiasse, quatenus (ut Crelli) Ad Hob. 13.12 verbis mar) mortis fuz cruentæ interveneur in coclestia illa adyra penecravic, suaque cura nos peccatorum reatu poenaque folvit : arque etiam fele un et alixulgor animamque luam un xus Teor dediffe, non quod vicarias pænas fubin, fed quod ex impensa vità sua co nobis exemption ad pietatein, rem ad falutem neceffariam, & fibi jus corpotestas excitit nos à peccatorum fervisive, est rumque pænis liberandi: "Ac denique in que peccareflant.

restant, exequar, nibil minus quam Advocati munus in Iesu Christo Advocato nostro agnoscunt Socini Sectatores, ut quem non ideo Advocatum, aut évoluzaver dici judicent, quòd nos, ac nostra Deo commendat, sed quod potestate à Deo acceptà nos ab peccatis suppliciisque, si se adeamus, tutos prastat. La scilicet Socini Discipuli, quoties urgentur sacris literis, vel ad verborum ambiguitatem, vel ad sensus quosdam tralatitios, tanquam in castra, fe recipiunt. Quas etsi latebras, bis de rebus dum cogitarem, ipfà locorum ratione, quibus de Sacrificio Christi agitur, iis occlusas nonnunquam vidi, tamen dispiciendum existimavi, an ex natura ipsarum rerum, nempe mortis & Sacrificii Christi, paulo certior elici, constituique posset sensus earem oms nium locutionum, quibus rerum earum vis, ac ratio in facris literis enunciatur: fore ratus, id fe fieri poffet, ut majorem paffim res ipfe verbis, quam. verba rebus lucem afferrent. in man Alibab vogt

Que dum mecum reputabam fubibat animum faeras literas de Christo, ut de Pomifice nostro, de morte ejus non tantam ut de morte Marryris, & Testaro ris meminife, per um etiam victime piacularis proreflant,

pecca-

peccatis Generis bumani cafa. Ad bac, Pontificem Judeorum Iesum Christum Pontificem nostrum, eoruma; victimas piaculares (nequid bic de reliquis dicam) Christum,ut victimam,adumbrasse. Ac deniq; non dubitandum effe, quin quod typis adumbratum, Antitypo verè prastitum effet. Que cum sententia mibi penitus in animo insedisfet, aggrediendum existimavi ad Sacrificia Judaorum, & diligenter enucleandum, que propria sit Sacrificii ratio, quanam effent Sacrificiorum genera legibus Mosaicis designata, quanam pracipue eorum generum Sacrificium Chrifti adumbraverint, quantus effet uniufcujusque generis delectus à Deo institutus, quibus perfonis genus quodque vel imperatum, vel permissum, quibusq; de causis, & quibus ritibus, & quo in loco immolandum, & conficiendum effet, quanam effet Tentorii facri, qua Templi Hierofolymitani,qua ara rite dedicata, que etiam menfe facre ratio, que Sacerdotum, que Levitarum,que Offerentium inter immolandum partes fuerint, ac denig; quid Doctores Judaici, quid populi profani de suis utriq; sacrificiis, quidque etiam veteres Christiani de utrisque olim judicaverint.

PRÆFATIO.

Que omnia (ut le alia multa) mecum in animo agitanti bina de Sacrificiis Judaorum nata mibi fententia erant. Primo, corum omnium vim, perinde ac vim sacrarum precum & gratiarum actionum, circa Deum propriè versatam esse; ut que omnia ad ejus gratiam vel impetrandam, vel commemor andam divinitus inslituta viderim. Deinde, vi&imas piaculares peccata, de quibus immolabantur, pœpå vicaria expiasse. Que duo (ne Judeorum sacra, ritusque ad ea pertinentes una cum rebus Chr flianis eundem in locum cumulando bis que tra-Starem, obscuritatem, Lectoribusq; tadium afferrem) seofum priùs demonstranda duxi, quam de Sacrificio Christi agerem. Ac cum eadem poene opera, qua duo illa jam proposita, Judaorum omnia Sacrificia exponi posse intelligerem, totum potius bis de rebus locum, quam quidem partes illius aliquas, earimq, alias ab aliis distractas, patefaciendum existimavi. Atque ita factum, ut de Judaorum Sacrificiis (adjectis etiam, ubi id referre arbitrabar, que Gentium aliarum Sacrificia explicent) institutiones basce scripserim. Quas ils utiles fore spero, qui (quod pernoscere omnium interest) que stt Sacrificii lesu Bristi vis, & ratio, scire cupiunt.

Henricas Capitum

ELENCHUS CAPITUM.

LIBRI PRIMI.

CAP. I. Xponuntur duo Sa Deo, aliifque al	quibus tributa;
ultro citroque disputari solent.	D.1
C A P. II. De locis ad Sacrific hibitis	ia facienda ad-
CAP. III. De Templi Tentoritque natura acratione.	
CAP. IV. De Sacrorum Ministris	. 42
CAP. V. De Consecratione Sace corum.	rdotum Aaroni-
CAP	CAP.

Elenchus Capitum.

CAP. VI. De vite	, corporis, familiaque bonesta	THE REAL PROPERTY.
	Aaronicis postulata. 6	L
CAD VIII Ouid	oitis. 7 S quotuplex sit Sacrificium	A 2021
nd Hebrewum Ces	Sum docetur. De fertis en	2
www foerintim noi	ssum docetur. De fertis eo	
CAP. IX. De witte	marum delectu apud Judeo.	c
babito.	9	
	tur omnia victimarum genera	
Lege Mosaica design	gnata. De bolocaustis specia	
CAP. XI. De Sacri	ficiis salutaribus, eisque, qua	
ad Salutaria aliqu	ificiis falutaribus, eisque, qua uo modo referri possunt, qualia	ı
erant, que primo	genitorum, & decimarum no	
mine lacka cram.	The state of the s	L
CAP. XII. De Sac	rificiis piacularibus munor	1
appellatis.	when he charded by order 125	
CAP. XIII. De Sa	crificiis piacularibus mon	
	de Sacrificio Paschali. 135	
CAP. XIV. De Sal	crificiis totius cætûs Israeli-	
CAP VV To Par	Land Sanishar Com Sanishar States	
to election de Ohla	bus quibusdam Sacrificalibus, tione, & agitatione victima-	
www. manihalane	earum capitibus imponendis,	
precibulave ei rite	ui adjunctis. 157	
CAP. XVI. De n	sactatione victimarum. De	
	s. De pellium detractione	
	ne prosecande erant. 174	
	Etimis comedendis, & extra	
castra comburendis.	201 P. 111. De Templi Ties	
	typi sacri ratio ac vis sit,	
explicatur ; & qua	Sacrificia Judkorum Sacri-	
fices Christs typi pr	acipui extiterunt. 7 .9 201	
52	Koyum.	
CIALA	CAP.	

Elenchus Capitum.

CAP. XIX. Probatur omnium Sacrificiorum vim non circa homines, sed circa Deum primò ac proprie versatam fuisse.

p.215

CAP. XX. Ostenditur Judzos sacrificia sua circa Deum versari judicasse, Gentesque profanas sua quoque circa Deos suos. Quibus etiam additur Christianorum eisdem de Religionibus judicium.

CAP. XXI. Ostenditur quid sit pæna vicaria, eamque piacularibus hostiis irrogatam esse.

CAP. XXII. Piaculares victimas peccata, de quibus immolabantur, pæna vicaria expiasse, veterum Christianorum, & Judæorum, perinde ac Gentium profanarum sententiam suisse demonstratur.

LIBRI SECUNDI.

AP. I. Oftenditur Sacerdotii Christi generale munus, & ordo, ac denique quibus precipuè rebus Christus ad Sacerdotium sacratus erat.

CAP. II. Sacras literas Sacerdotium proprie di-Etum Christo tribuere demonstratur. 294

CAP. III. Oftenditur cujus generu sit Sacrifi-

CAP. IV. De obedientiæ illius vi, quam Chriftus sese ad mortem offerens Deo præstitit.

CAP. V. De morte Christi; iisque sacre Scripture

Elenchus Capitum.

ture locu, quibus morti ejus pæne vicarie ratio tribuitur.

CAP. VI. De in sacre Scripture locus, in quibus de expiatione agitur morte Christi facta.

CAP. VII. De eà Oblatione, quà se Christus, ut victimam piacularem pro peccatis nostris ante casam, Deo in calo offerebat. Ubi Christum illud prastitisse ita erga nos assectium, ut & nos ac nostra generatim, & speciatim preces nostras Deo continud commendaverit, multis argumentis docetur; & vera etiam explicatur intercessionis ejus ratio.

LIBRI SECUNDI

CAR MIL The Secretary to such that response

esserven service (a) en , En Terserren, persone esse Gentalisation projection and sculential partie demons

Adams in an 264.

CAL W. Descrive Sucreducts Chills seventle for the seventle constant for the constant form the constant for the constant form the constant form of the constant form the constant form of the con

in the more and to sell in a late

CAP. I.

Exponuntur duo Sanctitatu genera Deo, aliifque aliquibus tributa; & que de Sacrificiorum Origine ultro citroque disputari folent.

UM fummam Dei omnibus in rebus excellentiam, tum maximè Sanctitatem eius passim commemorant Sacræ Literæ. Verum ea voce non idem semper intelligitur; sed aliàs maxima illius puritas, (a) five corum, que recta funt, (a) 1 70.3-3. constans & immutabilis voluntas (quo pertinet illud S.Petri. (b) Secundum eum, qui vocavit vos, san- (b) 1 Pm.1:45. Etum, & ipsi in omni conversatione sancti sitis) alias autem Majestas illa, que in omni excellentiz genere. fumma scilicet in sapientia, & potentia, summoque in omnia dominio cernitur. Quibus rebus fit, ut Deus omni laudis genere, omnique cultu dignus sit. Ut Sanctum idem fæpe valeat, qued magnum, verendum, & venerandum. Quale utique Sanctitatis genus Deo tribuunt Scriptores Sacri, quoties eum San-Etum Ifraelis, noménve ejus Sanctum vocant. Nam Sanctus Ifraelis idem valet, quod venerandum Numen ejus, qui Israeli unicè colendus erat. Deique nomen Sanctum dicitur, ut summa reverentia invocandum. Id quod docet Davids illud, (c) Confite- (c) 25. 99.3:
antur nomini tuo magno, quoniam terribile & sanparameter and some some and some and some second some

selected and another in the postation that give at by their take Rominic Connections as will you see gois richers incordates in history manning it their midlenties in Micholists

Parties in Robertay see forces, sin atting they liste act Milians compility constitute

Etum est. Quo in loco Sanetum idem est, quod vene-

randum, & laude dignum.

II. Jam duplici illa ex fanctitate, quam Deo tribuunt Sacræ Literæ, duo existunt Sanctitatis genera, quæ etiam ad alia quadam pertinent. Quonum alterum eorum proprium est, quæ ratione prædita sunt, qualis quidem Sanctitas eorum est, qui vitam ac voluntatem suam ad Dei voluntatem conformant; alterum ad ea omnia pertinet, quæ a profano ufu remota ad religiofum adhibentur. Cum enim Dei, qui omnia condidit.& confervat, omnia numine suo regit, summè inviolabilis sit majestas; sit sanè, ut non persone folum, sed & res, & tempora, & loca etiam, ac denique ritus aut ceremonie, que peculiari ratione ad Deum, ejufve cultum pertineant, facris accenseri dedann commemorant sacra Litera . inside

In eis autem, quorum erat hoc fanctitatis genus, locum olim habebant facrificia; qua voce etfi ritus illi, quibus res aliqua Deo facrata & confecta fuit, apud Latinos (quantum memini) plerumque fignificari folent, Ego tamen (fiquidem alia desit, que quidem facra tam animantibus, quam rebus inanimis facta defignet) & res ipfas, quibus ritus ifti adhibiti erant, fignificare sape coger. Quod tamen Isidori exemplo facio, apud quem ista extare video. (d) Duo autem funt que offeruntur; donum, & facrificium: donum dicitur, quicquid argento, auroque, aut qualibet alia specie efficitur. Sacrificium autem est victima.

(d) De Origin, lib. 6. c. 19.

Squecunque cremantur in ara, feu ponuntur. III. De Sacrificiis itaque deinceps dicere ingredien et resificia et cali enti id quidem, fiquo modo posset, primo constituen-Short sed soly beg Sa dam effer, Deine aliquo explicato juffu, an porius humano arbitratu primo facrificari eceptum fit. Verum 2-3-4-80 Cakes order enimvero cum hic fit peroblcurus locus, & perdifficibri no pot, misi a toro sit in stifulay, it logo alique divine cryuisity. some sails contains site afamit mile a to socialing policy at the to fat firming) sacordolor entitled to the firming) sacordolor entitled to the firming and freis motion to Medical se dress in Shtaly sie favor, sie Chter to diche al Albrew comitible contrat

lis ad explicandum, ego ea potius ponenda duco, quæ hac de re ultro citroque disputari solent, vel saltem disputari possunt, quam quicquam pro certo affirmandum.

Sunt itaque, qui Dei ipsius justu primò sacrificatum judicant. Neque hos movet, quod Moses nusquam in scriptis suis de tali aliquo justu meminerit. Nam ficut facrificiorum originem nulli Dei pracepto tribuit, ita neque sacrificantium arbitrio; sed rem planè integram reliquit. Neque mirum, inquiunt, quòd ita fecerit; siquidem multa ac magna fuerint, quorum ille fummæ brevitati studens in historia sua musquam meminit. Nufquam ille Enochi vaticinium, nufquam maximas Lots molestias pravis Sodomæorum moribus ortas, nufquam pia Noe monita (quorum tamen alii meminerunt (e)in libris suis memoria prodi- (1) 2 Pt. 2. 5. dit. Neque verò (quod multò magis refert) Caini & A- 7,8. belu facrificia eo confilio memoravit, ut reliqua etiam Jud. 14. omnia exponeret ad facrificia pertinentia, fed ut inde natum Caini in Abelem odium, nefariumque parricidium induceret: quo minus mirum, fi que non nifi in transitu attigit, corum originem prætermiserit.

Jam hanc fententiam qui tuentur, illud imprimis urgere solent, fieri neutiquam potuisse, ut sapienti & fancto viro, ut Abeli, unquam in mentem veniret fore, All (Ty ut Deo grate effent vel animantium innocentium careas salties av des, carnium, extorum, adipumque nidor, vel qui de de la companya dem maxima erga Deum animi ipfius reverentia, fur maque ifidem dominii ejus in vitam necemque ven ratio, hujusmodi religionibus demonstrata, nisi Deu iple explicato justu hoc rituum genus instituisset. Prafertim cum (ut his visum) nihil primitus immolaretur, nili quod in victu humano erat, carnibus autem ad victum uti (ut probabilior fert sententia) ante dilu-

There is the walks to see the

chirages sands as well Barrengin a string attitude to black

we will be de no a frequent sed to frequent and a grain in appoint to many in the sail offermen for respective plated they at the season xun but is the sound The trop party not who great delications as be volunt on ton the gla cuity and Regula Lega sound with the so refundade down a so himanic trans for his hailes

mand to be seen a first bland of many to be seen but a said armatil ween in our jugar the injugar of its is structured. I reason not a struct things to legan repropulse no dund mich, et is alla likerature production all to less with expension) regarded, nome conjustion or god or water on injustice water of the contracted one field ablanta make when the it to go

the his sature of aires it wished to go

hone soi melufe) sacrifican bel so softiens and hold cook, car for patient Lib. I. De Sacrificiorum Origine: La tro godie, ratio m

tervallo, quid alteri in memem venire pollet, præfertim corum, que non funt contra nature leges, qualia utique erant facrificia; ut qua Deus, qui mihil unquamida sette per contra estura leges justit, populo Hebrao imperabat. Neque initiam, inquiunt, si que primi illi homines Deo te igne de aclo laplo cousumpta ellent) utpote quod faciendum crat, ne quod Deo facratum fuit, ad ufus fit and and profanos transferretur; id quod accidere potuillet,nii quæ quilque Deo voverat, ea igni commifisset. Ut cunque sit, temere ab eis factum judicant, qui lege aliqua a Deo lata, su jus neque Moses, neque alius quisquam Scriptorum veterum ufquam meminit, primo facrificatum statuunt. Prorsus enim incredibile esser somnes plane Scriptores Sacros ejulmodi, siqua esset, somo esser so legem, que primis omnium hominum parentibus, eorumque polleris a Deo ipfo lata fuerit, quasi nullius momenti rem, tacitè præterire voluisse.

Quid autem his, qui ita statuunt, adeo laudata Abelis sides? Tanta, inquiunt, de Deo conditore omnium, ejusque dominio, & potentia, & bonitate ex
istimatio, quâ factum erat, ut is optimam quamque Apecudem Deo omnium largitori, ac quidem vita necisque domino, in Greatoris reverencia, gratique a
nimi testimonium rite reddendam judicaret. Qua
tanta de Deo existimatione quia frater e jus Cainus caruit, quas ille fruges Deo obtulit, neque optima e-

rant, neque Deo gratz, un antitudo de la son de

V. Hæc ergo quibus vifa funt, hi nullo Dei explicato jussu, sed naturali ratione primitus sacrificatum statuunt. Ita nimirum primævos homines naturæ lumine institutos judicant, ut cultum & honorem conspicuum Deo adhibendum viderent, idque optime sieri potuisse, si quod quisque optimum habuic, id ritu

foliapado sucrepcia (a belandado Amenia golis indicado sus es estados de potente de procesa de proceso Operande en estado en proceso de proceso de la deserva de la proceso de confesta en entracto en entracto de la proceso de proceso para la proceso para de proceso para de la proceso de la proces

Cap. I.

Minus by 61

facro Deo redderet. Atque huc maxime Moss illa valere judicant. (1) Et factum est (200 rpn) in sine dierum, ut offerret Cain de fructibus terra munera Domino. Abel quoque obtulit de primogenitus gregis sui, & de adipibus eorum. Hac enim sic intelligi volunt, ut sinu dierum Caino messis exitus esset, Abeli autem tempus illud, quo pecorum soctu auctus erat: ita sactum esse, ut his temporibus sua uterque

erat: ita factum esse, ut his temporibus sua uterque ratione monitus (legem enim nemo profert) de donis sibilità de donis de doni

(b) Jm. 7. 21, objicit. (k) Holocaustamata vestra addite victimis

22. for in investris, & comedite carnes; hoc est, non modò salu
13-14 Schidtares (eas enim vox mini designat) sed & solidas e
13-14 Schidtares (eas enim vox mini designat) sed & solidas e
13-14 Schidtares (eas enim vox mini designat) sed & solidas e
13-14 Schidtares (eas enim vox mini designat) sed & solidas e
13-14 Schidtares (eas enim vox mini designat) sed & solidas e
13-14 Schidtares (eas enim vox mini designat) sed & solidas e
13-14 Schidtares (eas enim vox mini designat) sed & solidas e
13-14 Schidtares (eas enim vox mini designat) sed & solidas e
13-14 Schidtares (eas enim vox mini designat) sed & solidas e
13-14 Schidtares (eas enim vox mini designat) sed & solidas e
13-14 Schidtares (eas enim vox mini designat) sed & solidas e
13-14 Schidtares (eas enim vox mini designat) sed & solidas e
13-14 Schidtares (eas enim vox mini designat) sed & solidas e
13-14 Schidtares (eas enim vox mini designat) sed & solidas e
13-14 Schidtares (eas enim vox mini designat) sed & solidas e
13-14 Schidtares (eas enim vox mini designat) sed & solidas e
13-14 Schidtares (eas enim vox mini designat) sed & solidas e
13-14 Schidtares (eas enim vox mini designat) sed & solidas e
13-14 Schidtares (eas enim vox mini designat) sed & solidas e
13-14 Schidtares (eas enim vox mini designat) sed & solidas e
13-14 Schidtares (eas enim vox mini designat) sed & solidas e
13-14 Schidtares (eas enim vox mini designat) sed & solidas e
13-14 Schidtares (eas enim vox mini designat) sed & solidas e
13-14 Schidtares (eas enim vox mini designat) sed & solidas e
13-14 Schidtares (eas enim vox mini designat) sed & solidas e
13-14 Schidtares (eas enim vox mini designat) sed & solidas e
13-14 Schidtares (eas enim vox mini designat) sed & solidas e
13-14 Schidtares (eas enim vox mini designat) sed & solidas e
13-14 Schidtares (eas enim vox mini designat) sed & solidas e
13-14 Schidtares (eas enim vox mini designat) sed & solid

eos de terra Ægypti, de verbo holocaustomatum, & victimarum.

Quod enim Deus hic commemorat, nempe quòd Majoribus Hebræorum, quamprimum eos ex Ægypto duxit, nihil de Sacrificiis præcepit, quo pacto imminiere potuit nimiam his de ritibus opinionem, fi ab ipsis mundi incunabulis hoc idem religionis genus, hunc facra faciendi ritum humano generi instituisset?

Quis enim leges Adomo ipsi, posterisque ejus ab ipso mundi principio datas minoris habendas judicaverit, quam eas, qua Hebræis postea, Ægypto migrantibus latæ erant? ut nihil esset, cur Sacrificia, quasi minimi planè momenti res, serius jussa dicerentur, si a mundi initio jussa erant.

pod compante, in ordine ad culti interni, puta maje boy I. Hac

Literary pod que in at 23 didi capitio, est comut: 21. 22 collato, contat
post, cultor optioning at sacrificia nur por tre grate, I di cultur interner, et dispos

to animale pio topi devalure it hoe veriformie all di omni ly sacrificio, a mundo

malito liett a tres institutio of ante process; a que at ele sacrificio, a tro, per Mo:

VI. Hæc itaque, atque his similia apud Veterum plerosque eò valebant, ut hi nullo Dei jussu, sed naturali ratione primò facrificatum censerent. Ita Autor responsionum ad orthodoxos. (1) what The guarante (1) resp. ad opens support ים בו אונים דם שנים ישני לי ילעש, יצי דוני לשמו אמלעבור יושים, zdo papera à Gels Tabelle races NEdulo G, Ti Tavris Sondoyi Auxiver for guestra evapear more. i.e. Nemo, qui ex rebus ratione carentibus facrificium ante legem faciebat, Dei præcepto id fecit; quanquam quidem Deum etiam tum facrificium accepife conftat, eoque accepto sacrificantem sibi acceptum fuisse indicaffe. Et mox ; To Ne Noe volus papelay à Bels roesotata, roesoayayay auta The adoyer quoias i.e. Nusquam apparet Deum de bestiis immolandis ullam Now legem dediffe. Et S. Chryfoftomus ad ifta vine Copie de infra-Moss verba. Factum est autem in fine dierum, ut 2 67 offerret Cain de fructibus terra munera Domino. Exone nos ros eweson de yeson chambers & pieces Totalertu inotar; VAus Topo , am' à ce to ouversort ทุกันธาร ที่ของหน่, อุทธาง, อักธ รูป หลุกกล้า รี ทุทีร รูบต่ลง ซล Κυεφ πρα γρ ह निम्मकत, ठम क्लामक म्बरियान म्ब אמים דור פוצומו אידו אומים שבים ביום או דור אומים all set many Con intolar acros suray and he I inche ecynopercules and "Of heighten actos the tolauths empresias Sono hacen. i.e. Vide quomodo natur a conditor scientiam Conscientia indidit. Quis enim illum, (m) dic oro, ad hanc (m) Cainum. cognitionem perduxit? nemo nist animi sui conscientia. Obtulit, inquit, de fructibus terra sacrificium Domino; vidit enim, perspectumque habuit decere,

Misiar st supp sititue

doctiff, loans, Бренежні ві/-

mun, car. 4.

ut Deo, tanquam possessionum suarum Domino, aliquid ex rebus fun offerret; non quod ille eo indigeret, fed ut gratum animum indicaret, qui tali beneficio fruebatur. Et paulo post tam de Abele, quam de Caino verba faciens; dra po incinos ma con f Mainorm, im Stos The Cornelland & outles denote and inages in & हैं जार्या किए कि कि करवर्षाता, हुं ने के किए उठकांक रहें रीर्ध वेंग-Semme year populations renterde & Sprin Ca Gus & Total the Compayin. i.e. Neque ille Doctorem aliquem babust, neque hic monitorem, & consiliarium; sed uterque conscientia sua monitu, & sapientia humano generi divinitus data ad oblationem istam incitabatur. Et ad populum Antiochenum (n) de Abele loquens; i على مرض الله المراج المراج الله المراج ا अक्रिकार्राष्ट्र किर्य वर्ष दिया, बेस्ने वैद्यानिक, स्वी किर् TE ownedor G. Sida plais the Judian exeille antroyne. i.e. Neque enim ab ullo edostus, nec lege accepta, que de primitiis aliquid constituebat; sed animi sui inductione, propriaque conscientia doctus sacrificium illud offerebat. His, quos jam citavimus, Autoribus rectè accenseri posse videntur Justinus Martyr, Irenaus, Tertullianus, Theodoretus, Cyrillus Alexandrinus, aliique nonnulli Scriptorum veterum, qui Sacrificia Judzorum ea de causa instituta judicabant, (o) quòd populus diu in Ægypto huyufmodi religionibus affuetus in unius veri Dei cultu vix aliter contineri potuiffet, nisi iis sibi indultis ritibus, & in religionem suam tralatis, quibus quidem & diu assueverat, & maximè quoque deditus erat. Quam rituum eorum rationem nunquam probaffent tanti viri, si eadem religionum genera à jactis mundi fundamentis divinitus instituta butallent.

(1) Homil. 12.

(e) Vide viri dettiff. Joan, Spenceri differtat. De Uerim & Thunmim, cap. 4still-7. putassent. Neque enim eos latere potuit, quin siqua Deo ratio fuit, quare humani generis Parentibus Sacrificia primum imperaret, eadem facere potuisset (idque moris Ægyptiis inveterati nulla habita ratione) ut Hebræis ex Ægypto egressis eandem religionem institueret.

Idem de Sacrificiorum origine (ut mox videbimus) Maimonidi visum, idem etiam R. Levi Ben Gerson,

utî verba iplius (p) fatis docent : ישר יחבר לפי mcp חנה (p) ad Genef. מרו שספרנו מהם חיו חכמים גרולים ולורה כשחגיעה להם החכלירת המכוון ממלאכתן חביא כל אחד מה

ספיריו מנחה לה ווורת המנחה היתה. לפי מה שאחשוב שהם כבר השינו שכר מרה שיתחדש מורה הוא מסודר מהשי והוא הפוער אותו עד אמרו או אולי הקריבו מהם קרבן מפני שהם הניעו שהכר' הוא מאחו

i. e. Cainus & Abel (quemadmodum diximus) viri

valde sapientes erant; atque ita factum, ut, cum ad laborum suorum finem propositum pervenissent, uterque ex facultatibus sus munus Deo offerret : ejusque muners offerendi ratio, ut mibi videtur, illafuit; quod a Deo (cui laus) que nascuntur omnia, administrari scirent, Deumque eorum veram esse causam; vel forte ex eis munus offerebant, quod omnia ab eo plane creata effe intelligerent. Hos sequitur Isaacus הנרה ארכם ובניו הקריבו קרבנורו (Abrabenel. (q) ובניו הקריבו קרבור (q) in prefa. (a) in prefa.

& filii ejus sacrificia offerebant, quia ita se Deum colere putabant. Quibus, ex recentioribus, fuffragatur Vir doctifimus Hugo Grotius, qui non ullo Dei justu, sed dictante ratione honorem Deo etiam confoicuum habendum, idque optime fieri posse datis Deo iis, que homini sunt carissima, Cainum & Abelem

facrificaffe judicat (r).

mi Paralib

(r) ad Gen.4.3.

Jam

(s) De demonib.1.cap. 10.

Jam verò Eufebius Cefarienfis ita de ils Sacrificiis differit, que Abel, Noas, & Abrahamus, optimusque quisque eis temporibus faciebat, ut aliter de eorum origine ac æquales sui statuisse videatur: (5) דשיש אל ד אסאוקנוטו היצועםן פוום ע ד דו אפרדם, צא ביסףםwines rezemedhor, zer gelas de emirotas coole Canadhor. Emusia piúpar am + reómo morbas, y Deg regoraα (οιδροί, γ οίφ το πτούμα τι τοίς ψυχώς περο βισμένοι μεγάλης २०१४१व क्टा कि में प्रतिक में प्रतिक में कि से मार्थ कि में Titue 1000 के केंग्रियंद के एक प्रकृतिक में मुखा कि के में प्रकृतिक में अबि में बेर्रा क्षा किया कार कार के प्राचीता है किया ने प्राचीता के बार् duna mesaxapitolis. i.e. Hujus ego rei consilium non fortuitum, bumanitufve ortum judico, fed divina quadam ratione excogitatum. Quandoquidem enim viri pii, Deoque familiares, Spirituque divino illuminati magno opus esse remedio viderent ad mortifera peccata expianda; Deo, vite animaque datori Absen dandum effe judicabant falutu impetranda caufa. Et quidem cum animabus fuis nibil melius & praftantius, quod Deo confecrarent, baberent, earum loco bestist immolabant : ita feilicet animarum fua-Month lay rum vice alienas animas offerentes. Quibus fit, ut CHANGE LEE quidam nihil dubitent, quin Enfebius prima Sacrificia Dei justu facta judicaverit. Id quod ex his parum confeat. Nihil enim ille hoc in loco de facris ex inanimis datis, utpote qui, que talia erant, parum profuille prius dixerat. Sed neque ipfa animalia ab Abele, Noa, & Abrahamo Deo immolata dicit explicată aliqua ipsius lege, sed divina quadam ratione, que non omnium

mobom

(4) Pargies.

(a) Mideb.

6.2.8.

omnium communis erat, sed potius optimi cujusque propria. Et quidem (ut rem in pauca conferam) ea Eulebii sententia fuit, Cainum sua ipsius sponte res inanimas facrificasse, at pium quemque, ut Abelem, Noam, & Abrahamum, divina quadam ratiocinatione (quam jam posuimus) institutum animantia primitus immolaffe.

Atque hac de Sacrificiorum ortu; qua de re, me quod attinet, Ego nihil omninò malim, quam quicquam pro certo pronunciare. Id unum, priufquam ad alia transeam, hoc in loco monere visum est, hos. qui fua cujusque sponte primò sacrificatum judicant. etiamsi forte quibusdam in locis incautius loqui videantur: hunc tamen facrificandi ritum ad nature leges propriè dictas, aternas utique & immutables non referre: sed ad ejusmodi instituta, que ratio naturalis excogitaverit tanquam ad conspicuum Dei cultum apta latis & idonea. Prius illud fi qui fecerint, ex eo falfi arguuntur, quòd Christus sacrificandi ritus apud veteres olim ulitatos penitus apud suos delevit: qui idem tamen tantum abfuit, ut ullas aboleret natura leges, ut has omnes autoritate fue ratas, certas, ec firmas fecerit.

VII, Jam verò licet haud fatis constet. Deine certo aliquo justu, an dictante potius humana ratione prima facta fint facrificia, id tamen minime dubitandum. quin Hebrais ex Ægypto egressis, Deus ipse sacrificandi ritum scriptà lege institueret. Quòd quidem quo confilio fecit, deinceps investigandum est.

Atque hunc ad locum recte monet Moles Maimonides, (t) nihil in his religionibus, que in facrificus ver- (t) m more Nefabantur, Deo per se gratum fuisse, nihil, in quo prop. voch. part. 3. ter se voluntas ejus acquievit ; atque ita factum, util- cap. 32. dem Autor legem de facrificiis latam non ex primo

Dei confilio, sed ex secundo prosectam judicet. Hoc seilicet illa satis docent (quod & ipse quoque Maimonides vidit) Nunquid vult Dominus holocausta & victimas, & non potiùs ut obediatur voci Domini?

(1) 1 San. 13. (1) Quò mihi multitudinem victimarum vestrarum,

(u) Quò mibi multitudinem victimarum vestrarum, dicit Dominus? Plenus sum: bolocausta arietum, & adipem pinguium, & sanguinem vitulorum, & agno-

(x) sai. 1. 11. rum, & hircorum nolui. (x) Non locutus sum cum patribus vestriu, & non precepi eis in die, qua eduxi eos de terra Ægypti, de verbo holocaustomatum, & vistimarum. Sed hoc verbum precepi eis, dicens, audite vocem meam, & ero vobu Deus, & vos eritus

minipopulus (y): eodem & illa referenda. Quid dignum offeram Domino? Curvaho genu Deo excelso? Nunquid offeram ei holocaustomata, & vitulos anniculos? Nunquid placari potest Dominus in millibus arietum, aut in multu millibus hircorum pin-

guium? Nunquid dabo primogenitum meum pro scelere meo, frustum ventru mei pro peccato anima mea? Indicabo tibi, O homo, quid sit bonum, & quid Dominus requirat àte; utique facere justitiam, & diligere misericordiam, & solicitum ambulare cum Deo tuo (2). Ex quibus intelligi par est aliam esse earum rerum rationem, que ad immutabile jus nature pertinent, aliam autem sacrificiorum. Illas per se Deo gratas esse, hec autem ab illis sejuncta nihil om-

ninò placuisse.

VIII. Verùm hac etiamsi satis constant, causa tamen non leves erant, quamobrem Deus populo Hebrao ejusmodi religionem institueret, qua in sacrisiciis faciendis magna ex parte sita suit. Ac quidem Veteribus Christianis ea hujus rei causa visa est, quòd idem hoc religionis genus etiam apud ipsum populum Hebraum, priusquam ex Ægypto migravit, altas ad-

modùm

(y) *J*11.7.22.

(z) Mich.6. 6,7,8.

10307

modum radices egerat. Hoc utique ritu Adami filii. hoc Noas, hoc Abrahamus ipse (cujus semper apud posteros suos magna fuit existimatio) Deum, ut satis constat, coluerant. Sed & maxime postea in Ægypto, cujus Incolæ diu fuerant Hebræi, idem invaluerat ritus. Quibus rebus Veteres factum judicabant, ut illud etiam apud Hebraos Sacrificiorum studium esset. quod commodè nec prohiberi potuit, nec (gliscente indiès superstitione) suo cujusque arbitrio permitti. Prohiberi, inquiunt, commodè non potuit, præsertim quidem apud Hebrzos przter modum Sacrificiis deditos, mos eò usque inveteratus, ut nihil dubium videatur, quin Diis extraneis immolassent, si vero minus licuisset. Neque tamen suo cujusque arbitrio permittenda erat ea religio, quæ, nisi Dei ipsius legibus definita & circumscripta fuisset, in barbaros & externos mores facilè labi potuisset, populumque superstitionum avidum in cultum extraneum fensim ducere. Atque ita evenisse judicatum, ut Deus sacrificandi ritum in proprium ipfius cultum transferret; quippe qui ritus ejulmodi fuit, qui commodè nec aboleri potuit. nec alio atque alio more, ut cuique placeret, celebrari.

Illud tamen non prætereundum, non ficut ipsa facrisicia, ita omnia, quæ profanæ gentes ad sacrisicia adhibuerant, adscita fuille in Dei sacra: nec enim omnia animantium, nec rituum sacrisicalium genera, eadem in populi Israelitici, ac gentium aliarum sacris erant. Magno Deus ad sua sacrisicia & rerum, & rituum delectu usus est. Ita quippe & populi ingenio aliquo modo indulgebat, & pravis occurrebat assectivabus, quibus in extraneas superstitiones populus iste ferebatur.

of the state of the state of the second of the

IX. Hæc

IX. Hæc itaque funt, quæ tam Antiquis, quam quidem Recentioribus quibusdam apud Deum eò valuisse visa sunt, ut populo rerum cœlestium rudi sacrifican-(a) contra Tri- di ritum institueret. Ita scilicet Justinus Martyr, (a) O Geos apprompter & opos & hadr extiror & Junias peper de apos tropa aule ereleitalo, fra più astatotalphile i. e. Deus ad populum istum se accomodans hostias quoque offerre tanquam nomini suo justi, ne Deos externos coleretis. Et Tertullianus adversus Marcio-(b) Lib.2.6.18. nem, (b) Sacrificiorum quoque onera, & operationum Soblationum negotiosas scrupulositates nemo reprebendat, quas Deus talia sibi proprie desideraverit, qui tam manifeste exclamat. Quo mihi multitudinem facrificiorum vestrorum? Et quis exquisivit ista de manibus vestris? Sed illam Dei industriam sentiat qua populum pronum in Idololatriam. & transgresfionem ejulmodi officiis religioni lue voluit adstringere, quibus superstitio seculi agebatur, ut ab ea avocaret illos, sibi jubens fieri quasi desideranti, ne simulachris faciendis delinquerent. Et Origenes. (c) Deus, sicut per alium Prophetam dicit, non (c) Homil. 17. manducat carnes taurorum, nec languinem bircorum potat. Et etiam ut alibi scriptum est. Quia non N. N. N. mandavi tibi de facrificiis vel victimis in die, qua eduxi te de terra Ægypti. Sed Moyses bec ad duritiem cordis eorum, pro consuetudine pessima, qua imbuti fuerant in Agypto, mandavit eis, ut qui abstinere se non possent ab immalando, Deo saltem, & (d) Homil.S.in non Demonies immolarent. Et S. Chryfoftomus. (d) Min roine ardeur drat somione que si don G' aprile que

> Along tore of no is To The Sapra nation halanis, if ras guelas, i the natapule, i ros recumias, i f nicoror, i f

IX. Hee

1001

Palor of author. हे के हैं हिंश्रीभागात्मी नक्यां में स्वाप्त मंत्र क्यां में कि में apxin. ax bus & Oids sid # 7 man ferran ournelas in-रांक् प्रश्न रिवे पर्याका पृथ्वमार प्रमाया, रे का वा दिक्रीन मकामानद if egansoon, mexpor a SundEas aila, ha aires xt mapor & oumbeins Smardous Bri + i Inhlie ajan pirecopias. i.e. Ne opineris igitur eo (Deo) indignum fuisse, quod illi (Magi) per stellam vocabantur. Ita enim Judeorum omnia, sacrificia, lustrationes, novilunia, templumque ipsum dedecoraveris. Siquidem ex Gentium prophanarum ignorantia hac omnia originem habuerint. Sed Deus ad errantium (alutem per hac quidem se coli passus est, per qua Gentes extranea Damonas coluerant; ea tamen aliquantum corrigens, ut eos paulatim à consuetudine revocatos ad altiorem perduceret sapientiam. Eadem (quod alii (e) observarunt) Cyrilli Alexandrini, S. (e) Vid. Joan. Hieronymi, Isidori Peleusiota, aliorumque Veterum de uvim & sententia fuit. Quos, inter alios ex Recentioribus, roum. cap. 4. longe doctiffimus Grotius (f) fequitur. Sicut, in- Sect.7. quit, fines facrificiorum diversi funt, quos & apud Arnobium & apud lamblychum reperias, partim & apud Macrobium 3 Saturnalium ex Trebatio, ita & ritus, qui aut ab Hebrais ad Gentes alias venere aut. quod credibilius eft, à Syris & Ægyptiis usurpati. correcti funt ab Hebrais, & ab alis gentibus fine ea emendatione usurpati.

Neque verò hac Christianis tantum, sed & Judais aliquibus vifa. Quod Moss Ægyptii illa docent. (g) (g) in More Nevoch. part-3. בעולם כלו שהיו או רנילים בעולם כלו שהיו או רנילים cap.32. בו והעבורות הכוללרת אשר נדלו עליו להקרוב שני בח בהיכלודו ההכם אפר היו מעטירים בחם חצלמים ולהפתחות לחם ולקטר לפניהם והעוברים חפרושים

arationa la

al in some

היו או האנשים הנחונים לעבורת ההיכלות ההם העסויים לשמס ולידיח ולכוכבים כמו שבארנו לא נורדה חכמתו ותחבולתו המבוארת בכל בריאותיו שיצונו להניח סיני העבורורן ההם כולם ולבשלם כי אז הידו פרי שלא יעלרה כלב לקבלו כפי טבע הארם שהוא חטיר נוטרה למורנה והיה דומה א כאלו יכא נכיא בופננו זה סיקרא לעבודה הסם ויאמר השם צודה אתכם שלא חתפללו אליו ולא חצומו ולא חבקשו חשועחו בערה צרה אבר' תהירה עבורתכם מחשבה מכלתי מעשרה וספני זרה השאיר השם טיני העבודורו ההם והעתיקם םחיותם לנבראים ולעניינים דביונים שאין אסתורה להם לשמו יחעלוה וצונו לעשותן לו יחעלוה ונו i.e. Consuetudo erat eis temporibus per totum orbem rusitata, & religio omnibus populis communis, ut varia immolarentur animalium genera in templis illis, in quibus imagines collocabantur; & ut quifque imaginibus illes procideret, & suffitum adoleret. Certique ut effent ministri dati, & ad cultum eum deftinati, qui celebratus erat eis in templis, que in honorem Solis, Lune & aliarum Stellarum posita erant. Quibus de rebus priùs monuimus. Quapropter noluit sapientia & providentia Divina (que in rebus omnibus creatis elucet) in mandatis dare, ut derelinguerentur plane & abolerentur omnia ista religionum genera; quippe à cujusmodi mandato abborruisset natura bumana, que semper ad id, cui affuevit, propendet. Ac quidem perinde fuisset ejusmodi praceptum, ac si Propheta quis Dei honorem obtendens, temporibus his nostris veniret, qui diceret, Deus, ne oretis, ne jejunetis, ne opem Tuam in temporibus afflictis imploretis, monet. ut tota plane religio vestra in animi cogitationibus confiltat, nulla autem in factis cernatur. Propter banc ergo can am retinuit Deus prius ustata religi-01111111

和於 海南 江南

onum genera, eaque à rebut creatis, & fictitiis, que nibil omnino veri babent, ad nomen fum venerandum transtulit, eaque ut fibi prastemus, pra-

cepit.

Maimonidem fequitur R. Schem Tab in Commentariis hunc ad locum scriptis. Item Vir. ut Indaus. admodum doctus, Ifaacus Abrabenel. (b) Qui post- (b) is mefat. quam Maimonidis opinionem contra Nachmanidem ad Levis defenderat; ita Disputationem finit. Tun שמן חתורות ומן הנביאים ומן הכחובים נפרברי הור בהרבודה פפוטורו יש סיוע נרוכר לרברי הוב טוררה יושום בורה הבעי אלא רברי קרושרה בעי קרושרה בברי קרושרה go Domini Ductoris fententiam, & in Lege, & in Prophetis, & in Hagiographis, & in Rabbinorum recolenda memoria dictis, elfque quidem paffim positis, magnum admodum firmamentum babere. Neque vana esse ejus bac de re verba, sed pietati confentanea.

X. Verum hæc, quæ tot tantique Viri canfam prabuisse judicarunt, cur vetus Sacrificandi ritus in fædus Mosaicum transferretur, quamcunque fidem habere debeant, illud minime dubitandum. quin Deus facrificia Mosaica eo consilio institueret. ut magnum Christi sacrificium sacrificiis illis adum-

braret.

Ita fit, ut Apostolus ad Hebraos facrificia illa Hebrzorum cum facrificio Christi conferens, Legem umbram futurorum bonorum, hoc est, Typum babuiffe dicat. (i) Ita fit, ut cum Cœlo supremo inti- (i) Hibr. 10.1. mum Tentorii facri adytum, cum Pontifice nostro Iesu Christo summum Judgorum Sacerdotem, & eorum denique sacrificia, præsertim die expiationis facta, cum magno Christi sacrificio, ut typos umbratiles cum antitypis, ut terrena cum calestibus com-

The state of the s

(W Hit. o. 24, 25, 26.

comparet. (&) Atque hine tales aliqui ritus pracipuis in victimis instituti, qui quidem in facrificio Christi pracipua quadam adumbrarent. Enimverò quia futurum erat, ut Christus extra Ierosolymam, cujus populi castra simulachrum suerant, mortem subiret; sand hac de causa institutum, ut maxima Judzorum piacula extra castra illa comburerentur. (1) Et quia Christus, tum pontifex, rum piaculum nostrum, non nisi fuso proprio fanguine in Corlum ingressurus erat, (m) hine (m) Heb. 9.12. caurum ne Pontifex Hebrzorum nifi fufo piaculorum fanguine in adyrum intimum penetrarer. (") Sed de his alias fusius agendum. Reliqua ita exequenda, ut primò de facrificandi locis, deinde de facrorum Ministris, tum verò de facrificiis ipfis, ritibusque ad ea adhibitis agamus. eum explicata fuerint, tum demum qua Sacrificiorum propria vis & ratio fuit, facile demon-

(n) Htb.9.7.

-17.00

(1) Heb. 12.

10,11,12.

probable melicinant, .. cut, varia baccificanti rices id fordus Alabara a transferrator, quentunque ildein habere debeam, illud minime dabieundum, quia Deux lactures Melanesen conillio inflituerer, ut gragnum Challi terrincium factificiti allin adam-

firari poterit.

the fift, or Applicate additional acceptance the Heebrims our factions of Julies conferency Leneus and

add the contract barrens , but est, Topust have Colem. (a) Its fit, at came level sugares of sects (strate to the orthon so theor in the transfer it is a free free to en Conta Langua La cessa saccidaren, Re

court deriving periodic, presentationergationis" alle, compension Cleans isoniano, us typos uniinstitut cun amitent, ut terrent cun talefillent

Tentorio Sacro. challengths with all and

CAP. II.

De locis ad Sacrificia facienda adhibitis.

E locis eis, quibus ritè sacrificari potuit. tria præcipuè quærenda funt. Primo quænam ea erant. Deinde quæ eorum adyta, quæ atria, altaria, conclavia, reliquaque ejusdem generis fuere. Tum denique que natura, & ratio.

Ac quidem ad rem Divinam faciendam, priufquam Dei ipsus jussu extructum erat Tentorium Sacrum, quemvis adhibere locum licuit; adeóque & facella ifta, que quoniam editioribus in locis posita erant, ran appellari solent. Quod post Tentorium Sacrum conditum Hebrais interdictum erat. (0) Quamdiu enim Tentorium illud, Arcz (0) Lev. 17-4, facræ receptaculum, vel in medio populi cœtu e- 5,6. rat, (id quod in desertis contigit) vel quidem alio quovis in loco, ut in certa sede, positum erat, eò omnes victima ducenda erant, ibique ritè immolandæ. Huc pertinent Judæorum illa. (p) Dum ()) vide populus in desertis erat, lege cautum erat, nequis Schilte Hagib-in Sacellis montanis immolaret; ita tamen, ut lex & Isaac Abifta ceffaret, cum ad Galgalem ventum effet; quippe rab, & R. Levi quo in loco ut nulla erat Tentorio Sacro fixa five Ben Gerson ad

certa

I Sam. 1. 24-

9.13.

food A to have

Man Carenal

44 - 20 1 4

Illud

certa Sedes; ita etiam populus universus varias in Sedes segregabatur. At posito Schiloitico sanctuario (quod parietibus lapideis extructum erat. etiamsi quidem auleis tectum) iterum valebat Lex ista, que in desertis servanda erat. Nam boc in loco Arca facra fixam ac certam Sedem babuit. Quo fit, ut sanctuarium illud Dei domus (4) Jul. 18.31. passim appelletur. (4) Jam Arca ea Nobe &

Gibeoni posità, ubi nullam certam Sedem babuit. rursus in montanis Sacellis res Divina rite fieri potuit. Quo factum, ut Samuel bis temporibus (1) 15an.9.13. tali quodam in loco immolaret. (r) Id quod He-

breis nunquam licuit post Templum Ierosolyma conditum; quippe quod Templum Arca sara sixa ac perpetua Sedes erat. Judzos sequitur Vir do-Ctiflimus Hugo Grotins; ut qui illa Mosis verba,

(1) Dent. 12.8. (3) Non facietus que nos bic facimus bodie, ita explicet. Non offeretis wittimas quibufuis in locis, sed in uno. Is locus fuit primum Silo: deinde Templum Hierofolymis. Medio tempore ceffavit bec Lex, quod nullus facro Tentorio certus effet form. Fuit enim Masphatz, Gilgale, Nobz, Gibeone, in domo Obededomi. Quò etiam illud ejustem spectat; (1) Eo tempore ob crebras migra-(t) ad 1 Sam. tiones nullus erat certus ad sacrificandum lo-

> CNS. II. Cum effet itaque Tentorium sacrum primus omnium ad facrificandum certus locus constitutus, deinde Templum Ierofolymz; fequitur, ut eorum adyta, & atria, reliquaque ante dicta explicem. Ac quidem in Tentorio facro (cujus omnem fabricam, & apparatum late exponere nihil attinet) duo erant facraria passo aulzo intersepta; quorum alterum interius, alterum exterius vocari solet.

Illud, ob eximiam fanctitatem (erat enim fymbolice Dei prefentiz proprium quoddam domicilium, cælique fupremi fimulachrum, prop Jacrarium sacerrimum appellatur. In eo posita Arca facra, cujus operimentum à Mose , ab interpretibus Gracis alias enifena, i. e. operculum, alias idasmesor, i. e. propitiatorium dicitur. Supra propitiatorium (ne qua loco deesset Cœli supremi fimilitudo) bini eminebant Cherubi, alterius in alterum aspectu converso, utriusque autem in propitiatorium, quod idem etiam alis expassis obtegebant. Hinc Deus Mosem alloqui (u) solitus, hinc (u) Exod. 25 facra edere oracula.

7.89.

In facrario autem exteriori mensa quadam collocata erat, eadémque semper instructa panibus, qui panes facierum dici solent; item ara, ad suffitum adolendum polita, eadémque quatuor cornibus aucha. Utrique autem, nempe menfe, & arz, auri lamina obducta erat. Unde ara passim ara aurata appellatur. Eodem in facrario candelabrum erat septem lucernis semper instructum, quæ (ut multis visum) Cœli stellas, ut & locus ipse mundum aspectabilem, adumbrabant. Neque enim probabilitate caret, quin ut intimum facrarium supremi Cceli, ita extimum mundi aspectabilis umbratile quoddam simulachrum esset; ita ut domicilium illud, quod Deus inter Hebraos habuit, magnum hoc ejusdem Templum, universum mundum adumbraret. Quinetiam oftio Tentorii facri atrium quoddam adjacebat aulzis undique paffis claufum. Quo in loco major erat ara ad victimas adolendas polita, eadémque clivo, & cornibus etiam quatuor instructa. Hec ere, non auro tecta fuit. Inter aram

Sa bestell

ram autem & oftium Tentorii zneum positum erat labrum, ubi manus suas, pedésque lavabant Sacerdotes rem divinam facturi. Nesas enim erat ad sacra facienda manibus pedibusve illotis ag-

gredi.

Jam nihil est, cur reliqua omnia, que ad Tentorium pertinebant, memorem. Illud unum adjiciendum, tentorium ipsum, arque etiam ejustem vasa omnia, quò majorem haberent fanctitatis speciem, unguento sacro uncta suisse; quippe que ita consecrari, ita sibi dedicari Deus voluit.

De Templo Ierofolymitano.

richerta emperator accionista sensi

III. Jam verò ut mobile fanctuarium populo in desertis erranti satis accommodatum erat; ita sixas Sedes, amplasque opes in Canaane postea nacto parum convenire visum. Quod cum David Rex optimus cogitaret, grande continuò meditatur opus, sactum sore præclarum ratus, si sixam & augustam domum, Templum Deo constitueret. Laudatur instituti pietas, opus ipsum autem bellicosum hominem, excibusque & sanguine cruentatum parum decere renunciatur. Id honoris Solomoni datur, ut Regi ad pacem & otium nato; qui, regnum, opes, & amicitiam (ad tantum opus valde commodam) Hirami Tyriorum Regis adeptus, augustum Deo Templum condidit.

Templi, ac Tentorii sacri eadem plane sacraria erant. Sacrarii intimi eadem supellex, extimi autem in Templo auctior. Nam candelabro, quod Moses secerat, lychnuchi decem, hinc quinque, totidemque illine adjecti erant; mensaque sacra de-

cem

cem menfæ. (x) Templo etiam duo atria erant. (x) 2 Paral. alterum Sacerdorum, () populi alterum, quod 4.7, 8. quidem an septo divisum fuit, ut viri à sæminis segregati facra fua Deo peragerent, mihi non conitat. In atrio Sacerdotum polita erat ara major. item labrum aneum; cui itidem, præter lacum fufilem, decem alia labra addebantur. (2) Quin-(3) ih v. 2 etiam in his Templi atriis conclavia multa condita erant suis quaque usibus accommodata. Qua tamen omnia ubi fita erant, non docuerunt facrae

literæ. IV. Caterum qua Templi primo conditi, eadem instaurati sacraria, eadem altaria, sed & eadem denique fanctitas erat. Nec contrà valet, quod Area facra, ignis cœleftis, oracula per Urim & Thummim edita, Majestas Dei, dicta, Spiritus Sanctus, vel, ut aliis placet, unquentum facrum defuisse Templo instaurato dicta fint, que primò conditum decoraverant. Enimverò quicquid ad primò conditum, idem ad Templum instauratum ritè sacrandum pertinebat; quia loco semel confecrato tam diu fua constabat fanctitas, quam Legi Mosis obligandi vis; idque eò magis, quòd Templum Solomonis nulla Dei ipfius Lege, sed hostium injuria dejiceretur. Atque huc Maimonidis (a) illa refer de Templo fecundo differentis. (4) m monidis במרה בחרה בחרום בסרטרו ראשונרה שקרשרו שלם... שהוא פרשרה העוררה וירושלם לשעתן וקחשן ילעתיר הכא i.e. Templi fecundi fantfitas unde extitit? ex prima illa consecratione, que a Solomone peracta erat. Ab ea enim fanctitatis duratio sanctuario & Terosolyma flatuta fuit. Is autem utrumque in perpetuum facrabat. Quibus adiice. quæ paulò post adduntur. שרשת המקרש וירושל

rum

יו מפני השכינה ושכינה אינה בסילה i.e. Sanctuarii & Ierofolyme fanctitas ex Schechina oritur,

Schechina autem nunquam occi dit.

V. Jam Templi denuò instaurati que atria, que conclavia, quique denique presecti erant, Judei particulatim docent. Ac primò quidem (ut illi monent) cum Templi porticu continens erat Sacerdotum atrium, cum Sacerdotum atrio atrium virorum, cum virorum atrio atrium mulierum, cum atrio mulierum area quedam Hebreis 771 i.e. intermur ale dicta. Templum ipsum (quod observati debet) 771, & Nabs dicitur. Cui si addideris Sacerdotum & virorum atria, totum illum habebis socum, qui opp, & inpo i.e. Santiuarium vocari solet.

Jam quia magnus rerum apparatus ad ritualem Dei cultum spectabat, postulavit cultus ipsius ratio, ut varia passim extruerentur rerum variarum receptacula. Ita factum, ut in quatuor angulis atrii mulierum quatuor conderentur adificia subdialia. (6) Primum שירים השירים Conclave Naziraorum dictum erat. Quippe in quo folebant Nazirei facra falutaria coquere. Alterum 2000 no olei receptaculum vocabatur; utpote in quo vinum & oleum recondita erant rei facræ faciendæ apparata. Tertium (1989 1067 lignorum receptaculum appellabatur. In eo enim Sacerdotes vitioli ligna secernebant verminosa. Quod enim lignum aliqua ex parte vermibus fortè exefum erat ab ara femper rejici solebat, ut pabulum igne sacro indignum. Quartum Conclave Leproforum dictum erat; quippe in quo post morbum exurum lavari solebant homines leprosi. Sed & atrio mulierum celle due patebant fubter viro-

(b) Maimon. 38 Beb Habechira cap. 3. rorum atrio sitz. Hæ musici apparatûs receptacula erant.

Inter Sanctuarium & intermurale, Aquilonem verfus, fita erat apio Cora domus focaria; (c) que (c) Vid. Mifquatuor in conclavia divisa fuit. Quorum illa duo, doth cap. 1. quæ Sanctuarium spectabant, ratione situs sacra erant. Profana autem duo reliqua, que cum intermurali conjuncta erant. Primum horum conclavium שלאים conclave agnorum dictum erat. In eo enim explorabantur agni ad facra quotidiana destinati, nequid in eis vitii inesset. Alterum iis datum erat, qui panes facierum dictos procurabant. Tertium בירו חסטונאי domus Almoneorum vocabatur. In eo enim Almonei are illius lapides recondebant, quam profanaverant Gracorum Principes. Ultimi duplex usus erat. Nam in co Sacerdotes excubias agebant; atque etiam inde patebat aditus ad lavacrum quoddam ביה שבילה dictum; quo Sacerdotes, ¿ verepayus polluti, lavandi & lustrandi erant. Juxta lavacrum perpetuò ardebat focus, ut altero loti altero continuò calefierent. Badereletos enim

In atrio virorum octo itidem conclavia erant. Ad Austrum tria, totidem ad Aquilonem, reliquique duo juxta portam orientalem sita. (d) A- (d) Missa in quilonem (vel ut Maimonidi (e) placet Au- (i) m anti Hatrum) spectabat no conclave salis. In inchira cap. 5. eo enim fal reconditus ad facra condienda apparatus. Et רשכרו הפרור tus. Et רשכרו הפרור conclave Parve, ubi vi-Ctimarum pelles falitæ erant. Et anna root conclave Lavantium, quo lavari folebant victimarum exta & profecta. Auftrum fpectabat min nach conclave lapidum Caforum dictum, cujus illa pars, que Sanctuarium versus sita fuit, facra erat; pro-

ALIES OF THE SE () In Beth Habechira G. 3.

fana autem, illa qua intermurale spectabat. Atque hac in parte Senatûs magni tribunal erat. Item mos conclave featuriging, ubi fons erat, in Templi usus aquas suppeditans. Et root Burt conclave ligni; quod idem, ut Maimonidi (f) placet, Sacerdotis fummi conclave fuit, & conclave Affessorum vocabatur. Hic Pontifex ante diem expiationis in ritibus facris instirui solebat, nequid forte eo die perperam ab eomaléque fieret.

Juxta portam orientalem fitum erat propor conclave corum, qui fertum Pontificis quotidianum procurabant. Item DID FOOT conclave Pincha-6: nempè vestiarii cujusdam ita dicti, vestibus pontificalibus præfecti. Quem hoc in munere qui exceperunt hoc fibi proprium conclave habue-

(4) Maimon. chira cap. 8. 6 Mifna in Middoth cap. 1.

#1 4964 (b) at the day of the last of the

with design (p)

ATVING ASSESSED

Quinetiam supra portam Sanctuarii extructa erant conclavia duo, domus Aftines, & domus Nitfots dicta. (g) Quorum in priori confici folebat in Buth Habt- fuffitus facer, in utraque excubiz à Sacerdotibus agi. Sacerdotes enim tribus in locis, in domo Aftimes, Nitsots, & Focaria, Levitz in uno & viginti circa Templum noctu excubabant. Id quod Maimonides non tam ad custodiam Templi, quam honoris causa factum judicat.

> In Sanctuario due conclavia erant. Prius 172 won domus flentium dictum erat. Huic optimus quisque id, quod in panperes erogari voluit. clam ac fecretò ingerebat. Alterum () יוכרים הכלים conclave vaforum appellabatur; cui quifque vas omne intulit, quod in Templi ufum dono dedit. Quod idem, fi ad ministerium facrum parum aptum effet, vendi à Quaftoribus solebat. ejusque enst

ejusque pretium ad labem Templi curandam imclish remember times

VI. Ceterum ficut multa conclavia, ita multi erant (b) Templi prafetti, a Judzis muno no (b) Maimonia minati. Quorum primus Sacerdotes, & Levitas, del cabo. virósque (quos vocant) Stationarios hoc preconio עסרו כחנים לוים לרוכן וישראר למעמר.convocabat Surgite Sacerdotes, Levita ad suggestum, & Ifraelite ad stationem. Fuere autem viri stationarii ad vices populi in facris supplendas constituti. (i) Quandoquidem enim pro quibus facra facta (i) id shida.s. erant, suis quique sacris faciendis interesse debere censerentur, totius autem populi sacris totus populus interesse non posset; hinc usuvenit, ut optimi) quique deligerentur, qui totius populi personam gerentes facris publicis interessent. Hi dicti crant viri stationarii, eorumque opera facris data statio appellata. Jam Alter præfectus foribus Templi, Tertius portarum custodibus præsuit, dictusque erat ייט איש הר הבירו vir montus domus. cantoribus præfectus erat, Quintus apparatui mufico, Sextus iis fortibus, quibus fuum cuique Sacerdoti in facris obeundis ministerium obtigit. Septimus procurabat turtures, & columbas, quas, accepto pretio, facra daturis suppeditabat. Octavus erat tesserarum custos; earum utique, quibus vox יוכר וכר ומו infcripta ratam illam indicabat vini & fimilæ portionem, quæ vi-Aimæ cuique accommodanda fuit. Hic pretio statuto immolaturis tesseram dedit. Nonus tesferà ab immolaturis acceptà, eam vini fimilæque portionem fuppeditabat, que tesserà illà demonstrata fuit. Decimus iis prafuit medicis, quibus

38

windshield (il

COMM AND

commissa fuit cura Sacerdotum; qui, cum in Sanctuarii pavimento discalceati versarentur, dysenteria sepe laborabant, Undecimus erat aquarum ductibus tam Ierofolyme, quam Sanctuarii prafectus. Duodecimus panes facierum dictos, Decimus tertius suffitum facrum, Decimus quartus aulas procurabat, corúmque Textoribus prafe-Ctus erat. Tredecim autem erant Sanctuario aulea; Septem utique illius portis septem, Templi porticui unum, unum facrario exteriori, interiori duo, totidémque Son Templi, quod à Judais שליום (k) dicitur. Decimus quintus denique Templi prafectus facris vestibus prapofitus erat. Sed hac hactenus. Nunc qua Templi natura fuit, que adis facra ratio, docendum. Quod quidem quare fieri debeat, alio in loco apparebir, tab since a logo nuperinco (consente de la consente de la

A tan mother than a discount material to the

condition factors of the construction of the condition of

Catholic and the transfer of the contract of

(p) Pid.Mifnam in Middelb c.4.Sect.5-

A SHALL

Sire of the same of the

authorized and the second time

to the later of th

Ratione Templi Ierosolymitani.

CAP. HIL

De Templi Tentoritque sacri propria natura acratione.

I. Empli ac Tentorii facri eadem plane ratio fuit. Utrumque enim æque facrum, æquéque Dei sacrarium erat. Ac quidem (ne ad rem perspicuam quasi per ambages quasdam eam) ea utriusque ratio fuit, que facri cujusdam domicilii, quo Deus Hebræorum Rex, quasi inter subditos habitabat. Ut inter domicili-um illud, & Synagogas postea conditas magnum illud interesset, quod Deus in his coleretur tantum, in illo autem non tantummodò coleretur, sed infigni quadam ratione, ut jam docebimus, habitaret.

Atque hoc quidem ex illo ipfo præcepto constat, quo conditum erat Tentorium facrum. Quid enim Deus hac de re Mosem alloquens? (1) Facient; (1) Exod.29.8. inquit, mihi sanctuarium, & habitabo in medio eorum. Quod perinde est, ac si dixisset, eo habitato in fanctuario, quod in mediis populi castris erit. Atque ita factum, ut castris Israeliticis immundi omnes movendi essent, nempè ne polluerent castra illa, quorum in medio habitabat De-

m) Num. 5-3- us. (m) Neque aliud quid in causa est, quare in mediis Hebræorum castris Deus ipse ambulasse di(n) Deut.23.14- citur, (n) nisi quòd insigni ratione eo in TentoLev. 26.11,12- rio habitaret, quod quidem, dum in desertis erat,
unà cum ipsis populi castris hue & illuc circumla-

tum erat.

Quinetiam ut Tentorium facrum, ita Templum eo consilio conditum, ut Deus in eo habitaret.

(o) 1 Res. 8.13. Ex quo illud Solomonis. (o) Ædificans ædificavi domum in babitaculum tuum firmissimum, solium tuum in sempiternum. Quo eodem spectant Mo-

(t) Exod. 15.17 sis illa. (p) Introduces eos, & plantabis in monte hareditatis tua, firmissimo habitaculo tuo, quod operatus es, Domine: sanctuarium tuum, Domine, quod firmaverunt manus tua. Quibus ex rebus intelligitur, eam suisse Templi rationem, qua sacri cujusdam domicilii, quod Deus inter populum suum sibi ipse incolendum cepit, & quidem insigni sua prasentia, ut mox indicabimus, illustravit.

II. Sed & idem docet passim celebrata Templi Sanctitas; cujus nulla alia ratio suit, nisi talis in eo Dei præsentia, qualem illud sibi propriam habuit, non cum aliis omnibus locis communem. Est enim loci duplex sanctitas, altera rei, altera autem loci, propria. Ac locum, si ut rem spectes, dedicatio ad Dei cultum sacrat: At verò locum, ut locum, sacrat insignis aliqua Dei præsentia, sive præsentia ejus species. Quamvis enim Deus nullo loco concludi, excludive queat; alia tamen præsentia ejus, sive præsentia ejus species, aliis atque aliis in locis (ut cuique patet) inesse potest.

Quenam ergo unquam in Tentorio, quenam in Templo presentie Dei illustrior species, quam que

aliis in locis erat? Sanè splendida illa ac facea nubes, quam facræ literæ (q) אבסון, & אבשוי, Judæi (१) Erod.16.

vocare folent. Utpote quæ Tentorium diu 10.6 24. 16. comitata, in Templum posteà (r) demigravit. passimo Neque alia loca in facris literis fancta appellari fo- (r) 1 Reg. 8-11lent, nist que vel sacra illa nubes, vel altera ali- 5.13,14. qua præsentiæ Dei insignis species illustrabat. factum faltem, ut Terra Sancta appelletur, que rubo ei vicina erat, unde Deus Mosem alloquebatur, (s) ut quo in rubo splendor Dei, Assa (3) Exod 3. 5. eius dictus, eluceret. Ita factum etiam, ut Sinai (t) & Sion (u) montes facri dicti fint; quippe (1) Pfal.68.37 quorum utrumque illustrabat splendida præsentiæ Dei species. Quod idem etiam eo de monte dicendum est, quem Petrus Apostolus sacrum dixit. (x) Utpote quem (ficut alios illos) idem ille (x) 2 Ptt. 2.17. splendor consecraverat. (y) Sed & idem etiam (1)Mat. 17.2.4 de Sanctuario Sichemitico judicandum; (2) quip- (3) Joh. 24.26. pe cui nomen illud datur, quia Deus olim Abra-bamo eo in loco apparuerat. (a) Nec aliud quid, (a) Gm.12.6,7 nisi loci sanctitas in causa fuit, cur Josbua juxta Hierichuntem calceos exuere justus erat; (6) (6) 70%. 5.13. nec alia fanctitatis ejus ratio, nisi quòd tum coram adesset Angelus ille, qui princeps exercituum Domini, Deique quasi Vicarius erat. De quo ita David Kimchius; (c) לפי נרולחו וקרוסתו ינקרש (c) sbid. שנראר בו ליהושע בו החסת i.e. Illius dignitate & Santtitate facratus eft locus, quo Johux appare-

Neque verò resert, quòd splendor Dei Méadictus, non ita semper in fanctuario radios suos explicaret, ut sub oculorum sensum caderent. Nam Numen illud, cujus presentiam splendor iste designabat. vos coedificamini in habitaculum Dei in Spiritu. Ubi ut Eeclesiam Ephesinam ob Spiritum Sanctum in ea habitantem babitaculum Des appellavit: ita universam Christi Ecclesiam, ob eandem causam, eodemque sensu Templum dixit. Quod nulla alia de caufa dixit, nisi quòd Templum Ierosolyma, unde Templi nomen ad Ecclesiam transtulit, Dei habitaculum censeretur.

V. Idem quoque Judzis vifum. Utpote qui & in defertis, & in ipla quoque Canaane triplicia fuisse castra dicunt, Populi, Levitarum, & Dei. Castris enim populi in desertis postes respondebat Ierofolyma, Levitarum castris mons Domás, ubi fic Levitz circa Templum, ut circa Tentorium, excubabant. Tentorio ipli respondebat Templum. Cujus utriusque à Judzis ea omnino ratio habita: que facri enjusdam domicilii, quo Deus inter populum fuum ut Rex ac Dominus habitabat. Huc spectant illa Moss Egyptii (r) 187 mann 1870 (s) Maimonsis במרבר שתנה ישראל והואת ארבע מתנורה ומחנורה לווים צואטר שהוא סביב לשפכן יחני וסתנה שכינה והוא ספחח חוור אחל פוער ולפנים וכערן לרורורה מפחח ירופלם עד הר הבירו נפחנרה ישראל" ושפחה הר הבירו עד פרוח העורדה שהחא שער ניקטר כסחנרה לויים ומפרוח העורה ולפנים כפחנות שכער i. e. Triplicia caftra in desertis erant. Caftra Ifraelis (que & ipfa quoque quadruplicia erant) & castra Levitarum. quorum erat, ut diximus, circa Sacrum Tentorium caftrametari. Et caftra Majestatis Divina intra portam atrii conventus sita. His alia illa in perpetuum respondent. Totum loci spacium inter portan lerefolyma & portan montu domiis si-tum; quod justà ac Israelis castra estimatur. Item spatium illud, quad a porta mentis domis ad

Ameliarii portam Nicanor appellatam porrigitur;
cojus ac castrorum Leviticorum eadem est habenda
ratio. Et quicquid denique spatii erat intra portam Sanctuarii situm; ubi Majestatis Divine castra. Quibus ex rebus intelligitur illud Apostoli ad
spatii, Hebreos. (s) Quorum enim animalium infertur
sanguis pro peccato in sancta per Pontiscem, horum corpora cremantur extra castra; propter quod
s sessa, ut sanctissicaret per sanguinem suum populum, extra portam passus est. Illud minirum prore concessa & nota sumit, populi castris in desertis
serosolymam postea respondisse. Idque cause su
isse docet, cur Christus extra serosolymam mortis
supplicio afficeretur, quippe quòd illa sacrificia, quequidem sacrificii Christi typi prestantiores erant, extra populi castra cremani solerent.

Verum hæc in transitu tantum dicta: Nunc redeundum ad propositum; quò spectant ea, quæ Moses Ben Nachman ad illa Legis verba annotat: Facient que mihi Santtuarium, & habitabo in me-

(*) Exol.25.8. dio eorum. (t) רירו ובלים בסורם דינים ובלים המשות ה

(a) ad Exed. 25.8. Nachmanidem fequirur IJaacus Abrabanel , (u) מחדפורו אחרי הערה נקרא חבירו הטקדם בשמורו מחדפורו אהרי מער משנן יי משכן הערות מקרש יי כי דנה נקרא אהרי מער לפי שדיה כטדבר בתמונת אחרי בירועורת וקרשים

ונקרא

תפרא משכן מפני שכנרה שם שכינרו השם ונקרא מסכן חערורת לפי שהתוררה ולוחורת שהוא העדות בין ישראל לאביהם שבשטים היד. שם ומקדש מפני שלא מו ערר ושם יבואו שם ערר ושם יובואו שם ערר ושם יובואו sunt nomina. Tentorium conventus, Habitaculum Domini , Habitaculum Testimonii & Sanctuarium Domini .: Appellatur utique Tentorium conventas, quia in desertis speciem habuit Tentorii auleis & afferibus conditi. Vocatur Habitaculum, quia in eo habitabat Maiestas Dei. Vocatur Habitaculum Testimonii, quia in eo condebantur Legum liber & Tabula, que quidem Testimonio fuere inter Ifraelitas, & Patrem corum, qui est in Calo. Vocatur denique Sanctuarium, quia preputiatis & immundis eo penetrare nefas erat. Et paulò post. כחיכרי הידה השלחן והפנירות ושובח הפשרות כאילו הם כלים לשרח לפני פלכו של עולם לא שחיה הוא יחברך צריך לרבר מכלי זה חלילהי וחם אלא לחשריש בנפסוחם כי יי אליחם מחדלך בקרב מחניהכם i.e. In Templo fuere mensa, & Candelabrum, & ara suffitus, tanquam res ad ministerium Regis mundi apta. Non quod illi (cui laus omnis) barum ulla re opus esfet. Absit, ut ita arbitremur. Sed ut populi animo penitus insideret in mediis Ifraelis castris versatum esse Dominum Deum ipsius. Huc adde illa R. Schem Tob. (x) TON (x) Ad More איר לעשות בית כבירו מלך וכבירת מלך ימצא כר Nevochim, part.g. cap.45. אלו חדברים אשר אפרנו אנשים סיסטרו ארו היכלו אנשים שעברוהו בעבורורו המיוחרורו למלך לחקן מאכלות ועשורו כרל שאר הרברים הצריכים לפלך וים אנסום אחרים סיסוררו לפניו בכרי יום תמיד בשירת ובפורי ומרדה ויש בבירו המלך מקום אחד פוכן לעפורו המאבר ויש גם כן מקום להקשיר לפניו קשורה פטים ויש שלחן בביתו וגם כן

De ratione Templi Ierosolymitani. Cap.III. ספוכם פוכן אפר כו יושב הפלך אפר לצה יכו שם כי אם המשטרה לו זאוחבין עד מאד וכן הצרח חשם שיחידה לו כביתו כל אלו הדכרים אשר לא יחשר לו ממלך מלכי ארמה אף כי הוא מלך נרור ואינו צריך לכר זרה תמשך מורווטחנות כחנים ולוייםכטו שמלד נותן לאנשי מספרתו חודה כדי שיאמינו החפון שתשלך ו צכאורת ישב בקרבנו והתא מלך נרול נורא על כל חשמים i.e. Deus, eui laus, talem sibi domum condi jusfit , qualis effe folet domus regia. In domo regia , bac omnia, que diximus, reperiuntur. Abi fcilicet, qui cuftodiant palatium ejus. Alii, qui fungantur officies ad region dignitatem pertinensibus; qui epulas instruant, aliaque faciant Regi necessaria. Alii denique, qui voce quotidie, sidibusque canant. Est etiam in domo regia locus ad cibos apparandos confitutus. Item locus, ubi ei odoramenta adolentar. Est etiam mensa in domo ejus, stemque conclave ipsi proprium, quò nemo pervenit, mift qui ei secundus est, quosve in maxime caris babet. Eundem ad modum voluit Deus, bec omnia ut in fua domo inessent, nequa in re Terrarum Regibus concederet. Eft enim ille Ren magnus; set his quidem rebus non indigent. Verum hine facile elucet ratio victus familiaris Sacendotibus & Levitis dati , utpote quem Rexquifque minifiris suis suppeditare solet. Atque bec omnia ed fectiabant, ut intelligeret vulgus Regem, nempe Dominum exercitum, inter nos versatum effe. Eft enim ille Ren magnus, omnibulque Gentibus metnendus.

VI. La iraque & Tentorii facri, & Templi ratio Judeis vifa est, que regii cumidam domicilii Deo in habitaculum politi; ut ita fere inter populum fumo Deus habitalle censeatur, quemadmodum inter-

populos fuos terrarum reges habitare folent. Hine scilicet, ut Judzis visum, splendidissima Sanctuarii fupellex, & quali rei familiaris magnificus admodum apparatus. Hinc longe ampliffimum famulitium, ministrique varii, variis utique muneribus prapoliti. Alii nimirum, qui facra procurarent, alii. qui custodirent domum, alii qui musice operam darent, qui dum flagrabant holocausta, vinumque rite libabatur, voce, buccina, chordifque canerent: ut inter epulas regias fieri folet. Hine menfa femper panibus instructa, ignis in ara perpetuò ardens, suffitus bis quotidie incensus, totiésque victimarum profects ad aram, ceu menfam Dei, admota; profectifque fal, vinum, & ferta addita. Minc festi nonnunquam dies celebrari, conviviaque statis temporibus agitata. Hine multa Templo conolavia addita, tanto rerum apparatui necessaria. Neque enim hac arbitrio humano, fed afflatu divino defignata (y).

VII. Caterum quia Dei fanctuarium peculiaris. præsentiæ ejus umbratile quoddam domicilium erat. poltulabat rei iplius ratio, poltulabat etiam & ipfe-Deus, (z) ur tam augusti facrique loci magna (2) Lev.9.30. effet reverentia. Que quanta apud Judeos erat, 6 26. 2. Maimonidis illa fatis docent (a), with most miso (a) is Beth ba-אחרה מן המקדש שנאטר ומקרשי תיראו וליא מן המקדש אחרה ירא אלא סטי שצורן ערי יראון ואין דו חיא יראתו לא יכנכם אדכם להר הבירו בפקלו או בפנערי ישברגליו או באפונדתו או באבק שעל רגליו או בסטורת הצרורין לו בסריט ואין צרוך לומר שאפור לרוק בכל הור הבירו אלא אכם טרסן לו רוק מבליעו בכסותו ולא יעשרת דור הבירת רהך שיכנס מפתח ון ויצא בפתח שכנגרה כדי לקצר הדרך אלא יקיפו טבחוץ ולא יכנפ יות לתבר מעוד i.e.Reverentia Santtuarii pra-

(y)1 Par-28.12

cepto

appearate.

全的特殊的方式

of what throw

cepto jubenti nititur. Dictum enimeft, & Sanceuarium meum revereamini. Nec tamen ipsum San-Etuarium verebere, led eum, qui ejus reverentiam just. Quenam autem est reverentia ejus? ut nequis cum baculo, cum calceis in pedibus, cum tunica loculis instructa, cum pedibus pulverulentis, montem domûs ingrediatur. Nec opus est dicere in montem domiis sputum excreare non licere, sed sputum ibi forte obortum vestimento excipiendum effe. Nec quis montem domis pro calle babeat, ut una ejus porta ingressus altera inde egrediatur, eumque via compendium faciat. Sed eum foris circueat, nec ingrediatur nist of. ficii prestandi cauja. Et paulò post. - 50 עבודרה ונסחלק לו אינו יוצא ואחוריוו להיכר אלא סהלך: אחרונית סעם מעם ומהלך על צידו עד שיצא מן העורה וכן אנסי משמר חונשי מעמר ולניים פרוכנן כך הם יוצאים מן המקדש כפי שפושק אחר תפלדה לאחריו כר זה ליראה. מן המקרש לא יקר ארם את ראשו כנגד שער מזרחי של שרוה שחוא שער ניקנור מפני שהוא מבוון כננר בירו קרם הקרפים וכלר הנכנם לעורה יחלד בנחת בספום שפותר לו לדבנם לשם זירארה עצמו שהוא עומר לפני הארון ה שנאמר והיו טיני ולבי שם כר הימים ומחלך באומרה ובירארה ורערה שנאמר בכירו אלחינו נחלך ברנש i.e. Qui officio functus è Sanctuario exierit, tergum suum Templo non obvertet; sed pedetentim retroibit, latere ed versus obliquato, donec è sanctuario egressus fuerit. Sic etiam Sanctuarii custodes, virique stationarii, Levitaque à suggesto regresse eodem modo, quo precibus functi, è Sanctuario retroire debent. Sed & bee etiam omnia ad Sanctuarii reverentiam pertinent. Ut nequis leviter caput agitet coeram orientali Sanctarii porta Nicanor dicta; utpote pote que è regione Sacrarii sacerrimi sita sit. Ut quisque, Santtuarium ingressus, modeste, quo sibilicet, eat. Ipsa autem illius Reverentia est, ut stet quisque coram Domino Deo, quia distum est, (b) & erunt oculi mei & cor meum ibi cunctis (b) i sug. 9.3. diebus. Et ut timide, reverenter, & pavide incedat. Propterea quòd distum sit. In domo Dei nostri ambulabimus cum tremore (c).

(c) Pf. 55-15. VIII. Quinetiam quia Sacrarium intimum Cœli fupremi simulachrum erat, & quidem Majestatis Dei proprium quoddam penetrale, ideò locus quifque Sanctuarii eò Sanctior à Judæis habitus, quò facrario ei propinquior erat. Quod docent illa-Moss Ægyptii; (d) que ed libentius huc transfe- (d) m Bell baro, quia, que locorum omnium ratio à Judais ha bichira, cobita erat, indicat. ישרא ישראר ועי Universa Terra Ifraelis alis est omnibus Terris sanctior. Quanam autem est illius sanctitus? Ex ea ferunt, omerum meffis, duos panes Pentecoftes, & primitias; (e) que alis ex terris non ferunt. Urbes (e) Lev. 23. muris circundata reliqua funt terra fanctiores. Ex iis scilicet leprosos ejiciunt, (f) nec in eis () Job.7-3mortuum ullum sepeliunt, nist vel septem probatorum, vel omnium plane civium confensu. Sin forte mortuum tali quavis exurbe efferant, eundem ed referre non licet vel omnibus civibus confentientibus, &c. Ierosolyma sanction est aliis urbibus muro cinttu; quia Sacra levia, & Decimas fecundas illius intra mænia comedunt. Mons domûs sanctior est Ierosolyma. Quippe quò vinis, fami, nisve fluxione laborantibus, mulieribus menstruatis, puerpertsve progredi nefas. Mortuum autem ed ferre licet. Ideoque cadavere funestatum eo quoque pervenire licere, nibil est cun moneam. In-

termurale:

cet; neque buic quidem nist une expiationis die ,
ipseque ministrandi tempere. Hoc scilicet Adytum
(i) al Levist. (quod Abrabenel (i) ipse observavit) supremi Coli imago fuit. Hic propitistorium, ut Scabel-lum Deig Hic Chembi, ut Coleftes Ministri; ques (4) Pfal. 80.1. inter Deus habitalle dicitur, (1) atque hine ora-

99. 1. NI SECTION OF THE PARTY OF THE cula edidiffe: (1) Quo minus mirum, fi cuique, @Exod.25.22 præter unum Pontificem (qui Princeps populi apud Deum Patronus & Advocatus erat) locus adeò facer occluderetur.

1X. Eundem morem in multis Deorum fuorum Templis secute sunt profana Gentes. Quedam fana, inquit Minutius Felix, semel anno adire permittunt, quedam ex toto nefas vifere. Sic etiam Pausanias in Baoticis de Templo Dindymenes loquens, मार्के में के के के के के किया के मार्किय के मार्किय के iendr arolyen vopily. Unico tantum singulis annis die Templum aperire fas babent. En de fano Eurynomenes codem in libro, muse il dury at toge agger to into areignoses & Eupenophines, + A Litter Zeolor & orgion averyion zaffernes. Eodem die quoannis Templum Eurynomenes aperiunt, also quotin fecundo Eliacorum de Orci Templo, diefrara ide anal zer ir G excess, intagin al & ron ipara napays Eigendor. Semel quotannis aperitur, ingredi autem vel tunc quidem nulli, nist Sacerdoti licet. Fanum denique Neptuni Equestris omnibus semper claufum fuiffe idem ille in Arcadicis narrat. Tta fcilicet gentibus extraneis visum, Templa rite dedicata Deorum habitacula & domicilia, eorumque numine plena fuiffe; câque de caufa ab hominibus rard auc nunquam ingredienda. the well of the hour to the distinguist see

The this much state they were

money .11

and, atom in pragential can vil our rotate. manufactors secretors con ee. Idepolitemanis

Jim miles

. won inst bearing (-)

H. Verum

preprier mani Posteine ma Comerce preprie send

cula colditie. (14) One minus minuit, if riging, Mense, is

Primis Sacrorum Ministris.

CAP. IV.

De Sacrorum Ministris: in a survey will be a Charles of surveys of formales proper

I. Acerdotium in primis mundi faculis penes primogenitos fuille statuunt multi tam Christiani, quam Judzi. Quod qui cenfent, cur ita judicent, multa afferunt. Primum illud est, quòd primogeniti Hebrzorum homines essent Deo facri, ut quos pracipuo quodam jure Deus ip-/ (*) New 8.17. fe suos appellaverit. (m) Quos autem Deus suos ac fibi facros dicit, hos Sacerdotes fuille judicant. Deinde & illud etiam afferunt, quod Levita, qui facri Ministri erant, Deo dati essent pro primogenitis, corumque in locum substituti; ita ut quales erant Levitz in locum primogenitorum susfecti, tales essent primogeniti, quamdiu locum suum tenebent Sed & huc spectare judicatur, quod Moses (a) Exed.24 5. ad facra obeunda juvenes quoidam adhiberet. (m) Quos quidem ex primogenitis fuille fuvenum nomen docere putant. Extremum id est, quod Esavo, quia jus primogeniti vili vendidit, inusta sit hominis pro-(v) Hib.12.16. fani nota. (o) Hoc enim ideò factum judicatur, quòd', etatis fue prerogativa cum vili pretio commutată, se ipse Sacerdotio exueret. Id quod hominis profani fuit.

II. Verum his (etiamfi veri aliquam fpeciem habeant) & responderi posse judico, & alia quadam repugnare, que hanc fententiam labefaclent.

Nam ut Hebraorum primogeniti homines effent Deo facri, nec ætatis fuæ prærogativa, nec jure ad Sacerdotium factum est, sed falute sibi à Deo præstita, dum primogeniti Ægyptiorum subito excidio interirent. (p) Ita quippe Deo visum suit, ut il- (p) Nan. 3.13. lud hominum pecudumque genus, quod ipse He- & 24.5. brais incolume praftabat, codem inter Ægyptios cafo, fibi deinceps facrum effet.

Sed hac primogenitorum fanctitas non nisi inter Hebraos tantum, nec quidem inter Hebraos ipíos ante id tempus locum habuit, nec eò denique pofleà valuit, ut primogeniti Sacerdotes effent, led Sacerdotum peculium quoddam, quo factum crar, ut quinis sielis Sacerdoribus (9) datis redimendi (1) Nun 12.16

Nec magis valet, quod Levitz (licet hi quidem facri Ministri essent) in locum primogenitorum succederent. Utpote qui, licet eo in loco constituti, non tamen Sacerdotes erant, fed Sacerdotum administri; nec tamen corum administri; priusquam sacris quibufdam ritibus ad munus fuum facrati e-

Jam verò quòd juvenes quidam falutares victimas & holocausta Mosts justu obtulisse dichi funt (r) id, si recte intelligatur, rem propositam non (r) Ezolas. concludit. Nec enim constat Juvenes illos lectos fuife ex primogenitis, nec illi fane, quicunque erant, (quod Sacerdotum proprium fuit) fanguinem are afperferunt. Id muneris Mofes ipfe obiit, (*) (1) bid. v.6. qui pro temporis Pontificatum cum Principatu

Desprime Surveram Ministrice Capital conjunctum habuits Exquibus intelligi pay off ea. de caula juvenes illos victimus obnitile dictos elle quia éas ad aram adducebant, (id enim offerendi voce passim designant sacra litera) eaque oblatio in facrificus hominum fingulorum munus corum proprium fuit, pro quibus immolatum erat, nec in facrificiis totius cortas ad ipfos femper Sacerdotes, fed ad alios quofdam pertinebat coetús illius persona indutos. Neque denique me multum movet; quod Efavus ob ztatis przrogativam vili pretio addictam homo. (t) Hibara 16. profanus appellatur. (t) Neque enim Apoltolum. ius Elavi ad Sacerdonium, fed ad duplicem in hareditate portionem, & quidem ad principatum ipfum, dum illa feriberet intuitum judico. Principatus enim. & amplior hareditas, cum ad primogenitos pertinerent divino quodam ac facro jure utpote quod & antiquiffimum (#) & natura ipfa (*) fundatum erat)

Y u) Gen. 4. 7. C 43. 33. (x)Deut.21. 17

(y) Gtm3-3-4

Sandard (1)

ses and (i)

quidam Dei amor talibus in rebus eluceret. III. Hae itaque cum ita fint, Ego in antiquiffimis faculis ita comparatum fuifle judico, ur in facris pro se uno factis sibi quisque suus Sacerdos effet. Nam Cainus & Abel (quod fatis docent (4) Sacre litera) fua iph facra per fe Deo offerebant. Quod unum indicat in primis faculis tale nullum primogenitorum ad Sacerdotium as fuiffe, quale omne facrificandi jas aliis omnibus abrogabat. Siquidem Abel, natu minor, perinde ac Cinnus primogenitus, rem Divinam Deo fecerit, eamque quidem Deo gratam. Qui autem Calnam & Abelem facra Deo destinata ad Adamum adduxisse judicant ab -000

Divina quædam beneficia erant, quæ nemo potuit

parvi, facere ut non idem profunus effet; præfer-

tim quidem in eis faculis, in quibus pracipuus.

ableo rice pornicienda his cur fic judicent nihil afferunt : fed & facris literis, ur jam monuimus, haud obscurè adversantur.

In facris autem pro familia quavis destinatis nihil dubium quin iple Paterfamilias Sacerdotti obeundi jus habuerit. Edque jure Noa, (2) & John (a) (2) 6m. 8. 20. pro fe, fullque immolabant, san , 20 dont all 12 to 14

Jam verò postquam pro eis cœtibus, qui variis. ex families conftabant; facrificari corptum fuit. mos erat, ut coetas cujulque princeps 6 fi modo ipli vifum eller y publich Deo facra faceret. Ouojure Mofes ance Acronem confectaram eo fanguine aram imbuebat quo fcedus facrum fahcitumuerat. (b) Sed & Melchifederus; (v) ante Mojem, idem (b) Exed 24.6. & Rex & Sacerdos fuit; & quidem rali Sacerdorio, (6) Gen.14.18.2 quali alius nemo; mii Christus praditus Quandoquidem enim Melobifederi; magni & perillustris. viri, Pater nullus, nulla mater condius orus, aut obitus memoretur (quod in aliis omnibus viris matnis contrà à Mose hero solet) fit primo, ut ille sine patre, fine matre, fine genealogia effet dicator, neque initium dierum neque finem vita babens. (d) Deinde, (ut qui talis esset, simulque Sacerdo- (d) mir.7.3.3

tio pradicus, Sicerdos in perpetuum manere dictus lit. Neque verò (quod noratu dignum) à communi loquendi usu abhorret, ur nullis parentibus elle dicantur magni & illustres viri, quorum parentes non memorantur. Nam Seneva (e) duorum Regum (1) 108.4 meminit; quorum alter, inquit; patrem non habet, alter matrem. Quod mox explicans de Servii matre dubitari monet, Anci patrem nullum dici. Qua de re Canuleius apud Livium (f) contrà quidem 111 Liber. ac Seneca, loquutus est, fed eodem loquendi genere usus. Nam Servium captiva Corniculana natum, fed

patre :

De primis Sacrorum Ministris. Cap.IV. patre mullo fuiffe dicit. Eódem spectat Horatis illud, Lib. r. Sermon. Satyr. 6. -persuades boc tibi recte Ante potestatem Tulli atque ignobile regnum Multos sepe viros nullu majoribus ortos

turn view bediene et en minutest over mei Quo itaque loquendi genere millis parentibus nati dicuntur clari atque celebres viri, quorum parentes non nominantur; eodem dicitur Melchifedecus (fed hie Spiritus Sancti afflatu) nec ortum, nec obitum habuille. Cumque id ut æternum proponatur, cui mec fit orrus, nec interitus; commode fane in Melchifedeco (Deo ita rem instituente) eternitas adumbrata fuit. Quod autem in eo adumbratum, id quidem in Christo verè impletum estamos mobili co

Et vixisse probos, magnis & bonoribus auttos.

Verim had loco non fuo dicta funt. Neque enim nunc aliud ago, nisi ut in primis mundi sæculis eum fuisse morem doceam, ut cortis cujusque Rex ac Princeps publica Deo facra faceret. Arque huc Spectat Virgilii illud, Aneid. 3.

Car Telesco.

terrate and

13141AD

1. 大学等 1. T 45 35

Carried (b)

App Afra in

(1) (1) (1)

Act of the

(ut qui talis ellet, amalque Sacerdo-Rex Anist, Rex idem bominum, Phubiq; Sacerdos.

(oved hours distributed a commu Ubi Servius; Sane Majorum bec erat consuetudo. ut Rex effet etiam Sacerdos vel Pontifex. Unde bodilque Imperatores Pontifices dicimus. Idémque ad childem illud Hineid 10. An managen , Marity and ofter victories. O od mos explicitly destroyer use

Vigitafne Deum Gens?

Verba, inquit, funt Sacrorum. Nam Virgines Ve-De certa die ibant ad Regem Sacrorum & dicebint. patre

Vigilasue Rex? Vigila. Quod Virgilius jure dat Anex, quasi & Regi, & quem ubique Pontificem, & sacrorum inducit peritum.

declare denours l'emission, enterior alies sacerdoctare de margade sudistina De Sacerdotibus Judges de manera, que

middle the land secretor I be durence I ast. IV. Jam verò apud populum Hebræum ex Ægypto in deferta egretlum Sacerdotium à principatu divisum, & ad Aaronem, ejusque posteros Dei justu translatum fuit. His enim tunc temporis data, que propria erant Sacerdotii munera, ut Deo rem divinam facerent, ejulque nomine populo benedicerent : sed & penes has deineeps erat rerum facrarum astimatio, dijudicatio mundorum & im-.11,01 /2 mundorum, que tamen non tam Sacerdotum, qua-A Major senus Sacerdotes erant, quam quatemis furis Divini periti, propria munera judicari debent. Quo fit, ut quando ea munera, ad qua Sacerdotes Sacrati erant. William Property and the second dold seeds to in facris literis recenfentur, his in duobus confiftatur, nimirum in re Divina facienda, populóque FORE COR. T. brill rature of Dei benevolentiæ folenni prece commendando. April or a rigid Hos, inquit Moles de Sacerdotibus Auronicis loquens. (g) elegit Dominus Deus tuns, ut ministrent ei, (e) Deut. 21.4. & benedicant in nomine ejus. Quibus etiam alia illa adde, (b) Separatus eff Aaron, ut ministra (b) 1 Pa. 22. ret in Sancto Sanctorum, ipfe, & Felix ejus in fem- 13. piternum : & adoleret incensum Domino secundum ritum suum, ac benediceret in nomine ejus in perpetuam: fam alia illa, judicium de litibus, legumque facrarum interpretatio non munera Sacerdotum propria, fed alis etiam communia erant. Neque enim ex Aaronica tantum, sed & quavis.

De Sater dotibus Judeorum Cap.IV. alia ex familia, qui as dicerent, & docerent, deligi rite potuerunt. V. Caterum in Sacerdotio Auronico duo gradus lege statuti erant; Quorum superior Aaroni ipsi, reliquisque deinceps Pontificibus, inferior aliis Sacer-

dotibus darus. Ex quo intelligitur ca munera, quæ Aaroni, in facris literis, ut iph propria tribuuntur, non nisi ad Pontifices spectasse, reliqua ab aliis Sacerdotibus rite prestari potuisse. In duplici Senatus confutto conflictuti

Horum primus Pontifici datus est. Pontificis es dignitas erat, ut ei min illibata virgo uxor mulla (1) Lev. 21.13. ducenda effet. (i) Ut funeri milli interelle, ut

rele Mik Bartenor, ad loma cap. 1. Autor libri Siphra in Pa-rajcha THOM

D. 10;11.

Chajim ad di-Clocum.

(a) Ad Milnam . in Joma cap. 1.

ne in parentibus funcitari, neque his, alissve propinquis mortus veftes filas lacerare liceret. Quibus alia multa addunt Judzi ranquam ad hono-rem pontificalem apta. Pontifex enim, inquiunt illi (1) quinque in rebus Fratres suos antecellere debuit. בנוי בכחו בששר בחבמרה ובסרומים Corpodajthens. & vie elegantia, veribus, divities, sapientia, & coloris pulebritudine. Ita com wa muno diftingunt (1) ut vocem illam in corporis eleganti fabrica ponant, fianc in coloris pulchritudine. Quarum utramque in Pontifice, in bonz indolis fignum poltulatam dicunt. Alii tamen (m) in Pontifice non tam coloris pulchritudinem, quam atatem provectam spectandam judicant. Neque fatis sibi DR. & Baal confest Masmonides; ut qui in Sacerdore fummo Trin ed. Lev. alias coloris pulchritudinem, alias Fidem fummam pollulat. (מ) נרור צריך (א) שלא יהידה באנשירורו מן חכתנים יוחר אלם שלכ ביופר בעושה ביופר בעושה בעושה בכות ro fundamento ponitur, necessarium esfe, ut Sacer-

dos maximus nulli temporis (ui Sacerdoti in Sapientia, fide, forma, divitius, aut viribus concedat. Quod si Sacerdotis summi hæres in divitiis tantum, non in reliquis illis dotibus Sacerdoti fortè cuivis concederet, aguum visum est, ut tantus vir reliquorum Sacerdorum opibus eò ufque augeretur, ut omnium opulentifimus effet. (2) Neque (1) v. Labbet enim temere Senatus magnus (cujus erat, ut Juda- Maimon in is placet, Sacerdotem maximum constituere) ei, chele Mildafeb qui Pontificis hares erat, Pontificatum abjudicabat. Ea quippe regula apud Hebraos valere solita. המרה לשררה המרה לשורה פורם לשררה המרה המרה hareditatem, ejustem est ad mortus principatum jus primarium. Quo jure (catera si convenirent) Pontificatus ad hæredem Pontificis pervenit."

Sed & illa etiam leu dignitatis, leu onich rontificalis (9) erant; Ut qui que Pontificatu pra(1) Maim, le Sed & illa etiam seu dignitatis, seu officii Ponditus sele à plebe removeret, ut ne se midum populo præberet, ut caute semper abstinerer à publicis balneis convivinque, camque femper gravitatem que se decebat, tueretur. Ut, si ad eos, qui in luctu erant, prodire vellet, Sacerdoubus aliis comitatus iret. Ur capillos quâque hebdomade tonderet; nunquam tamen novaculà raderet: Ut in Sanctuario quotidie adellet, nec nis bis fingulis diebus, domum iret. Ur non nisi de eis rebus, que ad regem spectabant, ad testimonium dicendum adigeretur, nec de his quidem, tempore uxorem haberet. Ut Templum ingrediens tres alios fibi Sacerdotes adjungeret. Ut non fortitò (quemadmodum reliqui Sacerdotes) fed quoties vellet, rem facram faceret, fibique fumeret, quodeunque placuit, facrificium.

c. s. & Obadiam de Bartenora ad Chele Mibagth

Se-

(r) Maimon. in Chele Mikdafch cap4.

50

Vicario ceffit. (r) Is à Judzis 130 dictus est. Ifque omnibus ferè in officiis Pontificis administer erate appreciate appropriately language in front, appeals

Tertio in loco collocati erant, quos Judzi cor-, rupta voce Graca טני קחיקתין, hoc elt, duos אפין אוציולין, vocant. De quibus ita Moses Maimonides (s), ומוש בני מסנון קחיקולין לחיורת לסגן כפו הסנן לכל na albanist locum rois rafodmois tribuunt, ut bi id prestent Pontificis Vicario, quod Pontificis Vicarius Pontifici preftat. Hes autem alii (t), questoribus

prefectos, eorumque rationes putalle dicunt. Quarto in loco positi erant septem custodes clavium Sanctuarii, Judzis 277720 dici foliti. Quibus tamen ita claves illa commissa erant, ut non fuo cujusque arbitrio, sed omnium conventu & confensu porta cuique data aperienda esset (n).

Quinto in loco constituti erant tres Questores, à Judeis munus erat facra omnia, à quibuscunque debita, rerúmque redemptarum pretium exigere. Quò spectant illa Mofis Maimonidis (צ), השרכין הערכין ארם הריכם ארם הערכין יותרמים וארה החקרשות ופעפר שני ; e. Hi rerum estimatarum, devotarum, consecratarum, & deciun fecundarum redemptionem procurant. Quibus illa ejufdem Autoris adde, כל בשנבים כל ההקרשות ופודים ארת הנפדרה וקוציאים אותן ברבדים ואייון להן להוציאו להן להוציאון להן להוציאו להן להוציאו igunt, dimittuntque ea, qua redimuntur; eis autem conditionibus dimittunt, quibus quidem talia dimitti debent.

Sextum locum habuit Vigilia caput, Judais Dun חמסמר

(s) mid.

(t) Gloffa in Schukelin in Talm. Jerofol. cap.5. Videtian Baal Aruch & Buxroef.da voce

the sales well

对正文中的规模的是

(b) Maimon.is Chele neihdasch c.4. & ad Schehal, c. g. & O-badias de Bar-ton. ibid.

(x) ubi (uprà atroque in loca.

nwon dictus. Erat enim totus Sacerdotum numerus à Mose (ut Maimonidi (y) placet) in octo (y) in chele Classes distributus, à Davide autem in viginti Mikdasch, quatuor: quibus fingulis ut fua in Sanctuario ad ministrandum hebdomas data; ita suus etiam præfectus erat. Ifque Vigilia caput dictus.

Septimum ille locum habuit, qui בירו אב paterne familie caput dictus est. (2) Sicut enim to- (1) bid. tus Sacerdotum numerus in quatuor & viginti Classes. ita classis quæque (secundum hebdomadis cujusque dies) in septem familias divisa fuit; ut uniuscujusque diei ministerium datum esset unicuique familia; cujus quicunque princeps erat, paterne familie caput vocatus est. In pares classes & familias Levitæ quoque divisi erant, virique, quos diximus, Stationarii (a).

Ultimum in locum rejecti erant Sacerdotes gre- chele Mikdasch garii, qui - i.e. Idiota dicti funt. (6) E- 60 iden intorat tamen præter hos omnes Sacerdos quidam ad dem traffats, bellum unitus, (c) Judais . Tonto men dictus. Cui 6.4 (c) Dent. 20.2, id negotii datum fuit, ut populum in aciem prodeuntem ad prælium strenue committendum erigeret. Huic in castris secundum Pontificem summus haberi folebat honor, in Sanctuario autem nullus, nifi qui Sacerdotis gregarii fuit (d).

haveryor & bridgers Adde to Tertubings (to rethin Certi Janu Apellanction O Electronic Praymeters, chair le de regenteracionent de en pours in su prome-The same with the second of same accompanies

the months Leafurent face stega (2003 large) are house-

mal .II

(d) Maimon.in Chele Mibdasch

ter designed be democrated and in the contract of SAP.

gettient de l'appilino contro Danniffar lerint;

क्षा कर विकेट अंग.

there is the let be the property oface Table 1 th CAP. V. contest with postery

The Locustofiles Loter runs.

De consecratione Sacerdotum Aaronicorum.

I. TAM Sacerdotes Aaronici, nequa Sacerdotio deellet fanctitatis aut honoris species, multis ritibus ac cerimoniis ad munus fuum confecrati erant. Primo scilicet aqua lustrati, tum vestibus cuique propriis induti, postea unguento sacrouncti, itémque victimis quibusdam casis expiati ritè, & initiati.

Ac primus confecrationis gradus, quo quisque de

(e) Strong.

tam fancto munere fancte fungendo moneretur, à (1) Erod.29.4 lavacro (uti diximus) incepit. (e) Qua cadem fe-re ratione fit, ut nos ipsi Christiani, feedus novum inituri, fonte sacro initiemur. Ita quoque familiis extraneis ortos, figuando ad religionem Judaicam (f) Maimon is accederent, aquis mersari moris huit. (f) Idem-Unde illud Clementis Alexandrini (g), we an | wo-דים לפי ישו דיני וענקוווים דיני מבן באווסים בוצו יבי zefaplie, zefamp rois BapBapois Avreos. Ab expiatorin incipiunt Grecorum mysteria, sicut Bar-(b) Di sanif- barorum à lavacro. Adde & Tertulliani (b) illa, Certe ludis Apollinaribus & Eleufiniis tinguntur. idque fe in regenerationem, & impunitatem perjuriorum suorum agere presumunt: Item penes veteres quisquis se bomicidio infecerat, purgatrice aqua se expiabat. Quò eódem spectat, quod Augustinus de baptismo contra Donatistas scribit; In multis Idolorum sacrilegis sacris baptisari bomines perhibentur.

II. Jam

II. Jam simul atque aquis rite lustrati erant Auron ejusdemque filii, primus Aaron ipse amictu Pontificali induitur. (i) Qui quidem, quò illustrior (i) Exod.29.5. effet Sacrorum & Sacerdotii honor, fplendidus & Liv.8.7. magnificus erat. Quo factum, ut velles Pontifi-cales כברו ולחפארין ad gloriam & bonorem fieri dicte fint. () Vestes autem Pontificis ille erant , () Erod. 28.2. כחונרת מכנסים אכנט מעיר" אפור חשן מצנפרת וציץ Tunica, femoralia, balteus, pallium, ephodus, pe-ctorale, tiara, & lamina. Quarum omnes, quoniam pulchre erant, quedam etiam auro contexte; à Judeis auree dici solent. He Aarons indute erant, ha ad facra omnia obeunda, nisi uno expiationis die, à Pontifice quoque adhiberi solitz. Ad illius autem diei faera quattor tantum veites adhibebantur, Tunica, Femoralia, Balteus, & Tiara. Hæ lineæ erant, Judæisque veftes albe dicta. Eum utique diem decebat dolor, dolorem nulla vestium pompa.

III. Jam vestium omnium Pontificalium prima induebantur femoralia; que à coxis ad poplites pertinebant. (7) Gentium quidem profanarum () Maimon ia Flamines, que occultari maxime decebat, coram chele Mihdasch Pehore aperiebant. Deus autem Sacerdotes fuos, al Eubanis. ut verecundos & modestos; ita tecto corpore elle voluit. Quo factum etiam, ut non per gradus, . ne forte corporis verenda apparerent, fed per clivum quendam ad aram alcenderent. (m) Quæ (m) Ex. 20.26. eadem etram ratio fuit, (ut recte observavit Abrabenel) cur, cum relique vestes facre Auroni à Mose induenda essent, (ii) semoralia (verecun- ni) Vid. Exold die causa) Aaron ipse sibi secretò indueret.

cudibus

29.5,6. & Lev. 8.7,8,9.

De consecratione Femoralibus addita erat Tunica, (a) Camifia colle Mildafet utique lino facta, manicata, & opere tellellato texta; que ad pedes usque promittebatur. Tunice accinctus erat Balteus, que fascia que(1) Maimon in dam linea suit, tres, (p) quatuorve (q) uncias
conte Middase lata, cubitosque triginta duos longa, variis amplexibus corpus cingens. Eoque factum, ut Sacer-(4) Jesph. da- plexibus corpus cingens. Exque lacting and operam fuam expeditiores. Post Balteum induebatur Pallium; quæ vestis (*) Joseph shid. hyacinthina fuit, (*) nullas habens manicas, (*) à collo duas divifa in alas, quarum altera à supremo pectore, altera autem à cervice ad talos ferè demittebatur. Harum infimis limbis appendeban-(1) Maimon in demittebatur. Harum minus sin, que malis puniceis affabre factis alia ab altis sejuncta erant. Pallio additus erar Ephodus (1) ex auro, hyacintho, cocco iterato, & byllo bilice, opere Phrygiano factus. Cujus pars anterior ab axillis ad imum pectus, posterior autem ferè ad talos pertinebat. Huic etiam parti, que à tergo fuit, due manicule adjuncte erant, que, hinc & inde ab axillis ducte, medio pectore constringebantur. His, sicut & Ephodo ipli, aurum affabrè intextum erat. dicte erant TINA ZON artificium Ephodi. Sed & Pallium quoque, quia his cinctum, Ephodi Pallium vocabatur. (x) Quinetiam Ephodo adjuncta erant duo humeralia, humeralibulque duo onyches inditi, iidémque palis aureis inclufi; quo-

rum alteri fex tribuum nomina, totidémque alteri insculpta erant. Quod ideò factum videatur, ut Pontifex semper in memorià teneret, quorum sibi

cura committa fuit, quantique oneris munus impo-

itum. Levius id, quod Judzi monent, ita hisla-

pidibus

HALL COLL (v) Exed.28.8.

es anomis M (1)

wild did time

STREET, CONTROL OF

(x) thid. in Language

MORAL ENGLA

29.5.6.0 EM 4.918.9.

54

c.8.0 10.

. POR TENER CE

(o) Maimon. is

& Philo Ju-

dens de vita

Molis.

pidibus tribuum nomina incifa fuiffe, ut utroque in lapide viginti quinque litera essent. Quod ut eveniret, 7017 pro 701 colatum ferunt. His etiam humeralibus quatuor aurei annuli annexi erant.duo nimirum in supremis humeris, reliquique in supremo pectore, alter hine, alterque illine.

Ephodo adjunctum erat monile quoddam, pettorale dictum, iiidem filis, eodemque opere, quo Ephodus, contextum; idémque pontificis pectori applicatum: pectorale longum erat cubitum, latum autem dimidium cubiti, ut altera ex parte in alteram replicata dimidium cubiti quadratum existeret. (y) Ejus inter plicas repolita erant Urim, (j) Maimon le & Thummin; pérque Urim talia oracula edita, chels Milédajch qualla ad rempublicam pertinebant, (donec Reg-vide nian num, rejecto Dei imperio, ad Davidis Familiam Exed.39.8,9 translatum fuit.) Eoque factum, ut pectorale ten rali insertæ erant duodeeim gemmæ, eædemque eirculis aureis incluse, quibus, eo ordine, quem patrum ætas postulabat, totidem Tribuum nomina incifa erant. Unde didicit Pontifex quam chare fibi effe debebant tribus illa, quarum nomina pectori cordique suo Dei justu applicata erant. Sed & Deus etiam Humeralibus & Ephodo tribuum nomina insculpi voluit, ut quorum ipse curam maximam in se susceperat, eorum nomina in sanctuario quasi oculis suis obversarentur, idque, ut docent sacralitera (2) poor hoc est, recordationis ergo. Quo (1) 230d. 28. Symbolo fe fuorum omnium semper memorem fore 12.29. fignificabat.

Supra nomen Reubenis, ut tradunt Judai, (a) (a) Maimon Ja voces illæ infculptæ erant, atpyn prist manak in Chele delbdafeb. fra nomen Benjamini Tr voor. atque ita fachum,

(b) Exed 28.

ut, in pectorali omnes existerent litera Hebraica. Ceterum ut Humeralibus Ephodi; ita etiam angulis Pectoralis quatuor aurei annuli juncti erant, fuperiorésque alterius annulos alterorum fuperioribus aftringebant due aurei torques, infériores autem inferioribus totidem vitte hyacinthina. (6) Caven-(c) mid. 2.28. dum utique (c) Pontifici fuit, (forte ne a munere fibi impolito animum removere videretur) ne pectorale ab humeralibus distraheret. Quod si sciens ac prudens faceret, verberibus caltigandus e-

Pontifici hunc in modum ornato mox induta elt

(d) Maimonda rat (d) Darrag Ho arotta to Chele Mikdasch Committee

(†) Antiques. cape segment

Tiara, nimirum fascia quadam linea, fedecim cubitos longa. Qua variis voluminibus contorta caput illius cingebatur. Huc refer Josephi (†) illa, S N & REDGING GOOD WIND SECURITY & MILLIPADOR as many author, and emodiner implication mans. i.e. Super caput autem gekat pileum non fastigiatum, neque totum caput comprehendentem, sed paulo plus quam medium. Ita factum, uti Judais (e) placet ut inter Tiaram & auream laminam commodus pateret Phylacteriis locus. Deus autem Sacerdotes fuos operto capite ministrare voluit, quia apud Gentes orientales caput opertum reverentia, nudum audacia signum erat. Que ratio est, cur quos Moses ex Agypto manu elata egressos dicit, eos Chaldaus ' nudo capite exiille dicat(f).

(f) Exed 148.

(e) Maimon. In Chele Mibdafeb

649.10.

(e) Ex.39.30.

Mar again.

Ultima Pontificis fronti accincta est Auri Lamina, Corona dicta. (g) Cui, ne loco moveretur, per duo foramina partibus in extremis facta vitta hya-cinthina trajecta fuit, arctéque in occipitio ligata. Corone autem, quo Pontificem Deo facrum effe

con-

conflaret collatura figillari infculprum erat (b) (b) Exed.39.36 THEN TOTAL Jebovie Sacrum. Sed & Sentium aliarum Sacerdotes rem facram coronati faciebant. Quod Plinius in Hiltoria Naturali docet, (1) An- (1) Lib. 16:24-tiquitus quidem nulla corona neft Deo Mabatur; Viritim verò ne in certamine qui demalle ferent-que primum omnium Laberum Patrem impossifie capiti suo, sed ex bedera; possea Deorum bonori sacrissicantes sumpsere. Novissime & in sacris certaminibus ufuaic. Quibus adde Terruliani illa (k) Tgitur purpura illa; & aurum effeticis orna. (UDe ideletat. mentum eodem modo apud Higyprios', & Babyloni- 119.18. os insignia erant dignitatum. Quo more nunc pre-texte, vel trabee, vel palmatz, vel auree corone Sacerdotum provincialium, sed non eadem conditione.

III. Jam Autos vestibus his indunis, mox, in majorem dignicatis speciem, facro unguento ungebatur. (1) Id quod Judei capiti ejus primio affa. (4) Esod.29.7.
tim affulum docent, (m) deinde ita fronti illitum Lev.8.12. ut in ea Gracam literam X, (n) vel, ut aliis (o) (n) Maimon, is placet, Gracam K, vel, ut aliis visum, (p) conte aniciaçõe Hebraorum I describerer; à qua litera vox 1713 int (4) bid. cipit. Nihil enim est, quod Judei argutiis suis (6) Vid. Abranon persequintur. Habuit autem unguentum sacrum honoris, & gaudii fignificationem, item fan-Citatis, & affatus divini. Atque huc perrinet Davidu illud, (9) Dilexisti justitiam, & odisti ini- (1) Pfal. 45.7. quitatem, propterea uncit te Dens, Deus tuns, oleo latitia pra Confortibus tuis. Ita factum etiam, ut Dei filius, supra modum Spiritu Sancto pradirus, (r) moo, hoc est, Unitus dicarur. Sed & (1) 304.3.34. hine ipli Christiani, quali Sacerdores & Reges foirituales facti, (s) uncti, (i) & unctionem acce. (1) apoc. 1.6

Dei

(a) 1 John 2.27. piffe dicti. (a) Hine denique apud veteres Christianes unctio ad Baptifmum adhibita. Exinde egreffi de la-(x) Desquifa. vacro, inquit Tersullianus (x), perungimur benedictà unctione, de pristina disciplina, que ungi oleo de cor-nu in sacerdotium solebant. Ex quo Aaron à Mose untius est; unde Christus dicitur à Chrismate, quod est unitio, que Domino nomen accommedavit.

(1) Thuica non-Histor. In worse

chele Mikdafch

學。於其學

(b) Plutarzbide Ifide, & Ofiride.

(c) Maimon.in Chele Mikdafeb (d) De Lagib. lib.2.

(4) Exed.29.0

ing there (a)

IV. His ritibus Aaroni adhibitis, mox filiis ejus (1) 2x.29.8,9. Vestes ipsis proprie induuntur. (7) Erant autem 6 Lev. 8.13. Sacerdotum gregariorum Vestes, 13000 mura (1) Inica nos-muquen is fe-cris literis 2- & Balteus. Quarum due prime Pontificalibus fipodus listus miles fuerunt. Tertiz quoque nondum indutz caapellass.
vid. Baxt. Lix. dem quidem, ac Pontificalis, indutz alia species erat. Gregarii enim Sacerdotes (fecus ac Pontifices, modò ex Josepho, fecisse diximus) Tiares ad (a) Maimon in Galez similitudinem capitibus suis accingebant (a). Sed & Baltei Sacerdorum minorum eadem, ac Pontificalis, forma fuit; pretium minus, textura quoque minus elegans. He quatuor vestes linez erant, quales etiam, ad innocentiz speciem, Sacerdotum (b) Egyptiorum erant.) Nec tamen ad ministerium apte, si vel fordibus inquinate, vel venustate corrupta ellent (c). Sed & Cicero (d), Colorem album precipue decorum Deo en Platone dixit. V. Post hec omnia rite prestita, pro Aurone Filifique ejus triplex factum est Sacrificium. Primo piaculare, deinde holocaustum, ultimo verò falutare. (e) Piaculare, ut Abres quoddam, quo pri-

mam omnium luftrandi erant. Holocauftum, urmunus, five donum, quo Domino fuo commendarentur. Salutare denique, ut sacrum epulum, quo Dei Familia initiarentur. Sacrificiis enim falutaribus vesci ipsis etiam

afferentibus licuit; iifque rite qui vescebantur, pro

Dei Famulis habiti erant. His de victimis (quarum prima ex bubus lecta fuit. due relique ex arietibus) ita differit R. Levi Ben Gerfon (f), man (j) Ai Ex.29.

פלא יעלם פמנו הסבדה בסדור אשר באלו פרבנורם חד כי החפארם היום קרב ראשונים לכפרום וחלב מתום סמנה היה פרב לם יחולה כי הבעלים

בלחי ראוים שיקח השם יתעלה מהם מנחרה ודורון חנדור שנתכפר לחבם יפריבו שולדה שהוא כלדה לשכ יחעלוה להורות שרם מחקרבים לעבורת חשם יחעלות ואחר העולות יבוא הקרבן שהוא בסרונות השלטים שקצתו קרב לשם יחעלודה וקצחו לכחנים וקצתו לבעלים להורוח שחם באחברה עם חשם ים שר שיאבלו יחד ער שלחן אחר i. e. Objervari debet ratio ordinis, quo fatta erant bec sacrificia. Nam primum omnium, in peccatorum expiationem factum erat sacrificium praculare. Cujus nibil, nisi aliquanta adeps, Deo (cui laus) offerebatur; quia offerentes nondum digni erant, à quibus Deus munus & donum acceperet. Poffquam autem jam lustrati erant, quo eos sacro ministerio devotos effe intelligeretur, bolocauftum, quod totum ara datum eft, Deo (cui laus) immolabant. Post bolocaustum autem sacrificium simile salutari, (cujus pars Deo, pars Sacerdotibus, pars offerentibus dari (olet) eum in finem offerebant, ut eos jam in gratiam apud Deum ed usque receptos esse constaret, ut communi cum ed mensa uterentur. Que eadem docet Ifaacus Abrabenel in Commentariis eundem ad locum fcriptis.

Ceterum Arietis illius fanguine, qui victime falutaris nomine, ut modò diximus, immolabatur, mox imbuuntur Sacerdotum omnium aures dextra. dextrarumque manuum pedumque pollices. (1) (2) Erap. 20.

Ita scilicet quanta discende legis, ministerii sacri, & Len. 8.23,24

Sanguis

Se vigrum denique, (que mores apud Hebraes defignant adhibenda cuique cura erat, Sacerdos quifqui (b) Ad 2x.29. monitus fuit. Quò pertinent Abrabenelis illa, (b) השנון בלו להשיר ארם הבהן שופחדר להבין ולספש מורח, האלדים ושושחרר לשבע שבורחו בידע וללכרי בפשחין ברגלע וחידה כך זה מהאון ובזהן הידים הדולים הצפנית להשיר שתהירה שמיעתו והליכוריו, חסיד eun'un is min Dip is i.e. Hac omned ed spettabant, ut intelligeret Sacondos quosque Lagu sacre studio gnaviter sibi incumbendum, manisque suas ministerio sacro sedulo adhibendae est. Deique proceptie ac vivis infflendum. Dentes autem in aure, destrarámque madium, pedánique polic cibus, her quidem omnia facta erant, at intellige.

suos ad dextram semper spettare debere. Dextra enim perfectionem notat. Que eadem docer R. Levi Ben Gerson (i). (i) Bid.

VL His prefittis, Moles (cui his in lacris Sacerdotis partes obeunde dantur), arieris modo dicti adipem caudam, omentum, ibram jecoris, renes unam placentam oleo perfulam, crustulumque unum non termentatum Laronis & Filionum ejus palmis imponite manusque sus corum mambus subjiciens, omnie illa quaquavertim agitat, Deoque omnia possidenti porrigit; porrectaque mon in art adolet. Pectus autem ejusdem arietis codem modo agitatum fibi iple fumit out Sacerdoris partibus (1) Liv. 8.25, funchis. . (4) Quo facto, (quod jam reliquim fuit) Adrenem, arque Rilios ejus, corúmque vesti-menta omnia sanguine ab and repetito, sacroque unguento aspergebat. (1) Ita scilicet & Sacerdotes ipios, 84 veftes facrabat Sacerdotales. (m)

ret Sacerdos quisque, anditum, opera, & morés

26,27,28.

(I) Levi8.30. (w) mid.

Sanguis autem hune ad ritum adhibitus eiufdem illius arietis erat, cuius, que modo diximus, profectis Sacerdotum manus implebantur. Qui quidem aries ea de caufa שיום מרואים Aries impletionu dictus elt (a). Continued by so sold (a) Exceptive

VIL His itaque titibus ac cerimoniis per septem dies repetitis, (a) Sacerdotio primum initiabatur tota fa- (a) Lev. 8-22. milia Aaronica. Sed & Aaronis quototiot erant in 34 Pontificatu Successores, quamdin superhist unguenrum facrum Pontificatum adliuri per totidem dies (p) inuncti erant, vestibusque Pontificalibus induti. (p) Erad. 29. Unde Pontifex aliquoties in facris literis Sacerdos 29,30. unctus appellatur. (a) Confumpto autem unquen- (g) tro. 4 314. to facto à Mole compolito (quod Judei (r) nun- 16. quam renovatum ferunt) ad Pontificatum capellen- ad 1 Rec. L. dum suffecit vestium Pontificalium indutus per sep tem dies repetitus. Quo fit, ut hujulmodi Pontifex quisque manaile, vestibus initiatus dici oleat. (s) Hac feilicet à Judaistradita ; recte, an (s) Mimonis fecus, iph viderint. De facto nihil temere dixerim. chele Mibdafeb Lex illud plane postulabat, ut Pontifex quisque ad mu- " " mus fuum unquento facro ungeretur. (7) Nec uf- (1) Exed. 29quam in facris literis cautum elt, ne unquentum il- 29,30 had renovarerur. Nam quod Judai hue afferunt, (w) profanum unguenti facri ufum, non renovationem (w) Vid. Exedejus vetat.

Jam verò gregarii Sacerdotes: (fecus atque in Pontificibus factum elt post patres fuos, Airona filias, à Mose semel consecratos nunguam denuò sacrati erant. Cujus ea discriminis ratio fuit, quòd Pontificatus virtutis merito, Sacerdotium jure hareditario ad Sacerdotes perveniret. Idem mos (quod notatu dignum) in Regibus etiam ungendis valuit. Neque enim apud Hebræos uncti, nisi vel familiarum suarum qui. primi :

primi omnium Reges erant, quales quidem erant Saulus, & David, (nequid hic de Jehn dicam) vel quorum de jure ad regnum paternum lis aliqua movebatur, quales erant Solomon, Jose, & Joachasens. Qua de re præclare Moses Egyptius,(*) 1700 178 מדך בן מדך שהמלכורו ירושרו למדך לעולם שנומד הוא וכניו בקרב ישראל ואם היוחרה שם מחלוקרי. מושחין אותו כדי למלק המחלוקרו ולדוחיע לכרי שותו מדך לכרו כמו שמשחו שלמיה מבני מחלוקרו ארונהו ויואום ספני עוקיוה ויהואהו מפני יהויקים i.e. Regem Regis filium non ungunt; quia Regnum perpetua eft Regu bereditas. Id quod euex verbu con-(5) Bent. 19.20. flat. Iple, & Filii ejus inter Ifraelitas, (y) Sin forte de regno certetur, Regem quidem eo confilio ungunt, ut litem dirimant, omnésque certiores faciant bunc unum pro Rege babendum esse. Ita scriscet Solomonem ungebant ob tumultum ab Adonia motum, Joan ob Athaliz tyrannidem; Joachazum, at Joacimum (1) Vid. 2 Rue. benel. Joachagus natu minor erat, (12) fed majore 13. 6 coult spud populum; ab cóque quidem, non à Senatu, Rex creatus. Quod & in ipiis factis literis non (4) 2 Mg. 23. obscure monitum videtur; (a) in quibus utique Joa30. de 2 Par. chaesa, nulla principum mentione facta, à populo ter22 unctus dicitur. Uncti ergo apud Judzos erant, quorum adhuc jus ad munus aliquod, quod eo ritu ignum fuit, aut millum, aut incertum erat. Quorum autem jus ad munus suum apud omnes in confesso erat, hi fanè co iplo jure fatis facrati videbantur.

CAP. VI.

A STATE OF THE PARTY OF THE PAR

De vita, corporu, familiaque bonestate in Sacerdotibus Aaronicis postulata.

M ritus eos, ac ceremonias, quibus Aaronici Sacerdotes ad Sacerdotium facrati erant, satis explicasse videamur; deinceps sequitur, ut doceamus quanta fuit in Sacerdotibus vita, familiaque honestas, corporisque dignitas poltulata. Quemadmodum enim Sacrorum rituum populo Hebrao praceptorum, ita & Ministrorum etiam, quibus ritus illi obeundi erant, fummus habitus est delectus. Neque enim ritè ministrare, remve facram, ut decebat, facere, quales sequuntur, cenfebantur: (4) השובד עבודרה ורדה חור בעל טום (4) Maimons is Biath Ha-מחופר כנדים יוחר כנדים פרום כנדים פרוע ראש שלא רחז ירים ורגלים היושב טי שים בין רגליו ובין הארץ דבר חוצץ מי שיש בין ידו ובין הכלי דבר הוצץ פי פעבר בשמאלו כר' אלו פסולין לעבודרה ואם עברו חללו חוץ מפרוע ראש וקרוע בגרים והשוחש לעבודות ורכה בשונג שאכם עבדו עבורתם כפרדה i. e. Idololatra, Extraneus, Corporu vitio notatus, Praputiatus, Immundus, Ad buftrationem lotus, eo die, quo lotus eft, ministrans; Expiatione cavens, Lugens, Temulentus, Vestibus destitutus, Vestibus redundans, Vestes laceras babens, Comam:

Comam : promittens , Manus , Pedefve illotos babens, Sedens, Cui inter pedes & terram medi-. um quid interpositum erat, Cui medium quid erat inter manum vafque sacrum interpositum, Qui manu sinistrà pro dextrà utebatur. His omnibus ministerio interdictum; Hi As ministrent, rem sacram polluunt, iis tantum exceptis, quibus coma promiffa, veftefve lacera, victimave Deo cusvis extraneo per imprudentiam mactata fuit, quorum, si jam ministrassent, ministerium pro legitimo babitum eft. Hec Maimonides, de quibus fingulis iam videndum.

(c) Exchas. *40,14,12,13.

II. Ac primò, inquit, Sacerdotio quilque movebatur, qui Denm quemvis extraneum coluerat. Id quod ludei ex co colligunt, quod in Visione Ezekieli (c) oblata Sacerdorio plane exutos videant Sacerdotes Idololatria reos: nec quidem aliò valuisse comm ad Deum conversionem, quam ut munera quadam inferiora deinceps obire permitterentur. Sed & eadem leviori culpre à Josis poens statibus immulaverant, aris omnino amovebat. (d) Ex quo illut Hagons Grotii (e), Alize culpe, panitentrà sequente; non amovebant reos à functione Sacer dotis: Indicatria, & cultus in loco illicite, invebant. the period of the term term to the term theme

2. Neche rite Saccrifotio fungi hill Playone ortus potuits. Alir omnes hoc in munere à ludeis extraner diei folent. Extraneo autem munus hoc 11) Non. 3-10 Jarripienti mortis poena statuebatur (f).

millions redundance, Veller Lucera balens.

Hinc generis totius Sacerdotalis census aliquoties habiti. (g) Hinc (quod docet (b) Moses Ægyp- (e) Etr. 2. 61, tius) cujuique familia explorata, priufquam in Sa- 62, 63.

cerdotium cooptaretur. ביר דין הגרור חיו יושביו Biath Hamil. לשכרו הנזירו ועיקר מעשיהם חתריר שהיו יושבין ורנין dajeb, c.6. vide atian Mijnam ארן חכוזנים ביוחסין ובמומין כר כהן סנמציא פסור בייחוסו לובש שחורים ופתעשף שחורים ויוצא מן השורה וכר טי שנפצא שלכם וכשר לובש לבניכם ונכנס ומשמש עכם אחיו הבהניםם מי שנמצוא כשר בייחופו ונפצא בו סום יושב בלפכרו חעצים ופחלע עצים לפערכרה וחולק בקדשים עם אנשי בירו אב שלו ואובר' שטומר לחם אלהיו מקדשי יאכר ומן הקרשים יאכר i. e. Senatus Magnus in Conclavi lapidum Caforum fedet, idque negotii, prasertim quotidiani, habet, ut de Sacerdetum, familie, vitifque judicet. Sacerdos quifque, cujus familia à Sacerdotio aliena reperta est, pullam sibi vestem induens, pulloque velo caput obnubens, è Santtuario mox egreditur. Cujus autem & familia legitima, & corpus integrum judicatur, n, albas continud veftes induens, abit, & cum fratribus suis, ejusdem familie Sacerdotibus, ministrat. Qui legitimă familia ortus judicatur, corporu tamen vitio notatus, is in conclavi lignorum sedet, lignaque omnia verminosa, ne ad aram ferantur, a reliquis separat. Sacris tamen cum paterna suà familia vescitur. Quippe de quo illud dittum eft. Panem Dei fui, tum de facris sacerrimis, tum de sacris comedet (1).

Quineriam ne in Sacerdotium labes ulla inveheretur, magna in conjugio Sacerdotum cautio femper adhibenda fuit. Pontifex enim ne viduam quidem uxorem ducere rite potuit; (k) fed neque (k) Lev. 21.14 eregarii Sacerdotes ווניה נרופור וותלות meretri

(i) Ley. 28.22.

创新发 85 (N)

distribution in

(1) ibid.v.7:

cem, repudiatam, aut profanam. (1) Quibus addunt Judeorum Magistri à viri defuncti fratre recusatam; ut quam æquè dedecoratam ae mulierem repudiatam judicant. His etiam adde, quod Eze-

(a) Exploses kiel (m) in viso divinitus objecto monet, vel à gregario Sacerdote nullam, nisi Sacerdotis, viduam deinceps in matrimonium ducendam. Jam runra Judzis plerisque dicitur Israelitis quaque à viroquovis vitiata, cui nubere rite non potuit, item-

(a) v. Main. is que omnis mulier extranea. (a) - Verò, hoc fire Bis, c. 18. cft, professa dici folet, quam vel Sacerdos maximus ex vidua, vel gregarius ex meretrice aut reim tradatu, us, vocem rum in meretrice ponunt, rimin muhomon ad Liv. liere suspetta pudicitia. Qualis quidem serva quæque fint, item Captiva, Caupona, & Stabularia (p)

6. 19. C R.So-

(p) Joseph. An-nigdib.3.c.10.

(q) In Biath mikdasch

Quòd si fortè Sacerdes ullus conjugio illegitimo nexus uxorem repudiare recufaret, istius ea poena fuit, ut facro ministerio moveretur. Quò refer נהן שחורו נישוא נסים (9) ביהן שחורו נישוא המוש ווווו בית דין על דשרו רכים פר שלא ידורה הפרה שלא יוסיף לחשוא יפובד וידי orugy i.e. Sacerdos conjugio illegitimo nessus non ministrat, donec voto en aliorum sententià delato (cujus obligatio disolvi nequit) coram Senata fi dem dedit se in peccato non perstiturum. Timo verd ministrat, domum abit, & uxorem quamque illegitimam repudiat.

3. Jam corporis quovis vitio notatus ne Sacerdotio fungeretur, explicate in facris literis cautum eff. (e) In. 21.17. (r) Homo de semine suo per famelius, qui babuerie os. maculam, non afferes panes Deo suo, nec acceder ad ministerium ajus : Si cuem fuerit , si claudus, si

parva.

parvo, vel grandi, vel torto naso, si fratto pede, si manu, si gibbus, si lippus, si albuginem babens in oculo, si jugem scabsem, si impetiginem in corpore, vel herniofus. Pro vitiis autem in Sacerdotio apud Judzos haberi folent non hae folummodo. que hâc in lege enumerantur, sed & alia omnia his fimilia, qualia Maimonides centum & quadraginta numerat (s). Que verò in lege exponuntur (s) Maimon in reliquorum exempla fuisse statuunt, quemadmodum histh Hamibidem Autor docuit (1), הלא הפושים הכחיבים בחורה (1) Maimon. if מושלים בלבד הן שפוסלין, ככרנים אלא כל' הפוסים הנראין בנוף שנאמר כל אשר כו מוכם מכל המקופה ואלו החורה בחורה ו. e. Sacerdotes vitiant non tantum macula in lege scripta, sed & alia quecunque in corpore apparem. Quippe dictum eft (n) omnis qui habucrit maculam, quocunque in (a) Lev. 21.22.

loco. Macule autem in lege exposte pro ressquarum exemplis proponuntur.

4. Sed & illi ab aris arcendi erant, quibus non detractum erat præputium. Præputii utique, ac generis extranei eadem habita fuit ratio. Ad genus autem extraneum pertiner, quod Deus apud Ezekielem (x) monet. Incircumcifus corde, & incircum. (2) Esth. 449. cifus carne non ingredietur in Sanctuarium me-

5. Quinetiam aris prohibebantur rituali immunditia polluti. Cum enim Sacerdotibus eis, qui corporis vitio notati erant, facris quidem vesci liceret, iis autem operari nefas effet; immundis fane, quibus non licuit sacra edere, (y) facere multo minus (1) Liv. 22.4. licuit. Immunditiæ autem, ut docet Maimonides, (2) undecim omninò fontes erant. Immunditia rep- (2) m Prof. al tilium, immunditia morticini, immunditia cada-habbusthin veris bumani, immunditia ex semine ejecto orta, disfia.

17m-

(d) v. 2,3.

immunditia aque piacularis, immunditia victimarum piacularium, immunditia viri fluxione affecti, immunditia fæminæ fluxione laborantu: immunditia fæmine menstrua:e. tia puerpera, & immunditia lepra. In quibus omnibus nihil fuit, cujus tanta erat immunditia, (a)Man.19-14 quanta erat cadaveris humani; quippe quod non eos tantum, qui id tangebant, sed & tectum, (a) in quo erat, subeuntes, ita continuò polluebat, ut (1) Num. 19.22. hi etiam omnia, que tangebant, immunda redderent. (6) Atque hac de causa lege cautum, ne (c) Lena 1.11. Sacerdos maximus vel in parentibus funestaretur: (c) Ne, nisi in parentibus, ant liberis, in fratribus, aut fororibus fuis, que virgines illibate erant, fe funestarent Sacerdotes reliqui; (d) quibus etiam; quoties in luctu erant, ne ritibus externis uterentur; ne capita raderent, ne barbas tonderent, ne corpora fua notis compungerent, facrofanctà lege pra-

(1) 0. 5. ceptum fuit (e).

Ac quidem apud profanas gentes tanta labes, & immunditia cadaveris humani censebatur, quanta quemque funere inquinatum ab aris, facrisque amovebat. Ita scilicet Servins ad Amaid. 11. Confuetudo, inquit, Romana fuit, ut polluti funere minime facrificarent. Et ad Æneid.3. Moris Romani fuerat ramum cuproffi ante domum funestim poni, ne quisquam Pontifex per ignorantiam pollueretur ingressus. Quo spectant etiam Porphyrii illa (f). oi 7 rijd igais ya isponensa ya rapan daje 7 io Auton icurois to zu tois alloss. Demonum Sacerdotes, & Aruspices tum sibi, tum aliu precipiunt, ut à sepulchru abstineant.

(f) De Abflin. 111.2.5.50.

6. Sed & perperam quoque ministrabat, qui eodem die, quo ad munditiam lotus erat, manus ad facra admovebat. Ut cui, licet aquis lustrato, ad munditiam fibi perficiendam expectandus effet folis occasus (g).

7. Neque verò ritè rem divinam Sacerdos quifquam faciebat, qui expiatione indigebat. Expiatione autem indigere dicti funt, qui quidem tempus integrum transegerant immunditiæ suæ constitutum, sed ea nondum sacra secerant, quibus ad munditiam lustrandi erant. Qua de re Mosem Egyptium audi. (b) ארבעה הן נקראין סחוסרי כפרה (b) או Mechaf-הוברה וחיולדרת והוב והסצורע ולפרה נקראין פחסרי כפררה שכר אחד טהן אף על פי שטהר סטומאתו וטבר והעריב שמשו עדיין הוא חסר ולא נסרדה מהרתו מדי לאכור לרשים ער סיביא קרבנו i. e. Quatuor hominum genera expiatione indigere dicuntur. Famina fluxione taborans, puerpera, Vir fluxione affectus, & leprofus. Qui autem fit. ut borum quisque expiatione indigere dicatur ? Quia est, quo talis quisque indiget, licet immunditia purgatus fuerit, licet aqua lotus, licet Sol occiderit; neque enim adeò mundus est; ut sacris nite vesci possit, donec victimam sibi imperaram dederit.

8. Sed neque eis, qui in luctu erant, rei Divinæ operari datum: Cum enim vitiofis Sacerdotibus vesci quidem sacris liceret, (1) eis autem operari (1) Lev-21/22. nefas effet; (k) Lugentibus, (inquit (1) Moses (1) Lru.21.21. Egyptius) quibus non licuit facris vesci, (m) eis Hamibeldichaa. operari minus licuit. In luctu autem Sacerdos effe (*) Livio.19... censebatur, quando quis è propinquis ejus, in quo Deut.26.14. funestari rite potuit, mortem obierat. Tempusque Inctoi Sacerdotis (ut Judzis visum) lege datum una

(g) Lev. 22.6 7

tan-

De Vite, &c. Honeftate, Cap. VI. tantum illa dies erat, qua talis aliquis è propinquis ejus, qualem jam diximus, mortem obibat. Neque eò minus ita Senatui magno visum, ut totum temporis intervallum, quod inter propinqui defuncti mortem funusque ejus intervenit, Sacerdotis luctui adderetur, totaque etiam dies fune-(a) 6.Maimon bris (a). mildafeb, c. 2. 9. Quinetiam Sacerdoti cuique, rem divinam mox facturo, vino ac temeto abstinendum erat. (1) Lev. 10.9. Ita Deus Aaroni edicit; (0) Vinum, & omne quod inebriare potest, non bibetu, tu, & filii tui, quando intratis in tabernaculum testimonii , ne moriamini: quia praceptum sempiternum est in generationes veftras. Et ut habeatis scientiam discernendi inter fanctum & profanum, inter pollutum 6 mandam. Quam fatis explicatam legem Judzi (p) Maimon. miris modis implicant; utpote de qua ita different. (p)

כל כהן הכשר לעבודה אם שחדה יין אסור לו להכנס שן

antè potato ultra aram penetrare interdictum est.

Si ultra penetret, & minifret, irritum eft mini-

flerium ejus, ifque ipfe morti addictus per Dei

manus infligende. Quippe quia, ne moriamini, di-

quadrantem (logi) vini vividi, cui dies qua

draginta

המובח ולפנים ואם נכנס ועבר עכורתו פסולה וח סיחה כידי שטים שנאפר ולא חטוחו והוא ששת רביעית יין חי בגרו אחרו פיין שעברו עליו ארבעים יום אבל אכם שתרה פחורת ברביעירת יין או שתורה רביעירה והפסים בדה או מונדה במיכם או סשתודה יין פנתו כחוך ארבעים יום אפילו יוור טרפיעירו פטור ואינו טחלכי עבודרה שתרה יתר פרביעירו פן חיין אעף שחירה פוונ: ואעף שהפסיק ושתה שעש שעש חייב שיתה ופיסל העבודה i.e. Sacerdoti ad ministerium apto a vino modò

in Biath Haikaafeb, al.

and the most (

124000013

enis or a

-01-01-01-01-01-0

1 t Ap/Se

。 起,中枢性性心的

draginta accesserunt, sine ullo temporis intervallo inter bibendum interjecto biberit. Quod fi vel quadrante minus, vel quidem si quadrantem biberit, sed vel temporis aliquod intervallum inter bibendum interpoluerit, vel vino immiscuerit aquam, vel denique si vinum è torculari intra quadragesimum diem biberit, tum licet plus quadrante epotaverit, culpe expers est, nec ministerium profanat. Sen forte vine vetustioris plus quadrante epotaverit, tum, licet aquam es immisseuerit, licerque temporis intervalla inter hibendum interpoluerit, morti tamen addictus ell, atque etiam ministerium polluit. Quod siquis alia ulla re, przterquam vino, inebriatus, manus ad facra admoveret; de eo Judzi ita judicant, ut nec ministerium ejus irritum, nec ipsum quidem morti obnaxium, fed verberandum fuille doceant (9).

Sacerdotibus autem facra facturis (ut missas faciam has argutias) idcircò vino, temetóque abflinendum erat, ut & constaret rationis usus, (7) (7) Leu to. 10.100 & abellent libidinis incitamenta. Que cadem estiam fuere caula, quare Ægyptii Sacerdotes vino parcissime uterentur. Atq: huc spectant Porphyrii illa,(1) (1) De Abstinut. Other pop study is a bane, is all dalpope dywons, reb. libers 6. pos circles en en es es mispor especies, invision 2 .01 .m. (n) als lopeon, apportuniar re lipanus autor épites Ampiper. i.e. Vinum enim alii non omnino, alii parcissime degustabant. Causaminterponentes, quad nervos

luderet, caput gravaret, inventionem impediret;

causabantur etiam, quod libidines venereas exci-

star nowly Markers movem, regimen oues can chican (6) Id series is the secondaries (come con quotidie in Sandresive

dum erat, ut nunquam rem Divinam faceret nisi vestibus sibi propriis indutus. Erant enim, ut suprà diximus, utrique Sacerdotii gradui vestes propriz constitutz; ut qui eis non indutus manus ad facra admoveret, huic mors denunciata effet. (c) Exed. 28. (t) Arque huc refer Maimonidis illa de Sacerdotibus differentis. (*) בופן שבנרידם עליהן כהונחם 40,41,42,43. (a) De Chele Ha-שליהן אין בנריחם שליהן אין כהונחם . עליהן אלא חבי בריחם שליהו יוםר הקרב יוםר הור הקרב יוםר i.e. Vestibus fibi propriis induti, Sacerdotso quoque induebantur, ve-Ribus autem suu exuti , exuebantur Sacerdotio, & quidem pro extraneis habiti. Extraneus autem. ut edictum eft, (x) qui ad ministrandum accesserit,

(x) Num.3.10.

morietur.

11. Neque verò minus cavendum erat Sacerdotibus rem divinam facturis, ne plures forte ve-(y) Maimondo stes induerent, quam que fibi statute erant, (y) cum enim certus vestium numerus Sacerdotio conflinutus effet, Sacerdoti cuique tenendus erat numerus

à Deo imperatus.

12. Adde quòd perperam ministrare Sacerdotes illi cenferentur, quibus vestes suz laceratz erant. Enimyerò vestes lacerare lugentium consuerudo su-(x) Liv. 10. 6. it. (z) Quo factum (uti Judzis placet) ut quibus vestes lacerate erant, eis, equè ac his qui in luctu erant, ministerio sacro interdictum es-

13. His annumeratur פרת ראס qua locutione Christiani eum, cui caput adapertum, Judzi eum, (a) v. Rabbinos al Lev. 10. 6 cui coma promissa erat , intelligunt. (a) Co-(b) Maimon, is mam autem promittere censebatur, qui quidem ad Nazirei morem, triginta dies eam alebat. (b) Id Biath Hamikquod Pontifici (cujus erat quotidie in Sanctuario

Chele Hamikdasch,c.10.

defeb, c. I.

. 45.2

adesse) nunquam non illicitum erat. (c) Sacerdo (c) Lev. 21. 16 tibus reliquis semper licitum, nisi quando eis in Sanctuario ministerii vices obeunda erant. Sicut autem Pontifici comam alere, ita reliquis omnibus Sacerdotibus caput radere interdictum. (d) Quod (4) Eq. 44.20 contrà ferè fieri folebat inter gentium profanarum Sacerdotes. Ita Minutius Felix in Octavio, Ilis perditum filium cum Cynocephalo & Calvis - Sacerdotibus luget, plangit, inquirit. Ita etiam Lampridius de Commodo, Sacra Isidus coluit, ut & caput deraderet, & Anubin portaret. Ita denique Herodotus in Enterpe, is ispus T Gear to woo and xouston, in Around of Esperinga, i. e. Sacerdotes Deorum alibi quidem comam alunt, in Ægypto autem raduntur. (e) Quorum neutrum Hebreo- () v. man rum Pontifici licuit.

14. Neque Sacris ritè operari potuit, cui manus, de pedéfve illoti erant. Monentur enim Sacerdotes, ut rem divinam aggredientes manus ac pedes aqua lavent. Secus facientibus denunciatur mors. (f) Ita etiam & apud alias Gentes mos erat an- (f) Essel 20. te facra lavare. Unde Hettoris illud apud Home- 20,21, rum, Wad. 2. 11288 2.12286 Sweet 2.1121

fide, & Ofiri-

allules (4) -42 前经分别

Kepoi A' distartation Auf Auflett affont bises Sanctionio facea Games peroge

i.e. Manibus verò illotis Jovi libare nigrum vinum vereor. Adde illud Hesiodi in operibus & diebus. ties cuttus persona inclusi social publication

contingue ut opera factic data ab illicon source Mario

Vitiofism queque judication east forcerdoth

edula mascan am lidenment:

ed Sacerdo- (e) to east

Must not the ises sit saleur difora direct Kesaly Zuiw Josow und annois afararcion.

Neque unquam mane Jovi libato nigrum vinum Manibus illotis, neque alis immortalibus.

> Quò etiam quidam Plauti illud in Rudente referunter the Commonda, Acres and common all trade in

-Signi facrificant, semper petant to the A Assert of the Street Land

Biath Hamildafeb,c.s.

fide, & Otirle

of she done

(i) Trobilla anim, c. 5.

re. Sed & facra temerare cemebatur, qui eis Sedens operam dabat; ut qui minus reverentia Deo immortali adhiberet, quam que à mortalium famulis parrifamilias adhiberi foleat. Atque hinc לעמוד לפרת וכל העובר וחוא יושב חלל ועבודתו פסולה i.e. Nullum est nist Stantis ministerium. Propter rea qu'ed dictum sit, (b) ut thent ad ministrap-dum. Quisquis itaque Sedens ministrat profu-nus est, irritumque est ministerium ejus. Quod idem docet R. Solomon Farchi ad Deut. 18.5. Neque vero Sacerdotes tantum, sed & alii omnes in Sanctuario facra stantes peragebant. Ex quo etiam Maimonidis illud (i), מעומר אלא מעומר Nemo rite nifi ftans orat. Acque ita fit, ut à fudeis non voiri flationaris appellentior, qui totius cœtus persona induti sacris publicis interfuere, eorumque ut opera facris data ab iifdem nun fatio. dici foleat.

16. Vitiofum quoque judicatum erat Sacerdotis cujusque

cujusque ministerium, cui inter pedes & atrii folum medium quid interpositum erat. Ita enim qui ministrabat, perinde facere censebatur, ac si calceatus ministraret. Calceatis autem ne quidem ingredi in fant ctuarium, nedùm ministrare licuisse Judzi omnes ex eo colligunt, quòd Moles (k) & Jolhua, quando lo- (k) Exod. 2.5. cis facris versabantur, calceos exuere justi effent. Joh 5.15. Hunc morem imitatus est Pythagoras: cujus apud Iamblychum tertium illud Symbolum est. Aumdre The you recombre , i.e. fine calceis facrificate . & adorato. Id quod eò pertinebat, ut quisque Deum reverenter coleret.

17. Perperàm quoque facra tractare cenfebatur. cui inter manus & vas facrum medium quid interpofitum erat. Lotis nimirum manibus pedibufque facienda erat res divina. Jam frustrà omninò manus lota, nifi nuda etiam facris admota.

18. Sed & labem denique, ut Judzis vifum, facris afferebat, qui finistrà pro dextrà utebatur. Dextra scilicet Aaronis (1) dextra etiam filiorum eius (m) (1) Lev. 8. 23. Sacerdotium mox aditurorum facrificali fanguine fa- (m) 1/24 cratz. Sed & dextrz quoque auspicatior visa est, id-

eoque potior in facris opera.

III. Verùm hac de re, ut fibi libet, quisque judicet. Illud constat, alios quidem eorum rituum, qui Gentium aliarum Sacerdotibus in ufu erant, Sacerdotibus Hebrais imperatos, alios plane illicitos fuiffe; eoque Deum his in rebus delectu ufum, qui Sacris & Sacerdotibus fuis (nequid amplius hoc in loco dicam) pracipuum quendam honorem adderet: Sed hæc hactenus; nunc ad Levitas transeamus, qui Sacerdotibus Hebraorum pro administris dati erant.

-A. A problem as me on o Lin monade to DE

rivered. Colesins from recorder in redeminato commo retut and A.P. VIR miles married

in American ideas American

Lining inp mine, at here continues in the reliable

es collimina and take a fix of the country to the De Levitis.

N Sacerdotum administris, qui ex patre, à quo ortum ducebant, Levitæ appellari folent, illa pracipue consideranda. Consecratio, Munus, & Ætas ea, qua munus illud adeundum

() Num 19. 17,18,19.

1.19.

Confecratio ab aquis lustralibus ecepit, quibus ritu facro conspersi erant, (*) ut munus facrum mundiores accederent. Qui idem erat eos etiam purgandi (0) Num. 19-13. mos, qui funere contaminati erant. (0) Eis autem aquis lignum cedrinum, coccum iteratum, hyffopus, vaccache rufz cineres immiscebantur. Earumque ea vis erat, ut exdem & funestates mundare (p), & mundos quoque polluere (q) folerent. Alterum, quia vacca rufa, cujus cineres eis immisti erant, victima piacularis erat populi lustrandi causa casa: (v) altrahad (r) alterum; forte quia tales victime, quales extra castra cremabantur (quasi sontium peccatis in se translatis contaminata) reciproca quadam im-(s) Leusé.27, munditià tangentes quosque inquinabant. (s) In eo enim victimarum genere rufa, quam diximus, (1) Non. 19.34 Vasca fuit. (1) Ut que & extra caltra cremaretur. & cremantes quoque contaminaret.

Levitæ autem aquis lustralibus jam conspersi, mox; ad majorem munditiæ speciem, corpora novacula radere jubentur. (a) Quo de ritu ita differit R. Le-

עו Ben Gerfon (x), סערם לנלח ארז כל שוחם לנלח ארז כר שערם (x) adNum.18. באלו יעירם ורה שיעובו ארת הדברים החמריים וישתרלו בעבודרו הינלת וישתרלו בעבודרו דה יחב i.e. Deus bu pracepit, ut omnes plane pilos abraderent, id monitos volens, ut, abjectà quantum fieri potuit, rerum corporearum cura, se totos sacro ministerio darent. Quinetiam, ne immundo amichu mundata corpora polluerentur, vestes etiam aqua perluere ju-(y) Num. 8.7 ...

bentur (y.).

Atque his ritibus emundati, populíque fibi manibus impolitis (quod deinceps.(z) factum) con- (z) Num. 8.1c. secrati, quasi viventes quadam hostiz Deo ab Airone porriguntur. (a) Quos ita sibi primogenito- (a) Num. 8.11. rum soco datos Deus continuò Sacerdotibus, ut sacra quædam fervitia, tradit. (6) Deerat adhuc ad pec- (6) Num. 8.18. catorum expiationem, præsertim munus sacrum ad- 19. ituris, piaculare facrificium. Bove itaque facrum expiatorium faciunt.. (c) Quo facto, quod unum (c) Num. 8.12. reliquum erat, bovem alterum, holocausti nomine,
(d) eumque quidem serto mactum (e) Domino suo (d) sind. ut donum offerunt. Eoque illi dono dato in familiam ejus adicifcuntur.

II. Jam his carimoniis initiati continuò munus fuum adeunt; Quod aliud, atque aliud erat pro varià temporum ratione. Enimyerò priusquam Arca facra certam nacta effet fedem, id negotii Levitis datum, ut custodirent Tentorium sacrum, ut, quoties loco movendum erat, omnia ad illud pertinentia vel suis ipsi humeris portarent, vel plaustris sibi datis imposita, quò oportuit, circumvehenda curarent. Nam Arca facra, panum apposititiorum mensa, ara utraque, & candelabrum; & quidem omnia vafa facra à Cahathensibus bajn-

landa erant. (f) Aulaa autem; & tegumenta (f) Non. 7.9. Ten-

Tentorii sacri, quibus Gershonenses præfecti erant. item asseres ejus, columna, & bases, reliquaque omnia ejusdem generis, quorum cura Merarensibus commissa erat, plaustris circumvehenda erant. Atque ita factum, ut his Familiis (Gershonensem dico, & Merarentem) plaustra darentur, & ju-(e) Num. 7.7.8. menta (g); quæ Cohathensibus non data e-

(b) thid. v.9. rant (b).

(k) v.4.

(0) v. 29.

(9)2Par.29.34

Utprimum autem Arca facra fedes non mutanda contigit, nullus his laboribus Levitarum locus (i)1 Pa.23.26 deinceps relinquebatur. Quo factum erat (i) ut à Davide (qui Arcam facram in Ierofolyma, fixà utique sede collocavit) Levitarum alii negotiis civilibus prafecti effent, apparitores, judicefve facti, (k) alii Sanctuarii portis prapoliti, (l) alii mulicis instrumentis, cantúque sacra celebrare justi, (m) alii denique Sacerdotibus, omnibus in rebus, mi-(*)1 Par. 23.28 mistrare, quæ ad Sanctuarium pertinebant. (*) Hi panem mensæ facræ impositum, ki similam, & ferta procurabant. (o) Hi, fi quando opus erat, (quod feriis majoribus accidebat) victimas macta-(1) 2 Par. 35. bant, (p) mactatis pelles detrahebant, (q) aliaque officia exequebantur pro re natà impera-(r) vid. v.16. ta (r).

III. Cæterum stante Tentorio sacro Levitæ ad varia officii munera atate variâ vocabantur, nempe ad custodiam Tabernaculi ab anno vigesimo quinto exacto; at verò ad onera bajulanda, vel quidem plaustris imponenda nec annos triginta nondum nati, nec ultra quinquagefimum provecti. Ita in confenium rediguntur duz specie contrariz leges, quarum altera à trigesimo anno, (s) altera à vigelimo quinto (t) Levitas ad ministerium vocat. (r) Num. 8-24 Enimverò illa gravieres illos, quos jam dixi, la-

(1) Num.4.3.

....

bores spectat, hac Tentorii facri curam. Alia itaque atque alia munera alias Ministrorum Vires. aliam ætatem postulabant. Non mihi latet alios offe, qui nodum illum aliter expeditum cunt. Ut qui Levitas ab anno quidem vigesimo quinto ad ministerii disciplinam vocatos, sed non ad ministerium ipfum ante trigefimum exactum judicent. (n) (x) Maimon is Verum id, ut Abrabeneli visum, (x) parum con- chele Hamibvenit cum facris literis, quippe que Levitis annos (x) ad Num. 8. viginti quinque natis. בורה explicate tribuunt. 2.24. Ouz sane vox, ut illi placet, non -ministerii disciplinam, sed ministerium ipsum notat. Nec dubium quidem, quin ante annum vigefimum quintum ad.

minitlerium institui corperint.

Verum hac de Levitis intelligenda à Davide nondum recensitis. Davidi enim, jam seni, placuit ut ad ministerium vocarentur, qui annos viginti nati erant. (y) Atque ea qui etate erant, (j) Par.23.27 & fanctuarii ministerio dati (nihil enim hic de ejs dico, qui rebus civilibus preficiebantur) tres in ordines, ut antè diximus, divisi erant, ordoque quisque in viginti quatuor classes tributus. Eorum ordinum unus Sacerdotibus ministrare, alter fan-Auarii portas custodire, tertius denique modis muficis sacra publica celebrare jussus est. Ita tamen, uti Judais placet, ut quisque annis quinquaginta. major (ne Dei facra dedecorarent parum jucundi fenum cantus) suggesto musico moveretur. Huc spectant Abrabenelus illa (ב), בלוים שנים פוסלין (ב) ad Num. 8. יואיז מומים פנסלים אבר' בכהנים מומים פוסלים בהם פוסלין בהם i. e. Levitas vitiat etas, non vitiant corporu macule. Sacerdotes vi-.. tiant corporis macule, etas autem non vitiat. Quamvis enim Sacerdotum filii annos viginti nondum.

dum nati rem facram facere non folerent, nihil tamen, ut idem Autor docuit, obstabat ulla Dei Leu, quò minùs facere potuillent. Quenam ergo etas per Dei legem ad Sacerdotium fungendum legitima? eadem, inquit idem Abrabenel, cui legitima? ester observande (a), רווים מוניתו מו שורים שורים

IV. Jam ut Levitze Sacerdotibus, ita Levitis Nethinei, sed conditione pejori, dati. Hi natione Gibeonitze erant. Quos Johna, ob sedus cum eis ictum, funditùs quidem delere noluit, ob dolum autem ad sedus impetrandum adhibitum Sanctuarii Lixas esse justit, Lignatores utique, & A-

ordings, in and distinct, their trans, ordinated bounds, ordinated bounds, distinct in vigous quartees elected training and conditions of the conditions of

from contra language or more more

Control of the contro

THE COURT AND SAME THE COLD TO BE CONTROLLED TO A MANUAL COLD TO MANUAL COLD TO A MANUAL CO

16) 366. 9.27. quatores (6).

To be for the delegant that and on the continue of the continu

MINO

death, who contacts furnish

due to the colone are and

Sacrificiis Judæorum.

CAP. VIII.

Quid, & quotuplex sit Sacrificium, ad Hebraorum sensum docetur. De fertis eorum speciatim agitur.

rig or Jalou (1) Actenus de Sacris locis dictum, itémque de facrorum Ministris populo Hebrao constitutis. Quibus explicatis, ad ejusdem populi facrificia paulò expeditiùs aggrediemur. Jam quia Judzi nulla facra pro facrificiis habent propriè dictis nisi talia, qualia Scriptores sacri propositive recorpopas, alii oblationes vocant, primò videamus oportet, quid fit, quod prop in facris literis dici folet. Ac quidem grap ibi dicitur, quod Deo pro ara. offerebatur. Nec quid pratereà eo nomine appellatur, nifi ligna ad facra adolenda data, (c) que (c) Neb. 10.25. & ipsa ita dicta arbitror, quia aræ destinata erant. 3 31. Pro arà autem oblata fuille ea omnia facra intelligi debent, quæ ad Tentorii facri ostium afferebantur. Eo quippe in loco (quo utique Dens facra fibi offerri (d) voluit) ara illa major polita fuit, (d)Lev. 17-4,5. (e) quæ, Templo condito, in Sacerdotum atrium (e) Erod.40.6, translata erat. Ut quod ad ostium Tentorii sacri, 6. & passim. idem id pro ara offerretur.

Eorum autem, quæ Deo pro arà offerebantur, alia dimissa & ablegata, ut hircus in deserta ductus.

De Sacrificin Judeorum. Cap.VIII: Chus, alia fanctuarii ministerio illæsa & integra dedicata, alia confecta & confirmpta erant. Ac Sanctuarii ministerio integra dedicata erant cum vasa ministerii facri, tum facrorum ministri Levitæ di-Ci. Levite foilicet ab Abrone pro Tabemaculi fa-(f) Numbero, cri offio & Deo ritè offerebantur, (f.) & parp,hoc eft. Oblatio dicti funt, (g) nec tamen, uti victime, (e) Num. 8.11. mactati, fed integri muneri facro dati. Sed & vafa illa ministerii facri (lances, phiala, & scutelle) que ad aram ritè dedicandam tribuum principes conferebant, cum Deo pro ara obmovebantur. (i) Num. 7-10. (b) (unde etiam problationes (i) vocantur)
(i) bid. o pr turn ad fanctuarii ministerium integra deinceps. totum caput. fervabantur. Quo factum eft, ut nec Levita, neque ministerii facri vala, ctiamfi Deo offerrentur, facrificiis accenseri solcant. Quod idem quoque statuendum de hirco isto, qui Deo ante aram oblatus in deferta vivus abducebatur. II. Jam verò que Deo ante aram, vel in men-A facrà in adyto exteriori polita, ita quidem offerebantur, ut rite confumenda effent, ea Judei infacrificiorum cenfum referunt. Que cum ita fint, facrificium, ad corum sententiam, ita definiri poat et des () post , ut sit orespond rite consumpta. Seu , ut paulo explications dicam, facrificium, apud populum Hebraum, ejulmodi facrum erat, quod cum Deo oblatum crat, tum rite confectum & confumptum. Sacra autem rite confumpta erant, que ritu divimitis inflituro interempta, cremata, aut effufa, . SALE REST (1) aut ad epulas facras adhibita erant. Quibus de ri-10.00 10.00 tibus, ac religionibus latius alibi differendum.

Chief.

idens id pro the offerieur.

mire Funt antenn, que Deo pro ará offershantur,

Verum hae jam polita definitio ea tantum continet facrificia, que à Judais (ut ante diximus) in facrificiis censeri folent, & qualia in facris literis runp i.e. oblationes dieta funt. Id quod ea de caula moneo, quia alia quadam facrorum genera in facra Scriptura commemorantur, que quia Deo pro ara ejus neutiquam obmovenda erant, oblationes nusquam appellantur, & tamen facra piacularia rectè, ut opinor, dici possunt. Hoc in genere censeri debet avis ad leprosum purgandum confecta. (1) Item vacca illa, que ad ex-(1) Lev. 14. piandum homicidium, homicida ipio ignorato, capite suo truncanda erat. (1) Uf que, etiams (1) Dest.21. in facris literis oblatio nufquam appellatur, verè tamen piaculum effet, & sensu quodam laxiori sacrificium forte dici possit. Presertim cum Sacerdotum opera vacce illi adhibenda effet (m). Ne- (m) put.21.5. que multo aliter de vacca rufa judicandum, cujus ad lustrandos funestatos cineres asservandi erant. (n) Quamvis enim extra Sanctuarium, imò verò (a) Num.19. extra populi castra vacca illa mactanda erat, eò magis tamen in facrificiis censeri posse videatur. quia fanguis ejus fanctuarium versus septies aspergendus erat, (o) idque Sacerdotis iphus digito. () v. Quo facto vacce istius vita Deo reddita censebatur, & quidem ei facra facta. Jam hircus ille, qui folenni expiationis die populi peccata in fe conjecta in deferta vivus asportabat, Deo quidem obmovebatur, (p) idémque 193 expiare dicitur, (q) (1) Les 16.7-7 & quidem piaculum dici potest, sed non propriè sa- (9) v. 10. crificium. Ut qui ritu facrificali minime conficiendus effet, sed potius (quantum ex lege constat) in deserta vivus dimittendus. Nam quod Judæi hircum istum de monte quodam pur vocato preci-M 2 pitari

De Sacrificiis Judeorum. Cap.VIII.

v. Miftan

pitari folitum ferunt, (r) tantum abest ut lege praceptum putem, ut vetitum potius existimaverim. Atque his ex rebus intelligi potest, qua eorum sacrorum ratio suerit, qua vel sacrificia propriè dicta, vel quidem piacula quadam erant, sed minus propriè facrificia. Illa & Deo oblata erant, & mox consecta & consumpta. Hac vel non oblata erant (qualia erant, quas ante diximus, vacca) vel non consecta & consumpta, etianssi Deo ritè obmota;

qualis erat hircus in deferta ductus.

III. Eorum autem, que & oblata, & ritu fácro consumpta erant, (qualia sola à Judzis pro sacrificiis haberi folent) alia erant ex inanimis, alia autem ex animantibus, omnia ferè ex eis lecta, que in humano victu erant. Quippe que fibi Deus dari voluit, ut corum Domino ac datori, que ad vitam sustentandam pertinent. Qua ex inanimis data erant in facris literis mun dicta funt, Latine ferta, dona, & dapes. Lecta autem ex animantibus, si modò volatilia exceperis, à Judais ornal i.e. victime, aut boftie dici folent. Quod tamen nomen scriptores sacri vix ullis omninò sacrificiis, nifi tantum falutaribus tribuunt. Sed parum attinet de verbis laborare, medò rem pram teneamus. Quare nos omnia facrificia, que ex amimantibus lecta erant, victimas, aut holtias appellabimus, reliqua autem ferta, aut dapes.

IV. Jam omnia (s) Judeorum ferta farina triticea, aut hordeacea facta erant; aliaque vino aucta
erant, alia non item. Que vini libamine augebantur, ob vinum additum unon roum ferta libaninum Judeis dicta funt, oleoque omnia fubigenda erant, eademque femper conjungenda cum
aliquo victimarum genere, nunquam citra victimam

danda

(1) Ea feiliett que minuo appliantio.

. Lister Jack

danda. Victima autem, quibuscum Deus ferta, femper conjungi voluit, omnia erant totius ecetus, (1) omniaque hominum fingulorum (11) holocaufta, (1) v.Namaz & facra falutaria ex grege aut armento lecta, fed (1) v. Num.15. milla ex volatilibus data, nisi quando volatilia ip- 2,3,4,6 s. sa quadrupedi substituta erant, (x) nulla sacrificia (x) v. Lev. 14. piacularia nisi à sanato leproso data. Leprosus au-31. tem jam fanatus tres fibi imperatas victimas, unam pro peccato, alteram pro noxa, tertiam holocautti nomine casam, tribus auxit decimis Epha fimile. (y) Quo fit, ut ad unamquamq; victimam u- (y) Lev. 14.200 nam Ephæ decimam pertinuisse Judei magno consensu itatuant. Id quod eò probabilius faciunt, quia tale erat fanati leprosi holocaustum, quali lex de hujufmodi rebus lata unam tantum tribuit Ephæ decimam. (2) De vino autem leprofi pur (2) confer. Lev. gandi ferto addendo nihil facra litera speciatim mo- 1410.cum nent. Vinum autem addi oportuitse Judzi ex lege Num.15-4,5 generali colligunt, que extat Numer. 15. 3,4,5,6c. Quam legem illi sic intelligunt, ut & fertum omni holocausto ex grege aut armento lecto, atque etiam tali cuique ferto vinum addendum fuille ju-

V. Non omni autem pecorum generi eadem fimilæ, olei, viníque portio; fed alia bubus, alia arietibus, alia capris ovibusque fæminis, item agnis, & hadis adhibenda fuit. Ac bubus quidem tres decima Epha fimilagiais dimidio Hinis olei fubacta, dimidiúmque Hinis vini. Arietibus autem duz decima Epha fimilaginis triente Hinis olei perfuse, triénsque etiam Hinis vini. Ac denique capris ovibusque fæminis, sed & agnis & hædis maribus, faminisque una tantum decima Ephæ fimila quadrante Hinis olei subacta, itemque quadrans

ASSISTA

(a) Man 15.6 drans Hinis vini. (a) Ita tamen ut agno illi, qui Meafe Kerbaeodem die offerebatur, quo Omer, primitiarum dictus, (6) due decime Ephæ similaginis rite adjiciendz ellent (c).

VI. Jam fertis vini libamento auchis, que fale (d) De 2.13. semper condienda erant (d), non absimilis fuisse visa est gentium profanarum mola salsa. Quippe que & ipía victimis addi, & vino quoque augeri

(1) smil. 2 folebat. Huc spectat Virgilii illud (1),

adad almoster tiken all or attent () at anoma com Mibi Jacra parari, Et falfe fruges-

Ubi Servius, Sal, & far, quod dicitur mola salsa: qua & frons victima, & foci afpergebantur, & cultri. Quod autem Latinis mola falla, id Gracis san, sangele, & sangeres dictum! Erant enim when ut docet Euftathius, when when when when thing its interest rois interpolations Come to The Jan, Hordeum sale commissum, quod sacratu animalibus mox mattandis afpergebant. Sed & vinum etiam post molam falfam victime fronti affiindi folebat, esque ritu victima matta, ceu magis aucta, dicebatur. Ovid. 1. Faftorum,

> Rode caper vitem, tamen binc, cum fabis ad aram, In two quod spargi corma possit, crit.

and the best blood , stock

Virgilias Ameid. 6.

Quatuor bic primim nigrantes terga juvencos Constituit, frontique invergit vina Sacerdos.

gradiente Hinz des tutadas ferrana nun-Verum

Verum alius Hebrais ritus erat ferta vino aucta porriciendi. Apud eos enim fertum integrum in ara majori adoleri solebat, vinum ara e justem crepi-

dini affundi (f).

VII. Ferta millis vini libamentis aucta vel totius Hebraorum cœtûs, vel singulorum hominum erant. Ac tria quidem totius coetis, mon - sunt ו הלחם ספביאין יום עצרת ולחם פנים פנים primitiarum coram Deo agitatus (g). Duo pa- (e) Lev.23. 110 nes, quos die Pentecostes offerunt (b). Panesque (b) v.17.

facierum ditti (i).

In Omero primitiarum facrando moris, ut Judai (†) docent, erat, ut tribus ex fasciculis sege- (†) Maimon is tis tria in fanctuarii atrio hordei fata excuterentur, midia amojaut ex fatis illis, ventilatis, tostis, molitisque O- mija cap. 10. mer unus deligeretur, qui uno olei logo fubactus, additoque thuris pugillo anclus, primo omnes mundi plagas versus (quasi Deo omnium conditori) ritu sacro porrectus erat, deinde verò partim ara, partim Sacerdotibus datus; ante quod fertum Deo reddirum far recens nemini gustare licuit (k). Ex (k)Lev. 23.144 hordeo autem (quod & à Mose (1) traditum ser- (1) Maimon. in Timidin umosatur) Omerum illum delectum effe eò probabilius phin, cap. 7. videatur, quòd, cum in fertis nullius farris, nifi tritici, & hordei usus esset, decimo sexto die mensis Nifan, quo die Omer primitiarum Dee rite reddendus erat (m), eo nondum maturuiffet triti- (m)Lrv.23.11a cum, ut spicam haberet frumenti plenam. In omni enim Canaane, eique vicinis regionibus hordeum in frugibus pracocibus erat; triticum verò in (4) Exido.31; ferotinis (n).

Panes duo die Pentecostes oblati duas continebant am 2. 23. Ephre decimas, alter unam, alterq; alteram ex tritici resentis similà factam(o). Quod ferti genus pro ara Deo phia, cap, 8.1.

(f) Maimon. Maafe Korba-

(1) Ex. 25. 30-

32.confer etiam . Ruth. 1. 22.

por-

() Maimon is Esp.12. Lev.2.12, (2) Ibid.

(r) Lèp.7.29.

porrigendum erat (p), sed quia sermentatum erat (a), in ara minime adolendum, sed integrum Sacerdotibus dandum. Neque enim dapes fermentatas in arà adolere licuit. Quo factum (utì Judei docent) ut panis ille fermentatus, qui facris Eucharisticis adjungebatur (r), in ara non adoleretur, sed Sacerdotibus, ut Dei famulis, ad epulandum donaretur.

(i) Abraham Harophe to Schilte Hagib barin, cap. 74 (1) Lev. 248.

Miles, com. My de-न्द्र क्षा अंति

Panes, quos facierum vocant, quibusdam ita di-Li videntur, quòd quatuor latera, ceu facies, haberent (s). Sed rectius alii panes illos ita vocatos arbitrantur, quòd mense sacre in exteriori sacrario politz יהורן in conspectu Dei (t) imponerentur. Hi Tritici simila facti erant, singuli duabus Ephæ decimis. Cumque numero duodecim essent, mense auratæ serie duplici seni apponendi erant, seriéfque utraque Thuris pugillo adaugenda. Thus Sabbato quoque in ara majori adolendum erat, panes Sacerdotibus dandi, recentibus in locum veterum repolitis (#).

(u) Lev. 24 6,7,8,9,0%.

Nec quis miretur panes ltos mense Dei (talis enim erat mensa aurata) apponi solitos in oblationum censum referri , etramsi non eidem are, cui reliqua ferta, admoverentur. Sicut enim ara men-(x) Mal. 1.12. fa Dei (x), ita mensa Dei ara quædam erat, aræque plane vicem præstabat; . Ut panes ei mense admoti, Deo appoliti, Deo oblati censerentur. Quod ipfum & facre litere notant, cum panes illos לפני. ידור coram Deo apponi jubent (יץ). וידור הוור ווור ביו וידור ווור ביו וידור ביו וידור ביו וידור ביו

(1) 1bid.

Neque verò apud Judaos tantum, sed etiam apud profanas gentes mensas ritè dedicatas aranum vices prestitiste legimus. In Papyriano enim jure, inquit Macrobius (2), evidenter relatum eft græ vicem prestare posse mensam dicatam. Ur in Templo,

and it is (z) Saturnal. 1.3.6.1 It 100 000 100

aspines of

in Level in

Templo, inquit, Junonis Populonia augusta mensa est. Namque in fanis alia vasorum sunt, & sacre supellectilis, alia ornamentorum. Que vasorum cunt, instrumenti instar babent, quibus sacrificia conficientur. Ornamenta verd sunt clypes, corone, & ejusmodi donaria. Neque enim donaria dedicantur eo tempore, quo delubra sacrantur. verò mensa, arulaque eodem die, quo ades ipsa, dedicari solent. Unde mensa boc ritu dedicata in Templo are usum, & religionem obtinet pulvinaru. Ergo apud Evandrum quidem fit justa libatio; quippe apud eam mensam, que cum ara maxima, more utique religionis, fuerat dedicata, & in luco sacrato, & inter ipsa sacra, in quibus epulabantur. Atque hactenus de fertis totius cœtûs.

VIII. Jam ferta hominum fingulorum novem, ut Judais vifum, erant (a). Quorum quatuor le- (a) Maimon.is ge jussa dicunt, quinque suà cujusque sponte data. Mage Korban. Eorum, quæ lege jussa dicunt, unum pur prop i. e. fertum initiationis vocare solent, quippe quod Sacerdoti cuique Sacerdotium adituro imperatum dicunt; at mihi quidem nequaquam probant. Utcunque sit, hoc ferti genus tritici similà factum statuunt, Ephæque decima constitisse tribus olei logis fubactà. Idémque ut Maimonidi (6) placet, de-(6) co.13.1cem in collyras dividi folebat, fi Sacerdotis gre-jufdem iraci. garii erat; in duodecim autem, si Pontificis. Quas Collyras thuris pugillo auctas in ara omnes rite adolendas fuiffe monet.

Alterum מנחרו חביתין, fertum patellarium vocare solent. Cui eadem similæ, olesque portio, que proxime dicto, tributa suit, eaque, ut Maimonidi placet (c), divisa in duodecim collyras; (c) thia.

que ita dimidiate erent, ut mane altera fingularum pars, vesperi altera porriceretur. Quo codem modo thuris pugillus eisdem additus dividi solebat, & adoleri. Hoc ferti genus Pontifex quifque eo die offerebat, quo sacro unguento ungebatur (d); & quidem, fique Judeis tides, deinceps etiam unoquoque die, quamdiu Pontificatum gerebat. Sed neque hoc ex facris literis fatis probant.

(d) Lev.6.20. 21,22,

Tertium erat Nun ross fertum fontis; quod decimam Ephæ fimilæ triticeæ continebat nullo oleo, thuréve auctam. Quale fertum iis imperatum erat, qui, cum piaculi rei essent, aliàs sanguine expiandi, nec agnam tamen, nec capellam, nec par turturum, aut columbarum, quo se pur-(e).

4,5,11,12.

Quartum hujus generis fertum ramp ratuo zelotypie fertum dici solet. Utpote quod vir zelotypus ad uxoris stuprum coarguendum pro ea (1) v. Name, offerendum curabat (f). Hoc fertum decima parte Ephæ farinæ hordeaceæ factum erat , eaque, instar sontis ferti, nullo oleo, aut thure aucta. Neque enim facra de peccatis facta ulla decebant odo-

ramenta, ullave dapes delicata.

Fertis sua cujusque sponte datis nunquam, uti Judzi statuune, minus Epha simila adhibendum erat; plus autem, quantum cuique visium, si modò cuique Ephæ similæ olei logus adderetur. Thuris autem una eadémque portio, pugillus utique, ut eisdem placet, vel maximis fertis sufficiebat; thusque (quod priùs notandum erat) quibus quidem cunque fertis additum in ara totum adolendum erat; at ferti ipsius, nisi forte à Sacerdote dati, vel vini libamento aucti, pars faltem Sacerdoti danda.

Verum à Sacerdote ipso datum in ara totum cre-

mandum erat (g)

Jam verò, que injussu legis Deo offerri solita erant ferentis voto, aut voluntate, fertorum genera quinque erant. Primum no rous fertum simile incotte (b). Alterum manu mono fersum (b) Levia. 1. in patella plana coltum (i). Tertium norma noma (i) v.s. fertum in sartagine frictum (k). Quorum illud (b)v.7. crassius, ne difflueret, hoc liquidius compositum erat (1). Quartum nun man fertum in (1) Mainton in Mange Rorban. clibano, furnove pistum (m). Que omnia oleo per- cap.13. fusa erant. At Quintum, ppp appellatum, ge- (m) Lev.2-4nus quoddam erat placentarum, qua quidem oleo delibute, minime verò perfuse erant (#). Ita (1) bid. autem quatuor illa genera, qua jam proxime defcripta funt, Judzi (o) fieri folita dicunt, ut unum- (v) Maimon.is quodque eorum generum decem in collyras divide- Maase Korban. retur.

IX. Atque hac de variis Judaorum fertis. Que omnia, five totius coetus, five quidem hominum fingulorum, præter Omerum primitierum, fertúmque zelotypiz dictum, farina triticea facta erant, ea autem duo hordeacea. Qua farina triticea facta erant, non tantum are obmovenda, fed &c Deum versus elevanda, & quidem, ut Judei docent, quaquaversus ei porrigende erant. Adde, quòd panibus facierum dictis thus, non oleum; fertis vini libamento auctis oleum; non thus; reliquis omnibus, prater Omerum primitiatum, ferrumque fontis, & zelotypie, & thus, & oleum; ut illis tribus nec thus, nec oleum adderetur. Hue refer & duas alias leges, quarum altera cautum, neguld mellis fertis ullis immiderente (1), altera (1) Lty.2.12autem, nequid fermenti inderesus fertis in ara

. 4 4 field fer y dieter (8) Lev. 6.23.

CAP.13-

ado-

De Sacrificius Judeorum. Cap.VIII. (9) Ibid. adolendis (q). Prior illa, ut quibusdam visum, nimiis voluptatibus abstinendum; hæc omnem maliti-(r) v.1 cor. 5-7. am. & Superbiam exuendam esse significabat (r). Melli autem à Judais ficus & dactyli accenfentur. Caterum omnibus fertis Deo libatis rite adhiben-(1) Lev.2.13. dus erat fal (3); atque ita quidem, ut Judais placet, adhibendus, ut libamento ara imposito sal continuò aspergendus esset. Sali utique gratus sapor inest, & vis cibaria conservandi. Quo factum. ke Num. 18.19. ut foedus diuturnum fædus falls appelletur (t). 2 Par.13.5. X. Hactenus sententia Judzorum de ejusmodi. facris explicata, que muso appellari folent. Neque enim hi primitias illas frugum fructuúmque, (4) Desc. 26.2. (4) quas ad adem facram quisque quotannis afferre justus est, primp vocant. Verum quicquid de voce . The status, primitiz illa recopopal seu ferindayi dawi ta rectè dici posse videntur; utpote qua & ante (2) 0.4 aram statuenda erant (x), (quo ritu Deo. (y) of-(y) v.Lev.2.12 ferebantur) &, siqua sit Judzis sides (2), Deo (1) v. R. Sol. quaquaverium porrigenda. Neque id Judaos mo-Jarchi, & A-brabenel, ad vere debet, quod nihil earum primitiarum in ara Deut.26. adolere liceret (a), fiquidem panes facierum dicti, (a) Lev. 2.12. panésque duo Pentecoste dati (quos utique in fertorum numerum Judzi ipsi referre solent) in ara minime adolendi effent, fed, primitiarum ipfarum instar, integri Sacerdotibus dandi. Geterum de his frugum, fructuumque primitiis (b) v.Abrab.ad Judzi ita ferè judicant (b) primò è Canaane tan-Dent.26. tum legis justu dandas fuisse; sapleatum autem decreto cautum, ut è Syrià etiam afferrentur, terràque Ogi, & Sihonis (c). Deinde varia frugum. fructuumque genera eidem forte sporte indita non una confundenda fuiffe, sed re aliqua interposità alia ab aliis separanda (d). Tertio nihil primitia-THE

rum ad aram ferri licuisse, nisi è septem frugum fructuumque generibus, è tritico, hordeo, uvis, ficubus, malis puniceis, dactylisque (e). Quarum (e) idem codem rerum laude Canaan maxime floruisse dicitur (f). trastatu, cap.20-Quarto nec ante Pentecostem, nec post dedicationus ferias primitias reddi debuille (g). Quintò nul- (s) toid. lam primitiis frugum fructuumve certam portionem lege statutam, sapientibus autem placuisse, ut sexagelima faltem pars eo nomine Deo facra fieret (b). Sextò alia illa postulata dicunt. Primo, (b) bid. ut fuas quisque primitias, simul atque ad montem domûs venisset, suis ipse humeris portaret, licet idem ille vel Rex effet (i). Deinde, ut primitias (i) Maimon. in fuas vali alicui femper imponeret (k). Tertio, ut Biccuim, 6.3. montem domus ingressus, sportamque adhue hu- (6) with meris gerens, Sacerdotem ita alloqueretur. Profiteor bodie coram Domino. Deo tuo, quod ingreffus sum in terram, pro qua juravit patribus no-stris, ut daret eam nobis (1). Tum verò, ut sporta (1) Dent. 26.3. Sacerdoti tradità (& quidem manibus utriusque Deo quaquaversus porrectà) apud Deum hanc consessionem ederet. Syrus miser pater meus, Gc. (m) Quarto, ut suis quisque primitiis holocau- (m) v.5,6,7,8, sta, & facra falutaria adderet ("). Quintò, ut, Maimon.is primitiis fanctuario illatis, Levita hymnum hunc Biccorin, 63accinerent. Exaltabo te Domine quoniam susce- (1) Ibid. pisti me, Gc. (o) Sextà, ut sporta primitiarum ()Plal. 20. (id quod in transitu prius monitum) quaquaver- Maimon. in fum Deo porrigeretur (p). Ultimo, ut qui pri- capjam dille.
mitias reddidit, in Ierosolyma pernoctaret (q). (y) thid. Atque hæc Judæi hoc de genere primitiarum, quæ, quia aræ obinovendæ erant, ferta quodammodo di- (1) Num. 12. ci possunt. At verò decimæ decimarum (r), pla-26,27,28. tenta ex quaque massa libata (5), aliaque denique 20,21.

minia lla, Judais נולדו donun magnum (1) Mana Base diche (1), etiamii Sacerdotibus danda, fertorum tamen ratione carebant, quia arz non obmovenda erant.

> XI. His expositis, sequitur at suffimenta attingam in æde sacra fieri solita; quæ quamvis in fertorum numerum minime quidem referri folent, talia tamen facra erant, qualia & ex inanimis legenda, & Deo ritè adolenda erant. Eoque magis explicari debent, quia ut ipía populi preces, he Sacerdos ea in ade facra Deo obmovens Christum etiam adumbrabat Deo jam in adyto ceelesti sanctorum preces commendantem. Erat itaque fuffitus. facer variis ex aromatibus confectus (1), femelque quotannis in factario intimo (x), bisque quotidie in exteriori, semel mane, vesperique semel, adolendus (y).

Caller feri (Exed go.) quatuor genera numerat. Judai andecim in conte Singl uife treduc. Chele Hanildafeb, c. 2. (x) Lev. 16., (y) Axod. 30. (t) to Main

Dis Caracia and

and the second **"**上海之

Sit make to

.Es.ys.

STANGE CO

AME (3)

Ad quotidianam fuffitionem (figua fit Judais Mosi indicate (2) sides) tres Sacerdotes adhibebantur. mo id negotii datum ferunt, ut cineres are inauratz (qua quotidiana suffimenta legis justu facienda erant) in aureum quoddam vas congereret. Alteri, ut candentes prunas ex ara victimaria petitas, & in batillo quodam politas arz auratz admoveret. Quibus duobus Templo egressis, Tertius (jam ad aram aftans) à præfide foris stante monitus suffitum è thuribulo manu sumptum in are focum porriciebat; Quo facto, & infe Templo exibat. Ita tamen, ut antequam hinc exiret. corpore adytum intimum versus summa reverentia inclinato Dei numen adoraret. Quod idem etiam ab aliis omnibus ade illà facrà egressbris fieri oportuite dicitur. Quo autem tempore suffimenta Sacerdore adolebeatur, codem criam & iple populus.

pulus, fuo quisque loco confistens, preces suas peragebat (a). Cum enim suffimenta sacra ita (a) v.Luc.1.10 populi preces adumbrarent, ut Sacerdos altera Deo adolens alteras etiam ritu symbolico illi commendare censeretur, par erat, ut eodem tempore utraque illa facra herent. Atque hoc quidem ficut in transcursu monendum erat, ita illud minime prætereundum, fustitum facrum fingulis diebus adoleri folitum centum denariorum pondo fuiffe (b). (b) Maimon.in Ita quod Lex non definivit, Sapientibus definire vi- Itmidia umofafum.

Ceterum odoramenta illa, quibus intimum edis. facræ adytum semel quotannis suffiendum erat, ipse Pontifex adolebat solenni expiationis die (c). (c) Les so Quo die (ut Judzis placet) finistra thuribulum suffitus pugillo, dextra batillum prunis candentibus refertum tenens, in adytum intimum penetrabat. Eò ingressus, batilloque de manu posito, suffitum in prunas porriciebat; adytóque nube densa oppleto, continuò in exterius facrarium pedetentim ac retrò gradiebatur. Quò cum pervenerat, ita populum Deo commendabat. הי רצון מלפניך ה אלרינו שאם היחרה שנרה שחינרה חהידה נשומרה ולא יסור שבט סבירו יחודרה ולא יהירה עסך בירת ישראר אצריכין מפרנסרה ואר הכנס לפניך תפלרו i.e. Placeat tibi Domine Deus, ut. si hic annus calidus fuerit, idem quoque sit pluviosus. Ut ne discedat sceptrum à familia Jude, nec victu careat populus tuus Ifraeliticus, irritaque ut sint impiorum preces. Quam brevem precem executum è Templo statim exiisse ferunt; ne quam fortè rei divinæ perperàm factæ populo fuspicionem præberet (d). Nonnunquam enim acci- (d) 0. Iuc. 1.27 diffe, ut Pontifex ob violatos ritus Dei justu inflirutos .

stitutos in ede sacrà interiret. Quod genus mortis à Judais בידי שמים mors per Dei manus

dicitur.

201399

XII. Jam nihil necesse est, ut illud moneam, Qualia omnium conditori ab Hebræis confecranda erant, talia ferè ab aliis Gentibus ferterum & fuffituum genera Diis extraneis adoleri folita. Illud interest, quod cum Hebrais his in rebus fummus delectus imperatus effet, profani populi, in facris fuis delectu nullo uterentur. Hi herbas virentes. flores, & folia, hi allium, cepas, & papaver. Hi poma, nuces, & glandes quernas, hi omnia fere fructuum genera, itémque mel, lac, & aquam diis (1) v. Pophyri- suis libare soliti (e). Quanquam & Hebrai etiam, Tabernaculorum ferias celebrantes, aquam quidem libare solerent; sed hoc nullo Legis jusfull the same of the country of the second o

The adding wines the state of t

And have managed in the control of the control of

the range of the control of the cont Miles and the Latest which which the target משום של מוני מביד ישור ביני של מוני על מינים

the war and the same state and the same of the colur. It is which termina a fautha fact. There is the contract of the c They maked made the source were the termination of the termination of the state of the portless of courses the definition of the mining of the line from the

cota peresente (d. Nomanaculas estas acci-parteres

the state of the state of the

mentia.J.2. 5.5. 6,7,0% Item Saubertum de facrificiis cap. 24,25.

> comment and accommended many cour their CAP.

CAP. IX

Strate March and area area to be a series

De victimarum delectu apud Judeos habito.

Anta apud profanos populos facrificandi libido fuit, támque exiguus victimarum quibusdam in regionibus delectus, ut nullum fere animalium genus tam fœdum effet, aut immansuetum, quod nusquam gentium immolabatur. (f) At verò apud Israelitas longè secus com- (f) v. Saubertum Apud eos enim facrà lege cautum erat, ne genus ullum animantium, nisi è bubus, capris, ovibus, columbis, aut turturibus lectum, ad facrificia adhiberetur. Hæc utique talia genera erant, qualium erat & fumma mansuetudo, & maxima in Canaane copia, & pracipuus in victu communi ufus. Quibus adde, quòd quædam horum generum apud nonnullas faltem gentes facro quodam cultu afficienda, at neutiquam, fine fummo scelere, mactari posse viderentur. Quæ qui considerare velit, facilè intelligere potest, quid esset, quare & illa omnia, que jam diximus, & nulla alia animantium genera populo in fœdus facrum adscito in sacrificiis permitterentur. Atque huc pertinent Philonis illa (g), The co rais iepserious (g) De anima-Cour voi who '64 per Caja, voi de asportoge. voi who & ficia adbibitis. The Amai ifm puela our rapedfor, du pora it entimen Eleto, Sión regres por Por pict mouri-

या या वेष्ट्रमेवन्या म्यान्विद्या म्यान्विद्या म्यान्या मे निर्म कर्रि mention afactions ais de TV paparies apporten arinas, ar in actomer super surropor, toffas, reas वंदाकारिक क्रिक्ट , किया , स्था क्रिक्ट दिनाता , स्था वर् Animalia, que in facris sunt, alia terrestria sunt, volucria alia. Volucrium cum sint innumera genera, preteritis ceteris omnibus, duo tantum felegit Deus: quoniam columba inter natura manfuetas, & gregatim volitantes est mitissima, turtur verd inter solitaries maxime cicur. Terre-strium quoque innumeru gregibus omissis, tria precipua secrevit genera, bubulum, ovillum, & caprinum, ut mittora, mansuetioraque. Et paulò polt, de bubus, ovibus, & capris loquens. Hos & Time, my Amperigum of Com sig. ucids the as id figue, the desays antario order to opposinon. Bles Ai dis to app Cay Min, 24 recorrospansaday בשיים בינים ביני en ambaum respiss apar de al migas, as depar ouregarfiched on the suffer Albedray, Popural psybra Co 1. decompais diving, and judicia mis de separatus de les winess is interfre hangiles inagration in Aging me mond. i.e. Hue accedit, gudd bec animalia maxima afferunt vita commoda. Arietes utique vefles prabent, necessaria corporum tegumenta. Boves arando terram sementi preparant, & fruges iplas tritură reddunt alimento utiles. Ex pelis caprinis tergoribulque contextis & consutis vectilia finat domicilia viatoribus, militibus prefertim,

quos sape extra urbes sub dio degere necessitas coi

git.

His etiam addit Mofes Ægyptius (b), ed turpis (b) More No. fimz ignorantia lapfas fuille nonnullas gentes, ut vochin. par.3. quedam ex dictis animalibus fancte colenda judicarent, mactare fummum feelus ducerent. Quare fummo Dei confilio factum, (quò cocca ifta fopersitio penitùs tandem deleretur) ut cades eorum animalium, que nunquam citra grave peccatum cadi posse censebantur, peccata ipsa expiarer. אטרוריו דתורוריו כפי סריו שפירש אונפלום שהמצרים ריו עוברים סורי שלחה שבני ורה היו אוסרים לסחוש הצאו יוהיו שאסים רועי צאן אסר הן נובה ארד תחועבות ספרום וכן היו כחורו מן הצאברה עובדים רשרים והיו חושבים שהם ישובו בצורם העום תורה היו פוראים לשרים שעירים וכבר התנסט הרעם הורה פאר ולא יוכחו עוד ארת ובחיהם לשעירים אשר הם חנים אחריחם ולודה חיו אוסרים דבחורה חדם נם כן אכילרת העוים אבר סחיטה מבסר כמעם שהיו שואטיכם אוחו רוב עוברי עבורה אדה וכולם היו מנדילים ודה המין מאד ולודה תמצא אנשי הודו עד היוכם לא ישחשו הבקר כלל ואפילו בארצורת אפר יפחטו פאר מיני בעלו חיים ובעבור שיפרודה זכר אלו הדיעורם אפר אינם אפריות צונו אלו חפלפרה פינים לבד מן הבהפרה מן הבקר דמו הצאן חקריבו ארו קרבנבבו ער שיויור הפעשרה אשר חשבוהו חכליה המדי בו יחקרבו אל חשם ונסעשרה חתוא יכופרו השונורו כן מרפאים הדעורו ארעורן אשר חכם חליי הנפס האנושי בהפך אשר Tien Tispa Docet Lex, fecundam Onkeloft explicationem, Higyptios Sydus Arietis colniffe, camque ob causam edixisse, neque ovem mattaret, Pastoresque summo in odio babuisse. Ex quo Mofes, (1) Abominationes Ægyptiorum immolabi- (3) Exid.8.26.

mus.

Ura

nes colebant, quos, formam caprinam babere rati, Dirigo hoc eft, hircos vocabant; que fane opinio longe lateque diffusa erat, inde enim illud apud 16) Lev. 17.7. Mosen (k). Et nequaquam ultra immolabunt hostias suas Damonibus, cum quibus fornicati sunt: Quare he Sette hircis etiam vesci probibebant. Fam à boum mattatione abhorrebat multo maximus corum numerus, qui cultui extranco dediti erant. Ac quidem omnes bovillum genus summo habebant in honore. Ita ut in India quoldam in bunc usque diem reperias, qui nullos omnino boves mactant, ne eu in locu, quibus alia mactant animalium genera. Harum ergo falfarum opinionum memoria penitus ut deleretur, lege cautum erat, attria tantum pecudum genera immolaremus. Ita enim à Deo edictum (1). De bubus & balantibus (m) victimam vestram offeretis, ut cui facto grave admodum ineffe peccatum cenfebatur; feilien, o te eo aditus ad Deum fieret; eo peccata expiarentur. Ita scilicet prava opiniones, qua morbi sunt bumani animi; plane contrariis curari solent. Et והו שעם בבחירה השלש טינים האלד. , poft paulo לבר לקרבן מחובר אל היווח אלו הפלפות מינין נכם נסצאים מאר ולא כמעשרה עובדי עו שהיו מקריבים האריורו והרובים והבהטורה הסרבריורו כסו שובר בשמשם ומפני שרוב בני ארם לא חוו יבולים

להקריב בהמה צורה להקריב קרבן נכם כן משין העוף מן הנמצא כארץ ישראר יותר ומן הנאדה והקר יונד יונד החורים ובני יונד i. e. Huic etiam cause qua factum diximus, ut bec tantum tria animantium genera ad sacrificia adhiberentur, id accedit; nempe quod borum trium generum magna admodum effet copia; que nulla erat Leonum,

11) Lev.1 .2. (m) [NY atyamque genus con-tinet, ovillum

17.69 3,

Vrsorum, & Sylvestrium animalium. Qua (ut in libro Dood dictum) Idololatre immolabanti Quoniam autem bene multi erant, quibus quidem ad sacrificium quadrupes nulla suppetebat, pracepit Deus, ut sacrificia etiam ex avibus deligerentur, ex eis utique, quarum erat & copia major in terra Ifraelis, & major pulchritudo, & captura facilior. Quales quidem funt turtures, pul-

lique columbarum.

II. Quinetiam ficut ipsius generis, ità singulorum animalium ad facrificia adhibitorum delectus fummus habendus erat. Neque enim cacum, aut fractum, aut mutilatum, aut verrucosum, aut scabiosum, aut mentiginosum, cutve testes suppressi, contust, abrupti, aut effossi exant (n), ad aram ri- (n) Leu 22.22. tè admoveri potuit. Bovem vero, ovem, aut ca- 24. pram, cui membrum quodvis præter modum aut. longum, aut curtum erat, ad-facrificium voluntarium (ut mihi videtur) adhibere licuit: quod in voto secus comparatum fuit (0), quanquam Ju- (0) Leu, 22:23: dzi & hanc legem ita explicant (p), ut neque ta- (1)v.Sol. Jachii lia animalia aræ admoveri licuisse, sed ad curan-in Lev. 22.23. dam templi labem Sacrari rite potuisse velint. Sed & illud etiam statuunt Judai, in vitiis modò enumeratis non omnium vitiorum numerum, sed specimen quoddam contineri. Quare & alia multaaddunt, quorum quodvis victimam polluisse, perinde ac jam dicta, judicant (q). Eoque factum, ut (q) v.Maimon. quodque animal diligenter explorari foleret, priuf in there disquam ad aram admovebatur. His etiam adde, beach, c.2. o in nullam pecudem vel pretio canis (quod vile (r) dafeb, e.q. Hebrais animal erat) vel meretricio comparatam (1) v.15am.173. Deo facram fieri potuisse (1). Nequaquam enim fieri, (1) Dist. 23182. potuit ut non vilescerent sacrificia tam turpibus modis acquisita. III.Ne-

(t) De abstin. 1.2.5.23.

(a) Ad Achar-

menfes.

III. Neque verò apud Judzos tantum, sed & profanas aliquas gentes nequid hostiis vitii inesset, magnă diligentia cautum erat. Graci (quod ex Porphyrio (t) discimus) animalia mutila non immolabant; sed neque illa, que notabantur alio Quod docet Scholiastes ad quovis infigni vitio. Aristophanem (is), to pay nantes or tous ispupings हे प्रित्यान, स्था प्रवर्धिनेत्र रेजान में माने नारेसार स्था प्रश्नेत है Yould wis geois' i. e. In Sacrificis non mattantur, que cauda truncantur. Et in universum, quod integrum non est, atque sanum, dis non mactatur. Eundem & alibi fuisse morem Virgilii ista satis (x) senida docent (x),

- Mactant lectas de more bidentes.

Ubi Servius, Non vacat, Lectas. Moris enim fuerat, ut ad sacrificia eligerentur oves, quibus (y) senids. nibil deeffet. Adde ejusdem Poetz (y) illa,

> Nunc grege de intacto septem mactare juvencos Praffiterit, totidem lectas de more bidentes.

Ubi idem Servius, Intacto, i.e. indomito, ut, intactà totidem cervice juvencas. Lectas de more bidentes. De more antiquo, scilicet, quem pratermisit, quasi omnibus notum; id est, ne babeant caudam aculeatam, ne linguam fiffam, ne aurem nigram. Hinc & apud profanas gentes victimas (2) po facili- probandi mos extitit. Id quod refert Lucianus (2), erms to Coor any mortine operator items Carms ai circuit, the published agains as restampaished,

SECTION OF SECTION

שבישויושו דם משונים, ועון סטינושוו בי יסף באנוני ל פוצ. i.e. Sertis coronant pecudem, multoque antè explorant, an legitima sit, & sacris idonea, nequid forte mactent ex eis, que religio repudiat: deinde ad aram adducunt, ac sub oculis Dei jugulant.

IV. Sed & corum animalium, que quisque are destinabat, atas quoque spectanda fuit. Turtures, ut Judzi docent (a), nulli, nifi adul- (a) Maimon hi tiores, (quia tales maxime in pretio erant) Co- 1/4re Misbeach, lumbarum autem pulli duntaxat (quafi grandiori- Nevechim, parbus meliores) quadrupedum tales tantum foetus, 3.6.46. quales octavum diem attigerant (b), ad facra rite adhibebantur. Neque enim pecudis ullius fœtus fatis in suo genere perfectus ante id tempus censebatur. Ita scilicet Maimonidi visum (c), 7000 vochaga.34.46 מחקריב מדו שלא ישלפו לו שבערו ימיכם להיותו יםר במינו וחיוהו נמאס ספני שהוא כנפרי i.e.Monust Deus, nequid sibi immolaretur, nist quod septem dies completos natum est. Quippe aliud quodque in suo genere imperfectum est, 6, quasi abortivum, spernitur. Que eadem ratio eò valuisse quibusdam visa est, ut neque hominum ipsorum maribus ante octavum à partu diem praputium detrahendum esset, fædúsque sacrum ineundum (d). (d)v. Abrahad Jam verò licèt pecorum fœtus octavo quidem à partu die immolari rite potuissent, in omnibus tamen facrificiis, præter primogenitum, & Paschale, & quod decimando obveniebat, laude dignior cenfebatur, qui nullum immolabat pecoris fortum, nisi qui trigelimum diem attigerat.

V. Nec

1.8.6.5.

66,1.2.64

A designation ASSESSED VILLE A289 . 414 - 12 - 12 x 1

ATOM BEAUTIFUL TO

对极为称。

对抗公司 A STATE OF

La de de la la

V. Nec multò aliter apud alias Gentes de victimarum etate visum est. Id quod Plinii illa docent (e), Suis fætus facrificio die quinto purus eft, pecoris die octavo, bovis trigesimo. Sed de suis (f) Den rofi- feetu aliter Varro (f), Cum porci, inquit, depulsi sunt à mamma à quibusdam Delici appellantur, neque jam lactentes dicuntur. Qui à partu decimo die habentur puri, ab eo appellantur ab Antiquis Sacres, quod tum ad sacrificia idonei dicuntur primum.

> VI. Ceterum ficut apud Judeos fœtus cujusque recens editi illegitimus in facris ufus erat, ità vetulæ pecudes ad facrificia parum idoneæ videbantur. Unde usu venit, ut nihil ex ovibus, aut capris lechum, postquam annum secundum excesserat, nec boves annum tertium egressi ad aram admoveri folerent. Qui tamen mos non est ita intelligendus, quasi pecora quadrima, aut quinquennia planè impura ad facrificia, fed minus apta cenferentur. Unde illud Auctoris libri Siphra , אף בני ארבע ובני חסם כסורין אלא שאין סביאין זקנים ספני הכבור. i.e. Quadrimis & quinquennibus animalibus ad Sacrificia quidem uti licet, sed honoris ergò vetula non adducunt.

> Docent etiam Judai (quod hoc in loco monere visum est) agnum anniculum ozz, arietem bimum , vitulum anniculum ענל, juvencum bimum איל, bimum caprum סעיר עוים, caprum fecundum

(e) Maimon in annum agentem TVD in facris literis dici (g). Maaft Korban.

6. L.

1 2011 . 7

. 10 1/1

VII. Jam fexus in avibus facrificandis delectus nullus institutus erat. Pecudes autem pro varià tam facrificiorum, quam facrificantium conditione. nunc masculæ, nunc fæminæ, aliquando alterutræ immolabantur. Alterutræ scilicet in salutaribus hominum fingulorum facris voto aut voluntate factis, masculæ in totius cœtûs facris, cujuscunque illa generis erant, omnibusque sive totius coetus. five lingulorum holocaustis, omnibusque sacrispro noxa factis, & quidem in facris pro peccato à Principe aut Pontifice datis. At verò homo quif-que plebeius pecudem pro peccato immolaturus fæminam immolare jusfus est, earnque quidem ex grege lectam (b). with the contract of the state of the state

MAKES NO. WELL THE WAY TO THE TOP OF THE PARTY

mentida most emple apole minamilia mua Let the the state of the state · But was a few and the second of the second explore the over the real of the country Therefore the North at the secretary with the en the proper process protection in anything that the street of th

Jakes of the first of the Assessment

constant the write gentle at a contract (c) tending it has (version of the spectrum steplines . New district, said, tay

The me governor to ran Brigary in man Brigary - But and part out and a state by 6 and and election generally that gottom beset have not accept.

Scotte regard for the pane country general elega-

AND THE PROPERTY OF BRIDE STATES

neglis infirme orbit. Security accompany De Holocaustis. notes and Alteress action in Internetica

and the south of the same authorists a being the action of the Jim

are restriction of the control of th

Proponuntur omnia victimarum genera Lege Mosaica designata. De holocaustu speciatum agitur.

Uandoquidem satis expositum sit, que, & qualia animalia ad Sacrificia Hebræorum Lege Mosaica adhibenda erant; deinceps sequitur ut doceamus, quanam erant victimarum genera eâdem Lege delignata. Atque ea quidem in facris literis ita appellari folent, שולה שלמים השאר Holocaustum, Sacrificia Salutaria, Sacrificium pro Peccato, & Sacrificium pro Noxa. Sed & facrorum falutarium tria genera recensentur, דור נדב וחורה עם פיר נדב וחורה עם ייר נדב וחורה עם יירים וחורה עם י tivum, voluntarium, & Eucharisticum. Quibus etiam addenda funt alia illa, quæ aliquo modo ad Eucharistica referri possunt, judæssque ita vocari so-Salutaria Festiva, & Letifica, aries Nazirei, Sacrum Paschale, Sacrum Primogenitum, & quod decimando obveniebat. Quorum omnium victimarum generum antiquissima erant holocausta. (i) Grazz.13. Hoc enim genus ab Abrahamo (i), imo hoc à Noa (b) Gra. 8. 20. (k) factum legimus. Nec dubium fanè, quin facrificia ab Abele facta hujus ejusclem generis effent. Neque

Negue chim aliud ullum genus nisi din post Abrabanum natum in facris literis memoratur. Illud ramen non dubitandum, quin ante legem per Mosem latam salutaria sacra in usu fuerint. Hoc enim indicat Moss illud Pharaoni dichum (1), man (1) Es. 10.35 תחן בידינו ובחיכם תולווית תשינו ליחורה אלהינו i.e. Sacrificia quoque, & bolocaufta dabis nobis. que offeramus Domino Deo nostro. Quibus adde illa de fethro dicta, שורו משורו משורו שולורו שחשת באלחם i. e. Obtulit ergo Jethro Socer Molis holocaustum, & sacrificia Deo (m). Quibus (n) Ez. 18.12. in locis vox and facra delignat falutaria. Quod & Judzi omnes docent, arque etiam vocis ipfius usus. Quippe que vox in facris literis, prefertim vo ci mula defignat facrorum genera, nisi tantum sacra salutaria. Jam verò sacra piacularia, qualia à Mose descripta funt, usquarane forte in usu fuerint ante legem sacram Hebrais datam, ego minimè definiverim. Illud constat. & hæc, & alia victimarum genera talibus ritibus & carimoniis à Mose definita fuisse, quales eò maxime pertinebant, ut facrificia Judzorum facrificium Christi adumbrarent.

II. Jam omni sacrificiorum generi cultus sacri ratio inerat, Holocausta Deo immolabantur, ut omnium conditori, ac Domino, omniumque itidèm conservatori, omnique cultu & honore digno; Sacrificia Salutaria ut eorum omnium, qua ad vitam pertinent, largitori, sive ea antè impetrata essent, unde ortum est Sacrum Eucharisticum, sive nondum impetrata, sed expetita; idque vel voto interposito, unde extitit Sacrificium Votivum, vel sine voto nuncupato, unde ortum habuit Sacrum voluntarium sua cujusque sponte datum, mera-

que liberalitate factum. Quamvis autem & holocausta etiam voto & voluntate fierent, hac tamen nomina בר נובר נובר נובר נובר נובר עומות, Eucharificum, votum, & voluntarium, non nisi facris salutaribus in sacris literis tribui folent. Jam verò Sacra piacularia (five moun five mount dicta). Deo facta erant ut Domino vitiis infenso, pænæque ac veniæ jus habenti. Quibus ex rebus intelligitur, eódem spechaffe facrificia, quò preces ore enunciata, gratiarumque actiones pertinent. Illud tamen interfuiffe, quòd ejuldem utique voluntatis alia in precibus enunciatis, atque etiam in gratiarum actionibus, alia autem in facrificiis signa externa adhiberentur. In illis scilicet explicata verba, in his sacri quidam ritus, quibus tamen eadem desideria, que verbis ex-

plicatis, subjecta erant.

III. Caterum (quod deinceps notandum) ficut cultus Dei naturalis vel in impetranda ejus gratia, vel in gratia ejus commemoranda, laudibusque celebrandis cernitur; ita omnia planè faorificia eisdem in rebus versabantur. Ac sacra solida, sive holocausta utroque fine facta erant. Nimirum & ad impetrandam, & ad commemorandam Dei gratiam, laudésque ejus celebrandas. Qua duplex eis ratio constitit ex primitivo ipsorum usu. Enimverò in primordiis mundi, cum nulla essent sacrificia nisi holocausta fieri solita, hoc idem sacrificii genus & enzimer erat, & uzaciono & cuivis, ut cuique visum esset, cultûs naturalis generi adhibitum. Quod eò rectiùs fieri potuit, quòd Deus in omni cultús genere tanquam omnium conditor, ac conservator, omniumque Dominus spectari debeat. Jam verò reliqua facrificia minus late quam holocausta patebant. Neque enim facta erant Euchariftica.

ristica, nisi ad celebrandas Dei laudes, gratiamque ejus commemorandam; nec piacularia, votiva, aut voluntaria nisi gratize ejus impetrandæ causa. Ac quidem sacra piacularia (sive rinnom sive rinnom vocata) ad impetrandam culparum veniam (qua summa Dei gratia cernitur) facta erant; votiva autem, & voluntaria ad gratiam illam conciliandam, quæ vel in periculis depellendis, rebusque prosperis conservandis, vel in eisdem angendis cernitur. Illuc vota serè omnia, utroque voluntaria pertinebant.

IV. Hactenus dicta cum omnia victimarum genera, earumque vim, & rationem aliquo modo adumbrare possint; reliqua, que hunc ad locum pertinent, eo ordine exequenda, ut primò de victimis singulorum hominum, deinde de Paschali hostià, singulis Hebreorum familiis, parvisve sodalitiis imperatà, ultimò de eis victimis dicam, que

ad totum cœtum pertinebant.

Ac quidem singulis pro hominibus omnia, præter Paschale sacrum, neri solebant sacrorum genera; holocausta scilicet, & piacularia, & sacrissia salutaria; omniaque etiam & salutarium, & piacu-

larium facrorum genera.

V. Jam holocaustum in sacris siteris in diction, à verbo in, quod est ascendit, ita dicitur. Idque idcircò nomen habet; quòd aræ totum imponeretur, ibsque igne dissolutum maxima exparte sursum iret. Hinc illæ argutiæ Abrabenelis, qui mentis ad cœlestia ascensum holocaustis adumbratum judicat (n), who in the interpretable in the construction of the salten. Eò pertinet bolo restalten. caustum, ut binc discat anima intelligens creatori suo se adjungere. Quo sactum ait, ut sacra pia-

piaculiaria nullo modo paria fint holocauftis. rum millis inanibus conjecturis, illud præcipue, quod modò dixi, retinendum, holocausta olim adhibita fuille omni cultus naturalis generi, five illud in gratiis Deo agendis, sive in deprecandis malis, bonifve precandis verfaretur. Que omnia docet historia sacra. Noas enim Deo gratias agens de salute sibi, suisque datà, cum reliquum omne mortalium genus aquarum diluvio periisset, holocausta Deo immolabat (o). Contrà autem 70bus filiorum fuorum (p), & amicorum (q) peccata deprecans, holocaulta precibus adhibebat. Balaamus denique (folitum & ipse sine omni dubio morem sequens) Balaco salutem, Hebrais exitium precaturus holocausta sibi parari justit (r). Ex quibus intelligi par est, qui vel ante legem Mofaicam vixerunt, vel quibus illa ignota fuit, hos cuilibet cultûs sacri generi holocausta quandoque adhibuisse.

VI. Neque verò post legem per Mosem datam minus latus apud Judzos erat ejuidem victimz generis usus. Judzi enim ut legis justu, ita etiam voto, ac voluntate (quâcunque scilicet de causa placuit) holocaufta immolare solebant. Ac qui-

dem legis ipsius justu Nazirzi funere inquinati(s), (s) Num. 6. 17. atque etiam voto suo persuncti (t). Item quot-(a) Lev.14-19, quot à lepra (a), quotquot à fanguinis, aut geni-(x) Leases, ture morbofo fluxu purgandi crant (x). Sed & mulieres post puerperium (y), & Pontifex in die

(1) Lev. 16.24 ida (um, (z) omnésque adulti Israelitz tribus illis majoribus feriis (Paschate, Pentecoste, Festóque denique umbraculorum) quibus quifque ad Sanctua-

(4) Dent. 16, 16 rium venit Deo coram appariturus (a). Holocau-As autem solennibus his temporibus data, quia cò valere

(b) Gm.8.20. (9) Job. 1.5.

(r) Num.23.

(t) v. 14.

valere censebantur, ut quisque coram apud Deum majori cum gratia appareret, Judais אירו ראירו

bolocausta apparitionis dicta funt (b).

Quinetiam ficut legis justa, ita etiam voto, ac in praf. ad covoluntate fieri solebant holocausta. Quod satis do- dicem sebachim cent Davidis illa (c). Introibo in domum tuam pref.ad Lev. in bolocaustis, reddam tibi vota mea, que destinx- (c) Psal.66.13. erant labia mea, & locatum est os meum in tri- 14.15. bulatione meà. Holocausta medullatorum offeram tibi cum incenso arietum, offeram tibi boves cum bircis. Quibus adde etiam alia illa (d), Benigne (d) Pf 51. 20] fac Domine in bona voluntate tua Sion, ut adi- 21. ficentur muri Jerusalem. Tunc acceptabis sacrificia justitia, bolocaustum, & solidam rem divinam, tunc imponent super altare tuum vitulos. Quos ego locos sie intelligo, ut prior holocausta voto facta, alter voluntaria defignet.

VII. Caterum quoniam holocausta eos, à quibus facta erant, luftrare 190, in facris literis dicta funt (e), fit, ut ludei certa quadam peccatorum (i) Lev. 14 genera hujusmodi victimis expiata judicent. Talia autem, ut eisdem placet, peccata erant make

cogitationes, & confilia (f), & que peccabantur (f) v. Jonath. contra leges jubentes, itémque contra leges ve- paraphr. ad tantes, que jubentibus ita implicite erant, ut qui brab in pref. contra vetantem faceret, jubenti debitam obedien- ad Lev. & Dafiam nullo modo præstare posset (g). Qualis erat vidade posicio

Lex de non occidenda matre cum pullis. Utpore (e) v. R. Solom. quam qui violabat, alteri etiam legi deerat, qua farchi ad Lev. matrem pullorum dimitti justit. Judai autem eo au Mulichii. magis holocaustis expiata judicant hac, qua dixi-

pellatæ) neutiquam institutæ essent. Verum hæc (quod

(b) v. Maimon.

etidales.

(quod maxime observandum) non sunt ita intelligenda, quali omnia perperàm cogitata, omnia male pratermissa ullo legis ipsius justu holocaustis semper expianda essent, (quippe cui rei nulli greges, nulla armenta fuffecissent) sed ita, ut, qui peccata talia deprecatum iret, holocausta etiam precibus fuis, si vellet, ritè adhibere posset; tum etiam, ut holocausta illa precibus addita precantem Deo commendarent. Idque ipfum est, quod voce designatur, quoties ca vel in holocaustis, vel in facrificiis falutaribus, vel proximo rectè factis ponitur. Quorum omnium vocis iltius ufuum in fa-

cris literis exempla extant.

VIII. Jam illud, ut Judæis vifum, holocaustorum proprium fuit, quod extraneis perinde ac Hebrais genus hoc facrorum facere liceret apud Templum Ierofolyma politum. Quod fecus comparatum volunt in aliis omnibus facrificiis, que nulla Sacerdotes Hebrai ab alienigenis accipiebant. Non piacularia propriè dicta, moon & moninata, quia leges his de sacris latæ Judæis tantum, non aliis gentibus datæ erant. Nec facrificia falutaria feriis folennibus fieri folita, quia feriæ Ifraelitis indicta ad extraneos minime pertinebant. Nec denique facra falutaria voto, aut voluntate facta, ut quibus, uti Judæis visum, panis semper adjungen-(b) Lev. 22.25. dus effet, ab extraneo neutiquam accipiendus (b). Undeufuvenit, ut figure victime piaculares ad Templum Ierofolyma fitum ab alienigenis adducerentur, ex à Sacerdotibus Hebrais ritu holocaustorum proprio confici folerent, & confumi. Ita tamen ut fi extraneus quilibet pro salute populi Israelitici sacrificia (i) Maimon in suppeditare vellet, ea proprio salutarium ritu recte facta crederentur (i).

IX. Neque

IX. Neque verò apud Hebræos tantum, aliósque unius Dei cultores, sed etiam apud Idololatras holocausta passim in usu erant. Quò spectant illa apud Herodotum in Polymnia & Al Euphyas of The To Rong server said se october par che congres has contra de The rankon. Hoc tempore immolabat, litabatque Eumileas magna pyra integra sacrans corpora. Eodem de genere est apud Senecam in Oedipode. -Solidafque urit pecudes.

Nam solida pecudes holocausta sunt. Adde etiam

& Virgilii illud Æneid. 6.

Et solida imponit taurorum viscera flammis.

Ubi docet Servius, folida viscera non exta, sed carnes fignificare. Nam viscera, inquit, funt quicquid inter offa & cutem eft. Unde etiam vifceratio dicitur convivium de carnibus factum, ut diximus suprà. Ergo folida viscera bolocaustum significat; quod detractis extis are superimponebatur. Idemque ad Eneid. 3. Sunt autem ha animales hoftie que tantum immolantur, & caro Sacerdotibus proficit. Alibi tantum sanguinem in aras fundi significat. Ut, Sanguinis & facri Pateris. Alibi partem corporis. Ut. Extaque salsos porriciam in fluctus. Alibi integras victimas.

Et solida imponit Taurorum viscera flammis

Verum folidas victimas, que uni omnium conditori, vitæ necisque, omniumque Domino lege Mosaica mactanda erant, Gentes profana diis inferis, tanquam omnia vorantibus, immolabant. DE

to Table verified the brone temporary slike and

Sacrificiis Salutaribus.

CAP. XL

De Sacrificiis salutaribus, eisque, que ad Salutaria aliquo modo referri possunt, qualia erant, que primogenitorum, & decimarum nomine facta-erant.

Actenus de holocauftis dictum. Sequuntur facra falutaria Hebreis - 070 à 070 dicta. Est autem wel retribuere vel pace frui; Acquidem Pax in facris literis vel mutuam amicorum concordiam, vel prosperisatem designare foler. Ita fir, ut aliis atque aliis alia ratio videatur, cur facrificia falutaria feriptoribus facris more dicta fine. Quibus enim more idem est quod retribuere, hi facra de faltre facta propoappellata judicant, quia ex hoc facrorum genere Deus, offerentes, & Sacerdotes, suam quisque parsem habuerunt. Atque hac sententia Autori libri Siphra placule. Siphra placule. hoc est, more dicta funt, quippe quod ex eis sua cuique rata portio ceffit. Quibus autem Pax idem valor, quod cancordia; hi facrificia falutaria diffe arbitrantur; quali jimbolo quadam amicitiz-inter Deum, Sacerdotes, & offerentes; quippe quibus

quibus omnibus hoc ex genere portio aliqua data huit. Sanguis utique & exta Deo, pectulculum & armus Sacerdotibus, reliqua caro & pellis offerentibus.\ יכבר נקרא שלמים מעניה שלום דל שהוא יבוא אחרי היורו שלום בין האדם לסקום ולור היר. עניינו שיאכלו בו ער שלחן אחר הבעלים וחכהנים ורה יחם חוד כי הרם האסורים היו לסובה זהורה שלטיבם *ווחוק* לכחנוכם והעור והבשר לבעלים dista sunt sacra salutaria, ut que fieri tum solerent, cum quis in gratia apud Deum erat; esque omnind pertinerent, ut offerentes, Sacerdotes, & Deus (cui laus) communi mensa uterentur. Nam languis & exta are cedebant, pettusculum & armus Sacerdotibus, pellis ac caro offerentibus.Hæc scilicet R. Levi Ben Gerson (k). Quicum etiam (t) at ten 5 sentium Rabbi Solomon Jarchi (1) , David Kim- (1) chius (m), & Autor libri Aruch inscripti (n), (n) to voce Utpote qui communem mensam amicitiz indicium (1) in cadem fuille judicant, cosque, qui facris vescebantur. communi cum Deo mensa usos. Verum hac etiamfi ita fint, ego tamen eorum fententiam, ut magis fimplicem; facilémque probo, qui, prospevitatis fignificationem voci 20 fubjicientes, facrificia salutaria in sacris literis propo dicha arbitrantur, ut que semper de rebus prosperis seri solerent, impetratis utique, aut impetrandis. Quod idem Gracis interpretibus, & Philoni Judeo placuisse video. Siquidem que secre litere appo, hi five de rebus professis facts (a) ... vertre five de rebus prosperis facta (o). Quinetiam ut 4 Nomiaiel facra falutaria, quia profperis de rebus facta erant, 6 29 39. appellari folent: ita, quoniam ab iplis offe- mei Com rentibus ad facras epulas adhibita erant, pyrat of soc.

Q 2

De Sacrificis Salutaribus. quoque passim dicta funt, nempe victime ad convivia cese. Qualia, dum populus in desertis in vicinià Sanctuarii degeret, toties celebranda erant convivia, quoties quis quadrupedem ullam caderet. que facrificio idonea erat; omnis enim pecudis ex bovillo, ovillo, caprinoque genere ibi cala fanguis (p) Lev. 17.3, in aram fundendus erat, extaque in ea adolenda (p). Ut nisi de pecude immolată nemini plane in desertis caro pecorina gustanda esset. Que tamen postea lex cessavit; cum populus longius à Sanctuario (1) Dent. 12.15 varias in sedes digressus esset (q). Tum enim suis cuique in adibus mundam quamvis pecudem jugulare datum, carnibusque ad epulas familiares uti. II. Jam tria (quod & antè dictum) facrorum falutarium genera in facris literis recenfeatur (r). (r) Lev.7.11, ערבות נדר וחודה Voluntarium, Votivum, & Eu-12,16. charisticum. Quorum illa duo facta erant pro rebus prosperis impetrandis, ultimum autem pro im-(1) to mef. at petratis. Quo fit, ut Abrabenel (s) facra Euchariftica חורארה ער העבר laudem pro bonis impetratis vocet, voluntaria autem & votiva - -Typus preces pro nondum impetratis. Neque aliò Spectant quæ idem Autor alibi affert (1), אחרי שוכר הכחוב שלמי התורות וכר אחריו שלמי נרר ונהברה ותכם הבאים ער' דבר חפלוה ונדר שיקריב אום שלמיו שוצליחו מעסים Scriptura, poft facra Euchariftica, votiva memorat, & voluntaria, que quifque ad res fecundas impetrandas, tanquam preces & vata adhibebat. Ea quippe Veterum fen-6.......... tentia fuit etiam ante legem è Sinai datam, nec 1010111111 accommodatiùs commemorari, nec quidem faciliùs impetrari Dei gratiam potuisse in rebus prosperis dandis elucentem quam rerum à Deo acceptarum libatione aliqua Deo facta. Quod ipfum facris fa-Intaribus (nequid de holocaustis dicam) ante legem facram Hebrais traditam fieri solitis ortum dedisse videatur. Eóque apud profanas gentes eadem sententia tandem valuit, ut, nisi pane ac vino diis libato, mensis accumbere nesas ducerent. Qui mos, ut ex Daniele patet, apud Chaldros olim

obtinuit (u).

III. Cæterum etiamir tam votiva, quam voluntaria facrificia pro rebus prosperis impetrandis fierent, alia tamen votivi fuit, alia voluntarii nuncupandi ratio. Enimyerò votum qui nuncupabat, in hanc fententiam locutum ferunt. Ego pecude, ferto, hujúsve pecudis, similæve pretio Deo me facturum fancte recipio; secus, arque qui voluntarium facrabat, quippe quem sic locutum volunt, ego hac pecude, aut hae dape Deo faciam. Qua de re ita Mofes Maimonides (צ), או ודו עדר ואי ודה אווי ודו של אווי ודו של ודו של ודו של ודו של ודו אווי ודו אווי ודו של אר ברברה האומר הרי עלי עולרה או הרי עלי שלפים או מילי שלפים או הרי עלי סנתה או הרי דמי בהסרה וו עלי עולה או שלפים והו הגדר אבר האופר כהפרה וו או דפי בהפרה וו עולרה או שלסים או הרי העשראו הורה פנחרה הרי וה Cuodnam est sacrificium votivum? quodnam itidem voluntarium? Siquis dixerit, ego bolocanstum, ego sacrum salutare, ego fertum; aut ego hujus pecudis pretium pro holocausto, aut sacro Salutari Deo me daturum Santte recipio; boc votum est. Sin dixerit, ego banc pecudem, aut bujus pecudis pretium, bolocausti, aut victima salutaris nomine Deo reddam, ego hanc Ephæ deci-mam pro ferto dabo; hoc est sacrum voluntarium. Et alio in loco (y), qui dicit, y, hoc est, san- (1) minim, ett in me recipio, hic votum concipit: Qui dicit 11, cap.

(n) Dan, 2.81

lid est, boc Deo facrum erit. Hic facrum volunta-

rium.

rium nuncupat. Neque multo aliter Isaacas Abra-טולדה או דורי עלי שלמים אבר הנרברה היצא שיפיק בהנדר לנדברה בעל חייםם טיוחד ויניח ידו בו ויאסר שלפים Sacrificium votivum eft facrum generatim nuncupatum; ut fiquis dixerit, Ego bolocaustum, ego sacrum salutare Deo me fa-Eturum fantte recipio. Voluntarium autem, cum quis unum aliquod animal intuetur, manhque ei admota, dicit, boc animal bolocaufti nomine, aut

nomine victima falutaris immolabo.

Que varia nuncupandi ratio eò valuit, ut fiquod forte periret animal ad facrum voluntarium nuncupatum, continuò nuncupationis ejus, (fine ullà victima immolata) diffoluta ellet obligatio. Quod in voto contrà comparatum erat. Neque enim quifquam voti reus, nisi tali victima, qualem vo-(4) Ambibil villet, immolata, voto unquam exolvi potuit (a). Adde quod facra voluntaria ab iis sape facta essent, quibus nulla pericula imminebant. Votiva autem five holocausta, sive sacrificia salutaria) illi pracipue nuncuparent, qui in periculis versabantur, ut Jephtes instante bello Ammonstico (b), Jonas in ventre piscis clausus (c), ac denique (uti præ se ferebat) Absolomus patrià sua exulans (d). Atque huc pertinet Davidis illud, de quo paulò ante memini; Reddam tibi vota mea, que distinxerunt labia mea, & locutum est os meum in tribulati-(i) Pf. 10. 13, one mea (e). Quibus etiam alia illa adde (f), In me sunt Deus vota tua, que reddam laudationes tibi; quoniam eripuisti animam meam de morte, & pedes meos de lapfu. Ex quibus facile intelligitur eos przeipue facra votiva nuncupaffe, qui in periculis constituti erant.

(b) Judic. 11. 90,31. (c) Jon.2.9. (d) 2 Sam. 15.

(f) Pfal. 46. 12,13.

IV. Sed

IV. Sed &c eadem quoque Sacrorum genera, voniva utique & voluntaria, gentibus extrancis in ufu erant; que & tum precipue faciebant, cum vel versarentur in periculis, vel gravia & ardua aggrederentur. Ita nautas illos, quibus fe credidit Jonas vates, cum gravi tempeliate perculfi effent, alia fecisse, alia vovisse faera legimus (g). Ita (s) 700.146. Galli etiam, ut docet Cafar (b), Quotaes affetti (b) De bello. erant gravioribus morbis, vel prelits periculifq: versabantur, pro victimis etiam homines immulabant aut le immolatures vovebant. Unde, quod ex Scholiaste in Euripidem liquet, mos immolandi. ante bellum extitit. wa aon in Banhus as moleur withours Elina given rois Dears (1), Reges ad bellum (1) in Orefit. ituri diis sacrificare solent. Sed & sacra quoque vovere foliti, qui ardua quavis fuscipiebant. Quofactum, ut pretores Romani, antequam in provincias fuas irent, vota plenimque nuncuparent (k). (b) color de Formulam autem, qua vota ilta concepta erant, billo civili, La. praire folebat Pontifex maximus. Eaque, ut aiunt, ejulmodi fuit. Quod si Jupiter famis, tunc tibi bove aurato futurum vovemus. Sacra autem votiva & voluntaria profanis gentibus ufitata anvictimarum falutarium, an fortè holocaustorum ritu, an utrovis, ut visum esset, sierent, nostri non est instituti quærere. Quare nunc ad Judeos. redeundum.

V. Ac quidem ut votiva & voluntaria pro rebus prosperis impetrandis sieri, solebant sacrificia; ita Eucharistica pro impetratis; presertim ab his, qui vel periculis gravioribus liberati erant, & elapsi, vel magnis beneficiis assecti. Quod satis docet Davidis illud(1), Quia ego servus tuus, ego (vestim 126), servus tuus, & silius ancilla tua, dirupisti vin-16,13.

culà:

De Sacrificie Salutaribut. 220 Cap.XI. eula mea (החרות חבו חבות tibi facrificabo bostiam Encharisticam, & nomen Domini invocabo. (n)2Pa.29-30 Ita factum erat, ut Hezekias (m), exutis ritibus peregrinis, patriaque religione restitutà Eucharisticas victimas immolari vellet. Quales etiam Manassem machasse constat patriz suz, regnoque red-(a)2Pmag. 16 ditum (m). Quippe par optimo cuique vifum ; quoties de salute sibi prestita Deo gratias solennes ageret, in majorem grati animi speciem Eucharifficas victimas immolare. Hue etiam spectant. que Judei hoc de facrorum genere docent. Quip-(0) Ad Lev.7. pe quo de genere sic Abenezra (o), mo mu Sacrificium Eucharifticum ed pertinet, ut quisque angustiis liberatus propter (p) Bid. boc laudem Deo tribuat. Et R. Solomon Farchs (p). על נם שנעשרה לו כנון יורדי הים החלכי מרבדי וחבושי בירת האסורין וחולדה הנחופות שהן צריובי לחודוריו Sacrum quisque Eucharisticum Deo reddet, cui aliquid miraculi simile fattum est. Qui maria 1.1.1.1.12 navigavit, qui peragravit deserta, qui carcere liberatus eff, qui convaluit ex morbo: par enim eft, ut bi maxime Deum laudent. Eademque de hoc facrificii genere Abrabenelis etiam est senten-(4) INA. tia (q). VI. Caterum ad facra Euchariftica aliquo modo referri possunt alia illa salutaria legis justu imperata. Nimirum aries Nazirei dictus, & Tun 1070 rom falutaria festiva, & Letistica feriis majoribus fieri folita. Naziraus enim voto perfunctus arie-

tem immolare jussus erat, ut sacrum quoddam Eu-(r) Non. 6.17. charisticum, ob votum ritè persolutum (r). Quo factum, ut arieti illi panes azymi addendi essent, quales ad sacra Eucharistica rite adjungendos suisse

con

constat (s). Atque etiam sacra salutaria feriis so- (s) Lev. 7.12' lennibus fieri solita ad commemorandas Dei laudes (t), ut & feriz ipsz, pertinebant. Quan-(t) v. Dut. 16. quam quidem, ut Judæis (w) placet, falutaribus 2,10,11,12, folennium feriarum facris panis nullus adjungendus 16, 17. esset & sacrum setu primogenito sactum, & quod chim o in Massi Kriban. decimando lectum erat, quod utriufque ratio docet) in genere Eucharistico poni possunt. Deus enim, postquam Israelitis hominum, & pecudum primogenitos à pelte Ægyptiaca conservarat, in tanti beneficii memoriam masculos primo partu editos fibi facros esfe deinceps voluit (x). Ita fa-(x)Num.q.132 ctum, ut tales omnes masculos pecorum ad sacrificia purorum posteà sibi immolari vellet (9). I- (1) Es 13-15. ta factum etiam, ut pueros omnes, qui matribus & Nam. 18.17. primogeniti erant, quinis redimi ficlis vellet Sacerdotibus suis numeratis (a). Que tamen Lex, (4) Nos. 2. 41. ut Judais visum, minime pertinebat ad tribum Leviticam, quippe cujus erant mares omnes facris in perpetuum addicti. Ita factum denique, ut mafculos asinorum fœtus primo matrum partu editos vel ove furrogata redimi, vel faltem (nequis exfacrilegio commodum fortè ullum caperet) capitibus suis truncari vellet (6). Que tamen Lex (6) Ex. 12. 13. minime valuisse dicitur in aliis ejusmodi animalibus, equis putà, aut camelis. Utpote qualia populo Hebrao apud Ægyptios servienti nulla fuisse judicantur. Ita scilicet Abene zre visum (c), (c) wid. לא היו לישראר" בהטורה שמאורה כי אכם החסורים לברכם על כן לא יפרה בכור טן אחר Ifraeli in Egypto servienti nullum, preter afininum, pecorum immundorum genus fuit. Ideoque nisi ex boc genere nibil primogenitum redimendum. Ea ergo

2 241,2800

. . .

CONMERCE TE

Abenezera sententia est; Nullos omninò legis jusfu redimi debuisse primogenitos, nisi quales sibi facravit Deus à pelte Ægyptiacà confervando. Nullos ab eà pelte fervatos, nifi qui populi Hebrzi erant. Nullumque pecorum immundorum genus populo Hebrzo tum fuiffe, nili tantum genus afininum. Quamobrem quod alio in loco dicitur (d), primogenitum animalu immundi redimes, de uno genere afinino Judei intelligendum judi-

cant. Jam omnis victima ex fectu primogenito data caro integra Sacerdoti cellit. Ita Deus Sacerdotem alloquens (e), Primogenitum bovis, Covis, C capra non facies redimi, quia fantificata funt Domino: sanguinem tantam corum fundes super altare, & adipes adolebu in suavissimum odorem Domino. Carnes verd in usum tuum cedent, si-cut pestusculum consecratum. E armus dentertus erunt. Ex quibus id; quod allas dicitur de mari-(f)Due.19.20. bus primo partu editis (f), In conspettu Domini Dei tui comedes ea, non gregis armentive Do-mino, sed Sacerdoti dici, liquet. Quòd si quisfortè fœtus mafculus primo matris partu editus vitio ullo notaretur, is fanè facrificii nomine neutiquam immolandus erat (g), veruntamen Sacer-dotibus dandus; ejusque carnibus ubivis vesci non tantum iplis Sacerdotibus, fed & aliis quibuscunque Mouit (b).

VII. Huc etiam pertinent victima illa, que ex-10 200.23-22. rant (i). Nam decime ex grege & armento Enchariffica pro compibus eis vite commodis, que quif-

No. Acres

12.26

(d) w 24.

quisque ex pecore percipiebat. Qualis autem penides illa fatis explicant (k), man 12 1700 to (l) a such-לאים האברים שוד מ' חייו לו משרה החברים ' למניער אין אלי מעפר הלאם כיפר ששריה כונם כוד חשלאים אן כרד הענלים לריך ושפרה לו פחת קמן כדי שלאי יצאו שנים כאוד ומשדניתן, מעמיר סבחוץ והן נועור) כדי שישפש השלאיכה קולן ויצאו מן דוריר לפרארון שנאמר כרי צקר יקבור חחרת הסבע שיעכור מצוחו ולאת שוציאו בירו ובשוציאו בן מדיר ודה אחר ודי מחודים ומעדה אותם בסבם אחר סנים פלס ארבערי יר שבערי משנו ל חששי ודיומגה עסירי בי וכר בין נקפרה בין חפוכם כין בער פום סוקרו כמקרוwood for the Signis ex decem agnis unum, vel è centum decem segregoverst, bie sant deci-mas negnaquem reddit. Quid erge facit ? agnos, hedos, vitulosve omnes in coulé claudit, eni ostium tam angustum facit, ut duo simul exire nequeant. Quo facto, matres forts fiftit, earum ut audito balatu fetus ad eas egrediantur. Huc wtique spectat edictum illud (1). Quicquid sub (1) in 2742 virgam exierit; qua lege cantum eft, at fætus sua sponte exeant, one manu extrabantur. Egredsentes autem, alterum ex altero virga numerat sic. Unus, duo, tres, quatuor, quinque, sex, septem, novem, eumque, decimus qui egreditur, five integer, five maculatus, five masculus, five femina fuerit, minio notat; dicitque, Hic ad decimas confecrator. Decimus itaque qui exibat, fi facrificio idoneus erat, Deo ritè immolandus erat; fin fortè vitio maculatus effet, ubivis ritè comedi potuit, nequaquam verò pecunia redimi, aliave cum pecude commutari. Qualis verò cunque erat, care cota gregis armentive Domino, a

(m) It Becheroth, cap.6.

Sacerdotibus cessit. Ita saltem Maimonidi visum hae de victima disserenti (m), אין לכחנים בו כחים אלא כולו לבעלים כנפח ואם הירו בעל פום בין שנפרי בו בין שחפרישרה ברוחלודה בפוטו חרי ורת בוכר מככר בכר Onla eft in ea Sacerdotu portio; ea quippe tota ad offerentes, sicut Paschalu victima, pertinet. Quod si maculà ullà notetur, seu macula illa, postquam ad decimas sacrata fuit, seu quidem anteà, nata esset, ubivis rite comedi potest. Neque aliter Obadias לא מצינו בכר החורה שחירה (א), היותר החורה שהירה אל Pecudis ad decimas confecrate partem ullam Sacerdotibus datam effe tota ex lege non comperimus. Verum hac ad alium locum pertinent. Nunc aggrediendum ad facra illa, que, quia ad piacula expianda, veniámque impetrandam. facta erant, piacularia dici folent.

AY WAS COMPLETED WITH WAR

(n) Al Ziba-chim, c-9.

via acutations

C A P. Change that the antition of the property that the the

eacrificio idonelis erals, Evo Mer annehendes, di in . Horizon to a light to the armstrating out to some the portar, south of view poderic visitor, visitor cum puende cummunari. Calalis vera compa es

course des contras. Documes have been contras, in

- Marie Control of the Control of th in the Contract of the production of the

rat, care total gregis atments of Demino, calla ± 11 Marine.

A. T. XIII. CO. C. XIII.

makal dangan nesisia piyan isla mini dalar

ner, demonstrate events deposit or demonstrate.

De Sacrificie piacularibus roman appellatis.

DUO Hebrais imperata erant facrorum piacularium genera; quorum alterum appellatur. Illud nostris Sacriscium pro peccato, hoc pro delicto, pro reatu, itemque pro noxà dici folet. Qua vocabula, rerum ipsarum vim etiamfi parùm quidem attingant, nobis tamen retinenda sunt, quia aptiora non occurrunt. Sed & facrisciorum pro peccato Judai duo ponunt genera, quorum illud pauperibus ac diviribus prorsus acquale statutum erat, hoc autem majus minúsve suit pro variis hominum sacultatibus. Quo sit ut illud runap runan sacrum piaculare desinitum, hoc run runy ascendens & descendens, nempe majus minúsve nominetur.

il. Prius illud, quod definitum vocant, Judzific definire folent, ut talia contra leges vetantes
insciorum aut imprudentium facta expiaret, qualia, si consciorum sussent, exitio divinitus inferendo rom dicto luenda essent; Ita ut peccati cujusque ratio, quod quidem hoc sacrificii genere expiandum susse judicatur, quatuor ex conditionibus
existeret. Primò si contra legem vetantem, deinde si incogitatò sieret, tertiò si sactis subjiceretur, non dictis tantum; aut cogitatis, ultimò si

rum

rale etiam effet, quale quidem cogitatò factum peccantis exitio luendum erat. Ac tria illa primò polita, nimirum ut contra legem vetantem, ut per ignorantiam aut imprudentiam, ut opere queque, non dichis tantum, aut cogitatis peccarentur. que hujusmodi victimis purganda erant, legis ipla verba docere judicant. Anima que peccaverit per ignorantiam, & de universis mandatis Doper sguorantiam, & de universis mandatis Domini que pracepit, ut non fierent, quicquam fecerit (a), juvencum, hadum, agnum, capellimve offerer peo peccato ino. Omilia failicet officio postet nee pradim plerumque faltem redimi poterant, atque its fanè, quam facultais nothis redictis per imprudentiam peccabantur, ea profestò phira crant, quam quibus ingulis expiandis greges ulli suffecissent, ideòque panitenti mique ino facultais condonata. Jam verò id, quod ultinum erat, mimirum ut peccatum omne hujulmodi vi-Clinta explandum tale effet, quale cogitati fachum peccantis exitio lucudum erat, Judai hinconftare judicant; qu'il Deus cum inconsiles procentes hoc iple facrificii genere culpin expiare juffent, his, qui elată manu peccabant, exitium continuo com-28,29,30. finodi victimis explanda eo in genere esticille, xgitato perpetrato mitium denunciatum hit. imverò locutio slla, qua quis in Deum est perceti genus, sed certain percendi rationens est corum, qui justa Dei aspernantur, lese eins contemporum afferant quovis in pec-

eti genere. Quod com ita fit ; ego id probabile

rum aut imprudentium facta piaculo, quod definitum vocant, rite fuiffe expianda, preter es, que vel aliis piaculis, (de quibus mox videndum est) vel alia ratione expiabantur. Atque hue homicis dium involuntarium, (id quod exilio (q), non (1) Non.3500 piaculo purgandum erat) hue nogas in re familiari incogitato proximo factas, miniméque abjuratas refero; que fine victima piaculari dampum

præftantibus remilfa erant.

III. Caterum, ut ad Judaces redeam, hi duo notant peccatorum genera, que, licet cogitato fa-ca exitio quidem hienda effent, facta tamen incogitato majori, minorive victima expiari rite potuerunt. Es autem duo corum erant, qui, cum immunditia polluti effent, vel rebus facris velcebantur (*), vel in fanctuarium penetrabant (s). 11) tru 7. 26, Ita fit, ut Judeorum Magistri tria tantum & qua (1) Leu. 1931. draginta peccata, caque incogirato facta, piaculia o Nan-19-20. definitis expianda judicent. Quippe plura minune fuille statuunt, (si dicta exceperis, & omissa, duó-que jam nominata sacta) quibus vel eogitato ad-missis exitium denunciatum sucris. Ac quidem corum peccatorum viginti fex, ut Judeis placet (f), (f) Milmon for ex illicito coitu extiterunt, que omnie prudens sebreent, cripretermitto. Relique verò (a) corum crant, qui (2) sta. magos confulebant hariolófve (x); qui protem Moz (*) Leu 20. 5. locho immolabant (y); qui Cabbatum (z), diem (y) Leu 20. 5. ve expiationis (a) profano opere temerabant; (*) Leu 23.30. qui cibum; potumve capiebant codem expiationis die (6); qui intra septem Paschales ferias quie (1)21123.29, quam gustabant fermentatum (c); qui re facris velcebantur ultra tempus stamtum afferva (6 Lin 1219).
tis (d); qui sebo (e), qui sanguine (f) vesce- (i) Lin 7.29:
bantur, satisfiste victimarum caraibus (g); Qui (f) Lio 7.29:
bantur, satisfiste victimarum caraibus (g); Qui (f) Lio 7.29:

fen-

(b) Liv. 19.4 victimam mactabant in loco profano (b), hoc est, extra sanctuarium; qui in loco profano profeca porriciebant (i); qui facrum unguentum, (i) (Ex. 30. 38. pant & (quod peccetum gravius erat) qui unbant; & (quod peccatum gravius erat) qui unguento illo se ungebant (m). Tot ergo, ac talia peccata erant, qualia, cum incogitato fierent, piaculo, quod definitum vocant, ritè expurganda fuisse Judzi plerique omnes judicant. Unum excipio Abene zram, qui idem hoc facrificii genus his etiam imperatum judicat, qui talia inscii admittebant, qualia cogicatò perpetrata verberibus puni-(a) at Lev. 4 enda erant (a). Peccata autem, quibus quidem cogitatò factis flagra propolita fuiffe dicunt, du-

(o) Maimon.is centa septem numerare solent (o); ita ut senten-Santedria, 19. tia Abenezra multo minus à nostra diftet, quam que Judeis reliquis placet. Nostra que sit, cum paulo ante explicaverim, nihil est cur hec in loco repetam.

(1) Lev. 4.4. (4) v. 23. (7) v. 28.32. (2) Numb. 10, IL CONTRACT

IV. Jam ad piaculum definitum Pontifex vitulum (p), princeps hædum (q), homo quisque gregarius capellam, aut agnam (r) adhibere juffus est; ita tamen, ut Nazirais funestatis (5), hisque, quibus immolandum erat ad expurgandam (t) Lev. 15.15, immunditiam fanguinis, feminifve fluxu ortam (t), cujuscunque ordinis, aut sexus essent, turtur, aut columbe pullus piaculi nomine imperatus effet. Cui cuiam & altera ejulmodi avis jungenda fuit holocausti ritu conficienda (w). Quod autem victima purganda effet gravior omnis corporis immunditia, id quidem eò spectasse putant, ut hinc quisque intelligeret multò magis cavendum esse ab omni animi impuritate, quippe quòd plurima Hebraorum leges ejulmodi fymbolicas lignificationes,

(a) wid)

sensusque quosdam arcanos haberent. Adde quòd eis immunditiis, que victimis expurgari debuerint. contagio talis adhæreret, qualis alios morbo inquinaret, ut qui eis polluebantur, iidem & alios polluisse, aliis nocuisse crederentur, ideoque etiam piaculi rei. Sciendum, inquit Grotius (w), in (x) ad Levas. Syrie locu, & vicinis non minus dus prosposar, 2 quam to upona habere aliquid contagione nocens. unde ista legibus, que à lepre legibus non longé abeunt, constringuntur. Accedit etiam, quod lepra, ac fanguinis, seminisque fluxio ex vità minus fancte acta ortum sapenumero haberet. Quò minus mirum, si facrà lege cautum esset, ut morbis illis inquinati piaculari hostia purgarentur. Sed-& ita forte fignificatum, mortalia & immunda hominum corpora non nili facrificio aliquo (id autem est facrificium Christi, cuius hac omnia figura erant) ad immortalitatem facratum iri. Utcunque fit, ad fanctuarii reverentiam pertinebat, ut nemo, qui graviori aliqua corporis immunditià pollutus fuerat, nisi victima piaculari lustratus eò redire permitteretur. Quod autem ad fanctuarii reverentiam, idem illud ad reverentiam Dei, ejusdem incolæ, pertinebat.

V. Hactenus de piaculo definito, nunc ad alterum illud venio, quod TM TM majus minusque dici solet. Ac quidem his quoque sacrificiis, que pro facultatibus offerentis majora minorave erant, certa quadam & peccatorum, & immunditiarum genera purganda erant. Atque ita sit, ut hoc in genere sex sacrificia reperiantur. Quorum qua duo instituta erant ad lustrandam corporis impuritatem, ita quidem lege constringebantur, ut cui nec

nec agne, nec capelle facultas effer, hie unum turturem, columbeve pullum piaculi nomine facrificare, alterum autem holocausti, deberer. Quod in quatuor reliquis paulo laxins provisum fuit. Quippe que sic comparata erant, un qui piaculi reus ellet , li paupertare premeretur, fimilaceo 6) utrus. ferto litare poffet (y); quod rum rrum fertum fontis dici solet; de quo prius satis dictum est.

(3) LEU. 14.

VI. Primum itaque hujus generis facrificium leprofis inflimtum erat post lepram exutam faciendum (z). Cujus quidem legis, ut ante monui, varia rationes afferri poliunt. Judeis una pra reliquis placet; utpote qui neminem unquam nisi ob culpam piacalarem lepra affectum esse ju-

(4) ad Lev. 14. dicant. Exquo Abrabenelis illa (a) 157 11 1 1711 שיקור חורה ומנוח האמנוח הוא שכר מה שיפורה לאנםי חאופרה יועודה בהפנחרה לחרו לאים בררכיו וכפרי מעלליו ומתני זורה ירושב המצורע שבחמאו האספר נצטרפ Hoc leprosi facrificium ea de causa factum erat,

quia scriscet fundamentum legis, fidelque omninò caput est, omnia, que hominibus eveniunt, pro fun cujufque fattu ac meritu Divina Providentià evenire. Ita ut se legrosas quisque propter peccata noxasque suas lepra pollutum judicare debeat. Ac lepra quidem Masmonidi maledicentia poema (6), Grotio verd fuperbia (c) visa est. (4) sten. 14. Quo factum judient, ur lignum cedrimum, vermiculus, & hyfiopus ad leprofum luftrandum adhiberentur. Lepra, inquit, fuperbie puna, st appavet in Miriamne Molis forore, Giezi, & Ozia. Hanc Superbiam cedrus significat: vermiculus, sive coccinum,

peccatum, & bysopus oppositam virtutem Emmopoendu. Humi enim nascitur, & vim habet purgatricem.

tricem byfopus, ut Ægyptin creditum ex Chare mone docet Porphyrius, de abstinentia quarto.

VII. Alterum ejusdem generis sacrificium puerperis imperatum fuit post puerperium faciendum (d). (d) Lev. 12. Cujus eadem atque proxime dicti Abrabeneli ratio vifa eft (e), מתני שאין ארכם שעובר עליו צרריז (י) אוניי זב וצוקרה בעולם הזורה אם לא יחשא ויפלף רדכו באולחו וכארולי אין יסוריון בלאם עון והוולרותו סבלותו צרותן וסכנרה בדיותרה ער' האבנים לכן דיותרה מקריברה Town 17 = Cim nemo dolores & molestias citra culpam boe in mundo ferat, cumque, ut docent optima memoria Rabbini nostri, nulla sine peccato fit castigatio, cumque denique mulier quaque cum dolore periculóque pariat, fit, ut sacrificium piaculare puerpera cuique imperetur.

VIII. Tertium ejusdem notz sacrificium eis omnibus imperatum erat, qui, dum immunditià polluebantur rei immunde contactu orta, facris infcii vescebantur (f). Oui etiam & quartum si- () Les. mile fuit; ut qued ab eis faciendum effet, qui in Sanctuarium penetrabant immunditie, qua polluebantur, vel nescii omnino, vel obliti (g). Jam (e) mia. verò hi, qui labe aliqua polluebantur aliunde sibi affricata, nisi vel facris vescerentur, vel in fanctuarium peaetrarent, piaculi minime rei arant; veruntamen ad lustrationem suam carnem ac vestes (b) Leva 1.28. lavare justi (b), ac quoties supere polluebantur, 40 de rasine, curare, ut aquis piacularibus corpora sua conspergerentur (i). Ques utique ritus executi fine fo- (b) confer crificio piaculari ritè lustrati censebantur (k). Liv.5.3,4. Neque enim ulla immunditia nisi vel lepra, vel cum Num.19. pu-

puerperio, vel fanguinis feminisve shixu orta, fine voto aut facto accedente, ipla per se tanta fuit, ut victima expurgari deberet. Quare hi, qui labe polluebantur rei immunde contactu ortà, exceptis folummodò Nazireis, piaculi minimè rei erant, nili vel facra, vel fanctuarium per imprudentiam inquinarent. Nazirzi autem funestati rei votum in se susceperat, ab humano cadavere cavendum erat, quoad voto fuo perfunctus ef-(1) Num, 6.6. Tet (1).

ditte or the

- PX. Quintum huc referendum facrificium eis omnibus imperatum erat, qui, cum de re, cujus. conscii erant, ad jusjurandum vocabantur, testi-(n) Lro. 5.5. monium fuum fupprimebant (m). Hebrais utique moris fuit, quò veri confessionem exprimerent, solennibus uti obtestandi formulis. Cujusmodi fuit Achabi illud Michaia dictum (n), יהורי מסביעד אשר לא חדבר אלי רק אמרו כשם יהורה Obtestor te per nomen Dei, ne mibi aliud quam verum dicas Idque, quod Pontifex Christo dixit (0), (1) Mar. 26.63 Especie a rem & Oir & Garlo, ha hair elong, a or a i xesses, i de & Oiv. Adjuro te per Deum viventem, ut nobis dicas, an tu sis Chriflus Dei filius. Ejusmodi formula aliqua fuit. um dicendum adaeti erant. Eaque Moss 778 79, Gracis Interpretibus pun opuque vox adjurationis dicta est (9). Quá auditá siquis veri conscius restimonium suum subticeret, piaculi omnino reus

-0305

(A) semi-delices, labelled but stone with intermediate and red by the stone of

x. U-

X. Ultimum ejusdem generis facrificium Maimonides his imperatum dicit, qui vel de re præterità per imprudentiam pejerabant, vel de re futură, ac possibili, & quidem sibi licită jurati secus, atque se facturos juraverant, memoria lapfu faciebant (r). Hebrai feilicet quadruplex (r) Maimon.is jusjurandum pomunt (3); Primum Tito Topiao Schebueth, a. 1. jusjurandum testimonis; quale est testium pro tri-bunali; de quo antè satis dictum. Alterum jusjurandum de pignore. Quale est corum, qui de re aliena fibi concredita, aut inventà, aut vi, dolove ereptà jurant (t), de quo (t) Leo.6. mox dicturi fumus. Tertium wie runge jasjurandum vanum. Cui generi partes quatuor subiiciunt. · Quarum prima est de re præsenti, eademque manifestò falfa: Ut fiquis marmor aurum effe juret. Altera etiam de re præsenti, eademque manifestò verà, que nemini dubia esse potest: Ut fiquis juret marmor esse marmor. Tertia de re prorfus illicità; ut fiquis fe officium quodvis deinceps minime præstiturum juret: Ultima de re plane impossibili: Ut siquis decem dierum jejunium jurejurando in se recipiat. Atque hoc de genere, cui omnes istas partes subjiciunt, ita judicant, ut qui in eo prudens peccabat, hic peccatum in se admissum flagris omninò luere deberet. Inscins autem qui delinquebat, huic ad culpam expiandam, fine ulla victima piaculari, fola pcenitentia sufficeret. Quartum jurisjurandi genus (quod unum hunc ad locum referent) nomine ex facris literis sumpto-("), 1182 rungo jusjuran- (") Lev.s. 42 dum pronunciatum vocant. Cujus generis quatuor faciunt partes; priores duas de re præterità. alteram affirmantem, negantem alteram. Ut siquis

inret hoc, vel illud factum, vel non factum effe. tidémque, ac tales de refutura : ut fiquis fe dormiturum hodie, vel non dormiturum elle juret. Atque hoc de genere omnibusque adeò ejustem partibus Judei ita statutum judicant, ut qui in carum partium aliqua sciens arque prudens peccaret, huic nulla victi-ma piacularis, sed verberum poena statueretur, qui vero per imprudentiam peccaret huic culpa, quando comperta effet, facrificio majori minorive, pro fua cujulque facultate, legis justu expianda esset. Hec Judei. Quid autem Moses hac de re legem scribens? Anima, inquit, que juraverit, & protulerit labiis sus, ut male quid faceret, vel bene, & id ipsum juramento & sermone firmaveret, oblitaque postea intellemerit delittum fuum, confiteatur peccatum, G (12) Leng. 46. offerat de-gregibus agnam, aut capram (x), nempe si alterutram assequi possit, sin minus, binos turtu-res, binosve pullos columbinos, alterum piaculi, alterum holocausti ritu conficiendum ad Sacerdotem afferre justus est. Quales tamen volucres pre paupertate cui defuerunt, filiginis Epha decima parte litare pomit (9). Jam verba illa, Anima que juraverit, 6 protulerit labin fun ut male quid faceret, vel bene, nullum delignant (quicquid Judzi coptra disputant jurisjurandi genus aliud, nili quod de futuro conceptum erar. Quod autem de male faciendo dicitur, illud de pænis lege permissis intelligendum; ut de postulatione talionis. & de vindicta in homicidam, aliss-

one ejuldem generis poenis. an enterior (interior a section by areas many because

electric athematical acquarim alcaum. Ut hours

e and by sometimes butters come that hought and the state

(4) 2.7.11.

. 134

the Maney said Cook have been CAP.

south from leaving to the first of the their and the chinese CAP XIII Little Acres mental sales of mana (in) regulation and a shoot with man (1 o mail ())

bulk. Notes true also values of themse are Line to the little of the authority and the little from

De Sacrificia piacularibus ruome dictis. Itemque de Sacrificio Paschali.

see been with the those the the total to I. TActenus de facris pro peccato factis, que Most round dici solent. Sequentur vi-Judais visum, duo quoque genera extiterunt. bià, alterum win com victima pro noxà certà dicitur. Jam victimam pro noxa dubia dictam Judei his imperatam dicunt, quibus aliqua fuspicio injecta fuit tale fe piaculum admilisse, quale, cum certò compertum effer, ejulmodi victima expiandum erat, que motap men piaculum definitum dicitur (z). Ita ut corum peccatorum, que vel (Maimon fe hoc, vel illo sacrificii genere expianda crant eadem schembles: plane natura effet, fed non eadem conscientia. Si eui seilicet, inquiunt Judei, certò notum & compertum effet se sebum, aut sanguinem, aut sacra alique ultra tempus flatutum affervata per imprudentiam comedifie, huie culpa illa runsp runni piaculo definito expianda erar. Qui verò talis alicujus culpe dubius rantum, non certo fibi confeius effet, huie um con victimam pro noxà dubià dictam lege imperatam fuiffe statuunt; neque ed minus candem culpant, fi posted certo comperta effet facrificio piaculari definito expiari denuo debuiffe.

buiffe. Neque enim aliò valuiffe victimam pro noxa dubia dictam, nifi tantum ut suspenderet po-

nam, quoad culpa certò comperta effet.

II. Jam legem forte fi requisiveris, qua victima pro noxa dubia dicta, instituta sit, & imperata, Ju-(4) Lev. 5-17, dei Moss illam proferunt (a), Norm is was and ועשרורה אחדו מכל מצורו יהורה אשר לא: תעשינה ולא ורע ואשם ונשאו עונו והביא אול חמים מן הצאן בערכך לאשם אל הכהן וכפר עליו הכהן ער שננתו אשרי שננ והוא לא ידע תסלח לו Quibus utique verbis hanc fententiam subjectam sudicant. Homo autem cum peccaverit, & contra quodvis praceptorum Domini, quod facere minime licet, fecerit; etsi boc se fecisse non certo norit, reus tamen est; & arietem integrum de pecore secundum estimationem tuam ad Sacerdotem adducet, cujusque errati non sit certo sibi conscius, eo purgabit eum Sacerdos, ita ut ei remittatur. Ac quidem illud parum dubium, quin que peccata in lege de piaculis definitis lata (b), eadem etiam hac in lege defignentur, utpote que (quod cuique patet) eisdem verbis describuntur (c). Neque ta-(c) Confer Lev. men magis dubitandum, quin aliud in illà, aliud autem hae in lege victime genus imperetur. Nam illa plebeio cuique homini agnam omnino, aut capellam, hac arietem omnibus imperat. Qui ergo factum, ut modò hoc, modò illo victimarum genere eadem peccata expianda effent? quia eorundem peccatorum aliàs certa, aliàs incerta conscientia fuit. Idque ipfum, inquiunt Judei, Mofes quoque explicate docet; qui victimam pro peccato mon dictam tum demùm, cùm de peccato ad-(d) Lev. 4. 14, 23,28. 6 Lev. misso certò constat, immolari jubet (d). Victi-

mam autem, de qua nunc agimus, huic, qui cul-

((b) Lev. 4.

Lev. g. 17.

pæ

trick.

pæ dubius erat, sed non certò conscius imperat (f). (f) Lev. 5.17. Quo sit, ut hujusmodi quæque victima han pre

victima pro noxà dubià dicatur.

III. Jam victima de nova certa cafa, Hebrais וראי dicta, (ut & reliqua ferè omnia piacula) tam ad corporis qualdam immunditias quam quidem ad noxas proprie dictas rite expurgandas statuta fuit. Atque ita fit, ut huic generi quinque victime accenseantur (g). Prima Nazireis in (e) Maimonis juncta fuit inopinato funere inquinatis (b). Al- (b) Num. 6.12. tera leprà contaminatis post morbum exutum sacrificanda (i). Tertia his, qui fervam Hebream (i) Liv.14.12. vitiabant servo Hebrao desponsatam (k). Cujus (Bles.19,20, . modi culpæ affines erant, qui, cum ipli Hebræi effent, feeminas tamen alienigenas in matrimonium accipiebant. Quo factum, ut Sacerdotes quidam, qui in exilio Babylonico uxores extraneas fibi junxerant, hanc culpam hoc Sacrificii genere in Judeam reduces expiarent (1). Quod tamen, ut recte (1) Eq. 10. 19. monent Judzi, legis injussu faciebant. Hoc, inquit R. Solemon farchs (m), TINT TOO THAT ho- (m) tild. re illius consilium erat. Et Abenesera (n), wh (n) wid. משונו עונם אשם: לבוער נברירה ואולי עצרהי אורה לשורה כן Non comperimus piaculum noxale uxorem extraneam ducenti imperatum. Sed boc fortaffe principum consilio factium erat. Quarta hujus generis victima his omnibus constituta fuit, qui facra inscii defraudabant (0). Qui (0) Lev. 3.16. tamen victima imperata ita demum expiabantur. fi facra Sacerdotibus redderent quinta parte auchiora. Ultima his imperata fuit, qui rem alienam fibi concreditam, aut inventam, aut ivi creptam. aut interversam jurejurando abnegabant (p). Qui- (1) Lev.6. 2,5; bus tamen ad veniam impetrandem illud eriam 45,6.

prz-

precepture fuit, ut rem falfo abjuratam, camque quinta parte auctum ejuidem justo ac proprio Do-mino, cove mortuo, propinquis ejus, vel i propin-(2) Non.5-7,3. quos non haberet, Sacerdotibus redderet (2).

De damnis utique, que alteri alter inferebat, ita

Mojis legibus conflictuum erat. Qui noxam proxinae fuo sacem fua iple sponte confirebatur, hic ut um dammum, fed nihil amplius, proximo

pressaret, cautum crat (r). Qui verò noxam abnegabat, hie, fi testibus incorruptis apud Judi-

cos reus perageretur, mullum victime piaculari, (1) zantia, piaculari, qua fe purgaret, locum habuit; fed aliàs duplo (1), (2) zantia, aliàs quadruplo (1), aliàs quintuplo (2), aliàs (2) Ex.226,7. tamen fimple tantim (2) dannum praffare juffus

Judicibus pollulatus erat, neque tamen tellibus convinci poterat, ad jusjurandum, Domini dla (1) 22. 22.11. Chum (2), quo le purgaret, adigendus erat. Atque hic quidem, ut Judzis vifum, licet culpa conficius pe jeraret, fi tamen fui ipfius fponte culpam polica confiteretur, fummamque quinta parte aucham his, quibus debuit, reflituerer, piaculo excule locus effet, illud in hoc paristentia datum, & quidem reipublice commodo. Pomitentiz autem culpe fine testibus admille, culpe priùs abnegate confessio planè voluntaris, damnique illati compenor army lands regulation.

IV. Verum huic fementie maxime repugnat Episcopies, qui legem, cutus jam meminimus, nullas notare noxas judicat, nili quas infeins, aut imfat.

stat, inquit, quod in textu legitur de extorsione. que per vim fit. Nam extorfio ejusmodi ex erro-re etiam fieri potest. Ut signis rem proximi, suam esse credens, proximo per vim extortum eat, Sbique vendicet. Quod quidem etti fieri potell. què minds tamen nullas noxas, null que errore natæ erant, modò dictà lege notatas putem multa faciunt. Enimyero legis ipfus verba, muy ono בשקדון או בתשומרה ידי או בנול" או עשק ארה עשיתו או סצוא ארן אברוה וכיחס ביה ונסבע על סקר Siquis proximo mentitus fuerit in re sibi concredità, aut in re, cui manun suam attulit, aut in rapto; vel si oppresserit proximum suum, aut perditum invenerit, & in co mentitus fuerit, & pejeraverit. Hæc, inquam, verba talium noxarum, qualium nocentes sibi conscii erant, tantam significationem habent, ut nisi maxima vi adhibità ad noxas per imprudentiam factas torqueri nequeant. Vox uno de verbis prolatis dicta (quantum alris ex locis colligi potest) dolum semper adsignificat. יור ejulmodi actionem notat, qua quis rei alienz fraude adhibita manum affert (4) (4) Ex. 228. nt femper id delignat, quod quis præde loco ha bet. per De eo dici folet, qui ita proximum fuum opprimit, ut se quoque ipse gravi culpa (que rarò imprudentis est) obstringat. Et peu denique in tali mendacio poni solet, quale est corum, qui falfum falsi conscii loquuntur. Adde quòd quo-ties de piaculis errore natis expiandis agitur, peccantium error aut imprudentia (nequis forte confultò factis vemam proponi judicet) explicatis verbis memorari soleat (6). At hoc in loco nihil (1) Lev. 4.13, de peccantis ignorantia, nihil de imprudentia nau-22,27. & Lev. rum, quod ramen, li de stratis tantum hao in le-5-2-3-4-18.

milla

Second 1

ge ageretur, eo explicatius monendum erat, quolegis verba (quod cuique patet) noxarum cogitato factarum majorem præ se speciem ferunt. Neque verò illud prætereundum, quòd facre litere errore laplos tum demum immolare jubeant, cum se peccalie intellexerint (c). Quale nihil in 23,28. 6 Les hac, de qua nunc agimus, lege dictum. Quamobrem verò; Sane quia hîc de iis agitur, qui se peccare rum, cum peccabant, intelligebant.

(c) Loug. 14.

(d) Epifc.Inft.

Mig. L. Sh.

V. Quid autem ad hoc Episcopius? Nullo, inquit, modo verssmile est. Quia boc repugnat locis iftis duobus, Exod. 20. 7. Num. 15. 30. ubi Deus ait non insontem abiturum eum, qui fals iuraverit, & excindendum è populo, qui clatà manu peccaverit (d). Quarum legum neutra mihi Episcopii sententiam probat. Nam, ut Judzo-rum hac de re argutias mittam, prior illa, qua edixit Deus non insontem abiturum eum, qui falfo juravent, lex valde generalis est; specialis autem hæc, de qua in præsentia disputatur. Jam lex generalis speciali non derogat, sed specialis generali. Ex quo efficinir legem illam, quam hac in causa Episcopius urger, cum illa semper intelligi debere exceptione, quam affert hæe, de qua nunc agimus. Nec mirum fanê, si erga tale hominum genus, quale hac in lege designatur præcipua quadam Dei gratia eluceret. Hoc enim geaus corum erat, qui, cum aliorum testimonio fraudis minime comperti effent, nec quidem comperiri pollent, sua tamen ipsorum sponte & culpam polteà confitebantur, & damnum quoque refarciesant. Quo & id (quod multum refert) accedit, quòd reipublica interesset spes remissionis, his pro-posta. Quippe qua eò pertinebat, ut damna aliis. elàm clam illata libentiùs quisque compensaret, quod desperata remissione nemo unquam præstitisset. Quanquam & id dubitari potest, an quibus ad veniam impetrandam victima immolanda erat, hi ut insontes abiille legis sententia dici possint. Siquidem lex & hos etiam, eò quòd ad culpam expiandam victimam immolare deberent, peccatum

Juum laturos dicit (e).

VI. Jam alterum illud, quod huc affert Episcopius, nempe his, qui elata manu peccabant, excidium denunciatum esfe, ad locum hunc, quem nunc aperimus, nequaquam pertinet. Hoc enim in loco (ut antè diximus) de iis agitur, qui licèt fibi quidem conscii, sine testibus tamen delinquebant, idque nulla legis aspernatione, sed rei alienæ cupiditate; quales non peccabant elata manu... Neque enim elata manu peccabant, nisi qui (quod proxime dicta docent) Deum probro afficiebant (f). (1) Num. 15.30. Nec quisquam Deum probro afficere censebatur, nisi qui in luce, oculisque hominum justa ejus aspernabatur. Ac quidem Abrabenel eos tantum elată manu peccare judicat, qui legem divinitus datam negant, idque יבערטובי ובכר רצונו ווערו palam, proterve, & confulto (g). Abrabenelem (a) ad Num. 19 fequitur Gretius (b), ut qui locutionem illam; (b) with. qua quis in Deum elata manu peccare dicitur; de eo intelligendum statuat; qui prafratte negat efse Deum, aut legem à Deo datam. Verum optime hac de re Maimonides (i), rour cor Nevech part 30 .41. התא המויד שיעיו פניו ויעבור בפרחמיא שורה אינו עובר לחובון לבר ולא לעפורו מרו שמנערו החורה לעשותו לרוע סרותיו לבד אבר לחלוק על התורה ולעסור.כנגדרה מפני זרה אסר ארת יי הוא מנדף והוא יהרת בלא סבק ולא יעסרה ודה אלא מי שעודה בלבו

(1) Lev. 5. 1,17

: נערים

ting a state

- רערן אחררן לחלום בו ער החורד Elata moun peccat ille, qui frontem perfricat, palamque peccat. Qualis quisque contra legem facit non tantum, quod libidine sua, pravisque cupiditatibus victus in rem vetitam abripiatur, sed quia legi sidem derogat, eique plane repugnare vult. Unde Deum probro afficere dicitur. Quod qui fecerit, fine dubio morte mulctari debet. Nemo enim ita unquam peccat, nisi cui in animo ejusmodi aliqua opinio insidet, que Legu autoritatem tollit. Quod lex de eo judicari noluit, qui sua ipsius voluntate damnum proximo clam illatum confitebatur, & prastabat; etiamsi rei aliene prava cupiditate abreptus contra animi fui conscientiam culpam illam prirùs abjuraverat.

(k) Hik.9. 7.

物統姓(制)

VII. Neque illud quenquam movere debet, quòd Autor divinus ad Hebraos peccata illa ayronua vocet, que victimis expiata erant Jejunio anniverfario celis (k). Ille enim victime tales erant, quales runon dici solent, nempe victimz de peccato cefe. At nunc de altero illo genere, quod pro sona machabatur, & in facris literis www dicitur, vel potius de una quadam parte generi illi namm de altero toto judicari debeat. Quid ? quad Apollolus peccata victimis expiata ay onuara commodè vocare potuit, quia quidem talia omninò emis explanda erant. Quibus adde id, quod Gro-vio vitum est, Apostolum est voce usum esse, an Sacerdoris Maximi honori parceret. Quanquam, inquit, in die idaquar expiabantur omnia peccata. bus un lege non exat adjetta mortu pana, out

Lexofrances, tamen maluit bic Scriptor uti voce agronparion, ut Summi Sacerdotis Flebraici bonori parceret, qui & pro se offerebat, & precabatur; prasumi ausem non debebat aliter pecsasse qua per ignorantiam (1). Ego itaque (his ne dintiès (1) Gret. ad immorer) iis omnibus; qui damnum alteri clam Hibrog. illatum vel culpe conscii abjurabant, locum victima piaculari, quâ se purgarent, relictum puto, si modo fud ipforum fronte culpam posteà consiterentur, damnúmque etiam refarcirent. Quod minus mirum videri debet, eum certò constet alios quosdamexpiari victima pomifie, qui culpa conscii delinquebant. Tales enim erant (ut ante dixi) qui, cum de re cujus confeii erant solenni quadam obtestatione testimonium dicere monerentur, testimonium fium supprimebant. Neque aliter de ils judicandum; qui fervam Hebraam vitiabant servo Hebrao desponsatam. Quamvis enim fieri quidem posser, ut quis sponsalium corum nescins ejulmodi culpam in fe admitterer, ea tamen in lege, que culpam illam victima expiari jubet. nulla talis cautio memoratur. Perperamque plane cautio omnis, cujus lex ipsa non meminerit, his in rebus interponitur, in quibus; quoties exveri vult, lex ipfa explicate cavet.

VIII. Atque hae de facris piacularibus tam de peccato, quam nord factis. Quorum illa ruston, hac runen in facris literis (ut ante diximus) dici folent. Ita tamen; ut eidem victims nomen utrumque nonnunquam detur (m). Illud forte fi (m) Liv. 5.650 requiliveris, inter culpas iplas muon & moon appellatas quid interfuit, mihi hac de re sape multurique cogitanti nihil profecto unum occurrit, quo culpe ifte internosci queant. Abrabenet quidem .

(a) to prof. ad dem (a) runon dictum esse statuit, quod quis se peccatile certò nôrit. Den verò de quo dubitaverit. Que definitio vitiofa est, quia win woxam certam non complectitur. Abenezra quod legis ignorantia fit, illud roton, quod oblivione, oblivione, illud son dictum judicat (0). Verum ut neu-

trum eorum probat; ita etiam (quod & ipse monet) noxam dubiam hine excipit. Interpretes Graci THON apapera, DON verò mappulante vocant. Ex quo nihil plane proficimus. Neque enim constat quid intersit inter apapriar, & mapuniques, multo minus idem interesse, quod inter mun & we interest. Grotius culpam in vmittendo muon dictam effe judicat; wen culpam. in committendo (p). Quo nihil longius à vero abelt. Sapiffime enim - wor dicitur, quod contra legem vetantem fit. Quod & ipfe Grotius aliàs monet (q) Sauberto muon dici videtur er-

(g) ad Lov4. (r) -v.Saubert. le Sacrific. 3.

(P) Ibid.

neque hoc constare potest, siquidem facrorum diminutio per errorem, aut imprudentiam facta con (1) Leng 15 in facra scriptura dicta fit (5). Alii denique illud THON dictum judicant, quod ita in Deum peccabatur, ut homines tamen nihil inde detrimenti caperent, con verò damnum quodque hominibus ilatum. Quorum verò hac sententia est, hi non advertunt idem illud peccati genus, quod quoties certò compertum erat, muon in facris literis dieitur, con dici oportere quoties de facto dubitatum erat, quod tamen ita omninò est, si modò illa vera fint, que de victima pro noxa dubia diximus (t). Ac quidem illa si vera sint, ego, etiam-

ror per imprudentiam admissus. Don verò mali-

tia ex electione, & violenter patrata (r). Sed

fi voces illas, muon, & mon, idem fæpe valere video, tamen culpam eam præcipua quadam ratio-

ne con dictam existimaverim, que vel reo dubia erat, unde extitit victima pro noxa dubia; vel proximo damnum inferebat, unde ortum habuit victima pro noxa certa dicta; quæ (fi Naziræos funestatos, hominésque leprà pollutos dempseris, quorum, quia tum victimis pro peccato, tum etiam victimis pro noxâ dictis purgandi erant, nulla hic habenda ratio est) nemini imperata suit, nisi his, qui ita contra Deum, ut & contra proximum etiam peccaverant. Tales utique erant, qui facra infcii defraudabant, quippe quod Sacerdotibus damno fuit (w). Tales etiam (quod cuique patet) qui rem (w) Lev. 5. 15. alienam apud se depositam, aut inventam, aut vi ereptam, ant interversam, jurejurando abnegabant (x). Tales denique (neque enim plures e- (x) Lev. 6.2,3 rant, quibus erat hoc facrificii genus legis justu 4 imperatum) quorum in Hebræa ferva fervo Hebræo desponsata libido sortè lapsa erat. Utpote qui & sponse verberum autores erant (y), & (y) Lev. 19.20; sponso dedecoris, & doloris.

IX. Caterum quicquid inter culpas round & moun dictas intertuit, sanè inter ipsa sacrificia eisdem nominibus designata illud interfuisse constat. quòd ad facrificia pro noxà dicta alii prorfus pecudum sexus, alique ritus adhibendi essent, ac qui ad facra pro peccato facta adhiberi ritè potuerunt. Enimyerò ad facra pro noxà dicta arietes femper. agnive masculi adhibendi erant. Quorum in sacrificiis pro peccato nullus omninò usus erat. Sed & fanguis victimarum pro peccato altarium cornibus. (x) victimarum pro noxà aræ lateribus (a) asper- (v) Lev.4gendus erat. Adde quòd facra pro peccato dicta (a) Lev.7.2.

uni-

universo Judzorum contui (ut mor parebit) imperata effent; at nulli, null finguli homines, alia illa facere justi erant, que facre pro-noradici folene: Id tamen utrumquillud genus cum altero planè commune habuit, quod neutrum nifi legis juffu, neutrum voto aut voluntate rite factum cenferentra Id enim facrorum falutarium, & holocaustorum proprium fuit. אין אדם רשוני לדור ולא התנדב חשארו ולא אשם אבל טביא בנדר א בנדבר: שלרה ושלמים בלבר

(b) in prof. ad Zebachim in Misna.

Nemo, inquit Maimonides (b), sacrificium pro percate, aut pro nocca voto nuncuparenite poteft, fuive ipfin fonte dare. Sola esim bolocanfta, & facra fahitaria vete, aut voluntate rite facta funt. Quod i-(c) n prof se dem etiam docet Abrabenet (e), nihil effe ratus (utculi reus, faceret: Nam licer multa peccarentur, que reis nunquam innotuere, ejufmodi tamen peccara om-

nia piaculis illis expiabantur, que pro universo Judeo-rum cotu statis temporibus facta erant.

X. Atque hac de victimis fingulorum hominum;fequitur Pafchale facrificium fingulis Hebraorum fami-(1) zinfandi liis, parvifve fodalitiis imperatum (d). Nam quoties. ulas facrificales statuto tempore comedendas una familia fufficiebat, ad unam eandemque victimam pluaut pro faullie res minime vocande erant (e). Id autemaliter fi accideret tum quidem ad eandem hoftiam fodalitia queespiationis ma-ciclere i tum quintem act canacim normain rocancia qua-diabator. Lev. dam adfeifectament ex proximis familis fociata (f) Jam faerum Paschale, non dichum, à voce non quod ell transfut, nomen habet, eratque, ut indicant facra litere, Victimo transités Domini, quod transitis su-(e) Es. 12.27. per domos filiarum Ifraet in Ægypto, percutiens Ægyptios, & domos Ifraelitarum liberans (g). Atque hae victima ex agnis aut hoedis, iffque mafculis, & im-

maculatis decimo die menfis Nifan quotannis eligen-

etiam villima fuit juvencus iste piacularie, 16.6. (1) Exed, 12.3. (1) v. 4

da fuit (b), decimóque quarto sub crepusculum immo (b) v. z. landa (i). Quare cùm ad Paschale sacrificium etiam (i) v. s. pecudes ex armento lectas in sacris literis imperatas legimus (k), non designatur illa victima, que non pro- (k) punticationi appellatur, sed alia quadam sacrificia eidem victima adjungenda. Ac quidem, ut Judæis placet, holocausta apparitionis dicta, se sacrificia salutaria festiva, se latissica nominata; de quibus utrisque priùs memini.

XI. Neque illud mirum videri debet, quod facrificiis proprie dictis facrum Paschale accenseamus. Nam agni ad facrum hoe adhibiti & rmpap in facris literis dicti funt (1), & post populi Israelirici ex Aigypto (1) Num.9.7,13 migrationem, in fanctuario muctandi erant, corumque sanguis à Sacerdotibus are victimarie aspergendus (m). Quibus in rebus fat elucet facrificii pro. (m) 2 Par. 35. priè dicti ratio. Illud fortè fi quaratur, quonam in 11. victimarum genere facrum Pafchale cenferi debeat, ego id in genere Eucharistico commodè poni posse judico. Enimverò quamvis primum illud ipià in Ægypto celebratum factificium inoformer erat, quo pestis tum Ægyptiis imminens à familiis Hebrais averteretur (*), reliqua tamen deinceps omnia facta erant ob (*) Ez. 12.13; falurem Ifraelitis præftitam, dum primogeniti Ægyptiorum (non pecudum tantum, fed & hominum) fubito exitio interirent (0). Unde erat in Paschalibus (0 v. 16 ritibus brevis harum rerum commemoratio, à Judeis () as. was the expense of the part oping to the beginning

a manufactura de la contra del contra de la contra del contra de la contra del contra de la contra del contra

added (1) some dom supplace that effectioned out then "1) aumin a Lifery and the a color C A P. XIV. of the telephone fing

de finit (1) decembered quinter his convertential legities (2) a. s. deridate. Characterized backles of reference where מיכשים כי מושנת מו שבים לו היו ולבים ולבים וביות וליות

nia al yangemit. As guidett, ut free is places, her-De Sacrificius totius cutus Ifraelitici.

I. T Actenus de Paschali sacro cuique Hebraorum familiæ quotannis ritè celebrando. Sequentur victima totius cœtús. Illæ autem ita dici folent, primò quia cuncto populo, ut facre cuidam civitati legibus fociate, imperate erant. Deinde quia ab his procuranda, qui totius populi personam gerebant, tum etiam, quia ma-Ctanda erant totius cœtús Israelitici nomine, ac denique, quia earum vis legis ipsius instituto ad cunctum populum pertinebat. Earum aliz pro re nata, aliæ verò statis temporibus mactabantur. Pro פר דעלם רבר (q) Lev. 4 13, re natà aliàs juvencus piacularis (q), אר דעלם רבר juvencus de re ignorata casus scriptoribus Hebrais paffim dicus; alias piacularis hircus, in hircus de cultu extraneo cafus iifdem Auctoribus dici folitus; cui etiam juvencus additus erat holocausti no-(1) No. 15.24 mine immolatus (r). Ac quidem, uti Judæis placet, hircus unà cum juvenco, imò verò (fic enim numerum augent) duodecim utriusque generis pecudes ritè mactari debuerunt, quotiescunque populus Senatûs magni errore nixus extraneo cultu se pollueret; totidémque juvenci piaculares, quoties idem populus Senatûs ejusdem errorem securus aliud quodvis peccatum faceret, quod cogitato perpetratum peccantium exitio luendum erat. Ad-

Addunt etiam hac victimarum genera facrificari debuisse, quoties forte vel major tribuum, eriamfi minor populi numerus, vel quidem major populi pars, etiamfi minor tribuum numerus, ita ut dichum est peccaret. Quod si fortè peccaret populus fuo ipsius judicio fretus, non Senatus magni doctrina, pro se quemque seorsum immolare debuisse pro toto cœtu nihil immolandum fuisse statuunt. Nihil enim ad totum cœtum pertinere, quod non fit idem Senatûs magni consulto factum, כל דבר (†) Maimon.in (inquit (†) Maimonides) שחיבין על סגנתן חסאר (schegageth, בנה קבוערה אם שנו פירו רין הנרוכי בחוראורה וחורו להתיר ושנגן העם בהוראתן ועשו חעם והם סוטכין על הוראתן ואחר כד נורע לבד ששעו הרי בירה רין חייבין להביא קרבן חטארת על שגנתן בהוראתן ואף על פי שלא עשו הן בעצמן מעשרה שאין משניחין על עשיירו בד כלד בין עשו כין לא עשו אלא עד הוראחו בלבר ושאר העם פפורין מן הקרבן ואף ער' פי שהם העושין ספני שתלו בכר ומהו הקרבן שמביאין ער שננרה וו אכם בעבוררה ורדה שגנו והורו סביאין פר לעולדה ושעיר לחשארת מכל שבש ושבש וקרבן זרה הוא ראטור בפרשרה שלח לך שנ והידה אם שעיני העדרה נעשחרה בשנגרה ספי הספועדה לפרו בסנגרה עבורה זרה הוא סרבר ואם בסאר כריתורת שחייבין ער שננחן הטארה קבועדה שנגו והורו סביא כר יסבט ושבט פר חטארת וורה האמור בפרשרו ויקרא שנאסר ואם כל טרה ישראר ישנו Siquando in doctrina eorum, que, cum per imprudentiam fiant, victima piaculari definità rite expurgari debeant, Senatus magnus erraverit, fas effe docens quod nefas est, populusque ejus doctrinam sequens tale aliquod peccatum fecerit: Senatus, postquam errorem suum certo resciverit, vitti-

mam adducet piacularem, licet ipse per se nibil fecerit, (neque enim quid Senatus faciat, aut non faciat, fed quid doceat, consideratur) reliquus autem populus, licet ipfe quidem quod perperam fattum fuit, fecerit, quia Senatus judicio nixus erat, piaculi minime reus erit. Quenam autem est victima, quam Senatus pro boc errore immolare debet? Si de extraneo cultu erraverit, tum quidem ex unaquaque tribu juvencum unum pro bolocausto, unamque bircum pro victimà piaculari adducet; quo de facrificio meminit lex, que (1) Num. 1524 extat in 75 170. (3) Siquid à coetu per ignorantiam commissum fuerit. Quam legem de cultu extraneo ferri ex Veterum traditione constat. Quod si erraverit, perperanque docuerit de aliis peccatis exitialibus, que qui per imprudentiam admiserit, definito piaculo lustrari debeat, tum quidem unaqueque tribus juvencum adducet piacularem, cujus meminit lex in MIPn. Ibi enim (t) dicitur, Si totus Ifraelis cetus erret. Hac Maimonides. Quicum etiam, præter Abenezram reliqui fere Judzi fentiunt. Abene zra autem (qui facras literas fimplicius interpretari folet) que à toto coetu per errorem perperàm commilla erant; ea juvenco piaculari, hirco autem piaculari, juvencóque ad holocaustum adhibito & commissa, & omissa etiam ritè expurganda fuisse judicat (w):Quod quidem statuere videatur et potiffimum ratione fretus, quòd in lege his de victimis latà & commisso-

(w) Abentay, ad Num-15.

(t) Lev.4.13.

rum, & omifforum mentio fiat. II. Jam verò mea his de rebus que sit sententia, si quasiveris, ego (etiamsi in re obscură nihil asseverantiùs dixerim) juvencum quidem piacula-rem mactandum suisse existimaverim tum, cùm 1 1 14

totus

cotus populi cuetus, alioqui patrios ritus retinens, verique Dei cultum sequens, communi tamen ernore ductus contra legem vetantem infeins faceret. Ita enim illa Mosts verba optime intelligi posse judico (x). Quod si omnis turba Ifrael igneraverit, (x) Lev. 4.13} & per imperstiam fecerit, quod contra mandatum 14 Domini est, & postea intellemerit peccatum suum, offeret pro peccato (no juveneum. Jam verò hircum piacularem, eumque una cum juvenco holocausti ritu conficiendo, facrificandum fuiffe arbitror. cum populus omissis patriis ritibus, legumque saerarum parum memor (quod sape sub malis Regibus accidit) in extraneas quaffibet religiones communi errore lapfus effet. Ita alteram illam intelligi posse legem judico. Quod si per ignorantiam non fueritis executi hec omnio precepta, que Most Jehova elocutus est, videlicet omnia, qua vobis Jebova per Mosem pracepit, ex quo primum pracepit apud patres veltres, & deinceps; & flquid à cutu per ignorantiam commission fuerit. totus eatus juvencum bovillum unum pro holocauho in odorem fravem Domino facrificato, una cum ferto & libamine ejus, & hircum caprinum pro piaculo (y). Que quidem lex ut ejulmodi vide- (y) Num. 1 e tur populi statum indicare, quo patrir Hebrzorum 22,23,24 ritus per ignorantiam pretermiffi, extraneique recepti erant: ita forte holocaustum sieri jubet in patrii cultûs, ac religionis denuò jam fufcepta figmum; victimam autem piacularem ad ca omnia expianda, que antea contra patrios ritus extraneoritu facta erant. Ita factum arbitror, (unde huic fententia magna accedit probabilitas) ut rex optimus Hezekias post templum aliquamdiu clausum, (1) 2 Par. 28 (&) omiffaque facraquotidiana, multofque deni- 240 29.3. que

(†) 2 Par.29. 21,22, 23, 24

(a) Eqr.8.35.

(c) v.4.

(d) v.13. (e) ad Num.19.

que extraneos ritus à populo per ignorantiam receptos, juvencos aliquos pro holocauftis, hircófque itidem piaculares pro toto cœtu mactari juberet (†). Ita factum etiam, ut Judæi è Babylonia in patriam reduces post Templum denuò instauratum, cultúmque patrium restitutum, eadem illa victimarum genera pro toto cœtu immolarent (a). Nec quicquam refert, quod cum Moses unum tantum juvencum, hircumque unum imperasset, Hezekias utriusque generis septem, Judzique in patriam suam reduces duodecim quidem facrificarent. Quippe quos ita fecisse arbitror, minorem numerum planè necessarium, majorem autem potiorem ratos. Hezekias enim numero septenario, ut perfectioni sacro, usus est. Exulésque reduces duodenario tribuum numerum intuentes.

III. Ceterum totius cœtus victimis pro re nata immolatis quidam etiam vaccam rufam addunt extra populi castra (quoties opus erat) legis justu comburendam. Quippe cujus corpus, ut corpora (b) Num.19, 2. omnium victimarum, vitii expers esse debuit (b), & fanguis fanctuarium versus septies à Sacerdote spargi (c), ac cineres denique ad eos omnes ritè lustrandos adhiberi, qui cadavere humano funestabantur (d). Erat, inquit Abrabenel (e) vacca rufa הערות facrificium piaculare קרבן חטארו בער כרי מערות totius cetils. Et paulò post, היותר היתרי דעתי דעתי הפרדה ארומרה פרבן בער כל ערדו כני ישראל למהר אוחם מטומארת מרת כרו שלא יחללו הקדש וקדשיו, Erat, mea sententia, vacca rufa sacrificium pro toto cætu filiorum Ifraelis, quo mundarentur à funeris pollutione, nequando forte fanctuarium, ejusve sacra inquinarent. Cujus ego sententiam ita probo, ut vaccam illam piaculum, aut facrum

pia-

piaculare rectè quidem dici posse, at por ex sacra scripturæ usu minime dici posse judicem. Neque enim pro dici folet, nisi quod Deo pro arâ ejus ritu solenni offerebatur. Quin etiam de alterà illà vacca, cui caput amputandum erat, quoties, homicidii in agro facti quis autor effet nesciretur (f), (f) Deut. 21. idem judicium esse debet. Illa enim ut 1277 dici nequit, quia aræ minimè obmovebatur, facrum tamen erat piaculare ad homicidii expiationem factum. Quod docet deprecatio illa juxta vaccam illam edi folita. Manus nostræ non effuderunt sanguinem bunc, nec oculi viderunt. Propitius esto populo tuo Ifrael, quem redemisti, Domine, & ne reputes sanguinem innocentem in medio populi tui Israel (g).

Jam verò licèt optimus quisque, præsertim Reges, ac viri magni eo animo nonnunquam immolarent, ut Deo totum populi cœtum facrificiis fuis commendarent, (id quod Samuelem (b), & Davidem (1), (b) 1 Sam. 7.9. & Solomonem (k) fecisse constat) sacrificia tamen ita (i) 1 Par. 16.2. facta nihilo magis totius coetûs facrificia, quàm fingulorum hominum preces pro totius populi falute adhibitæ totius cœtûs preces, erant. Adde quòd talia facrificia, qualia pro falute totius populi ab hominibus fingulis facta erant, facrificia essent voluntaria; cujusmodi, ut Judæi docent, nulla totius. ccetûs erant. Ex quo illud Mosis Ægyptii (1), (1) n repbil. שלין הציבור מתפללין תפלדה נדבדה שאין הציבור טביאין ubircath coha-קרבן נרברה Ecclesia nullis nisi statis precibus uti-

IV. Hactenus de victimis totius cœtûs pro re nata immolatis. Quæ statis temporibus mactandæ erant, aliæ quotidianæ, aliæ hebdomariæ, aliæ menstruales,

tur, quia Ecclesia nullas adducit victimas nisi legis

jullu imperatas.

(8) Deut. 21.7,

macta-

struales, aliz anniversarie erant. Earumque, que anniversariz erant, aliz ad Paschales ferias, aliz ad festum Pentecostes, alia ad Tubarum festum. aliæ ad diem propitiationis, aliæque denique ad festum umbraculorum pertinebant. Nos paucis om-

nes complectemur.

Ac quidem unoquoque die bini agni, alter mane. (m) Num.28.3. velperi alter, pro holocauftis immolandi erant (m). Que facra erant quotidiana. His etiam, Sabbatis. hebdomariis, bini alii addendi erant agni, iidémque pro holocaustis cadendi (n).In noviluniis bini juvenci, unus aries, agniq; feptem pro holocaustis immolandi erant, hircúlg; pro victima piaculari(o). Singulis itidem Paschalibus feriis (ex autem ferix septem erant) talia facra facienda erant qualia facta erant in noviluniis (p) essque etiam secundo die, quo frugum primitiæ facratæ erant, alter addendus erat agnus, idémque pro holocausto cadendus (4). Quinetiam festo Pentecostes talia sacra facienda erant, qualia spe-Cabant ad novilunia (r). Essque addendi pro holocaustis juveneus unus, bini arietes, septem agni, pro facris falutaribus bini alii agni, & pro piaculo (s) Lev. 23.18, alter hircus (s). Festo tubarum, nempè primo die mensis Tifri una cum victimis menstrualibus unus juvencus, aries unus, septem agni pro holocaustis immolandi erant, hircusque pro victima piacula-(t) Num. 29.24 ri (t). Quales etiam, menstrualibus exceptis, folenni expiationis die iterum mactanda erant victima (u) essque addendus pro holocausto aries alter (x), altérque pro victima piaculari longe om-(x) Lew 23. 5. nium celeberrimus hircus (y), quippe cujus languis à Pontifice in adytum intimum inferendus erat. quod in nulla alia victima factum, nifi eo juvenco piaculari, qui pro familia Aaronica eodem die

(n) v.g.

(0)0.11,14,15

(4) v.19.22.

(4) Lev.23.12.

(r) Num. 28. 27,30

(9) v. 15-8 _

mactabatur. Primo die festi umbraculorum tredecim juvenci, bini arietes, quatuordecim agni pro holocaustis immolandi erant, hircusque unus pro piaculo (2). Qui idem similium victimarum numerus (3) Num. 20.120 fex proxime consequentibus diebus rite quoque im- 14,0%. molandus erat, nisi quod de juvencorum numero unus quotidiè minuendus esset, ut septimo umbraculorum die juvenci septem mactarentur (a). Octavo (a) v,32. ejusdem festi die unus juvencus, unus aries, agnique septem pro holocaustis, pro victima autem piaculari hircus unus immolandus erat (b). Atque his om- (b) v.36.38. nibus in facrificiis ea lex omninò tenenda fuit, ut quoties in eundem diem plures fortè feriæ inciderent, toties & facra quotidiana, & facra earum feriarum propria fuo quæque ordine obeunda effent (c). (c) Num. 28. 15, Fac ergo Sabbatum, & novilunium, & festum tuba- 29,6,11,16, rum eundem in diem incidisse; primum omnium ri- oc. tè faciendum erat Sacrum quotidianum matutinum, deinde Sabbati facrificia, tum facrificia novilunii, mox facra festi tubarum propria, ultimumque omnium sacrum quotidianum vespertinum (d).

V. Ac quidem ut holocausta illa, quæ singulis presad Zebadiebus facta erant, ad quotidianum Dei cultum, & Abrab. in (quò gratia ejus & impetrari, & commemorari quo- prafad Lev. tidiè posset) pertinebant: ita reliqua omnia holocausta, atque etiam facra falutaria statis temporibus immolata ad majorem valebant eorum temporum celebritatem, quæ sibi Deus sacrari voluit aliis atque aliis de causis. De quibus hoc in loco dicere ad nostrum institutum nihil attinet. Jam verò facra piacularia statis temporibus fieri folita eò pertinuisse judico, ut ea peccata (siqua essent) expiarent. quorum sontes ipsi ignari erant. Quò spectat illud quorum iontes ipii ignati etant. ער שאין ידיערה לא בתחלרה ולא (י) v.Schebusth

(d) Maimon.is

Water State

- 100 100 100 100

בפוף סעירי הרגלים ושעירי ראשי חדשים מכפרין Peccata illa, que neque ante quam facta funt, nec postea sontibus innotescunt, hircis majorum feriarum

S noviluniorum expiantur.

VI. Talia itaque, qualia jam posuimus, Hebraorum erant sacrificia Moss legibus instituta. Quorum מום קלים alia קרשי קרשים facra facerrima, alia קרשים Sacra levia Judæis dicta sunt. Sacra sacerrima dici folent, quibus vel nemini prorfus, vesci, vel nemini nisi Sacerdoti, aut Sacerdotis filio licuit, neque his nisi intra sanctuarium; ita ut omnia holocausta, omnia facra piacularia, & quidem universi cœtûs facrisicia etiam falutaria hoc in genere contineantur. Sacra autem levia appellantur, quibus vesci & aliis etiam licuit ubivis intra Ierofolymam. Cujus generis erant falutaria hominum fingulorum facra, aliáque illa his fimilia, Paschale scilicet, & quod pro decimis facratum erat. Quibus adde etiam foetum masculum primogenitum, quo quidem non Sacerdotibus tantùm eorumque filiis, sed & aliis quibusdam, (quod alibi. docendum) eadem in urbe vesci licuit.

states a transfer to the highest the property of the state of the state of and had a family specific and the second of the second of

where the train the country of the country of the country of

www.eng.forbill. Sharesaf from the a middle of the and the second s

Available of the control of the first and have Burn Dark Treats will be property to the combined the half things by a come many filter material comes

Mr. Marketon in a chientes A. J. C.

E A P.

our and the control of C A P. XV.

Attraction of the standard form of the second of the second of the

De Ritibus quibusdam sacrificalibus, præsertim de Oblatione, & agitatione victimarum, manibusque earum capitibus imponendis, precibusque ei ritui adjunctis.

I. I M fatis expositum videatur, quæ, ac qualia victimarum genera Mosis legibus instituta fuerint, deinceps sequitur, ut ritus sacrificales explicem; qui quidem aliis in facrificiis alii atque alii erant. Quoties enim immolanda erant fingulorum hominum holocausta, ista ferè postulata erant. Primò ut suam quisque victimam ante majorem aram sisteret. Deinde ut manum capiti ejus, ac utramque quidem, uti Maimonidi placet, imponeret; eodémque tempore folennes quasdam preces ederet, quibus finitis, victima continuò cædenda fuit, ejúsque sanguis aræ lateribus circumcircà affundendus. Post sanguinem aræ lateribus affusum victima mox deglubenda fuit, & profecanda. Tum crura, & inteltina lavanda, eadémque posteà cum profectis ad aræ clivum-offerenda, omniáque ibi fale respersa ejusdem in focum porricienda. Que, præter manuum impolitionem, precésque ei ritui adjunctas, in holocaustis totius cœtûs eadem omnia obeunda erant. Jam verò reliquis in facrificiis & alii quidam ritus additi, & quidem ex his detracti erant, & quidam etiam aliter peracti-Name

(1) Lev. 14-12. Nam piacularis leprosi agnus (f), agnique toti Israelis cœtui pro facris falutaribus imperati (g), postquam ad aram adducti erant, omnes mundi plagas versus adhuc vivi porrigendi erant. Idémque ritus armo dextro, pectori, & ablegminibus victi-(b) Lev. 7. 30, marum falutarium fingulorum hominum (b) alteriq: armo arietis Nazirai, sed priùs cocto (i), adhi-bendus erat. Adde, quòd caro aliarum victimarum extra populi castra, aut Ierosolymam cremanda effet, aliarum autem comedenda. Quinetiàm ut variæ fuere victimæ, quarum carnes comedendæ erant: ita de carnibus comedendis variæ leges extiterunt. Sed hæc, aliaque his fimilia alibi latius ex-

ponenda.

II. Jam rituum ad hostias singulorum hominum pertinentium alii ab iplis offerentibus, alii à Sacerdotibus exequendi erant, quidam verò à puro quolibet peragi ritè potuerunt. Offerentis erat victimam fuam ad aram ducere, manusque capiti ejus imponere. At cædere, deglubere, profecare, crura, & intestina lavare (quod in holocaustis factum erat) is, qui victimam offerebat, si fortè parum commode posset, alteri cuivis mundo licuit. Enimyerò quamvis hæc omnia offerentibus imperata videantur (k) ea tamen lex non est ita intelligenda, quasi nullis nisi offerentibus ritus hos peragere licuisset, sed ut ritè peracti censerentur, licet non à Sacerdotibus peracti. Id quod in aliis quibusdam ritibus contrà planè statutum erat. Nam victimam, ejusve partes ullas Deo quaquaversum porrigere, fanguinem spargere, struem componere, aras accendere, profecta reddere non nisi Sacerdotis erat. Oujus etiam erat volucres aræ destinatas cadere; quippe in quibus cum ipla cade fanguinis

(4) Lev. 1.

mat. Y

guinis aspersio conjuncta suit (1). Jam hostias (1) Liv.1.15. piaculares totius cœtûs pro re natâ immolatas Senatores populi persona induti ad aram ducere justi erant, eisque manus suas imponere (m). Cate- (m) Lev. 4. 14 ros autem obire ritus in omnibus totius cœtûs vi- 15. Ctimis Sacerdotes, & Levitæ folebant. Sacerdotes utique eosdem omnes, quos in victimis singulorum hominum eisdem imperatos diximus; reliquos vel ipsi (n), vel Levitæ (o). Ita tamen, ut hujusmodi (n) v. 2 Par. ritus, quos in totius cœtûs victimis Levitæ ritè ob- 29.24. ire poterant, Minimè pollui cenferentur, etiamfi 34.6 30.16, fortè ab alio quovis, qui mundus erat, perageren- 17: tur (p). Sed neque illud prætereundum, quasdam in Biath hascilicet fuisse victimas, quarum non nisi à Pontisi- middasch, c. 9. ce sanguis aspergi ritè potuit. Quales erant omnes, quarum fanguis in adytum utrumvis inferendus erat. Nempe juveneus piacularis, itémque piacularis hircus, ille pro familià Aaronicà, hic pro toto populi cœtu die expiationis cædi folitus (q). (9) v. Lev. 16. Quibus etiam adde totius cœtûs victimas omnes piaculares pro re natà immolatas (r), atque etiam (r) Lev. 4 16. Sacerdotis fummi juvencum illum piacularem (s), quem (quod priùs notandum fuit) Maimonides cædendum fuisse statuit, quoties idem ille Sacerdos fummus tale aliquid per ignorantiam & ipfe fecerat, & alios docuerat, & quidem fuo judicio nixus, quale cogitatò perpetratum exitio puniendum erat (t). Quibus de rebus quid ipfe sentiam, ex (t) Maimon in alibi dictis intelligi potest. Verum hac omnia schegageth. hoc in loco leviter attigisse sufficit. Deinceps ritus Sacrificales paulò latius explicandi.

III. Ac primò victima ritè lecta ante aram ma-

(u) Lev. 1.3. & 15.14, 29. 6 (x) Ex. 40.6, 7.0 17.6.

jorem sistenda fint. Quod ibi præcipi intelligendum, ubi quisque jubetur victimam suam (quod passim fit (u) in sacris literis) ad ostium Taber-44,14 6 12. pannin in () in factis meets and oldulin l'aberpolita fuit (x). Maluit autem Deus, ut ego arbitror, tabernaculi oftium quam aram dicere, ne quod ad aras alibi politas immolabatur, ritè immo-Lev. 1. 5. 6 4 latum censeretur. Id quod fieri potuisset, si aram solummodò nominasset, non Tentorii sacri ostium. Adde, quòd Tabernaculum nominans, propriam utique ipsius ædem, ac quidem Majestatis Divinæ umbratile quoddam domicilium, fibi uni facrificandum esse, non diis extraneis, admoneret. Que fanè ipsa ratio fuit, cur hunc ad locum victimas omnes adduci vellet. Homo, inquit (y), quilibet de domo Israel si occiderit bovem, aut ovem, sive capram in caftris, vekextra caftra, & non obtulerit ad offium tabernaculi oblationem Domino, sanguinus reus erit: quasi si fuderit sanguinem, sic peribit de medio populi sui. Ideo Sacerdoti offerre debent filii Ifrael bostias suas, quas occident in agro, ut sanctificentur Domino ante oftium tabernaculi testimonii. & immolent eas hostias pacificas Domino; fundétque Sacerdos sanguinem super altare Domini ad oftium Tabernaculi testimonii, & adolebit adipem in odorem suavitatis Domino: & nequaquam ultrà immolabunt hostias suas Demonibus, cum quibus fornicati funt. Munus autem om-John to the letter. ne, quod quidem stante Tentorio sacro ad aram, ejus ad oftium positam, præstari debuit, post Templum Ierofolyma conditum ad aram ante fores eius litam obeundum erat.

el atomoré (

oA.III

(y) Lev. 17-3, 4,5,6,7.

IV. Jam

· 基础的

IV. Jam victime ante aram collocatio ejustiem ipla oblatio fuit; ea ipla, inquam, victima oblatio, quam Deus in sacris literis designat tum, cum ad offium Tabernaculi fuam quemque victimam offerre jubet. Id quod maxime advertendum, ne quis ab iis decipiatur, qui cum duobus illis ritibus, mactatione scilicet, & oblatione, victimam quamque confectam judicent, mactationem post oblationem ponunt. Quali nulla fuisset oblatio victima, qua mactationem antecessit. Cum tamen pecudis mox mactanda ante tentorii sacri ostium, aramve eo in loco positam collocatio, pecudis illius oblatio effet, & ita passim dici soleat. Illud tamen non inficior, fanguinem, ablegmina, & profecta, quando ad aram admovebantur, nonnunquam quidem in facris literis offerri dici. Verum hac oblatio, eorum, que are admovebantur, nempe sanguinis, ablegminum, & profectorum, non victime ipfius (quæ adhuc vivens offerri dicha est) oblatio fuit. Ac quidem fanguis are aspergi, aut affundi, ablegmina, & profecta adoleri fapiùs multò, quam offerri dicta funt. Quanquam nequis forte in re perspicua cavilletur, ego facilè in sacrificiis duplicem agnosco oblationem, imò verò in ipsis facris literis duplicem passim poni video; alteram victima adhuc viventis, alteram fanguinis & ablegminum; feu mavis, alteram mox mactande, alteram jam mactatz victimz. Illa ad victimarum Dominos. hac ad Sacerdotes pertinuit. Qua qui tenuerit, huic de victima oblatione nullus errandi locus the second among the companies of the first first for duces as a thorn, acreem, tablers commine a chis confugues or a

our appured () vistanceled Regioned man V.Cz- described

(a)Num.14.12,

(i) Lev. 23-20. bus totius cietus (is), & piaculari leproli agno (ii) mox sequebatur agitatio omnes mundi plagas ver-(1) Maimon is sus facts (1); que mon is su mindi plagas ver-dichifere Erat enim mor in opieatio sursum, i mun prorsum, chipurin, c. 4. & retrorfum, dentrorfum, & finiftrorfum facta, quibus ritibus Deo ornals implenti, omnia ruenti, ac possidenti victima rite porrecta fuit. Ita scilicet

וטודיר סוליך וספיא לסערו צודי העולם להראורו כי THIS THE TY Agitatio fit peratta est à Sacer-

dote. Surfam, ac deorfum, buc, & illuc, fex mundi plagas versus porrigit, ut indicet Domini effe terram, plenitudinem ejus. Et R. Bechai (d), מוליך ומביא למי שארבע רווחרו וועולם שלו מעלודי (d) ad Lev.8. ישריד עמי שחששים וארץ שלו Prorfam ac retrorsum illi admovet, cujus sunt quatuor mundi plage. Surfam ac deorsam illi porrigit, qui celi ac terre dominus est. Neque alio spectat quod statuit R. Levi Ben Gersbom (e), qui sacra ideò agitata Judicat, חשלה השנית שנית השורות על השם יחשלה

ים בעלוונים בחדותים בכרי פנורו שחש בו telligamus Dei providentiam supremis, ac infimu, ubicunque existant, interesse.

VI. Jam verò in aliis quibusdam victimis, pratermissa pecudis agitatione, oblationem excepit manuum impositio. Quippe ita sacrà lege sancitum, ut pecudis ad oftium Tentorii facri state capiti offerentis manus imponeretur, ac quidem, fi Maimonidi credas, manus utraque ac totis cujusque viribus (f). Hic utique ritus, ut facræ literæ ex-(b) Lev.3, 2,8, plicatè docent, talibus omnibus adhibendus erat ingulorum hominum holocaustis (g), itémque sacris falutaribus (b), facrisque pro peccato factis (i),

(f) in Meafe Korban. cap.3. (E) Lev. 1,4 (i) Lev. 44,

24,29.

(e) bid.

qualia

3344 102

qualia erant ex quadrupedibus lecta. Quinetiam de facris pro noxa factis, (quorum que facrorum pro peccato eadem erat vis, ac ratio) idem Judais est judicium. Qui tamen de facris volatilibus. sacrôque Paschali, ac primogenito, coque, quod decimando obvenit, aliter omnes judicare folent. שיקריב (inquit Maimonides) כר קרבנורו בחמרה תיחוח בין חוברה בין ניברה סומף עליחן כפהן חייו חוץ מן הבכור והטעשר ופפח Omnibus fingulorum bominum boffis ex genere bovillo, ovillo, aut caprino lettis, free illa lege imperinte fuerint, five voluntario nuncupate, preser facrum Paschale, ac primogenitum, & quod decimando sacratum erat, offerentis manus imponende erant (k). Qui- (k) Mainon in bus mox adjicit, שינו שעונד מטיכוד Volu- Massi Kabas. cribus autem manus imponereman mecesse est. Neque aliter alis Judais vilum. Atque hae ut vera elle possunt (neque enim facris literis repugnant) ita islud explicate praceptum, ut fuz ipsius victima capiti fuæ cujusque manus propriæ, non vicariæ imponerentur (1). Qua de re est in libro Siphra (m), (1) Liv. 1.4. 6 ירו לא יד שלוחו ידו ולא יד עבדו ידו ולא יד שלוחו ידו ולא יד אפתו מים אם אם ידו לא יד אפתו Et imponet quisque manum fuam, non manum ser- (n) v. Korban. vi fut, manum fuam, non manum vicarii fut, ma- Arrancap.17. num fuam, non manum unoris fue. Quod tamen Masmons des fie intelligit (n), ut mortui enjufque (s) n must holocauftis, & victimis etiam falutaribus ante mor- Krisa. ca. 3. tem ejus nuneupatis (qua, quia jam muncupata erant, immolari debere cenfebantur), harredis manus imponi oportuisse judicet. Il mani mou vo קרבנו עולרה או שלפים היורשו ומביאו וסומך עליו ומביא CODI Siguis forte vità functus sacrificium suum post se reliquerit, bolocaustum utique, aut salutare,

imponit, & libamenta quoque praftat, nempe tan-

(0) Ibid.

(9) Lev. 1.11.

vim.cap.5.

tum vini, olei, fimilæque addit, quantum victimæ nuncupatæ convenit. Huc addit etiam (6) holocauftis & victimis piacularibus ad boreale ara latus (quippe quo in loco (p) ejusmodi victime mactande 6.150 7.24 erant) manus imponi debuisse; salutaribus ubivis in Sanctuario. Ita tamen ut cuique manus suas pecudis immolandæ capiti quovis in loco imponenti Occidentem, five Templum versus facies, oculique dirigendi essent. Quod eò magis decere visum est, quod quisque victime manus imponens solennes quasdam preces ederet, que nisi facie ad Templum versa perperam editæ censebantur. Atque (4) in reports hinc ejustdem Maimonidis illud (4), roup - 19 בחוצה לארץ מחזיר פניו נכח ארץ ישראר ומתפלכי הירה עומר כארץ מכוין פניו כנגר ירושלכם דירה עומר בירושלכם מכוין פניו כנגד בירה קרש הידה עומר במקרש שברין פניו כננר בירו קדש הקרשים Stans qui que extra Terram Ifracliticam preces fuas edet facie ad Terram Ifraelis verfå. Stans intra Terram Ifracliticam Jerofolyman versus faciem convertet. Stans in Ierosolyma faciem suam diriget Santtuarium ver-Stans in Santtuario adytum intimum versus · fus. faciem vertet. Sed & illud etiam Judeis vilum, legem de manuum impolitione victimarum capitibus adhibenda nullos, nili adultos mares Ifraelis fatu oriundos, cosque sensibus, & intellectu satis valentes obligaffe. Eoque fit, ut hune ritum ad mulieres, pueros, extraneos, fervos, furdos,cocos, aut fatuos minime pertinuisse judicent (r), qua de re di-Mass Krien Sputare nihil attinet. VII. Jam

and the same

1. 10 1 2m al VII. Jam verò quod ad victimas attinet prototo cortu immolaras, illud inter Judaos, convenir, nullis omnino totius cortus nifi tantum victumis piacularibus manus imponi debuille. Quod quidem ut contra nullam legem, ita veteri ac recepto mori fatis convenienter statuunt. Enimyero quando Hezekie justu holocausta, ac victime piaculares prototo cœtu, immolabantur, victimis quidem piacularibus, minime vero holocaustis, Senatorum manus impositas legimus (s). Verum etsi nullis totius (s) 2 Par. 29. cœtus nili tantum victimis piacularibus manus im- 23.23, 24omnibus ejuldem generis victimis Judzi omnes non consentiunt. Quidam enim (t) sacro nulli, quod (t) Maimon in ad totum coetum pertinebat, ritum hunc adhiberi Masse Korban. folitum judicant, nuti hirco in deferta ducto (w), 44.3. juvencisque de re ignorata cesis (x). Quam qui (x) 122-415. sententiam amplectuntur, ex co facile redarguun-tur, quod hircis ils piacularibus, quibus Hezekias, ut modo dixi, totum lustrari coetum justit, Senatorum manus imponerentur. Ita fit, ut alii (y) eis omnibus hostiis piacularibus pro toto cor- (1) R. Simeon ut doct Autor tu immolatis, quarum fanguis in Templum infe- u asen Am rendus erat, manus imponi solitas putent. Sena- capó. tores autem alii tres (2), alii quinque (a), alii (Maimon.in duodecim (b) totidem, scilicet Tribuum princi- 63, 6 Settatoduodecim (b) totidem, icuicet i ribuum princi- 3. (§ Storatopes, hunc ad ritum obeundum adhiberi oportuisse es sistemanis si sipera c.6. populi personam sumere, ejusque adeò loco ac (b) Jonatous populi personam sumere, ejusque adeò loco ac (b) Jonatous sumemistes ad nomine éjulmodi ritus obire poterant.

metate of the country of the country

(c) Lev. 24.34. (d) In Aboda Zara, cap. 2.

> 92.00 8 24 22 25

(1) Ges. 48.14. 16,20.

(f) Num. 29. 28,23. Dent-34-9-

(b) Dout- 34.9 1 lim 542. Burder, Mar 19.15. Merc. 5.23.07 6.540 16.18. July 40.45.13.13.19.19.19.11 19.6, (i) Ad Siphra in diburath, ba-chatasth.fol.94. Edit. Venet.

VIII. Jam manuum impolitio ritus crat ea notandi, ac delignandi, que vel morti devota erant vel Dei gratia commendata, vel denique gravi alicui muneri, usuive sacro destinata. Esque ritui semper adhiberi solebant verba aliqua explicata, que rei suscepta rationi maxime congruere viderentur. Ita qui Deo maledixerat, sestium manibus capiti fuo jam admotis (c), his verbis, uti docet Maimonides, ad necem designari solebat (d). אמותרה גרשרו לך Sangus trus in caput trum recidat, tuo enim merito periisti. Contra autem Jacobus Patriarcha Ephraimo & Manaffi manus admovens utrumque Deo precibus fuis co-dem tempore commendabat (e). Atque etiam Mofes eodem ritu Johna Magistratum mandans fine dubio eidem precabatur afflatus divini incrementa, quibus tanto muneri par evaderet (f). Ac guidem Pontifex (qued hac in cansa valde refert) vel pecudi rationis experti, nempe hirco in deferta ducendo, ritu facro maous admovens una quoque ejusdem capiti peccata populi imprecaba-(e) Lev. 16.24 tur (g). Its ut manuum impolitio munquam non vel precandi, vel imprecandi, vel utrinique vitus ellet. Atque ita fit, ut uno xupo mas nomine prefertis verbis precum ullarum mentio fiat (b). Ita ut eadem illa len, que victime mox mactande capiti offerentis manus imponi justit, hoc ipso quo-que preces aliquas, quibus victima illa sacranda esfet, tacite juffille cenfeature Hine illud Aurones Ben Chajim (i), שטים ויון אין סטיפידי ביסקום שהסמיכות להתורות Ubi non eft peccatorum confessio, ibi non est impositio manuum, quia mamun impositio ad confessionem pertinet. Adde etiam

אניו שתי ידיו בין שני (A), שניו שתי ידיו בין שני (A) לרנינ וטתורהן על המאורו עון המאר ופל אם עון ביים המלאה ביים עון אסכם וער עולה פתורוה עון עשרה ועון לא תעשרה Ambas quifque manus fuas inter bina victima cornua ponit, & peccatum confitetur. juxta victimam pro peccato, nonámque juxta victimam pro nova cesam; ac junta bolocaustum confitetar ea, que contra leges jubentes facta funt, vel quidem contra leges vetantes, quibus jubentes implicantur. - Ac victima cujusque salutaris dominum nullas hujulmodi confessiones, sed laudes Dei juxta victimam fuam edidiffe judicat (1), (1) thid. ויראוייו לי שאינו מתורה על השלמום אבל אומר דברי ובח fuxta victimas salutares, ut mihi videtur, non confitetur peccata fua , sed Dei laudes commentorist.

IX. Atque illud fane verifimile eft, eódem pertinuisse preces juxta victimam quamque edi foliras. que victime iple perrinebant. Ita ut facris piacufaribus culparum poriffimum confessiones cum poenæ deprecatione junctas, voluntariis bonorum precationes, Eucharifticis autem, & votivis post res prosperas impetratas, periculáve depulsa factis laudes, & gratiarum actiones, omníque denique victimarum generi ejulmodi preces adjunctas putem, que cuique maxime conveniebant. Quod tamen nihil impediebat, quò minus omni facrificio (cujuscunque tandem generis esset) rite; aptéque addi posset peccatorum aliqua deprecatio. Ut que vel optimum quemque deceret, quacunque de cauvaria corum ratione proces varias adjungebant. Ouippe victimas cedi, sine precatione non videtur

The state of

Shared March Steam mixing de lies (e)

ושעוירני

(t) v.Mifnam in jame. & Sibrain Acbare-notb, & Maim. in jom bakippurim, cap.4. (u) Lav. 26.

(1) Lev. 5.5.

(9) ad Lev. 5. (9) Ibid.

168

(m) Hift. Nat.

ושעיות ופפשעתי אני וביתי כנחוב בתורה מסיה עבוד לאמור בי ביום חזור יכפר שליכם לשתר אתכלם מבר PARISH TO 185 EDITINOT Object Domine, peccavimus, deliquimus, rebellavimus in conspectu suo ego, & familia mea. Obsecto Domine, remitte nunc peccata, delicta, & rebelliones, quibus peccavimus, deliquimus, & rebellavimus ego, & fomilia med. Sieut scriptum est in lege Mosis servi tui, ubi dictum eft, in bac die expiatio erit vestri, atque mundatio ab omnibus peccatin vestru, coram Domino mundabimini (x). Cui formulæ 82 altera similis erat juxta victimam eandem edi (x) Leu. 16-30 folita, qua idem Pontifex peccata fua, fuorumque, totivique familia Auronica eodem die confitebatur (y). אנה השם חשאתי עויתי פשטתו לפניך אני וביתי ובנו Siphr.c Main. אורה השם השאתי עויתי פשטתו לפניך אני וביתי ובנו Siphr.c Main. אורה ושעוור ושנורה ולשאום ולשונורה is locis pauli מחשאתי שהשאתי ושעויתי ושפשתי לפניך אני וביתי anti indicatis. ובני אחרן עכם קדשון בכתוב בחוררת משרה עברה לאסור, כי ביום הורה יכפר עליכם לשחר אתכבם שניה הם חשותי משל הם לפניה דה חשותים בים השחרה peccavimus, deliquimus, rebellavimus in conspe-Etu suo ago, & familia mea, & filis Aaronis populus fantius tunt. Obsecto Domine, remitte nunc peceata, edelitta, Emebelliones, quibus peccaviego y & familia mea, & filis Aaronis populus fan-But tune! Situs scriptum est un vege Molis ferve tui, ubi diction est, in chan des expense eras veceram Domine Mundabimidit. Cui Pontificis orationi Sacerdotes ita respondebant, 713 - 713 Tin white to laudetur nomen venerabile regtuo populus tuus, Genemuraburantaluis suit sulugag out rum est in lege Mosis servi sui, ubi decrum est. His

in the and the have south. At Mainted Is

post-barries

His adde tertiam deprecandi formulam, quam manibus victime capiti impolitis reus iple fuo ore edidit (ב), יחשת עוית צשעתי עשיתי כשה כאות -Objecto Domi כך וכך וחורותי בחשובורה או כשרת ne, peccavi, deliqui, rebellavi, buc, & illud feci, nune autem punitentiam ago, sitque hostia hec expiatio mea. Ea autem verba, boc & illud feci, que medie formule inferuntur, nulla illius pars erant, fed tantum locum illum indicant, quo quifque culpam nominabat victima fua expiandam. Que verò verba formulam elaudunt, sitque bec cities (r) expiatio mea, holtiam ipfam delignabant offerentis manibus jam fibjectam; ac quidem, ut Judei docent (a), hujulmodi lignificationem habent, fit diffa fint ap hoftia hee meum in locum substituta, ut quod iple malum merui, id in holtiz mes caput recidat.

(a) vid. que

4.6.6.0 on. is

XI. Sed & peccare confitendi due etiam aliz extant formula, quarum altera à Sacerdote maximo juxta hircum in deferta abducendum die expiationis edi folebat totius populi Ifraelitici nomine, al-tera à pœnitente quovis fine victima culpam confi-De Mile is tente. Prior illa fic concepta fuit (6), Don nue חמאו עוו פשש לפניך עמך בירו ישראל אנרו חשם בפר נם לחשאם ולשנורת ולפסקים שחשוני וסעוו ושפשעו לפניך עבוך בירו ישראל כבחוב בחודרה מסרי עבדך לאמור ביוכם הערה יכער עליכם לעתר אתכם סכר חשומים לפני די חש Obfecto Domine, peccavit, deliquit, rebellavit in conspettu tuo po-pulus tuus, Gens Ifraelitica. Obsecro Domine, remiste nune peccata, delicta, & rebelliones,quibus peccavit, deliquit, & rebellavit in conspettu tuo populus tuns , Gens Ifraelitica. Sicut Jeriptum eft in lege Molis servi tui, ubi dichum eft.

In bac die expiatio erit vestri, atque mundatio ab omnibus peccatii vestris: coram Domino mundabimini. Quibus precibus ita respondebant populus juxta ae Sacerdotes; inicia est pira וער ביום laudetur nomen venerabile regni ejus in secula seculorum. Formula autem altera sic se habet (c), אנה חסב חשתי שייר פשעתי תשיתי (c) שוה in Dichate, ... כך וכך והרי נחמתו כבושתי במעשי ולעולכם איני חחר סלובר אדה Obsecro Domine, peccavi, deliqui, rebellavi, hoc, & illud feci. Nunc mei me fatti punitet, pudetque; neque unquam iterum ad id revertar. Quam precem qui cum tertià illà pau-lò ante polità confundunt, & juxta victimas piaculares edi solitam arbitrantur (quod Grotium (d) (d) ad Lev. 5. judicaffe video) nullo modo audiendi funt. Enimverò, alia ut præteream, huic formulæ defunt verba illa, mas in sique bec expiatio mea. Que verba tertiam illam finiunt; id quod eò magis refert, quia que de victimis piacularibus, rumque vi, ac ratione Judgorum communis fit fententia, (ut suo loco apparebit) ista precipuè verba docent. Jam verò alia illa verba, po propor boc & istad feci, perinde in hac, arque altera illà antè polità, locum indicant, quo quisque culpam in fe admissam disertis verbis consitebatur. Quod quò prolixiùs, eò meliùs factum censebatur. Quippe qua de re sic Maimonides (e), morentales (e) in restinte, להחודורה ומאריך בעניין זה הרי זה משובח frequens est in confessione, atque etiam eadem in re prolimes, bie lande dignus.

An iple ad aras, iple devotos neci "Avellat, & componit, & ferro admover. momiste a (s)

e distributes

(a) Hift.Natur. lib.28. cap. 2,

er acceptable of

XII. Caterim (ut ad preces redeam juxte vi-Crimas mox Cedendas habitas) idem quoque profanis Gentibus victimas suas nondum casas prece facrandi mos fuir, fed fine manuum impolitione Jude's imperata adhibitus. Arque hac pertinent. (f) in Lump. Que Herodot as de vichimis/Egyptionum prodidit (f). Such things the material acaperation of on harrobot 27716 works wir Burch , where der gebound , supplet xalea land di la airy fine to ru faits Grand igy 'Angelionalis To Och outles . Sacrificandi autem u en est ritus, pecude, que oblighata est, ad aram adducte, pyram accendunt. oblignata est, ad aram addutti, pyram accendunt, deinde vino pecudi, è regione Templi, assus, Debque invocato, eam mattant. Eodem valet, quod docet Plinius (g). Victimus cudi sine precatione non videtur reserve. Et mox. Vidimus certu precationibus obsecrasse summos Magistratus. Et neguid verborum praterediur, aut praposerum dicatur, de scripto, praire diquem, rursisque alium custodem dari, qui attendat, alium verò praposi, qui faveri linguis jubeat. Illem ex Poetis observavit Vossus (h). Primum, inquit, Sacerdos adducebat victimam ad aram, quam manu tenebat. Inde conceptis verbis bostiam sa manu tenebat. Inde conceptis verbis bostiam sacraba Namini. A sailora de . distrora que bondo

(b) De Theolog. mal-9.c.8.

ALASAY IN CO. C.

I. Take

Seneca in Thyefte;

לחתינות ומאריך בעניין ויים חבי ודי בעיכה Ipse est Sacerdos, ipse funestà prece Letale carmen ore violento canit. Stat ipse ad aras, ipse devotos neci Contrectat, & componit, & ferra admovet.

Outpos und de re-

Twvenalis Satyr. 6. 3 (1

-dictataque verba Protutit, ut mot eft, & aperta palluit agna.

Verba ait dictata, quia semper erat, qui prairet, nequid vel omitteretur, vel præpostere diceretur. Imò & atter addebatur, qui sedulò attenderet, alius item, qui favere linguis juberet. Sed & aliz etiam post cadem victima à Judais aque, ac aliis Gentibus preces adhiberi folita erant. Verum hæ non funt hujus loci; quippe nunc de eis tantum agimus, quibus victima ante aram stata sacranda, ac devovenda fuit. many quidate tour second, precique

chain are perceeve contained all adtim jendas, victima concinco cadenda fair; didding to conscends, ut in vas pendla lugula file section constitues constitues of dayor tore oraciacar, among dopica oracem objectivem pe cultro providen ac retro acto) & gula, de acteria ithere, ic denique venirum jugulariem para (i) milian, in faltern insul na perferencement (a). Arqui in boller di pracoval managant one anna alla de p'E the time on to A day was him will be

vention can are quitar our coincidends and, time guinis eta poluerentar. Ex quo illud Mair Marmous de cale victimar en discremis (i), עצר דיין שופיר אוחו הסיפורים בער ומוציאן עבם חורירון לחוף חשוים וכיות שוכי או רוב שנים Washington such strains on ander many car con ager? geton, asperam interiam, verasique negula mana prehenfas media paiera acusover, Balque, SURVEY TO S

(1) in dienie Autor C. d.

(b) inthica,

DI

Mactatione Victimarum.

CAP. XVL

De mattatione victimarum. De aspersione sanguinn. De pellium detractione, risuque, quo victima prosecanda erant.

Uamprimum pecudis immolanda capiti manus quisque imposuerat, precésque etiam ritè peregerat cerimonia isti adjungendas, victima continuò cadenda fuit; cædésque ita conficienda, ut in vas pecudis jugulo subjectum totus sanguis emanaret. Id quod fore censebatur, si uno, duplicive faltem ictu (nempe cultro prorium ac retrò acto) & gulz, & arterie aspere, ac denique venarum jugularium pars faltem maxima persecaretur (i). Atqui in hostiis lentiùs cesis metus intrò sanguinem revocare, ibique fistere censebatur (k). Quod ne fieret, cavendum erat; ne quibus caro comedenda fuit, fanguinis esu polluerentur. Ex quo illud Mosis Maimonidis de cæde victimarum disserentis (1), כיצר הוא ששרה אוחו הפיסנים בידו וסוציאן שם הורירין לחוך חסורק ושוחם פנים או רוב שנים כרי שיחקבר חרם כולו בבלי Cultrarius quomodò agit? gulam, asperam arteriam, venásque juguli manu prebensas medie patere admovet. Ealque, earumve

(i) Mainen. in Schechita, 112.

(b) Mides.

(1) In Mainfe Karban a. 4.

earûmve partem saltem maximam persecat, ut omnis in vas sangus effluat. Quare quò faciliùs patrari posset hostiarum cades, propter boreale ara latus in atrii pavimento fixi erant annuli quidam (m), (m) Mifas in quibus injici pecudum mactandarum colla (*), (s) obadivel ut aliis (o) placet, pedes alligari folebant. Bartenora ad Quod quidem apud profanas gentes grave piacu- (1) Maimen.ik. lum putabatur. Jam ad boreale aræ latus cædendæ erant tales hostiæ ex bubus; ovibus, caprisve lecta, quales facris facerrimis accenfebantur; nempe que vel pro holocaustis (p), vel de peccaro (q), (1) Lev. 1.17. noxáve qualibet (r) machabantur. Atque hac (Lru6:25. quidem facre litere explicate docent. Ac quoniam (quod jam ante diximus) salutares totius coetus hostiz ad facra facerrima pertinebant, he quoque ad idem arz latus ritè czdendz censebantur. Jam verò ejusmodi omnes hostiz, que Sacra Levia vocari folent, (quales fuere fingulorum hominum victime omnes falutares, item facrum Paschale, & primogenitum, & quod decimando obveniebat) ubivis in atrio Sacerdotum mactari ritè potuerunt (s). Neque enim hujufmodi hostiis cæden- (s) Mainen. In dis certus ullus est in sacris literis atrii illius locus Maast Korban. statutus. Verum hac omnia de victimis ex quadrupedibus lectis, non de avibus intelligenda. Aves enim ad aræ majoris cornua. Sacerdotis ungue cædendæ erant. Nempe que holocaustis destinatæ erant (ita enim Judzis placet) ad cornu ejus euroauftrale, piaculares ad notozephyrinum. Illæ fic cedende erant, ut capita à corporibus dividerentur (t), quod in his neutiquam faciendum e (t) tem esten rat(s). definement, the follow when indeed need as exert

(a) LeoigiBi X.

1) 1886 (t.)

distantante

(2) Ltv.4.5.

De asperfione Sanguinis.

executive parties faitem matein and perfecul, at one

TI. Mactatà victima, languis control alis at-dus crat; verum alio fere ritu, ac loco aliis at-II. Mactata victima, fanguis continuò spargenque aliis in facrificiis. Enimverò quedam erant victime, quarum fanguis in Tentorium facrum Templumve inferendus erat. Quales fuere totius cortas holtiz omnes piaculares pro re nara immo-(s) League late (x). Heem hircus pro eodem cortis, juyencuique pro familia Auronica, uterque die expiati-(1) Lev. 16.14, onis celus (y). Ac denique juvenicus piacularis Sacerdoti maximo imperatus (z). De reliquis ita frantum erat, ut fanguis aliarum cornibus are exterioris aliarum autem lateribus ejus afpergeretur. Nam quoties victime pro peccato ex bubus , nvibus, caprifve locks machabantur; aliquantum fanguinis fingulis are majoris cornibus Sacer-(a) Judai fan dotis digito (a) illinendum erat (b), reliquimque enium indice are cividem radicibus (c), (ac quidem ut Juda-apresi deluisse is (d) placet, notozephyrinis) affundendumquippe quo in loco duo foramina patuerunt, pe que in ductum fubrerraneum, inde in fluvium Cidronem fluxit (e). Jam verò fanguis victimain midden, 6.3 rum are lateribus affundendus alias fupra mediam aram, alias infra, ut Judzis vifum, alpergi debuit. Quo factum erat, ut medie are (nequis errori locus effet.) filum coccineum accingerent (f). Supra mediam aram afpergendus erat earum omtur, infra autem fanguis avium piacularium (3) Quinetiam, ut Judzis vifum, infra mediam aram affundi debuit reliquarum omnium victimarum fanguis.

(b) Lev.4.25, (e) 1bid.

(f) Bid.

guis, quo are latera imbuenda crant, fed alio. arque alio ritu. Nam agni Paschalis, & fœtûs mafculi primogeniti, pecudifque decimando lecta fanguis rite alpergi cenfebatur, fi modò cuivis ara angule crepidine instructo affunderetur (b). buit autem crepidinem angulus quifque præter unum Maase Korban. angulum euroaustralem (1). At quoties holocau-(1) ibid. sta ex quadrupedibus lecta (1), aut sacrificia salu-(1) ten.1.5. taria (1), aut facrificia pro noxa fierent (m) (1) Liv. 3.2,8, fanguis are circumfundendus erat, five, ut Judai (m) Liv. 7,2. hoc intelligunt, fingulis ejus lateribus aspergendus. Quo factum, ut in his facrificiis, duobus angulis decussatim oppositis, nempe euroboreali, & notozephyrino, ita aspergi solitus esset, ut duabus tanrum aspersionibus omnia are latera imbuerentur. Unde dicta funt afpersiones ifta שרי מחנות שהן ארבעה aspersiones due, que sunt instar quatuor (n). (n) v. Maimon Quia scilicet victima casa sanguine quatuor ara in Maasi Kulatera imbuebant. Qui idem fanguinem are circumfundendi mos apud alias etiam gentes valuit ita quippe factum, ut Sacerdos το αμα τῷ βομῷ Derxion à Luciano inducatur (o).

Ha- (b) Idem in

facrificin.

III. Hactenus de fanguine victimarum extra ædem facram aspergendo. Jam aliz quadam, ut ante dictum , fuere victime , quarum languis rite illa in ade spargi debuit. Inter quas tamen id interacity quod languis altarum ion nifi in adyto exteriori qualiarum in utroque spargendus esset. Prius ad genus pertinuere juvenci illi piaculares. qui vel pro Sacerdote maximo; vel pro toto cortu Mraclitico è re natà machabantur (P). Quibus ()v.tev. 4: adde hircos piaculares , quos in tryp bircos de (p Horummencultu extraneo exfos vocare folent (q). Utpote tio fit Numas.

m.

qui juvencis illis, uti Maimonides recte docuit. pares, similésque essent victime; nimirum & pro toto cotu , & pro re nata immolata. שעירי עבורה ורדה והן סעירין נסרפין לא נחפרס בהן בתורה כיצר נוחנין דמם ולחיכן הוא נוחן אלא לפי שחם חמאורה הקחל דינן כרין פר העלכם שהוא חמארה הפדר לכל האפור בו לפתן רפים שריפת ולשפא

(r) Maimon is taaft Korban. cap.g.

Acres 13rd

applied of it

Too (r), Lex nusquam docuit, quomodo. aut ubi sanguis bircorum de cultu extraneo mactatorum (qui bircis cremandis accensentur) spargendus erat. Hi verd cum totius catus tales effent victime piaculares, qualis erat juvencus de re ignorata immolatus, eandem, quam ifte, rationem habent in eu omnibus, que vel de sanguinu aspersione, vel de combustione, vel de comburentium pollutione dicta funt. Quare quoties tales ulla victima, quales jam diximus, cafa erant, sanguis in adytum exterius illatus, primo fepties intimi aulaum versus, posteà semel singulis ara aurata cornibus Pontificis digito spargi debuit. Quo facto, quod ejus reliquum erat, ad aræ exterioris ra-

dices e patera mox effundendum erat (s). (1) Lev. 4

IV. Jam sanguinem juvenci piacularis pro tota familià Aaronicà die expiationis cæsi, hircique istius celeberrimi pro universo populi cœtu eodem die immolati Sacerdos maximus in adytum intimum inferre justus est (t): ac primò quidem sanguinem juvenci, sanguinisque eò illati partem propitiatorium versus, ut Judzis placet, semel superius, inferius septies digito spargere; tum verò in adytum exterius regredi, intimíque adyti aulæum versus fanguinis ejusdem partem aliam eodem plane modo spargere, quo propitiatorium versus sparserat, nempe semel superius, inferius septies; ac posteà

· 教育的研究。

in hirci quoque fanguine eosdem omnes ritus repetere. His peractis, mox utriusque victima fanguinem eadem in patera confundi oportuisse tradunt (u), ejusque partem Pontificis digito semel (u) la collieunt fingulis aræ auratæ cornibus, ejusque fastigio septies aspergi debuisse (x), reliquimque denique ad (x) Lev. 16.18, are majoris radices effundi. Harum autem duarum 19. pecudum fanguinem octies propitiatorium versus; nempe semel superius, inferius septies aspergi rite debuisse Maimonides ex Veterum traditione (y), (j) in jom ba-Solomon autem Jarchi ex ipsis-facris literis colli- bippurin, c.3. git. Quippe hac verba (2), & asperget digito (3)Lev. 16.14. (no contra faciem propitiatorii ad orientem, & coram propitiatorio asperget septem vicibus digito fuo; ita explicat Solomon Jarchi (a), אווה באצבעו (a) Ad locum. הואה אחרו במשמע ולפני הכפרה יודה שבע פעמים במח למעלה וו למשה Et afperget digito fuo. Ecce una aspersio etiam sensu plano. Et coram propitiatorio asperget septem vicibus. Ecce semel superius, inferius septies. Quod autem ista Moss verba, טר הכפרה (6) ער פני הכפרה (6) ער פני הכפרה (6) Lev. 16.14 non super, sed contra propitiatorium vertam, in (4) 2,75. eo non tam meam ipfius, quam Judzorum fententiam fequor; qui neutiquam propitiatorio ipli, fed istud versus sanguinis guttas aspersas judicant. Ira Obadias de Bartenora (d), בונעים לא על הכפרה נונעים (a) Ad fona לארץ נופלים fanguinis guttæ non perveni- ים יים נופלים unt ad propitiatorium, sed in terram decidunt. Quinetiam quod de propitiatorie, idem de aulzo אינו מוד. על הפרוכה אלא כנגד הפרוכה non spargit super auleum, sed coram auleo (e). (e) Genera, ib, Caterum quoties propitiatorium, toties adyti intimi auleum versus victimarum, de quibus nunc agimus, fanguinem aspergi debuisse aliis quibusdam

A 2 2

qued

At Lines (

ex verbis collique a Et fic faciet Tabernaculo (f) ביי בנים בפעם אחרו למעלה ופבע למטוה כן הפרוכרו משניהם אחרו למעלה ופבע למטוה כן מונה על הפרוכרו משניהם אחרו למעלה ופבע למטוה Sicut partem sanguinis utriusque victime semelfuperius, infenius septies in adyto interiori spargit: ita spargit etiam auleum versus semel superius, inferius, lepties. Cujus sane numeri septenarii.

frequens erat in ritibus facris usus.

V. Ac quidem (ut pauca hoc de instituto dicam) quandoquidem Deus fex diebus rerum universitatem condidit, non tantum septimum, quo cessavit, (e) Gra.2.2,3. in memoriam mundi à se conditi (g), posteà sacrum elle jussit, sed etiam numeri septenarii frequentem admodum in facris usum. Nam, ut vichimas modò dictas pretercam, quarum in fanguine aspergendo numerus iste justus erat, Septies vacce rufe languis lanctuarium versus aspersus e-(b) Num. 19.4 rat (b). Septies sanguine respergendum, quic-(k) Lev. 8. 11. quid à lepra purgandum erat (1). Septies oleum (1) Es. 29. 37. aræ dedicanda alperíum (k). Septem dies ei de-(n) Es. 29. 35. dicanda (1), septem consecrandis Sacerdotibus (m), toridémque sepe immundis lustrandis constituti (n); totiésque Naaman sele in Jordanem immergere jussus (a). Septem dies Jericho Dei justu obsidenda fuir, septimoque septies ab obsessoribus circumeunda, septem Sacerdotibus tubas septem praferentibus (p). Quid multa? dies quisque septimus dies Sabbatarius facérque fuit, septimus quisque annus Sabbatarius annus (q), annique denique septies septem annum Jubilæum attulerunt (*). Infinitus firm, fi alia hujufmodi omnia persequar. Quare numerus septenarius apud Hearmos perfectioni facer erat. Atque ita fit, ut

(a) Leu 14.8. ¢ 14. 13,24. & Nam. 19. 12,19. (0) 2 Reg. 5. 10. 14. (P) 70/6.6.

(9) Lev. 25.4

(r) Lev. 25.8, 9,10,

erant,

quod sæpe factum sit, septies fieri dici soleat (s). (s) Pfal. 12.6 VI. Jam, ut cò redeam, unde parumper di- 26.25.164.1. gressus sum, Aspersio sanguinis ritus omnium lon- Jer. 15 9. rè facerrimus erar, quippe quo vita, animave hoftia Deo reddi censebatur tanquam summo vita, necisque Domino. Sicut enim in his religionibus Deo redditum putabatur, quod aris ejus impolitum fuit: ita quidem fanguis vehiculum vite animeque est, imò vita ipsa nonnunquàm dicitur (t), ut cui (t) Gen. 9.4. fanguis, ei vita, ac anima redderetur. Hinc intel- Liv.17.14. ligitur, quod apud S. Johannem extat (u), vidi (u) Apoc. 6.9. subtus altare animas interfectorum propter verbum Dei. & propter testimonium quod babebant. Quas enim animas hic commemorat, illa, ut verba ipfa docent, corum erant, qui tanquam facræ quædam victime fanguinem fuum profuderunt. Eorumque anime fub ara vidende objiciuntur, quia anime, (seu sanguis) victimarum ad aræ exterioris radices, ut ante diximus, essundi solebant. Qui verò aram inauratam, que in ede facra posita fuit, hoc in loco indicatam putant, ex eo falsi intelliguntur, quod victimarum nullarum fanguis hujus aræ radicibus affunderetur. Eos id fallit, quod visi Apostolo objecti scenam, que non modò ultra edem sacram, fed & ultra Sanctuarium patuit, intra ædem illam contentam judicent. Verum hac hactenus, nunc ad **新江东南部** (4) reliqua progrediendum. impagui aisam ab amizen minimante deniane de infimis tufnente pellious

(4) shaloged commodic exist postent (4). Quoties autein places

The state of the second toute perimeent of the becalis quicul-

to ore victims, onem guas recipieren unci illi, imsublarement, (anod 'die ! alcha'l fier! folitum) turn

date, qui inter hominum deorum hungeros transversi

De Pellium Detractione

Aspersio sanguine, quoties holocausta ex avibus fierent, primo caput, ut Judzis placet, fimul atque sale respersum esset, in aram porriciendum erat: tum plume & ingluvies adimenda, & in cinerarium abjicienda (x). Mox ale aliquantum divellenda, sed non à corpore dividenda (y); ac denique corpus sale inspersum in are focum porriciendum (). Quod fecus comparatum fuit in avibus omnibus piacularibus, utpore quarum, preter sanguinem, nihil ad aram pertinebat; prout Maimonides (a) rectè docuit de ave piaculari differens אין למובח בריו אלא דמריו והפאר נאכל לוכרי כחונרה Nibil ex ea nisi sanguis ejus are cedit. vescuntur Sacerdotes, & Sacerdotum filis. Ita factum erat, (ne ita unquam immolaretur, ut nihil dapis are cederet) ut nulla avis piacularis fine holocausto unquam fieret (6).

Jam victimis ex quadrupedibus delectis, post sanguinem ita, ut ante dictum est, aspersum, pelles mox detrahende erant. Quod quo facilius sieri posset, ad boreale are latus octo positic erant columne lapidee, isque transtra interjecta in quibus singulis tres uncorum ferreorum versus sixi erant (c), ut victime maxime de uncis supremis, minores de mediis, minimeque denique de insimis suspense pellibus commode exui possent (d). Quoties autem plures fortè victime, quam quas reciperent unci illi, immolarentur, (quod die Paschali sieri solitum) tum quidem moris susse perhibent (e), ut baculis quibus dam, qui inter hominum duorum humeros transversi crant.

(x) Lev.1.16.

(2) v. Maimon. in Maafe Lorbanoth, c.6.

(a) Ibid.

(b) v. Liv. 5.7. & 12.6,8. & 14.22. & 15. 15,30. Num.

(c) Mifna in middotb,c.3.

(d) Obadias de Bartenera. ibid.

(e) Mifue in pefachin,c.5.

erant, suspenderentur Paschales agni, itaque Arspensi degluberentur. Quanquam quidem R. Ehezer hos, qui agnos deglubebant, cum Pascha in diem Sabbati incideret, brachiis fuis, ut baculis, ufos judicer (f), ne baculis istis sustinendis Sabba- (f) ibid. ti otium violarent. Verum hoc Sapientes nihil movet, at quibus islud ratum fit, orpes movel nullum effe. in fanctuario Sabbate otium (2). (8) v. Obadiam Quale etiam est & Christi illud (b) of this vaccan & Maimon. ib. or ispus de to repo to collemn Acces of le d'animoi eign. (b) Math. 12.5.
Sabbatis in Santtuario Sacredotes Sabbatum profanant, & tamen infontes funt.

e re docuir de ste pase dan differens De retu quo victime projectina erant:

VIII. Detractà pelle, vel quidem dum ea detrahebatur, victima profecanda fuit. Quod licet aliter fere fieret aliis, atque aliis in facrificiis; omni tamen victimarum ex quadrupedibus lectarum generi execanda erant ablegmina ista, que à Judais word dicta funt. Ablegmina autem amous dicta, alia in ovibus, alia in bubus caprisque erant. Id quod Maimonides (i) ex facris literis (k) (i) in Maafe rectè docuit. אלו מן דאיסורים שר שור או של אילו מן דאיסורים שר שור או של (Lev. 3. יטו החלב אשר ער הקרב יובכללו חלב שערי נבי הקיברה ושתי כליורה בחלב שעליהן עם החלב אשר על" הכסלים ויוחרדו הכבד ונושר מן חכבד פעם עם היוחרה ואם חידי קרבן פמין הנבשים מוסיף על אלו האלירו חמיטרו עם החוליורו מן הפררה עד מקובם הכליורה שנאמר לעומרת העצרה יסירנדה Hec funt in bubus, caprisque ablegmina; adeps, que operit intestina, qua comprehenditur adeps ventriculi; ambo renes, eorumque adeps, cum adipe

(1) Lev. 3.9. (m) Hift. Nat.

A FARMANIA

dipe ilibus adbarente: Item reticulum jeconis, quocum aufert is, qui victimam profecat, jecoris particulam. Sin forte quitquam ex genere ovillo smmoletur, bu ablegminibus caudam integram ad dit, una cum articulus usque ad renum regionem pertinentibus. Dictum enim eft, contra Spinam dorst auferet cam (1). Caude scilicet ovium a-pud Syros, uti refert Plinius (m), admodum grandes elle folent, seboque quodam onerari; quo factum arbitror, ut ablegminibus adderentur in ara Ac quidem ut hac, que jam dixirite adolendis. mus, omni semper victimarum ex quadrupedibus lectarum generi ablegmina execanda erant , ita quidem victimis piacularibus ex eodem animantium genere daris, ac falutaribus torius corus nihil aliud, nisi hæc ablegmina, execari detrahive jus-Neque aliter de fœtu primogenito, pecudéque decimando sacrata, agnóque Paschali statutum Quippe quarum omnium victimarum vel offerentibus, vel Sacerdotibus integra corpora ceffuse constat; ut nihil esset, quare ea rite prosecarentur.

IX. Jam, verò fingulorum hominum victimis omnibus falutaribus armus dexter una cum pectufeulo, arieti Nazirzi etiam armus alter execandus e-Quippe hae prime cum ablegminibus riturfa-(a) Lev. 7. 30. cro agitanda erant (a) deinde ab eis auferenda, & Sacerdotibus in victum dandaj(a). Quevautem lacra lingulorum hominum intoc rien agitata crant, ea in offerentium manus à Sacerdote tradita erant deinde manibus Sacerdonis manibus of-() Nun. 6.19, ferentium suppositis Deo quaqua versum porrecta. 20. confr Lev. (p) Sacerdos inquit Mojes Aigyptins, 9130 MIT 1813 מליך וסביא מעלוה ושוריה ואם avisor מיליך וסביא

Fight et 11)

Num.6. 19, 20

(0) 1bid.

29.24.

and decision

חיה

ADJA ONE COL WALL OF (1)

A A BUSINESS

הידה ערבן חורות לוקח שן הלחבם הכא עסרה אחר ש ומניחו עם החודה ושוק זהאיפורים ופניף הכר ער ידי הכעלים כפו שביארנו וכיצר פנוחין על ידי הבעלים: ניוחן את החלכים על ידי הבעלים וחורה ושוק לפעלרה ושתי הכליוות ויותרהת חכבד לפעלרה פתם ואם יש שם לחם פניחו לפעלה ופניף הכל ואם הידה קרבן איל לויר פוציא חאיפורין ומפרים חזרה וסוק ומבשל שאר האירי בעורה הנסים ולקח הנהן מורוע בסלוה: כן תאיל ום אחר מעשרות בן הלחבו הכא עמו עם החוד. חשוק והורסורין ושניף חברה על ידי הנויה וחבהן פניח זביה החרת ודי הבעלים ופניף הכר' כמו שביארנו Prorfum, & retrorfum, furfum, & deorfum movet. Ac, si sacrificium Eucharisticum fiat, unam ex decem en crustulis, qua ei vite addi debent, pettusculo, armo, & ablegminibus apponit, edque omnia, ut ante diximus, per manus offerentium agitat. Ista autem in manibus offerentium quomodo collocat? In manibus offerentium adipes ponit, eisque superponit pettusculum, & armum; bisque renes ambos, & reticulum jecurus. Ac sique forte adsint crustula, earum unam bio superaddit; at-que ista omnia simul agitat. Quod si immoletur Nazirai aries buic primò ablegmina detrabit, tum pettus & armum execat, reliquámque anne mox in atrio mulierum coquit. Quo facto, Sacerdos arietus illius armum coctum, cumque eo unam è decem crustulis eidem rite adjungendu, item pe-Etus, armumque alterum crudum, ac denique ablegmina quoque sumit, eaque omnia per Nazirei manus agitat. Sacerdos enim, ut ante diximus, omnia agitat manus suas offerentium manibus subjiciens. with they estimate topographe potentiant with TE O V mile bell corner B both chies . W. Ce-

(4) Lev. 1. 9. (r) In Manje Korban. c. 6.

X. Ceterim lic professada crant holossulta ex-quadrupedibus lecta, ut pecudis caput, coura, armi, reliquaque crimia majora membra (de quibus mor explicaciós dicari) alia ab alias dividerentur. Ex his pedes, & interanea aqua rite lavanda erant (4). Quo de ritu fic Maimonides (7). ומרותין במים שנאטר ורגויב וחלרעים יוחון בסים לא ביין ולא בסול ולא בשאר משקין וכדי חסימות כשיין משר שרותין חכרס מריתין אותר בבירו כל צוכה חקובום אין פחודון מסרטייה פנטים ושייון אות ע ביש שבין חקשרים בר פיש שבין חקשרים Et aqua lavant quia dictum eff , interance & petles aqua lavabit; aqua feilicet pronomère ; nec mixto, nec alis liquoribus: aqua cautem compe genus approbatur. Quantum autem savante voentriculum lavant in conelavi, quantum sufficit; intestina verd ter ad minimum. Aique hec quiden super mensas mar-moreas intertectamente positus suvant. Quod ta-men animme facichant sur atrians stercore contaminarens) priulquimini conslavi lavallent ביביסף מיינים ומיינים ומיינים ומיינים ומיינים מיינים מיינ " O'BO TOTO WHOO Inteffina, quia flercore valde fordent, prima vict fecreto lavant in con-(a) v. Telephote e 1000 laro marijem ('5'). Quod idem polica ad men-(t) s. Obedien marmoris frigus obstare rati (1). Jam verò Phi-de Bartmera ad lo (ut alias solet) pedum & vemtris lotioni in sacris juffe. fublishiores fentus fubjectos judicat. the belong to receive the most prelated man Caracia And who pay and wil field is the Green שנים ביורות יוצר שלונות ומסקים שו של שלו וויום בי שבף white pages , rends Bracoperator the rules & Bis ?

ingrantes Cultuportiflybra & Cumantiflyon. 24 N & THE WORLD & MONSE Day , TO LONGETT Bairen 'Chi ME .

AN affenbarus (u). Que ita vertit Sigismundus (u) Philo de a-Gelenius. Nec mysterio caret, quod jubemur in- nimalibus satestina, & pedes abluere. Per intestina enim lota subinnuitur oportere cupiditates ablui, abstergique maculas contractas ex ebrietate, ac crapula. vitiis bumane vite valde noxiis. Pedum verd lotio significat non humi postbac incedendum, sed

per athera.

XI. Profecta victima, quicquid in ara adolendum crat, ad clivum ejus mox afferri, ibique sale inspergi solebat. Partes autem in ara adolenda in avibus piacularibus nulla erant, at in holocaustis ex avibus lectis omnes (ut diximus) præter ingluviem. & intestina; in aliis holocaustis plane omnes. Nam quod Judzi musculum quendam (qualis 7acobo cum Angelo luctanti (x) contractus erat) (x)6m. 32.25 in are cineres rejicere folebant (y), id legis in- () Mainunda justu factum erat. Jam verò in reliquis facrificiis, co.16. nempe in Paschali, & primogenito, eoque, quod decimando obvenit, itémque in facris piacularibus, es seus (%) facrifque de falute factis nihil in ara cremandum erat præter ablegmina commu dicta. In his fuit, uti ante diximus, sebum omne an dictum. Item renes ambo, & reticulum jecoris, atque etiam jecoris ipfus particula. Ex quo Grotius Rabbinos (2) Jequens myficum fenfum effe dicit, in- (3) v. Abrabad terimendas in Dei bonorem cupidines; quarum in- Liv. 3. 5.0 frumenta adeps, renes, iecur (a). Notandum Baal Twinib. etiam talem adipem, qualis in ara adolenda fuit, (nempe febum Hebrais and dictum). Judais ad epulandum impuram, reliquam verò omnem pu-B b 2

(4) al tro 3 rain fuille. Es adipum genera fic diffinguit R. משוטן רנפרה ותנקלף טן חבשה בקרום (b) Bechdi חלב יושאינו ינפרה ומחשרב בכשה נקרא שימן - A the tour fact -Service was Adeps, que separatur à carne, neque illa, tan-A THE SAME OF quam cortice tegitur, 3m (hoc est, febum) dicitur. Que autem non separatur à carne, sed una cum ea commiseesur, pont adeps simpliciter appellatur. Et paulò pòft, פיו חדו קר חשומן העפרד קר לו נסורת ועובי ספרה להתבשר באצטמכוא והפומו חלו בח החובר בכסר הוא חם ולח geda eft & bumida, bubétque craffum quid & fpiffum, quod egrè in ventriculo conficitur. Adeps autem cum carrie concrescens calida est & bamida." Hat cuique vescilicuit, at illam comedenti exitium de-

(a)Lev.7.23.25 nunciatum erat (c).......

(d) Mifna in foma, c.2. Maimon. in laafe Korban.

Ladarda is (2)

1100 44.00 Red Tiefaile. (t) Gratian the

25.35 36.35

23,000

Anteniering III. Fu According to the distriction.

8c intestine : in chie holocultis plane omne XII. Jam holocausta rotius coetie, rite, ut modo dixi, profecta, vinumque ac ferra his addenda certus quidam Sacerdotum numerus ad ara clivum ferre folebat. Juvencorum utique profecta ferra, ac libamina viginti quatuor ; arietum undecim, agnorum autem, hadorimque octo (2) Ita tamen ur agnos ad facra quotidiana adhibitos alias novem, alias decem, alias undecim, alias duodecim Sacendotes, pro varia temporum ratione, (1) thin Jone ad aram ferre foliti effent (1). Quod fi (quod mane quoque factum est, nisi forte dies festus esfer) novem tantum Sacerdotes ad hoc officium vocarentur, primus agni caput, pedemque dexdus ambas, quas vocant, manus, pedes scilicet anteriores. Terrius fotnam dorfi, reticulum jecoris cambolque renest Quartus pectus, & gut-2 0 8 THE T tur.

tur. Quintus duas costas. Sextus intestina patera impolita quibus etiam crura superpolita erant. Septimus fertum fimilaceum agno folido accommodandum. Octavus fertum Sacerdotis magni. Nonúsque denique vini libamen agni ferto adjiciendum (f). Quibus Sacerdoribus hac officia (f) Miffe la (quemadmodum etiam reliqua reliquis) fortitò Tamid, c. 4. semper obtingebant (g). Verum hac de holocau- (e) Missa is flis totius cœtus, ut modò dictum, intelligenda. Jona, c. 2. Nam quæ singulorum hominum erant, ea nec fortito offerebantur, nec à certo Sacerdotum numero (b). Neque enim necessarium visum est. (b) Maimon.ss ut que in facrificiis publicis; eadem quoque in dasse Korban. privatis ordinis ratio haberetur.

XIII. Ceterum profecta holocaustorum in are clivo, vel (quod in noviluniis (i) fieri folebat) (i) Maimon.is fuper aram ipsam sale inspersa in struem illam, Temidia umosa-quæ à Judæis in con constitues magna appellatur, deinceps ita porrici solebant, ut nulla adhuc situs ratio haberetur; postea verò sic disponi, ut quem quodque in viva pecude fitum habuit, eundem, quantum fieri potuit, in ara quoque obtineret (k). Id quod fieri debuisse Judzi his ex (b) iden in verbis colligunt (1), אחרן הכחנים ארז Maaje Korbani העצים הער הפרר על העצים הארת הפרר על העצים העצים Frafta (1) Lev. 1.8. autem, caput, & sebum, super ligna ordinabunt Sacerdotes filii Aaronis. Quam verò struem magnam vocant, ea alios etiam lignorum ordines in ara folitos fuisse indicat; quorum tamen de numero inter Judzos parum olim convenisse docent, que in Misna (m) de die expiationis extant, (m) le Jona, בכר יום דעו שם ארבע מערכורו והיום חמש דברי דבי מאיר רבי יופי אומר בכל יום שלש והיום ארבע גבי יהודה

מומר.

ronis

tuor ibi erant lignorum ordines, & bodie guinque. Verba R. Meir, R. Jose dicit, also omni die tres, & bodie quatuor R. Jehuda dicit, also omni die (1) in remidis duo, & bodie tres. Maimonides (n) R. Josem לפן מערכורת שרי אם עושין בראש המובח, וfequinar, מים בכל יום ראשונה מערכה ניולדה שעלידה מקריבין החפיר עם שאר הקרבנות שניידה בצררה קשנה שמפניה לוקחין אם בטחחדה להשטיר קטורת בכל יום שליסית אין עלידה כלום אלא לקיום ספות האם שנאסר אש חסיר חוקר Triplicem ignis struem super aram singulis diebus faciunt; primam scilicet struem magnam, in quam sacrum quotidianum, reliquaque etiam sacra porriciunt. Alteram parvam, juxta illam positam, unde batello ignem sumunt ad suffitum quotidie adolendum. Tertiam, que non alio pertinet, nist ut illud exequantur, quod de igne () Les 16.19. confervando juffum eft (0). Dictum enim eft; Iguis perpetud ardebit. Quibus omnibus die expiationis, מדי להרד חמובח היעשרו in are decus bonorem, quartam etiam struem adjunctam do-cet (p). At verò rejicit quintam illam, qua R. mis, ca. Meir reliquias victima vespertina sequenti mane cremari folitas fuisse judicat, quippe quas reliquias ad primam firmem mane appolitas arbitra-(4) la maidia tur (9). Docet etiam Maimonides (7) moris

> סצורה להביצה אש מן החריוט שטאמר ונחני בני אהרן חברנים אש על חמובים Quamvis ignis de calo de-Scendit, tomen ignem noltrum admovere juffi moft, Littum enim eft. Et dabunt Sacerdotes files ha-

lapfo, & in ara deinceps confervato, fingulis die-bus apponeretur. שוך על פי שראש ידרדי מן השמים

roms ignem super aram (s). Verumenimvero hoc (1) Lio.1.7. præceptum ideo potius datum arbitror, ut hinc quisque intelligeret nemini nisi Sacerdoti ignem denuo ad aram admovere fas fore, quoties is vel inde detractus effet, (quod, quando castra move-bantur, factum innuunt (t) sacre litere) vel (t) Nam. 4. 14! penitus extinctus ac deletus; quod Templo ab Achazo clauso (w), & à Babyloniis diruto accidit. (*) 2Par.28: Neque enim postquam ista fierent, ignis de cœlo 24.0 29.3,4 in aram lapfus, fed à Sacerdote admotus erac cumque illuc fic admorum rum ad facra omnis comburenda, tum ad fuffitum adolendum ara ipfa confecrabat. Neque alia de caufa extincti erant Nadab & Abibu, quam quod ignem ab ara non petitum ad fusfitum adolendum adhiberent (x). (x) confir Lev.

parentaria cuttle rosina fortiai pro se nego immo-

dadque uno significationere, prerque que conferm

Cours out victimais course out to configurations, each dem scena polluchannon. Vinclusa fevera fil sin-

decree the care made pro said ocus, since-

Witnesser only piccell noming from carrier 6 2. Ac dening (1) es importis artistara (robreste) intelasting proportis accupanta-

- sing countries move in several large countries, all 10. 1,2.csm Ine. Trutt.

Sam sale

CAP.

armin, as expected complered as alphabashand in our enters enforce. O recommend their time petient aucho tranco econos , se banga. Et guiculture

dustribut in transfer reference for the review alist to exportatem a possist caleria exclusia ence,

() center entitiesque et vettes lavare judineil et. Acquem-Ain non scher ainst som doe mai sup afficier

district Application as some

From the Salternaumine miles V

CAR XVIII INTE LE COMA Asin in the total district

Autors to extrators

De victimis comedendis, & extra castra comburendis.

Actenus ea persecuti sumus, que holocaustis fieri solebant. Videamus sequitur de reliquis victimis, quarum, præter ablegmina, ut antè dictum est, nihil in ara adolebatur. Earum aliz extra castra comburendz, aliz verò comedende erant. Ac quidem extra castra cremande, quarum erat fanguis in edem facram infe-(†) Leu 6.50 rendus (†). Quales erant (quod jam antè docui) piaculares cœtus totius hostia pro re nata immo-(a) in. 4.21. late (a), item hircus pro eodem coetu, juvencusque pro familia Aaronica, uterque die explati-(b) Louis 27. onis piaculi nomine facrificatus (b). Ac denique Ouas qui victimas extra castra comburebant, cadem opera polluebantur. Vitalum autem & bircum, inquit Deus (d), qui pro peccato fuerant immolati, & quorum sanguis illatus est in sanctuarium, ut expiatio compleretur, asportabunt foras extra castra, & comburent igni tam pelles, quem carnes eorum, ac fimum. Et quicunque combusserit ea, lavabit vestimenta sua & carnem aqua, & sic ingredietur in castra. Nemo autem, nisi ob impuritatem, populi castris exclusus erat, Man 19.8. carnémque, ac vestes lavare justius (e). Ac quamvis ista, que jam posuimus, legis verba non nisi de

(d) sid.

Life and the second

Hebr. 13.11.

de victimis die expiationis casis dicta sunt, reliquarum tamen, quibus iidem plane ritus legis justu adhibendi erant, nempe quarum sanguis in edem facram inferendus erat, ac corpora extra cremanda, eadem omnino ratio fuit; ut illas etiam qui cremarent, istac opera polluerentur. Ex quo illud Judzorum (f), יום ברי שרמו אב ברי שרמו (ח) osibiraise כנרים הפורפו משמא בנרים לפנים הפורפו משמא בנרים neralis est, cujus sanguis in adem sacram infertur, id comburentium vestes polluere. Adde & comburentes iplos, utpote qui non vestes tantum. sed & carnem lavare justi erant. Quod idem quoque praceptum eis, qui vaccam rufam comburebant (g). Nam & hac piaculum quoddam fuit (c) Nam. 19.8. pro universo coetu factum, ac quidem eis totius cœtus victimis piacularibus fimile, que pro re nata mactabantur. Sicut enim earum victimarum corpora extra castra cremanda erant, ita etiam corpus vacce rufe (b). Quinetiam ficut earum fanguis septies intra tentorium facrum, ita hujus (1) Nam. 1945 etiam illud versus septies aspergendus erat (1).

II. Jam verò ratio si quaratur, cur victima illz, que extra castra cremabantur, cremantes semper polluebant, milla alia cogitari potest, nisi quòd ipfæ pollutæ effent. Neque ipfæ (quantum ego intelligo) alio modo polluebantur, quam quo hircus in deferta die expiationis ductus; quem quidem peccatis alienis ritu fymbolico in fe congeltis ita pollutum fuiffe patet (1), ut hunc, à quo abdu- (1) traisar ctus erat, labe reciproca inquinaret. Quo factum erat, ut huic etiam, priusquam in castra regrederetur, caro ac vestes lavanda essent (1). Verum (1) v 26. his de rebus alibi latius disserendum. Illud in præsentia notandum, que victime extra populi ca-

ftra.

(m) Ad Zeba-chim in Mifna,

Acres and

41214 122

fire, dim gens universe in desertis errebet, cre-mende erant; easdem extra serosolymam (cuius utique, ac castrorum populi eadem, ut diximus, ratio suit) postes cremari debuisse. Quo pertinet illud Mofis Maimonidis (m) de facris cremandis differentis, המרשבות של שרי בי מרן בשורים חומרים מומים קלים מות מותרים מו ושם שורצין בטלין המקורטין ואובורים פסול בין קודם כשנפסליו גם כן ופרים ושעירים פאידע בחם פסול בין קודם יוריקדה, בין אחר וריקדה וסקום חשני דור הבידן ושם שורפים פרים ושעירים הנשרפים כשעורט בהם פסול אחר יעיארוי מן חעורדת ושם אורו סקום בידדה ודמקום השליש הוא שפורין בידה הדשן היוא מחוץ לכל חעור ודונפרני אל הקדש כרינמת המקום חוץ למחנת ישראל אלי אחלי פוער משם שניבים ברים ושעירים הנשרפים שטומר בהן אל rund pre Tria funt loca facris comburendis constituta. Eorum primus in Sanctuario est; quo in loco sacra rejicula cremant, & rejettanea sa-crorum levium ablegmina, & juvencos bircosque, quibus ante, vel post aspersum sanguinem macula aliqua oborta fuerit. Secundus est Mons Domue; in eo bircos, & juvencos cremandos, sigua eis labes acciderit, postquam è santtuario efferantur, cremant; is locus Bira appellatur. Tertius, quem locum cinerum vocant, extra totam urbem postus est. Eandémque ad Templum rationem habet quam ad tabernaculum conventus locus extra castra Israelis situs. Hos in loco cremant invencos obircos comburendos, quos sacre litere extra cabira in litus est. Sira cremari jubent (u). Atque ha victima ut maxima omnium piscula erant: ita hos, à quibus maxima omnium piscula erant: ita hos, à quibus maxima omnium piscula erant: cremabantur, labe lymbolica maculabane.

Arm state

Francisco (Maria Maria)

conversion to the lavanche allege . see there are souther and carter from the

III. Sed & idem erat profesis populis de victi-mis piacularibus judicium. Has enim victimas qui atrigisset, hunc & pollui judicabant, & corpus ac vestes lavare debere, prinsquam vel in urbem re-diret, vel quidem suam ipsus domum. Unde ista Porphyrii de abstinentia (p), Harle 320 or 1819 (1) Like 544 aucadonnom de Indiagos, de un acidan de mais son-Zoniulais Judiais of Judiaidas, Aufticidais in Bonsias. بين ميك الله عند من المراد والمراد والمراد المراد ا יונים לושליום, ל משונת משיתונה, ו מוצין במשובים לוום במשונים משונים וועודים וו Omnes in boc confentiunt Theologi, in facrificits, que ad malum aliquod avertendum fiunt, immola-la minime comedenda; sed lustralia adhibenda efse. Nemo enim (aiunt) eat in urbem, vel in propriam domum, nist veste ac corpore fluvits, aut fonte prius lustratis.

IV. Jam victime ille, quarum carnes comedende erant, falutarium omne genus erant, omnesque etiam piaculares, niss quarum fanguis in edem fa-oram inferendus erat; item agrus Pafehalis, foc-tusque masculus primogenitus, pecusque omne de-cimando lostum. Quarum tamen omnium victi-marum carnibus nec cuivis hominum generi vasci, nec quovis tempore, locove lient. Enimyero victimis piacularibus (feu de pecento, feu noma cafis) aut falutaribus totius catus nemini nili Sacerdoti, cinque filio vesti licuit, neque his nili intra (1) confr Nom. Sanctuarium (p), & pura quoque corpora habentibus (q). Quod idem in omnibus pofulatum, an Lrv. 23.20.
qui ad convivia facra accordent (p), Quinotiam (q) Lrv. 22. 4.
Sacardotibus ceffit caro omnis factus primogeni(r) Lrv. 22. 4.

Sacardotibus ceffit caro omnis factus primogeni(r) Lrv. 21.
(s), acmusque donter, & pectulentum de faluti (s), acmusque donter, & pectulentum de falutroitus. Ccz caribus

De victimu comedendu, Cap.XVII. 196 (c) Lov. 7.33. taribus hominum fingulorum victimis (t), quibus de ariete Nazirai armus alter, isque cochus, acces-(x) Dist. 126, fit (11). Verum his omnibus ubivis intra lerofo-7, 17,26,27. lymam (x) non tantum Sacerdotibus iplis, corumque filis vesci licuit, sed etiam uxoribus, ac filiabus aut nondum nuptis, aut repudiatis, viduifve paternam in familiam revocatis, modò vel nullos omnino liberos, vel à Sacerdote genitos ha-(y) confr Num. berent (y). Id quod fecundum Abenezram (z), 18. 11. cam contra Mosem Maimonidem (a) judico. Sed & Leo.22, 12,12. (Val Levez. idem licuit Sacerdotum vernis, itémque servis pretio emptis (b), fed non mercenariis, aut inquili-13. - (a) In Terumoth nis (c). Notandum etiam (quanquam hoc quicap. 6. (1) Lm22.11. dem non fit hujus loci) Ifraelitam quemque, quo-() v. 10. ties bovem, ovem, caprum, capramve, aut quicquam ex his generibus lectum ad victum familiarem cæderet; maxillas, armum; & ventriculum Sacerdotibus dare justum esse (d). Sicut enim por-(A) Dest. 18.3. tio ex omnimalla ad mensas quotidianas subacta (e). (e) Nam.19. ita his ex animantium generibus ad epulas familia-20,21, res cesis Sacerdotibus, ut-famulitio Dei, visceratio quedam prebenda fuit. Que com ex ore, armo, & ventriculo fumpta effet, fermones, opera, & appetitus Deo Sacrari oportere mystice fignifi-() Abra at case creditur (f). Unde Grotius (g), Abraent.18.3. e) ad Lev.3.9. benelem sequens, Apud Hebreos, inquit, cedebat Sacerdoti da capite maxilla, de pedibus armus denter, de corpore stomachus, ea redimere non li-cebat, significatur sacrandos Deo sermones, actus, san jer je ilit Stope bil 1911 V. Jam ut armus dexter & pectusculum de vi-100 (00 (00 (1)) Climis falutaribus fingulorum hominum, & de ariete Nazirei armus etiam elter, isque cochia, Sa-enriletibus cessir, ita reliqua caro osserentibus. E4in the party Marie Land 21 CH in the second que:

richi.

que velci viris faminisque Ifraeliticis ubivis in ferosolyma licuit (b). Quod idem etiam intelligen- (b) Par. 12.5,7 dum de victima quaque decimando lecta (que inregra (i) offerentibus cessit) itémque de Paschali- (i) Maimon.is bus victimis, seu ex agnis, seu ex hædis lectis; Becheroth, c. 6. que igne ita torrende erant, ut nullum eis frangeretur os, ac mox variis in sodalitis una cum pane non fermentato, herbifque amaris à convivis

folida comedenda erant (k).

Jam caro victimarum falutarium offerentibus ad epulandum data speciem quandam mutuz amicitiz inter offerentes & Deum præbuit. Enimvero ficut communis mensa mutuam fere indicare solet hominum inter fe concordiam, (unde ufuvenit, ut una epulari solerent, qui mutua scedera sociabant: quo urique ritu inter Isaacum & Abimelechum (1), (1) Gm. 26.28, inter Jacobum & Labanem (m), inter Hebreos (n) Gen. 31.46. & Gibeonitas (n) feedera olim pacta legimus) ita (n) 30/h. 9.14. qui victimis velcebantur, are participes cenfeban-15tur, communique cum Deo menfa uti. Quippe ara menla Dei dicitur, ejulque fructus Dei cibus (0); ita ut quos Deus are fue participes fa- (0) Mal. 1.12. ceret, hos fibi amicitia quadam conjunctos effe fignificaret: Que eadem queque ratio fuit, quare qui illa comedebant; que Demonibus immolata erant, (qui mos profanarum gentium fuit) Demonum confortes cenferentur (p).

VI. Ac quoniam facra offerentibus data speciem quandam forderate amicitie inter eos ac Deum prabuere, hinc cautum nequis ea victima vesceretur, quam pro piaculo faciebat. Quippe qui ut reus apud Deum, facróque hospitio parum aptus in hoc facrificio spectabatur. Atque hine evenit. ut quisque victimam piacularem prius, quam falu-

(b) Exed.12.

(1) 1Cm.10.20

tarem

De wiftimis comedendis, Cap. XVII. dem die immolaret (4). Ita quippe factum, ut hostia piaculari purgatus, gratiamque denno apud Deum nactus falutari rite vesci posset, facraque 16,17. ad convivia uti. Adde, quod piaculorum reos, quum veniz impetrande causa victimas suas facrificarent, maxime deceret ponitentia, ponitentes de peccatis dolor, & ab epulis omnibus abstinentia, presertim ab eis, que suis ex piaculis facte erant. Id quod à Grotes observatum est de sacris salutaribus disserente (r). De bis inquit, licebat post essaint sanguinem privates, qui absulerant, corumque auxoribus ac liberis epulari in signum amicitie cum Deo. Id in oblatione sanita non licebat. Quia id inter privilegia erat bacerdata-(v) Lev.3. lia; nec in vittimis pro peccaso ac delitto, ne de (1) Cin 26.28 vII. Hactenus expolitum, quibus victimis vesci Antemoral) fas erat, & quibus personis, & quibus in locis i-stud licuit. Videamus sequitur quo temporis spatio victime queque comedende erant. Quod quidem ivis enim, ac voluntariis & co die, quo facta etivis enim, ac voluntariis & co die, quo facta e(1) Leng-16. Tant, & poltero quoque vesci licuit (5). Quod
idem etiam statuunt sudei de pecude decimando le(1) Mainon is Cta, scerique masculo primogenito (5). At agno
Massi Korian. Palchali (8), ariete Nazirei, victimis Eucharisti(1) Ex. 12.5,10 cis (8), aut piacularibus, aut salutaribus rotius
(2) Leng-15. cortes non nisi die, quo mactabantur, vel faltem
(1) Mainon. ante sequens mane ad apulas un sicurifie judicant (y).

Eandémque legem in festorum reliquis resuisse monent (s).

Euchantiseas autem hec in soc optimodi tantum victimas wood, quis quisque 8c fus sporte obtulers ob manufacture. bi fipra. (t) Bid. ipetratas, léxaue ıpfa rarrent.

iofa ita vocare folet (a). Quod ideo moneo, quia (4) L(2-12) agnus Pafchalis, fœtufque mafculus primogenitus, pecufque omne decimando lectum, ao denique falutares victime feriis folennibus cedi folite ad genus Eucharisticum, ut ante dizimus, aliquo modo

revocari poslunt.

VIII. am ed brevius temporis fpatium, quo victime rite comederentur, lege statutum videatur, nequis facrorum corruptioni, nequis offerentium, aut Sacerdotum avaritie locus effet. Arque huc pertinent Philonis ista (b), Avel de unas quipas (b) h Libre de Attachment while Xpii Co was & overness Junior moisi Day, andie eis who refulle sindamortes, modein guene sies the but and it is the remarks and the succions that mesonal pearent, and the money distern is the house party than gebru. upan di indam montale i pila, n'in integrale. Topoli, inte di, in mis quales descueres dies com oriet, is miles of subserver on well dury role Deputrous, wird a exist & reducisto, EM & reducing to leption, de ediposities g periodo de rectorio ambojes & Basel of ignostantion To overto Cur 4 4 qualar Artinberran , of the Sert inche pel rotile to the programme of a market for the same for the indrop int, & south Course with it to Sucreality, it is given Sanpurier, publisher & archaideger names Order fromtes dernis monitore estador las Hoc est, vertente Sigifmando Gelenio) In facrificiu falutaribus duobus tantim diebus epulari facest, ita ut nibil reliquiarum fupersit in tertium, idque de causis pluribus. Una,quia sacra mensa usus tempestivus debet esse, curando nequid corrumpatur moră temporis; cum carnium vel

(d) Lev-7-12,12

-1200

conditarum natura sit obnoxia putredini. Altera quia vistimarum partes non sunt in penum retrudenda, sed in medium proponenda omnibus indigentibus. Jam enim sunt non offerentis, sed ejus, cui litatum est qui, cum sit benesicus ac muniscus, vult convivis vocatis communicari suum epulum, non ejus, qui exbibet; quem sic cogitare jubet ministrum este ipsum convivii, non dominum. Nam apparatus sit de liberalitate domini, quam dissimulari non decet praserendo bumanitati sordidam parsimoniam. Quod ne sieret, cuutum est, ut sacra ultra tempus statutum asseret.

(c) Leagur. vata igne penitus abfumerentur (c).

IX. Citiùs autem facra Eucharittica, quam vel votiva, vel voluntaria comedenda erant. Quia hac duo pro rebus prosperis nondum impetratis, sed impetrandis, illa pro jam impetratis fierent, eaque de causa minus parce habenda essent, optimoque quoque invitato, ad epulas statim adhibenda. Que ratio fuit, cur facris Eucharisticis panis omne genus adjungeretur (d). Ita quippe factum, ut ad epulum omnia paratiora effent, ravder & gurlas inquit Philo (e), oux house & क्ट्रम्म् के क्यारित कार्या मार्थित द्वार म्यार के कार्य क्ट्रिट वृत्तिक min A dire wing, it is there zanor les eroipes à monei. שונים בינים ביני Hanc victimam non biduo, sicut priorem illam salutarem, sed ipsa prima die lex jubet absumi. Ut qui propensam paratamque Dei beneficentiam experti funt , fine mora aliis impertiantur. Que eadem quo-

(f) at Lev. 7. que hac de re Abrabenelis est sententia (f).

construction of the second of the second of the construction of th

over and the o

被制力保管 &

Med Maps propo ad repain periods, as id, coince types ett, abandone Mante veremalrerum A D E by I good store which

the constraint has a record

Ratione ac vi Typi Sacri.

CAP. XVIIL

Que typi sacri ratio ac vis sit, explicatur; & que sacrificia Judeorum sacrificis Christi typi pracipui extiterant. tions all the new years and wanted him

UM facrificia Judzorum, protit in fe spectari folent citra intuitum facrificii Christi, ita, ut potui, explicuerim; Quod reliquum est, duobus in locis continetur. Quorum in altero videndum est, que pre reliquis facrificia ita facrificium Christi, ut typi antitypum, adumbrabant. In altero aurem, Quid omnibus inerat Judgorum victimis, eis prefertim, que pre ceteris facrificium Christi adumbrabant, ex quo propria vis ac ratio Sacrificii ejus intelligatur.

Ac prior locus quò faciliùs patefiat, in anteceffum docere vifum est, & quid sit typus, & quomodo à fimili, symboloque differat, typumque de-nique & antitypum inter se conferre. Jam typus (quaterus vox ifta fenfum habet theologicum) ita definiri posse videtur, ut sit suturi alicujus symbolum quoddam, aut exemplum ita à Deo comparatum, ut ipfius plane instituto futurum illud prafiguret. Quod autem its prefiguratur, illud antity-

Dd

Illud utique primo ad typum pertinet, ut id, cujus typus est, adumbret. Unum autem alterum adumbrare potest vel re aliqua, quam cum altero /illo communem habet, (quemadmodum Judzorum victime Christum, qui pro humano genere opportuno tempore meriturus erat., morte fut atlumbrabant) vel rei, que alteri insit, symbolo, (quemadmodum Cheruborum imagines in intime Templi adyto politz Angelorum celestium celeritatem, nulla quidem sua celeritate, sed idoneo celeritatis. (ymbolo, nempe alis fibi affabre appolitis fatis commode adumbrabant) vel derique alio quovis mobrata aliquatenus comparari queat. Uti Melchizedecus Dei Sacerdos eternum nostrum Sacerdoreth, tesum Christum, adumbravit. Enimvero e-tiamsi Melchizzedecus reipsa quidem Sacerdos eternus non extitérit, ei tamen eternitatis speciem, tenuem illam quidem, & umbratilem atrelbuerunt facre litere; utpote que tam illustris viri neque parentes, neque genealogiam, neque ortum, ebitumve memoraverunt, fed, contra atque in tantis viris factre solent, divino consilio reticuerunt.

Sed & illud quoque ad typum pertinet, ut its les comparetur, ut antitypum fium ipfius inflitute adumbret. Id quod inter typum & fimile interest. Similia enim mults funt, que tamen eo ipfo confilio minime facta funt fimilia, ut altero alterum adumbretur. Quo factum est, ut licet omas caro at gramen, & omas gloria homiass ut flor gramens elle dicatur (g), nemo tamen teneritatem graminis humane continuò fragilitatis, aut graminis sorem humane glorie typum puter. Quod

no wide of the

1 Bit.3.24-

belit

idem elle debet judicium de eo quoque fimilium genere, quorum alteri datur alterius nomen. Quamvis enim Herodes ex supdola sua calliditate valpes quidem nominarus fit (b), Judifque ex for- (b) Luc. 13.32. citudine fua Leonis catulus (1), nemo tamen vul-(1) Gen. 49.9. pes Heredis typos, Judeve Leonum catulos judicat. Cuius ea omnino ratio est, quod hac, & hujus generis fimilia non fint eo confilio facea; ut alterum altero adumbraretur.

Quod autem ad typi rationem id etiam pertinere faciam, nempe ut futurum aliquid adumbret; in eo fane & fenfum illum, qui in ea voce inveteravit, & facras quoque literas seguor, que propriam typi facri rationem nulla forte in re agnolcunt, mis que Dei instituto tuturum aliquid ad-umbraverit. Sane illa Mose instituta, in quibus inerat typorum ratio, and T personar futurarum eveneruit, in corum admonitionem facts dicus-tur, in quos fines faculorum devenerunt (1). Qua (1)100. 10.11 eadem ratione Len Mojaica, que typis pluriqui referta fuit, bonorum, que futura erant, umbran quandam babuife dicitur (in). Eaque derique, (a) Hir.101-que olim in Tentorio facro Dei Justu facta erant. corum , que in corletti Tabernaculo deinceps fini-cada crant, figura quadam appellantur ("). Qui- (s) mir.9:11, bus ex rebus intelligieur, idem inter typnin & fym. 12,23,24-bolum interelle, quod inter genus & partem interest. Eque enim symbolum dici posest, quod prasens aliquid, aux praterieum ac quod (que rypi ratio est.) suturum aliquid acumbraverit. Ita ut ejulinodi ricus emines, quibus victus alique fa-dais colenda adumbrabatar, facra potius fymbola, quam Dd2

3

41 (1.56) (1 41.00) (1.56) quam typi facri vocari debeant. Isti autem ritus (fiqui forte erant) quibus & presentium & futurorum symbolica fignissicatio inerat, & symbola, & typi dici possunt. Symbola, quatenus res presentes, typi autem, quatenus futuras instituto Dei de-

fignabant.

II. Quandoquidem quid fit typus facer, ac quomodo à fimili, symboloque differt, satis explicatum videatur; deinceps typus & antitypus inter fe mutuò conferendi. Ac primo ita his in rebus com-paratur, ut antitypus in typi locum fuccedat, e umque adeo loco movest; ut fimul atque antity-pus adfit, nullus deinceps typo locus, nullus ufus reperiatur. Deinde (quod maxime advertendum) id inter antitypum & typum interest, quod que revers in antitypo vis inest, es normis specie tenus, aut gradu longe exiliori in typo extiterit. Enimverò quamvis (quod ante dictum est) typus nonnunquam rem aliquam cum antitypo fuo com-munem habuerit, ea tamen res multo minus in typo, qu'am in antitypo, semper valet; quemadmo-dum mors carum victimarum, quibus mors Christi adumbrabatur, longe minorem apud Deum homi-nésque vim habuit, quam que ad mortem Christi pertinet. Ita ut vis rei adumbrantis virtutis in pertinet. Its ut vis rei adumbrantis virtutis in adumbrata reperte nil nisi symbolica quadam species, aut tam enilis gradus suerir, ut pro umbra quadam haberi posset. Hinc illa Apostoli ad Hemirioti bracos (a). Umbram enim babens lex futurorum bonorum, non ipsam imaginem rerum, cissem ipsis bostia, quas per singulos annos offerunt indefinenter, nunquam potest accedentes perfectos facere.

Quo in loco sicut rerum imaginem pro rebus ipsis disit , (quemadmodum & Latini autores effigien pro. eta 111/1/10

pro re ipla ponunt) ita Judeorum facrificia, que typi erant sacrificii Christi, umbram tantum virrutis illins habuille dicit, que verè inest sacrificio Christi. Eoque factum, ut ista sacrificia eos, à quibus facta erant, perfecte nunquam expurgarent. Fodem spectant ejustem Apostoli alia illa () () Hekens, 14 Si enim Janguis bircorum, & taurorum, & cinu vitule aspersus sanctificat ad emundationem car-nis; quantò magis sanguis Christi, qui per spiritum eternum seipsum obtulit immaculatum Deo, emun-dabit conscientiam vestram ab operibus mortuis ad serviendum Deo viventi? Oujus ea est consecutionis ratio, quòd vis, que non nisi specie tenus, aut tenui exilique gradu in re adumbrante reperta fuit, ea vere ac gradu præstantion in re adumbrata locum habeat. Quod idem mox explicatius dicit, cum iis quidem facrificiis que apud Judzos facta erant, culestium exempla lustrata docet, potioritus autem caleftià spfa (9). (4) Hh.9.23. Hinc usuvenit, ut sicut umbra solido corpori, reive species rei ipsi; ita Mosts lex, que plurimos justit ricus typicos, Evangelio Christi opponatur; utpote quod res ipías habet typis iftis adumbratas. Itay scilicer illa intelligenda, Lex per Mosem data eft. at gratia, & veritas per Tesum Christum fatta est (r). Ubi solida rerum ipsarum estigies in E-(r) John.17. vangelio repræsentata typicis legis umbris opponi tur. His etiam adde alia illa , Nemo ergo vos ja dicet in cibo, aut in potu, aut in parte diei fe-fii, aut Neomenie, aut Sabbatorum, que sunt umbre futurorum, Corpus autem Christi (s). U-(1)cela.16,297 bi S. Hieronymus, Nullum ergo in hoc judicium est, quod est umbra, & cessavit corpore veniente, quia imagine opus non est veritate prasente. Et Photiss.

a some 7 word, were i Dilyan , Con Apostolus ame dixerat (t), In ipo inhabitat om-nis plenitudo divinitatis corporaliter. Bene cuim do loco Augustinus, In ippo inhabitat pleni-do divinistatis corporaliter, quia in Templo haitaverat umbratiliter.

(a) Praleff.

III. Quare cum typi propria ratio in re futura movis modo adumbranda fita fit, ut nihil referat n re aliqua, quam cum antitypo communem habuerie, an ciulmodi rei, que antitypo infit, fym-todo aliquo, remirve ac exili specie vim antitypi adumbravente, minime audiendus est Sociens, qui rem adumbrantem en qualitate penitus carere non posse dicit, quam in re adumbrata presigurat (v). In co, inquit, vehementer peccatur, quod pro conerfo fumitur rem adumbrantem ea qualitate peni-tus carere posse, quam in re adumbrata prassgurat, id enim plane falsim est. Semper enim in re adambrante aliquid ejustem generis est cum ea, quad in re adambrata prassgurat, quampis id eusimodi sa, ut., si cum eo quod prefigurat, compa-retur, imago quadam veritati opposita videasur. Exempli causa, serpens ille ancus Christun adumravit; inque eo enaltationem sive in crucem, sive in culum, faluténque, quam adepturi essent quicunque es sidem bahuissent, préseuravis. Ai-qui interim ipse quoque serpeus exaltatus suit, omnésque in eum insuentes servabantur. Itaque ue exaltatio, utrobique intuitus aliquis, gram iti. Some of as now of versitate presente. To 19 to

Qua Sacinus eo animo feriplit, ut milit facrif cii Christi vis ullis Judzorum facrisciis vel adum-brata censeatur, nisi que essdem in facrisciis vere ac reipfa inerat. Quod qui centuerit, maxime profecto à vero aberit. Quid enim evidentius effe potest, quam ita nonnunquam comparatum suise. ut res adumbrans speciem tantum, aut symbolum aliquod qualitatis ems. non eam ipfam qualitatem haberet, quam in re adumbrata dellenabat! Onic enim Cheruborum imagines fupra propitiatorium polita? Sanè Angelorum celeritatem nulla fua ceeritate (quod ante diximus) adumbrabant, fed tantum alis fibi additis, apto quidem celeritatis fymbolo, fed nulla celeritate prædito. Neque vero fuffimenta facra in Templo adoleri folita, que (uti facre litera (x) docent) fanctorum preces (x) 4900 5. 8. adumbrabant, veram ullam qualitatem cum precibus communem habuerung. Neque errim fuavis corum odor (etli quam gratz Deo ellent pie omnes fanctorum preces, fatis commode fignificabat) co justem generis qualitas fuit, cojus utique fuit alter ra illa, quam in precibus eis adumbrabat. Nec video fane, quid ille ipfe in ferpentem zneum oculorum intuitus, quem Jocinus cum fide Christo habita, ut typum cum antitypo confert, cum fide illa reipfa ac verè commune habuit. Licet enim oculorum intuitus cum mentis iplius alcentione aliquo modo conferri possie, haud seio ramen quidnam ejuldem proprie generis (quod poliulat hac in re Socienas) utrique adjudicari queat. His omnibus adde, quod falutaris ea vis, qua illi omnes fanabantur, qui oculos fuos in zneum ferpentem defigebant, serpenti illi non nisi specie tenus inesset, contra atque divina ille vis qua, qui Christo fi-

crificia

dem habent, eternam falutem affequuntur, in Christo inest; quippe in quo ipfa divinitatie plenitudo manifecture dicitur. Utcunque sit, illud certum all, typum antitypum adumbrare posse non tantum tali aliqua re, qualis in antitypo reperta suesit, sed vel ejusmodi rei symbolo, vel tenui umbratisique specie, vel denique tali aliqua re, qualis cum ea, quam adumbrat, aliquo modo con-

ferri possit.

IV. Czterum etiamli typus omnis ita quidem comparatus lit, ut aliquid in antitypo luo Dei nus cadem illa res, in qua typi ratio cernitur, alios etiam aliquos fines habeat; siquidem ejus-dem plane rei varii esse possint sines, qui una facile constare queant, licet alii huc, alii autem a-liò spectent. Fac iraque (quod Christiani veteres, quidamque Judzorum hatuunt) Hebreis ex Ægypno egreffis partim quidem ea de causa imperata fu-Te facrificia, ut populus adhuc fibi indulris, qui-us antè affueverat, religionibus, facilius ad Dei cultum adjungeretur, eique firmius adhereret, nihilo tamen minus alia eriam caufa fubesse potuit, cur Deus eadem facrificia eidem populo imperaret, amirum ut illa facrificium Christi, ut typi antityum, adumbrarent, prefertim cum facrificia illa, quibus populus in Ægypto assueverat, novis qui-trassam ricibus & legibus corrigi possent, & emen-dari, ur multo aprius hoc præstarent. Id quod re-vera factum judico els faltem in victimis piaculari-bus, quarum utique sanguis in ædem sacram illacus erat, corporaque extra caltra combulta. Qued quare judicem, nihil est cur hoc in loco dicam. Illud interim ex jam dictis sequirur, omnis illa sacrificia

crificia facrificii Chrifti typos fuille, quibus aliquid legis iplius juliu, coque confilio prescriptum fuit ut alterum aliquid in facrificio Christi aliquo modo adumbraret, licet eadem illa facrificia eo etiam confilio imperata effent, ut populus religiones illas. quibus jampridem affuetus fuerat, deinceps ad Deum verum transferens hoc pacto in ciusdem cultu facilius contineri pollet.

V. Hac itaque cum ita fint, ego fanè nihil obstare arbitror, quo minus omnes Judeorum victima pro facrificii Christi typis aliquo modo haberi possint. Sicut enim victime cujusque mors fatis commodè mortem Christi adumbrare potuit, ita fummam puritatem Christi, qui fe plant tumaculatum Deo obtulit (y), immaculata corporis inte- (y) mi. 9. 14. gritas in victima quaque postulata; idque, licet eadem illa lex, que integritatem illam postulabat. eo etiam pertineret, ut quisque inde intelligeret. quanta illius effet puritas, cui nulla prorfus nifi pura hostia immolanda erat quamque sancte is ab immolantibus adeundus effet.

- Adde quod Apostolus ad Hebraos omnia victimarum genera (nominat enim) voice, i recomeed, ficio Christi, ut typos cum antitypo suo tacitè con-ferre videatur (z). Ideo, inquit, ingrediens in (2) Hibros. mundum dicit; bostiam & oblationem noluisti, cor- 6,7,8,9,10. pus autem aptasis mibi: bolocautomata & victime pro peccato non tibi placuerunt. Tunc dixi, ecce venso, in capite libri scriptum est de me, ut faciam, Deus, voluntatem tuam. Superius dicens, quia hostias, & oblationes, & holocautomata, & villimas pro peccato noluisti, nec placita sunt tibi,

te fanctificati fumus per oblationem corporu Christi femel. Vult utique Apostolus (quod verba illa, in locum omnium victimarum, que secundum le-gem offerebantur, successisse sacriscium Christi; atque ita sactum, ut hoc peracto iste omnes evanescerent; que quidem ita perspicus funt, ut à Grellio ipfo concedantur (a). Poterat, inquit, cogitari, quid boc ad nos, peccatorumoe nostrorum expiationem pertinet, quod Christus oblatio-num legalium loco Dei sese voluntatem fatturum dicat; camve perfecerit! oftendit nempe Autor, Dei banc voluntatem, ejuque executionem in faexisticio & oblatione Christi pro nobis facta consistene i unde etiam tacité cum facrificiu & oblationihus confertur, is que simul tanquam tonge prestan-tior, ac Deo acceptior opponitur. Christian ergo Dei voluntatem oblationum legalium loco facturum fuife idem his in verbis Crellia ipli eft, ac Chrifrom carum obletionum loco Deo Jese obletionum fuife. Ex quibus paret facrificium Christi in vincimarum omnium legalium locum (de omnibus enim his in verbis agitur) Crellio iplo indice, fucceffille. Quare cum in locum victimarum omnum ad legis praicriptum immolatarum fuccellerit Chri-fti facrificium, calque omnes loco moverit; cum-201201 que idem hoc facrificium eius eis omnibus prestan-tius esset; sane par videtur, ut eas omnes hujus typos fuise judicemus, hocque unum earum omnium anticypum. Saris enim alucero videtur

municipal & typi ratio in duabus aliqui

ejulmodi

(a) ad Hebr.

con-

ejusmodi rebus, quarum illa in istius locum Dei instituto successerit, earnque insuper vim attulerit, culus ista non nisi speciem aliquam, aut gradum admodum exilem habuit; præfertim quando earum rerum tanta fuerit fimilitudo, quanta inter omnes Judaorum victimas & Christi facrificium interceffit.

VI. Hee autem uteunque fint, illud minime dubitandum, quin ille Judeorum victime, quarum corpora extra caftra cremabantur, & typi fuerint facrificii Christi, & quidem reliquis prestantiores. Præterquam enim quod ad has omnes eadem illa pertinerent, quibus relique Christum adumbrabant. (nempe mors, & illibata integritas, &, figua funt, ejusmodi alia) harum quæque piacularis suit, qua-le suit & sacrificium Christi. Imo verò (quod multo magis refert) he omnes facrificium Christi hoc iplo magis adumbrabant, quòd harum corpora extra castra legis justi cremanda essent. Atque huc pertinet Apostoli illud ad Hebraos (b), Habemus (v) Hib.13altare; de quo edere non habent potestatent qui ta. 10,11,12. bernaculo deservium. Quorum enimanimalium infertur sanguis pro peccato in sansta per Pontisicem, borum corpora cremantur extra castra. Propter quod & lefter, ut fanttificaret per fuum fangutnem fo lum, extra portam paffas est. Gujus fant de loco illo, ubi Christus mortem pari debebat, nulla esset argumenti vis, nisi omnes Hebreorum victime, quarum fanguis rite in ædem facram inferendus erat facrificium Christi adumbrafient. Neque emm fi Christo extra ferofolyman (cuius utique ac castro-rum populi eadem piane ratio suit) moriendum esat, mil ut major inter cas victimas Christinique E e 2 11915

convenientia intercederet. Que tamen nisi inter typos & antitypum nulla omnino requirenda fuit. Ex quibus fequitur omnes victimas, quarum corpora extra caltra cremabantur, & typos fuille facrificii Chrifti, & quidem reliquis præstantiores; siquidem quecunque tales fuerint non folummodo mortem ejus, fed & mortis locum præfigurarent.

Quod autem quidam in modò positis Apostoli verbis de nullis victimis agi judicant, nisi quarum fanguis in intimum ædis facræ adytum inferendus erat, in co fanè vehementer errant. Agitur enim de omnibus victimis piacularibus, quibus vel ipsis Sacerdoribus milla vescendi, potestas suit, id quod verba illa docent, habemus altare de quo edere non babent potestatem qui tabernaculo deserviunt. Tales autem erant omnes victima, quarum fangujs in utrumris advtum inferendus erat. Ut vox and hoc in loco non folummodo intimum illud (quod ana T ana). dici folet) sed utrumque plane adytum designet.

Onod autem ad victimas illas attinet, quarum fanguis in intimum Templi adytum inferendus erat, corporaque extra caltra cremanda, in illis fanè non folummodo Christi mors mortisque locus adumbrabantur, verum etiam ingressus ejus in coelum adyto isto adumbratum. Ex quo illa ejusdem Apostoli (c) 111. (c), Christise autem assistens Pontifer futurorum bonorum per amplius & perfectius tabernaeulum, non manu factum, id est, non bujus creationic, neque per Sanguinem bircorum & vitulorum, sed per propri-um sanguinem (secus atque Judeorum Pontifex) introivit semel in Santta, aternaredemptione inventa. Quo in loco Pontifex Judeorum, & Pontifex noster Lefus Christus; sanguis hircorum & vitulorum (corum. -0.0

soudeth the

49年,11上海松

rum utique, qui diebus expiationis mactabantur) & fanguis Christi; intimum adytum, & cœlum supremum; ac denique (id quod jam posui) Pontificis in adytum illud ingressus per victimarum earum sanguinem. & ingreus Christi in colum ipsum fui ipsus fanguinis vi; ut res adumbrantes & adumbratæ inter fe mutuo conferentur.

VII. Hec itaque cum ita fint, nihil longius à vero abest, quam quod Socious pro certo posuit (d), nullas (d) Praletto scilicet victimas piaculares sacrificium Christi adum- 6.22. braffe, nifi que & temporibus statis, & pro toto cœtu mactabantur. Erant enim inter has pias victimas, quarum fanguis in Templum inferendus erat, corporáque extra castra cremanda, duo illi juvenci piaculares, quorum alter quidem pro toto coetu (), alter () Leu4.13; autem pro-uno Pontifice (f) pro re nata mactaba- () Leu43tur, neuter verò flatis temporibus. Quod idem ett- 11, 12am, ut ante docui, de hirco illo flatuendum, qui universi cortus nomine toties immolandus erat, quoties coetus iste per imprudentiam; patriarum religionum loco, ritus extraneos fuscepisset (g). Huc accedit, (e) Numas,24 quòd cum Apoltolus ad Hebraos de els ipfis victimis ageret, de quibus, ur de facrificii Christi typis praftantissimis, meminit, (quales erant isla, quarum san-guis in intimum adytum inferebatur) vitulos semper, sine tauros cum hircis inversit (b). Jam vero vituli, (b) Hibro. 12, feu tauri illi, quorum fanguis in intimum Templi adytum inferebatur, non pro toto populi cœtu, sed pro una familia Auronica, ut ante diximus, immolabantur.

At, inquit Socious (i), cum Christus se piaculum (i) Probati. fecerit pro universo humano genere, mulla piacula fa- sap. 23. crificium ejus ita adumbrare potuerunt, ut res adumbrans rei adumbrate responderet, nist que pro populi Ifraelitici universo cutu facta erant. Quali

verò leves quedam argutia facris literis opponi debeant, idque ab eo, qui tamen ipie nihil profecto inde at-tulit, quo ulla Judzorum piacula facrificium Christi adumbrasse doceat. Quanquam (nequis forte Sociai illa refutari minime posse puter) sac hoc quidem ipfum, nempe Christum pro toto humano genere mortem oppetiturum fuille per facrificia fingulorum hominum adumbrari minime potuisse, potuit tamen ipla ejus mors, potuit locus, quo mortem oppetiturus fuit, potuit & vis expiatoris, que ad ejustlem mortem pertinet, potuit denique Christi puritas per ea facrificis adumbrari. Réque ipià fanè hac gmnis per illa piacula adumbrabantur, que pro Pontifice facta e-rant. Quibus adde, quod in juvenco illo, qui pro familia Aaronica die expiationis immolabatur, tales aliqui ritus obirentur, quales plane Christi in cœlum ingressum, ut ante monuimus, prasigurabant. His adjici alia multa pollent à Sociae cusque sectatoribus de facrificii Christi typis parum enucleate, ac falfo dicta. Verum hac in re nihil est eur valde elaboremus; quia que ad Christi facrificium rite intelligendum pertinent (quò hoc in capite dicta spectant) nihilo plane minus constabunt, licet nulla piacula Judeorum secrificium Christi adumbrassent, nisi que pro toto Uraelis cortu, idque ipso expiationis die, (ne dicam aliis temporibus flatis) legis juffu facienda tou more than querest tengine in interrupt Testings . . . e 104die helt unter betreig eine pre tote populi enter leit of d

At, income her ages (a), com Christus tepinositin (1) mand.

STATE (1)

Company (1)

(e) Name of

fecerit pro universo humains genera, nalla piacula fa- va sa. -selficement in stand under are pointer unt, at res usun-

brains need distinction at a respondence; mely and once posand inactions weren to come further come. Out

cas innilia / speece out outs fromus, empolatracia:

verô

'S 3 Course

OF MOMENT

......

chim teo ignolcere. Atque huc pertinent crellis the Ale of the insets Dome for their matter of Sacrificiorum viscirca Deum verlatur. -union has previously supplied a transfer of adjusting

ter fixeine Societies, the co-even villigenceme act. excepts observations quantities Low Profitalians.

the commence of the section of the s cietas, ficinide Louin acti post, placulum rice fa-

CAP. XIX

Probatur omnium Sacrificiorum vim non cirea: homines, sed circa Deum prime ac proprie versatam fuife. in mien for O inin mibne

tion. Vistemarum all stones obscients are always much me

Uandoquidem fatis expositum fit, que præ reliquis facrificia ita facrificium Chriiti, ut iypi antitypum, adambraverint (id quod corum primum fuit, quod paulo antè propofuimus) videamus fequitur (quod. alterum rettat) quid omnibus inerat Judaorum viclimis, eis prefertim, que pre reliquis facrificium Christi adombrărunt, ex quo propria vis, ac ratio facriscii cius intelligarur. Acque hoc quidem dua-bus maxime in rebus cernitur. Quarum prima est, quod omnium victimarum vis circa Deum proprie verfaretur. Altera, quòd victimis piacularibus irrogata effet poena vicaria, quarum rerum prior eò pertinet, ut facrificii Christi vim non circa homines, sed circa Deum primò ac proprie versatam esse intelligamus. Altera autem ejulmodi est, ut Christum pro peccatis nostris poenam vicariam. jusque Discipulis negari norunt, qui mediocriter his in rebus verfanture. Iflud quidem concedit 58-

CINHS.

(k) Contra Gret.cap. 10. partic.to.

cinns, noluisse Deum nisi post piaculum rite fadum reo ignoscere. Atque huc pertinent Crellii ista (k), Si eo medo Deum sacrificiu motum dicae ne peccata puniret, quod non aliter nisi hac conditione prestita voluerit penam remittere, id libenter fatetur Socinus, docet enim victimarum oblationem obedientiam quandam Deo prastandam quanquam levem, continuisse, quam ex promisso Dei levium quorundam erratorum ac peccatorum venia consequebatur. Verum hæc omnia ejusmodi funt, ut vel cum scriptura facra parum congruere videantur, vel id omittere, quod maximè explicandum erat. Quod enim Societte, referente Crellio, Victimarum oblationem obedientiam quandam Deo prestandam, quanquam levem, continuisse dicit, quam ex promisso Dei levium quorundam erratorum ac peccatorum venia consequebatur, in eo victima justa immolanda posita sola plane conditio fuerit, quam quidem ex promisso Dei peccati venia confequebatur. Qua in re aliter profecto loquitur, quam de facrificiis piacularibus loqui folent facre litere; que non tam fontis obedientie (quanquam ea quidem acchiere debebat) quam victime immolate fanguini peccati expiationem tribuunt. Est enim sanguis, inquit Deus de sanguine victi-(1) Les. 17.11. marum loquens (1), qui pro anima expiationem

Porro cum duo fint obedientiz Deo rite prastandz genera, quorum alterum propriè circa De-um (quale est, quod in precibus sacris cernitur) alterum circa homines versatur, qualia sunt nimirum, que homines ex precepto Dei inter se mutuò recte faciunt; non docuit Sociass, utrum ad

cines.

genus

amounta

genus referri debeat victimarum oblatio : quod tamen maxime docendum erat. Si enim ad prius genus pertinuit, (id quod omnino statui debet. nisi homines rite immolantes alios aliis victimas suas immolasse dixeris) fanè sacrificiorum omnium vim, perinde ac vim facrarum precum, ac gratiarum, circa Deum versatam fuille patet. Neque aliter de facrificio Christi, quam de reliquis omnibus judicandum; nisi forte quis id facrificio ejus detrahendum putet, quod & ad omnia facrificia. quibus id adumbratum fuit, pertinuit, & in ipfa facrificii cujusque ratione propria continetur. Ve-

rum hæc loco non fuo dicta funt.

II. Jam verò, ut in viam redeam, licet omnia illa facrificia, que quidem Deo facta erant, ita comparata fuisse dicam, ut vis corum primò ac proprie circa Deum, non circa homines verfaretur, hoc tamen ita intelligi nolim, perinde quali vim illam talem tantamve fuisse putem, quanta per se erga immolantes Dei gratiam impetraret. Neque enim in præsentia quæritur, quanta erat sacrificiorum vis, sed circa quem, uti jam dixi, primò ac propriè verlabatur. Neque aliud aliquid nunc contendo quam facrificia Deo facta eodem plane pertinuisse, quo pertinent gratiarum actiones. precésque sacræ Deo adhibitæ; que perinde circa Deum verfantur, five magnum aliquid, five nihil omnino ab eo impetrent. Id quod ita verum est, ut vel ipse impiorum preces, quas Deus abomina- (a) Prov.28.9 ri dicitur (m), nihilo minus circa Deum versentur, quam que ab optimo quoque fiunt, maximéque apud Deum valent. , and other tille mire sup.

tally takes what

.c.20.5 .15%

dustle nu quod findlessa incole fierent, neque mis sulle occiont? It non circa cum verturentur,

III. Cum fatis explicaffe videat, & quid fit illud, & quorium spectes, quod primo demonstrare statul, nempe its comparata fuille Judzorum omnia facrificia, ut vis corum circa Deum primò acproprie versaretur; deinceps aggredienda est rei iplins demonstratio. Arque huc spectat (quod primò confiderari velim) natura , ac ratio loci ejus , ubi Judeorum facrificia legis Juffu facienda erant. Is primò Tentorium facrum fuit, postes vero Templum illud, quod lerofolyme politum fait; cujus. utique ac Tentorii sacri idem usus, eadem ratio. fanctitasque fuit. Nam utrumque Majestate fila, nube scilicet, ac luce facts, que fingularis prefentie Dei Imbolicam quandam speciem prabuit, ejusque 703 & Affa dicitur, ut alias (") monuimus, facratum fuit. Utrumque eo confilio conditam, ut Dei habitaculum foret, idque legis ipfius juffu. Id quod de alio ullo loco in universo terrarum orbe in facris literis nufquam dicitur. Quinetiam fanchuarium ingredientes coram Deo apparuisse dichi, & quod in eo factum erat, coram Deo factum censebatur. The Deus adiri, consulique voluit, hoc versus etiam ab explantibus, peregréve profectis invocari. Id quod Danielem in (b) Dané. 10. Babylonia feciffe legimus (o). Que omnia fingularem quandam Dei presentiam in Sanctuario suiffe indicant. Quorsum hec? ut hinc intelligas facrificia es in foco facta, quem Deus-inter popu-lum fuum fibi iple incolundum ceperat, fuaque presentia consecraverat, ejulmodi plane facra fu-ifie, que facta erant pro populo apud Deum. Neque enim alia ratio fuit, cur fieri debuerint in fanchuario, nisi quod sanctuarii incolæ sierent, neque i fieri poterant, ut non circa cum verfarentur, vimque:

(a) De bis & feg. vide que ante dilla funt, cap-2.

vimque fuam, quantillacunque effet, (perinde ac gratiarum actiones, precesque sacra ei adhibita) circa eum quoque exercerent. Quid, quod quadam essent victima, quarum sanguis die expiationis in adytum intimum inferendus effet? Jam querfum in hoe ipfum adveum, quod Sacrum Dei penetrale fuit, fanguinem illatum judicemus, idque iplo expiationis die, nisi ad impetrandam gratiam ejus, cujus in confpectu spargebatur? Quod si ita erat, sanè vis earum victimarum, quarum fanguis eo illatus erat, circa Deum proprie versabatur. Neque aliter de reliquis judicandum. Siquidem totum fanctuarium ejufinodi officiis ac religionibus destinatum esset, in quibns rite peragendis quisque ad Deum accedebat, cique pradtabat cultum facrum, qui quin circa Deum verfaretur, nemo fanus dubitaverit. Sed hac de re latius mox differendum eft. Id unum addo, officia omnia in fanctuario peragi justa preces fuiste, 86, facrificia. Quibus utrifque aque inerar cultus facri vis, & ratio. Atque ita factum, ut Sanctuarium min pro locus arationis (p), & not pro lo. (1) 1. 56.7. eus facrificis (9) diceretur. Soleninis autem facras (1) 2Par.7.12. rum legum coram apud populum recitatio feptimo quoque anno facta (r) non in ipso Sanctuario, sed in atrio mulierum habita suit (s).

IV. Jam qued ex facrificandi loco populo He charies. brae constiture satis spered colligi potest, id multo clarius ex munere Sacerdorati liquer. Hoc enim quale munus fuir, Deus ipfe Mofem allocurus docuit (1), Aaronem, filiofque ejus veftibus factis (;) Erod. 28. indues, unges; initiabia, confecratio, 17 19731 & 41, v. nian 29. mibi ministrabunt in Sacunditio. En quibus fe 44.0 30.30. quitur Sacerdorio fungi idem faiffe quad Dromini & Hof. 4. 6.

(s) Maimon.is ...

LE Antiet A

Ff 2

Arare.

(u) Mek. 40. 46.v. etiam 44. 19,16.

tali officio fungi, quod proprie circa Deum versatur: id quod & ipía locutio docet, & alia illa Dei verba (u), Isti sunt filii Sadoc, qui accedunt de filis Levi ad dominum, ut ministrent et. Hincenim patet Sacerdotes tum, cum Deo ministrabant. hoc est, cum rite sacrificabant, omnino ad Deum accessisse. Adeoque religiones illas, que in facrificiis versabantur, ita comparatas fuisse, ut circa Deum versarentur.

Quid, quod ad Deum appropinquare (qua locutione facre litere Sacerdotis operam (x) defignare folent) idem fit nonnunquam quod Deo pre-46.0 44.13,15 ces adhibere (y)? cujus alia nulla ratio est, nisi (y) 17.29.13. quòd facrificia Deo facta, ita ut gratiarum actiones, precesque sacra Deo adhibita, circa Deum

propriè verfarentur.

Adde quod munus Sacerdotale eo maxime à prophetico, atque etiam Apostolico differret quod Prophetarum & Apostolorum esset res Dei apud homines agere, Sacerdotum autem res hominum apud Deum. Illi scilicet Dei apud homines degati erant, hi hominum apud Deum patroni. Prius illud docet S. Paulus de se, reliquisque Apostolis (2) 200. 3.50. loquens (2), Pro Christo ergo legatione fungimur. tanquam Deo exhortante per nos, obsecramus pra Christo reconciliamini Deo. Posterius docet Apostolus ad Hebrzos (a), Omnu namque Pontifen ex bominibus assumptus pro bominibus constituitur in in , que funt ad Deum, ut offerat dona, & facrificia pro peccatie; ubi pro bominibus conftitui no opes & fibr in rebus ad Deum pertinentibus idem est quod res hominum apud Deum agere; & res hominum apud Deum agere idem quod Dea

10. 22.

(x) Ex. 19 22. Lev. 10.3.0 21.

21. Ett. 40.

approprie

(a) Hebr. s.I.

to Assit (1)

and the state of the

STEELER ME

. 图 . 图 . 物

Deo dona offerre, & facrificia pro peccatu. V. At enim ipfe quoque Apostolus (quod Crellius (b) contra Grotium urget) babere se dicit (b) c.10 part.3. ta apos i geor, in quibus gloriari possit (c). Dicit quidem, sed ideo dicit, quia versu proxime præcedente, quæ ad Sacerdotem proprie pertinent, ea metaphorice ad se transfulerat. Dixerat enim se ispapyen to eway shin & Ost, ha randa i acomoco. The igran was fooden of in maple of mulean axia, operari Dei Evangelio, ut accepta sit gentium oblatio; per Spiritum Sanctum consecrata. Ubi primò se Sacerdotem quendam, sive sacrorum anristitem facit, quia populum, quem Christiana side & fanctitate imbuebat, quasi Deo sacrum faciebat. Deinde cum se Sacerdotem quendam tralatitio loquendi genere fecerat, mox, quod ad Sacerdotem pertinet, id fibi fumit vendicatque, se quoque to opos & for habere dicens in quibus gloriari possit. Quod tamen ipsum ita dicit, ut cum Sacerdotis personam sumit, ita de sua opera loquatur, ut cujus vis circa Deum versetur. Dicit enim Gentium conversionem ad Deum fore desousear evoros les los oblationem scilicet Deo acceptam. Ita ut quod resonnes dixit; idem quoque Deo gratum dixerit, vimque ejus Deum verfus fpe-

daren en commendare, proprerer loge facta car maran At verò qui homines fanctos facit is, inquies in hominibus ipsis operam collocat, recte quidem. Sed Apostolus a sols + 94, Sacerdotisque sibi personam sumens non illud tantum in animo habebat; nempe quod homines Sanctos faceret, fed etiam quod Sanctos faciendo cofdem Deo confecraret. Tilly

era il servici

que Deo gratum prastaret, ut quatenus sacerdotem induit, estenus opera sur vim circa Deum

versatam fuisse doceat.

Jam verò quamvis S. Paulus tralatitio loquendi genere utens Sacerdotis personam sibi sumat, quamvis & Christiani omnes, ex facris illis spiritualibus, que ipsi quotidie Deo offerunt, Sucerdotes nonnunquam appellentur (d), id tamen maxime advertendum, nullos Evangelii ministros, quocun-que in ordine epulituri fuerint, hujus iplius muneris ratione usquam in scripturis, facris iquis aut de propies vocari. Quod ideo moneo, ut ministerium Evangelicum à Sacerdorio Aaronica multum dif-ferre intelligatur; idque in eo pracipue cerni, quod illud pro Deo apud homines pracipue constitutum fit, hot pro hominibus agud Deum. Ex quo & illud intelligitur, illud pracipue circa homines, hoc circa Deum versatum esse. Quibus adde, quod Sacerdotio Judaico fuccessit Sacerdotium Christi non ministerium Evangelicum. Ut nemo nunc nifi iple Chriftus autoritate à Deo data imps, aut dipropus supersit; nempe hominum apud Deum patronus

Caterum quia facerrimum munus, fummóq; honore dignum fuit ad Deum populo caufa accedere, populámq; ei commendare, propterea lege facra cautum, ut megna generis, magna conjugü, magna purmeris, magna dorporis integritatis in Sacendotibus ratio habere tur. En inquam, de aquid cautum erat, nequis extrapeus, umpurus, aut mutibus, nequis ullo corporis visio notatus, nequis illotis manibus, pedibuíve, nequis batim à poto viap, nequis nite tellibus indunis.

TOTOTO.

quæ

que gradui fuo proprie erant, hequis hili operto. capite (quod es in locis ac temporibus ad mode-(tiam maxime pertinebat) opus ullum Sacerdotale faceret. Ita factum eriam, ut Aaron ejufque filli omnes magno admodum facrorum rittum apparatu juxtà ac delectu, Sacerdonio primitus initiarentur. Frant enim prime aqua luttrati, deinde veltibus facris induti, mox unguento facro unchi, atque eriam variis facrificiis Domino fuo commendati. Que omnia quorfum pertinebant, verba ea, que prius attuli, docent. Awonem, filosque ejus ve-Ribus facru indues, anges, initiabu, confecrabis, S mihi ministrabunt in Sacerdotio (e). Quod (1) Ex. 28.41...2perinde est, ac si dictum esser; ita in Sanctuarium meum mihi ministratum venient, ita mihi pro populo facra facient, populumque iplum commendabunt, fi modo nite facrati fuerint, milloque vitio dedecoration with a fast and I to appoint a little

VI. Hactenus ea perfecuti furnas, que, propria Sacerdotii munera (quale maxime fuit Deorite facrificare) circa Deum verfata fuille doccant : deinceps meminerimus oportet, quantus viclimarum delectus apud Judicos habendus fuit: Neque enim omni animantium genere, quo vesci fas hominibus fuit, ad facrificia uti licuit; nee ullo ex genere. quo uti licuit, vitiofum quodvis immolare. Cujus ea delectus causa fait, quòd factificia eis in rebus essent, que ad Dei gratiam vel commemorandam ac retinendam, vel conciliandam pertinebant. Si habnerit maculam, inquit Deus, non offeretis, neque erit acceptabile. Homo qui obtulerit victiman pacificam Domino, vel vota folvens, vel fponte offerens, tam de bobus, quim de voibus immacu- (f) Les. 22:20; listum offeret , at acceptabile fo (f). Oin accep Dent. vist. tabile?

(e) Mal. 1.8.

C 22 21.

main ships All

10,13.

tabile? Domino scilicet, cui offerendum erat. Quod ergo integrum esse debuit, ut Deo gratum esse pollet, ejusdem vis (quod inde facile intelligitur) circa Deum proprie versabatur. Huc etiam refer Malachie illa (g), Nam cum offertu animal cecum ad sacrificandum, nibilne est mali? & cum offertis claudum aut egrotum, nibilne eft mali? Offer istud jam duci tuo; an acceptum habiturus sit? aut an suscepturus votum tuum? inquit Jebova exercituum. Unde intelligitur, facrificium omne Deo factum instar rei fuille Regi oblatz. Quid ergo res Regi oblata? sanè vel ad impetrandam gratiam ejus, vel ad gratiam ei referendam pertinet. Eadem itaque facrificiorum ratio, ut &c illa quoque ad gratiam Dei vel impetrandam, vel commemorandam pertinerent. Qua utraque in causa vis eorum circa Deum propriè versabatur. His adde, quòd Deus facta fibi facrificia modò ac-(b) Len 1.40 cepisse (b), modò non accepisse (i) dictus sir. Quod dici commodè non pottiffet, nili facrificia ei (i) Lev. 22, 23, facta, vel ut dona quadam, vel ut hima ad gra-25. Mal. 1.8, tiam ejus vel impetrandam, vel retinendam pertinuissent. Accipi enim (ut cuique patet) ea dicta erant sacrificia, que quidem Deo & oblata, & grata erant; non accipi autem, que, licet Deo offerebantur, ei tamen minime grata erant, neque eo apud eum valebant quo immolator valere vohit anormmen is removed to the si

VII. Huc pertinent etiam plerique ritus, quibus facrificia facta erant. Quales erant victimam ad aram sistere, ibique statam manibus capiti ejus impositis Deo sacrare, ac devovere. Nihil enim dubium, quin folennis ista victima devotio circa eum proprie versabatur, cui victima ipsa devota fuit.

His

.节点流、回题

His adde ritus facrificales à Sacerdotibus obeundos. quales erant profecta are reddere, fanguinemque etiam ei affundere, vel (quod nonnunguam juffum fuit) intimum ædis facræ adytum, vel propitiatorium versus spargere. Qui sane ritus ejusmodi erant, quibus facra Deo porrigebantur. Ara enim mensa Dei fuit, propitiatorium instar arz, intimumque adytum facerrimum Dei penetrale. Ut quod ad aram, aut propitiatorium, vel denique intimum adytum versus ritu sacro admovebatur. illud fanè eadem opera Deo porrectum cenferetur. Ouod idem etiam de illis facris judicandum, que omnes mundi plagas versus Sacerdotis manibus admovebantur. Quippe quo ritu facra illa Deo, ut omnia possidenti, omnia tuenti porrigebantur. Quare cum facrificia ita flerent, ut pars laltem aliqua rei facratæ ritu facro Deo porrigeretur, cumque ritus iste, quo facra Deo porrigebantur, & circa Deum verlaretur, 8t iplam quoque constitueret facrificii cujusque rationem; hinc efficitur facrificium quodque circa Deum proprie versatum effe.

VIII. Neque verò quenquam adeo hebetem effe puto, ut Sacerdotes ad aram affiltentes, eiglie fanguinem & profecta ritu facro admoventes operam fuam circa aram tantum, non circa Deum collocasse putet. Nam in omni cultu Deo prastito eodem spectant rirus illi a quibus & cultus externi ratio, & interni fignificatio inest, quo cultus infe internus spectat. Aliter enim si rem instituas, fanè preces facras ore editas, quibus aerem commoveri necesse est, non circa Deutit, sed circa aeremiverlari dixeris; ac, quoties faces ad Del aram admovebantur, non Deo , fed are facrificatum. Ouo Gg

Quo nihil ineptius fingi potest. Alia itaque rituum omnium ratio est, quatenus physice considerantur, nihilque aliud, nisi certos quosdam corporis gestus, manuumve opera in se continent, alia, quatenus ad cultum facrum pertinent. Atque ita factum ut licet porriciendi/ ritus, quatenus nihil aliud erat manuum opus, circa aram quidem verfabatur, tamen quatenus externus Dei cultus, ac quidem interni fignum erat, circa Deum proprie versaretur. Idemque judicium esse debet de genuum in cultu facro flexione, itémque de capitis, totiusve corporis demissione. Que, quatenus ad cultum facrum pertinent, quin propriè circa Deum versentur, nemo quisquam dubitare potest.

IX. Ac quidem ut locum, in quo versamur, aliquantò magis illustremus, meminerimus oportet, quod antè diximus, Judzorum omnia facrificia Deo facta fuisse vel ut omnium conditori ac Domino, vel ut omnium bonorum largitori, vel denique ut fummum pænæ, ac veniæ jus habenti; ut facilè eorum in facrificiis facerrimas agnoleas religiones, propriámque cultus divini rationem. Idque idem docent & facre litere, (que diis extraneis immolantes ut Deo rebelles Idololatras (k) morti (l) Deut. 32.16 addicunt) & Judeorum Senatusconfulta. In quibus, uti Maimonides monuit (m), cultus extra-מו אונקר חבו condemnatur חבות דעול ונקר ועסר חבות אונקר qui corpus demiserit, qui libamen effuderit, qui aliquid adoleverit, qui animal mattaverit Deo extraneo. Quamobrem cum facrificiis ineffet propria cultus divini ratio, quis demum illa circa Deum proprie versata fuisse negaverit, nisi qui nec aires Deum versari Dei ipsius cultum dixerit? hoc cft.

1.157.5,6.

est, qui Deum etiam tum, cum colitur, coli negaverit.

X. Cæterum cum omnis Dei cultus, five naturalis, five institutus, vel ad gratiam ejus impetrandam, vel quidem commemorandam specter, fieri non potuit, quin facrificia (quibus, ut jam demonstratum est, propria inerat cultus divini ratio) eodem etiam pertinerent. Ac quidem (quod alibi dicta docent) ad commemorandam Dei gratiam facta erant facra Eucharistica, min appellari folita, nonnunquam etiam & holocausta, שולות di-Cta, ita tamen ut hoc idem genus & ad impetrandam Dei gratiam sape factum fuisse constet. Quo eodem etiam & reliqua omnia pertinebant. Alia scilicet ad res prosperas impetrandas, ut que voluntariò facta effent, & run nominari folent. Alia ad pericula avertenda, qualia fere voto nuncupabantur, & in facris literis dicta funt. Alia ad piacula expianda, hoc est ad culparum veniam impetrandam. Qualia fuere r mon & ratook. sacrificia pro peccatis & noxis facta. Ut nulla esfent facrificia, que non ita circa Deum, ut preces, & gratiarum actiones, laudésque sacra, versaren-tur. Neque hoc mirum videri debet, siquidem factis aquè ac verbis, ritibus aquè ac orationibus & fubeffe possint, & fignificari animi affectus & defideria; iffque ipfis cerimoniis, que ad facrificia pertinebant, fummum vite ac necis jus, fummum in alia omnia dominium penes Deum esse agnosceretur.

Huc etiam accedit, quòd preces facra vituli labiorum appellentur (n). Cujus dicti ea ratio est, (s) Hof.14.2. quòd preces facrificia quadam effent, & facrificia preces quadam. Preces utique facrificia spiritua-Gg 2 lia.

\$ 50 m(p)

(1) Prov. 15.8.

lia, & facrificia lymbolica preces. Quod idem li-(1) 1 Sam. 13. quet ex verbis Santi (1), qui, quia nondum fa-crificaverat, nondum le supplicate dixit. His rdde & Solomonis illa (p), Sacrificium impiorum abominationi est Jehove, oratio autem justora accepta est ei. Quibus hac subjecta est fentenția, vel facrificia impiorum nihil valere apud Deum imò verà ei displicere, optimi autem cujusque preces plurimum apud eum valere; Cujus compara-tionis instituende nulla prorfus fuillet ratio, nifi-sacrificia & preces sacre-codem plane pertinuissent. Ita tamen ut facrificia plus, cateris paribus, valuisse, quam simplices preces indicate essent. Usdicat, ei de alterorum vi idem judicium esse debeat.

XI. Huc etiam spectant preces sacra inter sacri-scandum adhiberi solita. Quippe que eo pertinebant, ut Deo grata & accepta essent, quibus ad-dite grant, sacrificia; & ut sacrificia Deo sacta es ab illo impetrarent, de quibus immolatum eran. Huc ergo refer, que in libro fecundo Macchabeorum extant (9), Orationem autem faciebant omnes Sacerdotes, dum consumeretur sacrificium, Jonatha inchoante, cateria autem respondentibus. Et Nehemiz erat oratio bunc babens modum: Domine Deus, omnium creator, terribilis & fortis, justus & misericors, qui solus es bonus ren, so-lus prestans, solus justus. & omnipotens, & eter-nus, qui liberas Israel de omni malo, qui secissi patres elettos, & fanttificafti eos; accipe facrificium pro universo populo tuo Ifrael, & custodi partem tuam, & fanttifica; congrega dispersionem tum, libera eas, qui serviunt gentibus, & contemptos:

(g) 41. 23. c

4-124(1)

templos & aboutnatos respice at Colant Gentes quia in es Deus nofter. Afflige oppeimentes nos, S contumetium facientes en Superbia, conftitue populum tuam in loco fancto tuo, ficut dixit Mofes. His etiam adde preces istas, quas juxta victimam piacularem reus quisque adhibere solebat, quarum hac extrema claufula fuit. 17193 - Hec fit expiatio mea. Eodem etiam Davidu preces illa pertinent; ut que ad facrificia spectarent, licet non inter facrificandum habitæ (r). דיוור כל אונור כל יונור כל יונור בל יו mon gue ita vertit Sebaftiamis Caffellio, Memor fit tuorum tot fertorum, boftiamque tuam. vertat in civerem, boc est, inquit, ea placetur (s). (1) Hostian pro-Jam preces eo pertinentes ut Deo gratum & ac-belocasse disceptum effer, quod factum erar, facrificium, caque " ab co impetrarer; de quibus facrificatum erat, propriam facrificii cujufque vim circa Deum verfatam effe docent? Fruftra enim habita fuiffent preces. ue illud Deo gratum effet, quod idem nec ad impetrandam, nec ad retinendam ejufdem gratiam pertinuifiet.

XII. His expositis, videamus fequirur eis de rebus, que trataticio loquendi genere facrificia appellari folent. Quales funt inprimis preces facre, & gratiarum attiones (+). Que quidem nulla (1) 1 Pd.2.5.
alia de causa sacrificia metaphorice dicuntur, nis e mb.13-15. quèd cum facrificiis proprie dictis hoc ipfum com-mune habent; quòd propriè circa Deum verfantir. Quinctiam eodem loquendi genere facrificia appel-lari folent fumptus, labores, & dolores ita fufcepti & tolerati, ut Deo grati & accepti fint. Ita fit, ne facrificia dicament beneficia in egentes collata (u), (1) 2611. 418. sorum poenitentia; corpus modeste & caste ha-

bitum (), fanguis ad Dei honorem fusus (2), 8c gentium profanarum ad Deum conversio (a). lecuras Quorum pleraque eis ipsis in locis, ubi facrificia appellantur, etiam Deo grata esse dicuntur (6). Ut hinc facile intelligatur hujusmodi res sacrificia dici, quia scilicet Deo accepta sunt, ejusque ad gratiam impetrandam spectant. Quod ejusmodi est, ut sacrificia proprie dicta eodem quoque spectaffe doceat. Perperam enim scriptores facri qua Deo grata & accepta funt, ejusque ad gratiam impetrandam spectant, sacrificia metaphorice dixissent, nisi sacrificia proprie dicta eodem etiam pertinuissent. Nulla enim locutio à sacrificiis proprie dictis ad improprie dicta transferri potuit, nisi que cadem in proprie dictis aliquo modo locum habuit. Quamobrem, ut aliunde patet sacrificia omnia proprie dicta rationem habuisse cultus sacri; ita quoque ex jam dictis cultum eum eatenus Deo placuisse, gratiamque ejus impetrasse constat, quatenus ei suberat bonus animus, veráque erga Deum pietas. Idque ipsum est, quod toties monent sacre litere quoties facrificia rite facta Deo grati odoris fuiffe dicunt ; coque factum , ut S. Paulus hac locutione uteretur, cum voluntariam Christi mor-(c) 236/5.2. tem Deo perplacuifie docere voluit (c). Neque verò illud prætereundum, hanc locutionem politam (d) Ex. 29.18. elle non folummodo in holocaustis (d), & facri-14.9.13 o ficiis salutaribus (e), sed in ipsis quoque piaculaaliti paffin.
(1) Lev. 3-4, 16. ribus pro erratis populi gregarii factis (f). Nunquam vero in piaculis illis, que pro erratis Sacerdotis magni, aur torius cetus Ilraelitici, (adeoque & Senatus magni) Rectorifve denique facta erant. Cujus ea discriminis Abrabeneli ratio visa est (g), quod peccatum legis ignorantia ortum levior effet

In homine plebeio culpa; culparique istam victima è grege suo lecta expiatum ire ejusmodi probitatis. indicium, que Deo perquam grata fuit; contra aurem Senatui, & Pontifici, reique ipfius publice Rectori & turpe effet leges ignorare, erratumque quodvis in se admittere, & nulla prorsus laude dignum erratum victima expiare:

Caterum etiamfi apud Deum gratiam nullam pint per talen ac conciliabant hominum impiorum facrificia, imò ve- Po rò etsi ei semper ingrata erant, ea tamen ipsa sacrificia, fiquidem Deo facta erant, circa Deum quoque versabantur. Enimverò & impiorum preces Deo semper ingrate sunt, neque eo minus, siquidem Deo adhibeantur, propriè circa Deum verfantur. Quare idem quoque de facrificiis Deo facis, quorumcunque erant, judicandum.

XIII. Quamvis, que hactenus dicta funt. Hebraorum omnia facrificia, fi modo Deo facta effent, circa Deum versata suisse doceante tamen alia quadam addi possunt, qua de sacrificiis piacularibus (quæ quidem facrificium Christi præ reliquis omnibus adumbrabant) hoc idem luculentius demonstrent. Huc esim valet ipfa ratio, que inter Deum & Offerentes in ejulmodi facris intercessit; ut quæ talis semper esset, qualis est inter personam ream, & offensam, eandemque etiam, perne ac veniæ jus habentem. Neque enim facrificia piacularia nifi poene avertende causa (quod ante docuimus) facta erant; nec quid erat , cur quis pœnam averfum iret, nifi quatenus culpe reus erat. Quibus ex rebus intelligitur, facrificie omnia piacularia ejufmodi facra extitife, quibus 80 seus quatenus reus, & Sacerdos etiam ejusdem no-.791 mine :

Pop-Pontifie Rate

mine ad Deum tanquam ad partem offensam, pornaque ac veniz jus habentem supplicum more aderunt ad veniam reo impetrandam. Reus utique ita victimam fuam ad aram fiftens, reliquaque ad se spectantia peragens, ut & de culpa admissa do-leret, & Deum sibi propitium vellet; Sacerdos, (ut de extis taceam) victime sanguinem are, ejusve cornibus, aspergens, hoc est pecudis casa animam, ut Alfor quoddam piaculare, ritu fymbolico Deo reddens. Quod nifi eo animo faceret, ut Deum erga hominem reum propitium & benignum vellet, talis profecto vir non fuit, qualem elle Sacerdotem decuit, qualémque Deus iple voluit. Omnis enim Pontifex ex hominibus affumpens pro hominibus constituitur in its, que funt ad Deum, ut offerat dona, & facrificia pro peccatis: qui condolere possit iu, qui ignorant, & errant, quoniam ipfe circundatus eft infirmitate, & propterea debet, quemadmodum pro populo, ita etiam (b) His. 5.1,2. pro semetioso afferre pro peccatis (b). Ipse ergo Pontisex Judgorum (perinde ac reliqui Sacerdotes) & homo factus est, & errori obnoxius, ut fragilitatis fus confeius ita pro fuis, ut pro fe, piacula faceret, netuc Deum minus erga alios, quam erga fe propitium vellet. ceffe; at que relic femper effer;

XIV. At enim victimas piaculares pro toto corn (f) Lev. 16-7,8, immolatas non totus populus, fed vel Pontifer (f), vel Senatores (f) ante aram liftere, Deoque devovere folebant, idque ipfius legis jufiu. Quali verò Pontifer, de Senatores hujulmodi omnibus in officies, que in fingulorum hominum victimis ab officentions prestanda crant, populi perionam non fuftinuerint. Quod contrà fuiffe, quisque videt. Ita ut, ut, quod Pontifex, aut Senatores talibus in officiis fecerint, id populus feciffe cenferetur, ideóq; omnem victimam obtuliffe, hoc est, pro ara devovisse, quam vel Pontifex, vel Senatores ejus loco ac nomine offerebant.

Hoe itaque cum ejulmodi fit, ut nullam difficultatem habeat, ea, que hune ad locum pertinent. fatis explicaffe videbimur, fimul atque ifta addiderimus, que priùs dictorum fummam continente Primo instituisse Deum, ut sacrificia Judzorum certis quibusdam sacris ritibus sibi sierent. Deinde facros istos ritus ita comparatos fuisse, ut vel summum vitæ ac necis, vel fummum pænæ ac veniæ jus, vel quidem fummum in omnia dominium penes Deum fuisse significarent. Eò enim pertinuit. quòd Deus victimam ad aram fuam adduci voluit. ibique statam sibi offerri, ac devoveri; quod sanguinem, exta, totámve victimam (quod in holocaustis factum erat) in aram suam porrici justit: hoc est, sibi ipsi porrigi ut omnium Domino & Rectori- Idemque (ut paulò antè diximus) iis de facris judicandum, que omnes mundi plagas verfus legis justu movenda erant, quippe quo ritu Deo. ut omnia possidenti, omnia regenti, porrigebantur. Tertiò & illud observandum, ejusmodi ritus, quibus quid Deo sic, ut dictum est, oblatum aut porrectum fuit, cultus facri, licet externi tantum, propriam habuiffe rationem, nec minus circa Deum versatos fuisse, quam genuum in cultu facro slexionem. capitifve aut corporis demissionem, aliésve quoslibet ejusmodi ritus, quibus cultus facri ratio inest. quoties in facris adhibentur. Ultimo illud adverti velim, ritus scilicet sacrificales sive ab ipso offerente, five à Sacerdote peractos, ita peragi debuisse, ut cultui externo & symbolico internus subesset

animi cultus, es utique de Dei providentis, justitis, se beneficentis fides, es reverentis facrarum legum, es peccatorum poenitentis, es vite rectè agende studis, que pium quemque probumque decent. Quo qui animo immolabat, is demum Deo gratus erat.

Atque hac earum religionum, qua in facrificiis verfabantur, generalem quandam rationem continent, cafque (quod fape ante diximus) tanquam preces, ac gratiarum actiones Deo adhibitas fuifle docent. Illud interest, quod alia in precibus, ac gratiarum actionibus, alia autem in facrificiis interioris animi cultus figna externa adhiberentur. Quod enim in illis verba, humilésque corporis gestus, id in his et alii ritus prastabant, de quibus paulo ante meminimus. Verum hac ita intelligi velim, ut de factificiis generatim dicta. Nam que ad victimas piaculares propria quadam ratione pertinent, alium sibi locum postulant.

the statement of the control of the

erichio e comercia de la force de la composición del composición de la composición de la composición del composición de la composición de la composición de la composición del compo

11070

the culture bert, he externs counted to continue in the continue in the continue of the contin

Judzi Sacrificia sua circa Deum verlari judicarunt.

west by section of that we also you like and ob-

and cutting when CAP XX NORTH STANKE

Oftenditure Judeos facrificia fua circa Deum versari judicasse, Gentesque profanas sua quoque circa Dees suos. Quibus etiam additur Christianorum eisdem de Religionibus judithe test appearance there exists the

Actenus de toto facrificiorum genere nos ipfi quid judicemus, dietum. Nunc non abs re fore videtur, fi dispiciamus, quid & Judzi , & alii populi de fuis utrique facrificiis , ac quid Christiani de utrisque magno comensu judicarunt.

Ac quidem, ut à Judais ordiar, quanam his de rebus Gentis illius fententia fuir, fatis explicate docuit Philo (1); qui hos, qui ad aras accede- (1) pranimalibant, i wenders, i wyaerstoo les vel precatures, criscis-vel graties actures en temper accessisse monuit. Unde intelligitur populum Hebrzum perinde factificia fue, ac preces & gratiarum actiones, circa Deum verfari statuisse. Eodem pertinent alia illa cjustem Autoris (m), the pop Braden ins ifericas (a) this. director ros aprias de lacte mis experies tate directo. אינה לאו יום שונים ושתובים של אינה בשל אודם באק inshed Suo rois anaratra, mas who the mos geds mains, Hh 2

Almaint H.(i) fi them is to

דום לוים יחול ביותר בןם יו עומו אין יותר בן ביותר natur xuxor. integer of the gubrar reconveyable int אומי. אילו או יפור זו ולון יפור וואי אולו או אולו מוצים ביות אות Ar your enamers. The low is year Gus & airro unes perophilus recordanses à vous à remus quoias à-Abrauren Shoundhou zei arantena, jundin 'Attopopolains ? Inter pilaurias Sasalapen gay wartedis. The A gaen erfrance, imedia Despero imedizare i dica, ver aic ישה אותאה עם ישני נושיונים אל בים לכלי הפיסבו שניים, או שולעותם משדווצוסי דקורו סעיון דוני צמונה באחיונות du de ausprias. Signis causas investigare velit, propter quas primi illi homines per sacrificia graties egerint, itemque preces Deo fecerint, duas omnino precipuas inveniet. Unam scilicet Dei Honorem; que res per se, sine ulla alia accedente, cultu digna est, ac quidem bonum necesfarium. Alteram, facrificantium utilitatem; que duplex est, adeptio bonorum, & malorum aversão. Jam illi generi, quod Deo propter se fieri debet, Lex commode tribuit bolocaustum; quod Deo inte-gro ac perfetto integrum atque solidum datur mor-talium cupi ditate nibil inde sibi usurpante. Alterum autem genue, hominum causa factum, quia divisit valgaru opinio, divisit etiam & ipsa Lex, ita ut altero quarantur bona, quod falutare no-minavit; altero mala avertantur, cui piaculare tribuit. Quibus verbis hac sententia subest, nempe Veteres facrificia fua ut laudes, & gratiarum actiones, precesque Deoadhibuiste.

Hhz

expense read about the seek that the course here of HING.

CK- .

II. Neque verò aliam fententiam habent qui his de rebus foripfic Abrabenet (w). Quid enim (s) in mef. ad ille de facrificiis falutaribus? חשלמים חבלית זכח חשלמים יחבאר אחר שתרע שהשלמים חיו- באים אבם לובח תודדין ואכם בנדר ובנרברה כפו שיחבאר בפרשרת צו תעניין שני המינים תאלרה הוא שבעטים היו מקריבים שלפים לתרו הודארו לשם יתביך על פרו שנפלם ברחמיו וכרוב חסריו ועל חסוברה שהושיב עמה אם בירושרת הארץ ונחלחם ואם בשאר הניסים וער וה שפר אם על תורה וקריבנו והוא הפין האחר והפין: השני שהוא בנדר ובנרברה עניינו חפלרה לשם שיחנם ויברכם בחבואותירם ועניניהם בשויד ויריק עלידכם ברכה עד כלי דו. דנה אם כן חיוה הפין הראשן הורארה של העבר והמין השני תפלרת על השתיד Jam sacrificiorum salutarium qui finis erat, intelligetur, simul atque illa vel Eucharistica, vel votiva, & voluntaria fuisse noris, quemadmodum in particula 18 docebimus. Cujus duplicis generis ea ratio fuit, gudd Nostrates sacra salutaria eo nonnunquam animo fecerint, ut Deo pro summa clementia ejus, maximaque in fe benevolentia omnibusque denique beneficius (sive ea in Terra bareditate, & possessione cernerentur, five alis gesilud dicitur (o), si facrificium secerit Eucharisti- (o) Leu 7.12) cum. Atque boc quidem primum genus fuit. Alterum autem, quod votivum fuit, aut voluntarium, rationem babuit facrarum precum, quibus Deum orabant, ut sibi in posterum clemens effe vellet, ut proventus suos, aliaque omnia prosperaret, ut suppeditaret ea, que ad vitam sufficerent. Que cum ita sint, bine inselligiour primum genus gratiarum rationem babuisse pro beneficiis ante acceptis aftarum, alterum precum pro-

Judei Sacrificia sua circa Cap.XX. (7) And al supetitis. Quibuleum confentiunt & alia illa (9), ניד וניברי ווכם הפונים של דבר חודרים תח Post un'igin in in 1960 min singe Post Eucharisticum sacristicum meminit sacra scriptura de sacristicis votivis & voluntariis, que quisque, tanquam vota, & preces, ad res prosperat impe-trandas Deo fecit. Hac Abrabenet de sacrisciis salutaribus. Quid autem idem de piacularibus? לא הפריכרה התוררה להוורו פרכם החמארת מקרם פניפה אלא לבקס כברור וסליחורו על החמא החמור cept, at in ede sacra spargereiur victime allius piacularis sanguis, nisi ut à Deo impetraretur expiatio, ac venia culpe alicujus gravioris, qualis utique Pontificis, & Senatus magni culpa om-(4) Is prof. ad S nis censebatur. Quibus verbis es sententia ineft. omnes quidem hostias piaculares ad impetrandam culparum veniam, gratiamque apud Deum cesas esse; eas autem, quarum in ædem sacram sanguis rite inferendus erat, tales fuiffe, quales de culpis gravioribus, quam alie ulle, cedebantur. Idem gravioribus, quam aliæ ullæ, cædebantur. Idem enim ipsum culpæ genus in Pontifice & Senatu magno, quam in alio quovis, gravius erat. His adde, quæ de piaculari Pontificis hostia apud eundem Autorem extant (r), rong un in in omn dem Autorem extant (r), rong un in in omn duleum advi interioris versus, areque sufficient songuents aliquantum alperget, qua remessaria sera servicionem a Deo caran in ede impetret. Hactenus Abrabenel de sabutaribus, & piaculasibus facrificiis. Videamus quid de holocautiis quotidia--95

ישראו" בכקר ובעיב ויברך יתנם חירושם ויצורים ספי חיי הירי מודה הפניות והנסך סדיו פקריבים עמתם Holocausta quotidiana rationem habuere sacrarum precum ideirco Deo adhibitarum, ut clementia fue erga Ifraelem mane, & vesperi meminisse vellet, ut augeret es framentum, mustam, oleanque. Quod docet fertum, & libamen, quod eis rite adjungendum erat. Sic etiam R. Mofes Ben Nachman fingulorum hominum holocausta pro immolantibus - fupplicare dixit (t). Acquidem fa- (t) Livis crificiorum omnum tanta Isaaco Ben Aramah cum precibus facris cognatio vila est, ut alteras nunc ed valere judicaverit, quo altera olim valuere החבלורו חם סעצם הקדבנורו וספובחים פחם אוין צריוך לומר שמועילין במקומן ככר ומן שהכם בשלים (w) Preces facrificiorum rationem babent, fantque (u) ad Lev.6. illis quidem potiores. Neque opus eft dicere, bas sllorum vices prestare, ex quo illa fieri desierum. Atque ita fit, ut idem Autor facrificia 2007 facta effe dixerit (x), qua voce precatto, & deprecatio, (x) ad Lev. 15 itémque placatio fignificatur. Quid multa? ex quo populo Hebreo mulla facrificandi facultas fuit decrevit iple Senatus magnus, ut statorum facrificiorum loco face quedam preces adhiberentur; facrificia utique, ac preces facras eandem rationem habere ratus. Que de re est apud Maimonidem (y), (1) in Tobilla אליות בפרו שרא סניין החבלות בסניין הקדבפרו פחיכם הפלורים בפרו הוא מניין הקדבפרו פחיכם הפלורים כלי וום כנוד שני הפיריו וכרי יום שים בי קרקן פוסף שו בי חבלדה שלישירו כננד קובן פוסף וחבלרו שחיאו כנוד של בקד היא הנקרארו הפלרו השחר וחפלרו סכנגר חמוד של בין הערבים חיום הנקראות הפלוח שנחות וחבלת שכננה החימבין נקראה חבלת המוספין וכן התסינו שיחור אוום פתעלרי תעלרה אחום בלילוה שהרו אפרי חשיר של כין חשיכים מחאברין חודכין כל חליל הה

Att (a)

Sta-

Statuerunt, ut numero sacrificiorum par sit oratinumerus; nempe bine orationes quotidiane binis sacrificiis quotidianis respondentes. Porrò omni die, quo fit faerificium adventitium, tertia ut sit oratio statuerunt, sacrificio adventitio respondens. Oratio autem, que sacrificio matutino respondet, matutina dicitur, que vespertino, ve-spertina, que adventitio, adventitia. Eundem ad modum constituerunt, ut nottu una peragatur eratio, quia holocausti vespertini prosecta per to-

tam noctem flagrare folebant.

Eodem pertinent alia illa (ב), אין הציבור סחפללין חתלדה נרברה לפי שאין הצובור מכיאין קרבן נרברה Ecclesia non utitur oratione injusta, quia Ecclesia non facit facrificium injustum; hoc est, facrificium voluntarium. Quibus (ut intelligas, quanta inter preces & facrificia Judzis similitudo visa est) ista quoque adjicienda (a), יש פון דנאָנים פי שחור שאפור לחתפלר תפלה נרברה בשבחורה ויטום טובים לפי שאין סקריבין כהן נרפרה אלא חוברת בלבד Sunt ex Geonim, qui Sabbatis ac diebus festis injusta oratione nemini uti licere judicant, quis bis diebus imperata tantum sacrificia; non voluntaria fieri solebant. Que sanè omnia ejusmodi funt, ut hinc facile intelligatur idem effe Judais de facrificiis, quod de facris precibus judicium; atque ita factum, ut, poliquem facrificari desitum elt, in facrificiorum statorum locum statas qualdam supplicandi formulas, que facrificiis respondeant,

HI. Quinctiam ut cruentis facrificiis, ita ils criam (quod in transcurft attingendum) que ex rebus manimis facta erant, cultus facri ratio inerat. Es enim Deo facte crant at ciulmodi bonorum

lar-

(v) Ibid.

(a) Ibid.

Chiesa by but

whiches as but

applied the problem at die alle largitori, nempe vini, olei, frumentique, que ad vitam hominum fustentandam terra, arborésque proferunt. Ita ut fertorum omnium oblatio rationem habuerit ejusmodi cultus, quo quisque vel uberiores fructus impetratum ivit, vel de impetratis gratias egit. Eóque spectant eorum aliqua, que ex Abrabenele modo attuli. Quibuscum etiam consentanea sunt, que scripsit R. Levi Ben Gerfon (b), במו שיקרבו העומר בפסה לבקש ברכרה (b) al 2 Sun. -23 הקציר והבכורים לבקש ברכרה פירודה דאולן כן קרבו הטיבו כחנ הסוכורו לבסם משל ברכרו הנשטיבו כי או יבא ערז הורוע Sicut ad impetrandam pro peram messem Deo (cui laus) Omerum (c) in Pascha- (i) Leu23,0,9, te sacrificabant, itémque primitias (d) in Pen-10. tecoste ad impetrandos uberes fructus; ita in festo umbraculorum (quando instabat seminandi tempus) ad largos imbres impetrandos aquas etiam Deo libabant. Verum hoc legis injustu factum est. Illud interea fatis constat, Judzos ita de facrificiis, ut de precibus & gratiarum actionibus, alteraque æquè atque alteras circa Deum versari judicasse.

Idem Gentium profanarum de suis sacrificiis Judicium.

IV. Ac quidem quale Judzorum de facrificiis suis judicium, tale sere de suis quoque ipsarum Gentium profanarum extitit. Id quod Porphyris ista docent (e). (e) peahsinum cui sere grava vois gens. I >> 24 nulla, I 240 tia, 12.5.24.

Aden, I 240 zensu vois grava. Tribus de causis dies sacrificandum est, vel ut eos honore afficiamus, vel ut gratum erga eos testemur animum,
vel ut bona ab sis impetremus. Quarum duas
priores immolandi causas ad unam rectte revocant

I i ludai:

Judei ; urpore qui in honoribus eis, quos inter immolandum Deo dabant, ita fummam ejus fapienriam, potentiamque celebrabant, ut ejusdem quoque bonitatem, vel in ipla rerum universitate, vel in fingulari aliqua beneficentia erga fe, fuorve elucentem una semper commemorarent; cujufmodi laudes & honores codem, quo gratiarum actiones, & ad idem cultus genus, pertinent. Quanquam quidem parum refert, quas ob camas Gentes profanze diis finis immolandum dunerint, mode omni facrificiorum generi (id quod femper ab cis fa-ctum est) cultus facri rationem, ac vim tribucrint. Nullo enim modo fieri potuit, quin Deorum cultum circa Deos verfari judicaverint.

(f) thid.

at wetersto

His constitutis, alia illa Porphyrii videamus (f),. Tiquipoly die res Geis, i rección pole simprombie, egahas de Scomule qui milas Grienes, il mom worfene en , à ha rezando aspezaias ruis, à en ela felle vis anafis airfe igues in men (n. in & of Char ei anaparator aurei quois rienen ruis l'ence quelon. क्षां क्षेत्र है प्रिकृतिक , निर्माण मार्गेड हेरवाड प्रिकृतिक. Deos autem colimus, vel petentes ut mala avertant, & Suppeditent bona, vel quod jam antea commodi aliquid ab in percepimus, vel ut postbac consequamur, vel ess denique propter solam nature prestantiam benorantes. Ita ut, si animalium primitias Dis solvere oporteat, eas de barum causarum aliqua sacrificare debeanus. Quecunque enim immolanus, bujusmodi de causis immolames. Unde intelligitur profanas Gentes diis fuis ideo immolaffe, ut corum gratiam vel impetrarent, vel commemorarent, vel denique ut eoseos honorarent propter solam nature excellentiam; neque aliter de sacrificiis suis, ac de eximio cultus

genere, dissque pergrato existimasse.

V. Huc etiam pertinent preces ista sacrificales inter Gentes profanas adhiberi folita. Quales sophochi (g) dicte func france wiles , Scholiefti , (s)m anigen. of And 196 Junior personal Array, preces inter laformulis, que apud Catonem extant, patet (b). (h) De re rufti-formulis, que apud Catonem extant, patet (b). (h) De re rufti-Jane pater, te bac firue commoveuda bonas preces. precor, ut sies volens propitius mihi, liberisque meis, domo, familiaque mea, mactus boc ferto. Et mox, Jane pater, uti se strue commovenda bonas preces bene precatus jum, ejusdem rei ergo matte vino inferiori esto. Quas inter formulas & hac polita est; Jupiter to boc ferto abmovendo bonas preces pracer, et fies welens propitius mihi, liberssque meis, domo, familieque mez, ma-trus hoc ferto. Quibus adde (ut alias aliquas prateream) preces in Solitaurilibus factas; Mars poter, te precor, que soque, uti fue volens propitius mihi, domo, familieque nostre, quojus rei ergo agrum, terram, fundúmque meum Solitauri-lia, circumagi justi, uti tu morbos visos, invisosque, viduertatem, vastitudinemque, calamitates, intemperialque probibessis, defendas, averruncesque; utique tu fruges, frumenta, vineta, virgultaque grandire, beneque evenire sinas, paflores, pecuaque salva servassis, duisque bonam salutem, valetudinémque mihi, domui, samilia-que nostra. Harunce rerum ergo sundi, terre, agrique mei tustrandi, sustrique faciendi ergo, sicui dixi, matte biste Solisaurilibus lattentibus

Amigitate with

immolandis effo. Quorsum hac? ut hinc intelligas profanas Gentes tam facrificiis; quam precibus fuis id egisse, ut Deorum gratiam, ac benevolentiam, résque prosperas impetrarent ; tamque sacrificia, quam preces iftas huc valuisse judicasse.

VI. Idem docent locationes iftz, quibus paffim apud Scriptores profanos facrificiorum vis exponi folet. Quales funt Gracis Oris idas X, & iddoxex. Latinis supplicare, placare, propitiare, impetra-re, litare, ac perlitare. Quare huc refer Homeri.

(i) Iliad. B. illud (i).

"Erfale pur raupour à aproios ilánta. Illic ipfam tauris, & agnis placant.

(1) to sprik & Adde etiam &illud ex Hefiodo (k). Amon N ar ordigor guessim idances. Interdum libaminibus & aromatibus placa.

> Hinc etiam xxxxxxx dictus eft, cui exta victime Deos propitios pollicebantur.

Sed & modò dicta voces Latina in facrificiis fa-(1) is prolated pe politie. Unde Lar apud Plautum de virgine quadam (1).

Ea mibi cotidie Aut ture, aut vino, aut aliqui semper supplicat.

Plinius etiam (m) Veteres mola salsa supplicasse (a) Hift.Nat. 612.c.18. dicit. Idémque cum temporibus Iliacu thure suppli-(n) v.Hift.Nat. catum fuiffe negat, id fuis fieri solitum docet (n). £134.11.

Quinetiam vis placandi. Deos sacrificiis inesse censebatur. Unde idem Plinius (o), Magna eft Quinos pecori gratia in plocamenti Deorum. Et Horatius (p).

Es Thure & fidibus juvat
Plaçare, & vituli fanguine debito
Custodes Numida deos:

Idemque alibi (q),

(q) Serm. lib.2. Sayr.3.

ALCO T PAGE

Prudens placavi sanguine Divos.

Quo codem pertinet Virgilii illud (r),

(r) sanid. 2

Sanguine placafti ventos.

Quibus adde, quod Cesar de Gallis scribit (5), Pro (1) Liho. de vita bominis nissi vita bominis reddatur, non posse bell. Gallien. deorum immortalium numen placari arbitrantur.

Cujus etiam rei meminit Cicero eadem ista voce usus (t) pro Fontiis.

Sic etiam propitiare Deos sacra rite sacra censebantur. Unde dicitur Otho (u) per omnia pia (a) v. Sutton in
culorum genera manes Galbæ propitiare tentasse. Othon, e. 7.

Quo etiam refer Plinii illud (x), Nec minus pro- (x) Hist. Na.
pitii erant mola salsa supplicantibus; imo verò, lizze il
ut palam est, placatiores.

Sed & vocem impetrare in sacris suisse ex Livio constat (y); Per dies aliquot, inquit ille, bostie (1) Liberare, majores sine litatione cese, diuque non impetrata pax delim:

Christianorum etiam . Cap.KK. (b) co. 81. tonius in Julio (b), Dein plaribus bostiis cesis cum litare non poffet, introsit in curiam spreta re-(1) In Punils ligione. Ac denique Plantus (c)

> Si bercle iftuc unquam factum est, tum me Jupiter Faciat, ut semper sacrificem, nec unquam litem.

(d) Serv. ad Antid 4. Macrob. La.c.s. (1) Cap.5. num.

rat Stellar lines. Settle 3.

> Quamobrem hæc? quia vox litare (fi Servium fequamur, Macrobismoe) elt facto Sacrificio placare numen (d). Adde etiam Nonsi Marcelli illud (e). Sacrificare est veniam petere. Litare est propitiare, & votum impetrare. Quanquam quidem recitis aliquamo Vossius (f), Sacrificare generale ese dinit, Litare autem locum babere, cum sacribeine effet Dies gratum.

o section (E) VArnob.

Neque verò refert, fiqui inter profanos populos vel nullis omnino facrificiis, vel nullis ex animalibus fuffis Doos fuos colendos existimaverint (g). de Gratilla. Neque enim hi, qui Doos suos its coli noluisle dicias de factific cunt, cofdem its cultos negant, cultúmve illum in initio. Como cos verfatum; quod equè ad coftrum infitutum valet, ac fi & hi Deos suos non modò la crificiis cultos, verum etiam (quod allis vifum fuit quomm longe major erat numerus) placatos quoque judicifient.

Christianorum etiam in bac te consensus.

VII. Jam vero fi, de facrificiis quid fit Christiams vifum, gueras; Ea femper corum his de rebus fementia fuit, ut nunquam misi uni Deo sacrificari (1) dicuille duxerint. Unde intelligitureps onnes propriam outrus facri rationens lacrificiis inesse judicasse.

lolatriz condemnarent. Ita Tertullianus de Idololatria (b), Si propter sacrificium vocatus adsistam, ero (b) ca. 16. particeps Idololatrie. Et mox, Si merum quis facrificanti tradiderit, ind fi verbo aliquo facrificio necessario adjuverit, Minister habebitur, Idololatria. Ita Cyprianus (1) Christianos monens ne (1) De Laste. Diis profanarum Gentium immolent. Deus toquitur. dicens : Sacrificans Diis eradicabitur, nisi Dominofoli. Sed nihikest, cur in re perspicua testibus utar. Id unum hic meminisse sufficit, Qui nunquam nisi uni Deo fine summo cultus extranei scelere sacrificatum existimabant, (que sententia apud Christianos omnes semper valuit) hos sacrificiis attribuisse propriam cultus facri rationem, ac quidem (inde quod efficitur) facrificia omnia Deo facta, ut proprium planè ipfius cultum, circa Deum verfari flatuisse.

VIII. Jam (ne de re non necessaria adeo laborasse videamur) cum omnia rite sacta sacrificia ita comparata fuisse constat, ut circa Deum versarentur, hinc quoque de sacrificio Christi idem esse debere judicium, patet. Que enim omnis sacrificii rite sacti ratio suerit, ea sit necesse este sacrificii Christi ratio. Ac quidem cum sacrificium ejus ad genus piaculare pertinet, genusque totum piaculare ad impetrandam malorum veniam, hinc essectur sacrificium ejus eo cumino pertinere, ut nobis, pro quibus sactum est, peccatorum veniam à Deo impetret. Id quod in transitu monendum erat, ne quod in duobus his capitibus tantopere

esses without so to tourse soul of for other of

perfecuti furmis, fruftra perfecuti videamur."

un la la

ac (4) 0. 139%

DE

Pæna vicaria piacularibus hostiis irrogata.

CAP. XXI.

Oftenditur quid sit pana vicaria, eamque piacularibus bostiis irrogatam esse.

UUM omnia sacrificiorum genera legibus Mosaicis constituta id commune habuisse pateat, ut circa Deum versarentur, (id quod eorum primum fuit que demonstranda in nos suscepimus) deinceps de hostiis piacularibus paulò accuratius dispiciendum; quippe cui generi pœnam vicariam irrogatam elle prius diximus, nunc autem palam facturi fumus. Est autem poena vicaria malum quodvis alteri inflichum ad culpam alterius expiandam, modò maum istud eò specter, ut sontem ipsum à poena liberet, eique peccati veniam impetret. Unde intelligitur ejulmodi mala pœnæ vicariæ vi carere, que quis propter peccata fua in persona secum conjuncta luerit. Ut cum parentes hac de causa liberis suis orbati fuerint. Nam poena vicaria eo spectat, ut reo afferat peccati veniam, qua perinde excidit, qui in suis, ac qui in se poenam excipit. Ac quidem poena omnis vicaria ad fontis commodum comparatur, quod contrà est in ejusmodi pæna, unde damnum, dolor, aut infamia ex alie-

22-48-5-52-2

and the second

W. C. A. A. L. S. de de desemb

ATTOR TOWN

2.10 40

na calamitate ad ipfum fontem femper redit.

Pœnæ autem vicariæ duo funt genera. Alterum. cum idem pænæ genus quod nocens meruit, ejufdem vicario itrogatur; ut fiquis fefe morti dedat. ut alterum aliquem à morte liberet. Alterum, cum aliud pœnæ genus nocentis vicario irrogatur, ac id quod meruit ipse nocens. Ut siquis in exilium eat, ut alterum redimat è servitute. Inter que duo pænarum genera nihil interest, nisi quòd in altero nulla nisi personarum, in altero autem & personarum & pœnarum etiam sit commutatio. Quæ differentia ejulmodi est, ut propriam pœnæ vicariæ ra-

tionem utrique perinde generi relinquat.

II. Jam pœna vicaria hostiis piacularibus inflicta ad expianda hominum peccata pertinuit tanquam conditio lege præscripta, sine qua Deus peccata illa remittere noluit, de quibus hostias cædi jussit. Ouanquam enim illa maxima ex parte leviora erant, ea tamen Deus præterire noluit sine omni animadversionis specie, ne tantam forte indulgentiam peccandi licentia confequeretur. Atque ita factum, ut ficut peccata graviora suo ipsius nocentis fanguine, ita ea, que leviora erant, victime fanguine expiari vellet, eoque pacto eorum à le impetrari veniam. Quæ cum ita comparata essent; hine liquet facra piacularia non inertem plane & otiosam, sed ejusmodi veniæ impetrandæ conditionem continuisse, que Dei justitie, ac sanctitatis. animique perperam factis infensi & satis aptam prabebat speciem, & ad excitandam tuendamque legum facrarum reverentiam non incommodè pertinebat.

III. Verum hæc ne temere dixisse videar, nunc ad rem propositam veniam: que, quò facilius patefiat, paulo altius repetenda est. Enimyero prima Kk

250

(1) Hebr. 1.3. (n) v.70 luter-30.0 19.12 Ø 51. 2.

(P) w.Lev.16.v.

notandum est, ita loqui solere scriptores facros de peccatis nondum expiatis, tanquam de sceda qua-(k) Lev. 18.20. dam macula reos turpiter inquinante (k). Atque Pl. 106.39. Jr. ita fit, ut peccatorum expiatio eis fape vocibus e-2.23. Ext. 20. nuncietur, que idem quod purgare valent. Quales 3. Mat. 15.18, funt Orzeis valuesquis (1), & natuei(1. (m) Hebrais autem 3, & 778, pro quibus vocibus (n) Hibr. 9.22, Graci interpretes vocem zabaci (n' nonnunquam po-23. 1 Job. 1.7. nunt (n). Deinde & illud advertendum, moris press Dest. 32. fuisse apud Hebraos (Deo ita pracipiente) ut pec-43. 1/a. 67. cara populi Ifraelitici folenni expiationis die ad hircum in deferts ducendum specie symbolica transferrentur (o). Atque ita factum, ut hircus iste eo-(e) Lev. 16.21. rundem peccatorum macula deinceps ita pollueretur, ut eum, à quo abductus erat, labe quadam reciproca inquinaret. Id quod ex eo intelligitur, qued nemini eo munere functo in castra prius redeundum erat, qu'am aquis rite lustratus ellet (p) Quinetiam animadverti velim, quonam ritu populi peccata in hircum illum conjecta erant. Atque hoc quidem Pontificis manibus pecudis eius capiti. impolitis, peccatorum addita confessione factum do-(g) Lev. 16.21. cent facre litere (g). Qua in re Pontifex perfonam populi, cujus peccata deprecabatur, ut quifque videt, sustinebat. Postremo meminerimus oportet ejulimodi victimis piacularibus, quarum utique fanguis in adem facram illatus erat, corporáque extra caftra combusta, & cundem ritum adhiberi folitum, qui hirco illi adhibitus erar manuum seilicet impositionem cum peccatorum confessione (a) a trust junctum (r), coque ex ritu talem in eis extitifle maculum, qualis in hirco ifto extitit. Id quod ex co intelligitor, quod harum etiam victimanum corora Be e castris flatin efferenda effent, & cos, à qui-

quibus cremsbantur, continuo ita inquinarent, ut nisi aqua prius lustratis in castra redire nesas esset (s). Quamobrem cum idem ille ritus, quo pos (1) v. Zeurs. puli peccata in hircum in deserta ductum conjecta as.6 que ente erant, his etiam victimis adhiberetur, quarum utique fanguis in adem facram illatus erat, corporaque extra castra combusta; cumque idem macule tralatitie in his, perinde ac in hirco illo indicium effet, eadem scilicet corporum impuritas : par est, ut quisque has ad victimas, perinde atque ad hircum istum sontium peccata translata judicet. Illud (quod caput est) interfuit, quod hircus ille populi peccata in le congelta, in expiationis rite; facts, venisque impetrats speciem, quali nunquam posthac in Dei conspectum reditura, in deserta vivus asportaret, victima autem ha, de quibus a gimus, fontium peccata in se translata sanguine suo expiarent. Quibus sane ex rebus elucebat tancum pænæ vicariæ indicium, quo nullum majus effe potuit. Neque enim ulla ejulmodi poena species clarior esse poterat, quam ut peccata immolantium primò ad victimas mox cadendas specie quadam symbolica transferrentur, tum vero continuò explarentur earundem victimarum fanguine, ad quas prius translata fuerant. Quorum illud ex modò dictis conftat, hoc ex iis legis verbis, quibus sanguis pro anima expiare dictus (1).

IV. Jam vero manuum impolitio cur huic potius victimarum generi, quarum corpora extra caltra cremabantur, quam aliis ullis labem inferret, ea fortaffe ratio fuit, quòd maxima omnium piacula ellent, que hot ad genus pertinebant. Hac enim nunquam facta erant nifi vel pro maximo Sacerdote, vel quidem pro Sacerdote illo cum reliqua fa-

(t) Lev. 17.11

Kk 2

milia

Service Land of the

milia Aaronica, vel denique pro universo cortu: quorum peccata (quod antè diximus) graviora erant, & graviori nota digna, quam que aliorum hominum erant. are yell are animal are a

the to please the sail All . Quanquam quidem parum admodum refert, quo tandem modo, nimirum an manuum impolitione, (prout hircus in deserta ductus) an tacito Dei instituto, nulla ritus ejus ratione habita, polluerentur ille victime; de quibus in prefentia agimus; fiquidem de re ipsa constet, Nihil enim excogitari potest, quamobrem institueret Deus, ut maxima planè omnium piacula, potius quam alia ulla genera, semper inter sacrificandum impura fierent, nisi quòd in hac impuritate in corpora victimarum invectà peccatorum quoque ab offerentibus ad eafdem victimas translatorum speciem quandam /ymbolicam oftendere vellet. Id quod & eo magis apparuit, quòd qua opera polluebantur sontium victima piaculares, ea sontes ipsi expurgarentur. Sed neque dubitari potest, quin victima illa pœna vicaria afficerentur, que hominum peccata in se conjecta suo sanguine expiabant.

V. Verum hac, inquies, non aliò valent, nisi ut hoc unum victimarum genus, quarum corpora extra castra cremabantur, pœnam vicariam suisse indicent. Esto, sed ex hoc genere de victimis omnibus piacularibus (ut quarum eadem ratio esset) judicari debet, præsertim de sacrificio Christi; quod hoc in genere præ quam in reliquis adumbrabatur. Sunt enim ejus Sacrificio ejufmodi omnia tribuenda, que ullis omnino ipsius typis adumbrata erant, præfertim vero infignioribus, minimè vero detrahenda, siqua obscurioribus deerant. Antitypus enim typonim omnium (quatenus typonum

rationem habent) omnia in se complecti debet. Imò verò eò majus in Christo pœnæ vicariæ indicium extitit, quod ita divinitus comparatum effet. ut major ejulmodi pænæ species in insignioribus ejus typis, quam in aliis ullis eluceret. Quippe cujus rei, præter hanc unam, nulla cogitari causa potest. mins all acquires another superior enters

VI. Verum enimyerò etiamfi his in facrificiis. in quibus victimarum fanguis in ædem facram illatus erat, ac corpora extra castra combusta, aliquanto clarius quam in reliquis, pœnæ vicariæ indicium effet, res tamen ipfa in aliis omnibus pro noxa aut peccato cæsis, æquè atque his ipsis inerat. Id quod ex eo intelligitur, quòd cum delicta graviora suo ipsius sontis interitu, leviora interim pecudis sanguine expianda essent. Exempli causa, ponatur quemvis eo proterviæ pervenisse, ut sibi facrum suffitum conhecret, sebove, aut sanguine fciens ac prudens vesceretur, huic sane suo ipsius (4) Ex. 30-32. exitio peccata illa luenda erant (#), contra au- Lro.7. 25,27. tem peccata eadem per imprudentiam forte ad- 6 17.10. missa victimæ sanguine expiabantur. Quamobrem cùm divina lege ita plane comparatum effet, ut que peccata graviora erant, ea fuo ipfius nocentis fanguine, leviora autem fanguine victima expiarentur, quicquamne evidentius esse potest quam pœnam illam, que quidem in gravioribus peccatis nocenti ipli irrogata fuit; in levioribus ad ejusdem victimam translatam esse, pærámque pecudis hominia pœnæ fubstitutam fuisse?

Quid ad hæc Crellius? Tantone in furrogationis indicio nullam vel commutationem agnoscit? imò facrificium Deo benignissimo pro pæna hominis fu- (2) ad Bubi. 0 iffe dicit (x); Verum, inquit, Expiatio in facri- v. 14

ficis

ficial non de cipfa mactatione pecudis, qua revera fuiffet luitio illa feu pana persolutio, sed de iu dicitur, que mattationem confequebantur, atque imprimis de afpersione sanguinis, que à Sacerdote vel in Sancto Sanctorum, vel in ara aut circo eam fiebat (y). At maxime fe fefellit Crellius fa-(y)Contra Grot. cra ad civilium morem exigens. Ita enim his in 6.10. particay. religionibus comparatum fuit, ut aliud effer pocnam pecudi irrogare, aliud Deo ritu facrificali folvere. Nam prius illud tum fiebat, cum pecudi vita adimebatur. Posterius autem tum, cum vita animave pecudis Deo more facro reddebatur. Id quod in hoc rituali cultu non factum erat, priusquam sanguis, vitz vehiculum, are illius redditus effet, vel faltem fanctuarium ejus, vel propitiatorium versus sparsus.

Ac quidem ejufmodi pænæ species, quæ ad Deum propiriandum spectabat, eo magis in facrificiis cluxit, quod pecudis fanguis non folummodo effundendus effet, fed & Deo etiam rituali specie porrigendus. Ita quippe fignificatum erat vitam five animam victime in facrificiis piacularibus Deo redditam effe ut Auger quoddam piaculare, ac Aure illud eò spectasse, ut ejus erga reum gratiam impetraret, cui ritu facro porrigebatur, cujufque in ara depositum erat. Quamobrem, quicquid his placuerit, qui nihil non argutiis suis eludi poffe arbitrantur, nos interim omni ejulmodi cadi, ex qua Aberes quoddam extiterit ad peccatorum remissionem, Deique gratiam impetrandam, poete vicaria nomen damus. Nec quid magnum interesse remur (neque enim adeo arguti fumus) five cedes ista per se ipsa hoc prestiterit, sive ejus in ara reprefentatio fanguinis afpertione facta, five alio quovis ritu, modo, locove praftita. Atque ita fit, ut pænam vicariam in Christo agnoscere non dubitemus, ut qui vitam, animamve fuam ad expianda peccata nostra; corumque veniam impe-

trandam, ut λόπου piaculare dederit (2)

VII. Quod autem Societus bestiam pro homine puniri non potuisse dicit, quia scilicet inter bestiam & bominem nulla eft [peciei communio, me fanè nihil omnino movet. Potuerunt enim peccata hominum ad pecudes rationis expertes specie quadam symbolica transferri. Hoc enim in hirco die expiationis in deferta ducto factum docent facre litera, ac quidem verbis explicatis (a). Potue- (a) Lev. 16. runt etiam hominum peccata victimarum fanguine expiari. Nam & hoc quoque, ut prius monuimus, explicate dicunt facra litera. Quorum utrumque cum factum effet in præcipuis victimis piacularibus. que tandem potuit pæne vicarie clarior usquam species edi, quam que in eis edita fuit? nec dubium fane quin que earum, eadem & reliquarum ratio elfet. Idque ipfum (quanquam ejulmodi fit, fine quo fatis intelligi potest facrificii Christi vis. & ratio) aliunde quoque demonstravimus.

Verum, inquies, peccatorum ista à sontibus ad victimas qualdam translatio non nisi specie facta: fuit, reipla fieri nullo modo potuit. Rectè quidem. Sed illa ipfa translationis istius species aliquam fignificationem habuit, que quidem, uti mihi videtur, alia nulla esse potuit, msi victimas illas, in quibus fpecies ista edita est, sontium in locum suppositas esse, eásque noxas & peccata, de quibus rife immolabantur, pœna vicaria expiasse. Quanquam quidem licet speciem potius poene vicarie vel inmaximis Hebrzorum piaculis, quam rem ipfam ex-

titiffe

(x)Mat.20.28. Marc. 10. 46.

. ba . 61 a si

(b) Lev. 5.12.

titisse demus, res ipsa tamen locum habuerit neceffe est in Domini nostri sacrificio piaculis istis adumbrato. Ita enim est in typo omni, ejusque antitypo (ut ante docuimus) comparatum, ut quod in altero vel specie aliqua adumbratum suerit, id verè in altero locum habeat.

VIII. Neque quenquam moveat, quòd in maxima fontium paupertate ferto quodam piaculari (in quod ne species pænæ vicariæ, nedum res ipsa cadere potuit) litari posset, malorumque venia impetrari (6). Neque enim si fertum piaculare pœnam vicariam non fubiret, ideo continuò statui debet nec ipías victimas piaculares ejulmodi pernam passas esse. Hoc enim perinde est, ac siquis neque ipsam mortem victimarum ullarum piacularium mortem Christi adumbrasse dicat, quia nulla ferta piacularia ejusdem mortem adumbrabant. Quod quisque, quam sit ineptum videt.

IX. At enim victime piaculares poenam vicariam subiisse minime judicari debent, nisi mortem vicariam fubiissent; mortem autem vicariam nullo pacto fubire potuere, quia mors vel ipsis immolantibus ob ea peccatorum genera, que victimis ex pianda erant, in legibus populo Hebrao latis explicate nulquam denunciabatur. Quali verò vel nulla elle pollet vicaria pœna, nisi que ejusdem generis erat, cujus ea, que reo imminebat; vel nullo modo fieri posset, ut immolantium ipsorum vice morerentur victima piaculares, nisi lex aliqua disertis verbis ob ea peccatorum genera, que vi-chimis expianda erant, immolantibus mortem denunciasset. At neutrum horum verum est, alterum ejulmodi, ut lecum pugnet. Enimyero primo nihil ad poenam vicariam interest, an idem illud pœnæ

pænæ genus, quod fonti ipfi imminebat, an aliud quodvis ejusdem loco sontis vicario irrogetur. Utrumvis enim pro arbitrio ejus, penes quem est puniendi jus, ad sontis impunitatem valere potest. Unde intelligitur aliud esse penam vicariam, aliud mortem vicariam luere, alterique locum esse posse, ubi alterum nullum locum habet. Deinde neque illud verum est, non potuisse victimas ullas immolantium vice mortem luere, nisi lex aliqua disertis verbis mortem immolantibus denunciasset ob ea peccatorum genera, qua victimis illis expianda erant. Imò verò hoc, si sic suisset, sacrisiciis profecto piacularibus locum nullum reliquisset. Pœna enim omnis explicata lege fontibus ipsis denunciata legis ejusdem vi ac justu eisdem insligenda fuisset; ideoque nullis facrificiis, nullis piaculis avertenda. Unde intelligitur pænam illam, quæcunque fuit, que sacrificiis avertebatur, nulla explicata lege, (quæ cum altera vichimam imperante non pugnaret) immolantibus, hoc est, sontibus iplis denunciari potuisse; ac quidem ea ipla de causa ita minime denunciatam esse, quia lege sic provisum erat, ut sacrificiis averti posset.

X. Hæc itaque cum ita fint, frustra in explicatis minis sontibus ipsis intentatis pænam illam requisiveris, que sacrificiis piacularibus ab iis averruncata fuit. Verum hæc, quæ fuerit, ut intelligas, videas oportet, quænam pæna reis infligi potuisset, si modò Deus jure suo erga eos uti voluisset. Atque ea quidem, si sacras literas audire velis, mors ipfa, five exitium erat. Idque indicant, que apud Mosem extant (c), Homo quili- (c) Lev. 17.10, bet de domo Ifraet, & de advenu, qui peregrinantur inter cos, si comederit sanguinem, obsirma-

bo faciem meam contra animam illius, & disperdam cam de populo fuo: quia anima carnis in fanguine eft, & ego dedi illam vobu super altare. firis, sanguis enim est, qui pro anima expiat. Ubi fanguis itte, qui pro anima expiare dicitur, fanguinem victimarum defignar, itemque pro anima expiare idem valet, quod anima aut Aisin effe, fiquidem utraque locutione cadem fententia (4) v.Erad.30. efferri foleat (d). Jam anime an aut Abres o confero. 12. effe idem est quod mortem averruncare. Idque his ex verbis intelligitur, Dabit quisque was rest plaga in ess. Plaga enim illa pestem significat repentinam mortem allaturam. Eóque factum, ut Graci Interpretes pro 1000 700 Alines & Jugas airi dixerint.

Adde quod pro anima expiare idem sit, quod expiare pro vita, anima enim hac in locutione fine omni dubio vitam fignificat; pro vita autem expiare quid aliud est nisi interitu averruncato vitam incolumem conservare? Quifve est qui locutionem eam ejulmodi esse non perspiciat, ut & hanc sententiam per se ipsa sibi vendicet, & aliam planè

omnem respuat?

Nihil ergo dubium est, quin hac locutio pro heminis anima expiare idem fignificet, quod mortem ab homine averruncare. Nec quis Judzorum est, qui ei aliam sententiam adjudicat, plurimi autem qui hanc attribuunt, quorum ego alibi verba referam. Sed neque magis dubitandum, cur dicta fit victima piacularis mortem ab homine averruncasse. Certum enim est eam hac de causa hoe pre**flitisse**

cum v. 15,16.

stiffe dictam esse, quia id præstabat, quod ad se proprie pertinebat, hoc est, quia pœnam peccati ejus, de quo rite immolabatur, ab immolante avertebat. Ex quo efficitur pœnam illam mortem exitiumve fuisse. Quod cum ita sit, relinquitur victimas piaculares tam dici posse vicariam mortem.

quàm pœnam vicariam passas esse.

XI. Jam verò quorsum pertinebant victima illa piaculares, que quidem ad lustrandas puerperas. aliisve de rebus (siquæ erant) cædebantur, in quibus nihil culpæ inerat, nihil à quo caveri poterat, nos, ut potuimus, ante diximus. Id unum hunc ad locum pertinet, ut nihil ex eis concludi posse moneamus, quo jam dicta convelli queant. Neque enim in præsentia quæritur, quid causæ fuit, cur Deus corporis impuritatem, omni forte culpa vacantem, facrificio expurgari justerit, sed quenam ista poena fuit que eis victimis avertebatur, que de peccatis proprie dictis legis justi mactanda erant? Quibus utique peccatis ipse Crellius (e) & (1) al Rib. 9. pænam aliquam debitam fuisse, & post sacrificium rite factum à Deo remissam confitetur. Hac, inquam, nunc de pœna quæritur, quæ qualis erat, jam fatis explicatum arbitror.

XII. His explicatis, deinceps quid vicaria poena. suaque sontis cujusque propria inter se tum consentaneum habent, tum dissentaneum, docere visum est. Quippe que rectè qui intellexerit, in promptu habebit, quod respondeat ad alia omnia, que à Socini Sectatoribus contra jam dicta afferri poffunt. Ac prius illud ut paucis expediam, pœna omnis, five vicaria fit, five fut fontis ipfius propria, ex violata lege aliqua (etiamu, uti mox patebit, alio atque alio modo) oritur; ut neutri lo-

LIZ

I Sam. 26.26.

ZNC- 12. 48.

cus esse possit, ubi nulla sit legis violatio. Sed & ambo ista poenarum genera ad legum reverentiam tuendam pertinent, ambobus ejusmodi vis inest. que doceat, quantam legum fuarum Legislator iple rationem habet, quamque fancte eas ab aliis omnibus coli velit. Quibus de rebus in pæna fonti ipli inflicta nemo dubitat, nemo in vicaria dubitare debet, si quidem & ea ejusmodi sit, sine qua is, cujus est punire, sontem dimittere impunitum nolit, neque peccati ab eo admissi veniam à se impetrari pati, ne venia adipifcenda facilitas peccandi continuo licentiam faciat.

XIII. Verumenimverò licet duo ista pœnarum genera hæc inter se communia habent; ac quidem alia forte aliqua; multa tamen & magna funt, quibus alterum ab altero differre constat. Nam primò propria fontis ipfius, non alterius alicujus pœna (qualis ea est, que vicaria dicitur) natura-

liter ad legis sanctionem pertinet, ejusque in obligatione ponitur. Lex enim eos ad pœnam vocat, qui quidem poenam mernerunt, cosque poena dig-(1) Deut. 25.2 nos effe dicit (f). Nemo autem ob alienam culpam poenam meretur, nisi sit culpæ illius parti-Rossis 2. Apre. ceps. Neque enim peccati meritum peccantem na-

turaliter egreditur. Meritum enim voluntatis est. nihil autem magis cuique proprium, quam sua cujusque voluntas est. Ac quidem poena reo, ut reo, irrogata jure ex peccato orto infligitur, reus enim quilque, ut modo diximus, dignus est, qui panam fuat. Jus autem illud, quo irrogatur pœna vicaria, vel ipio punientis dominio, vel conleniu /ilfius, qui punitur, cum dominio illo juncto nititur. Quorum hoc in Christo mortem sibi à Deo

blatam sponte sua passo cernitur; illud in victimis

pia-

piacularibus apud Judaos cadi folitis, quippe quas Deus cædi justit dominii sui jure usus, ira tamen ut immolantium peccata in causa elsent, cur eo jure, hoc in negotio, uteretur, and quart passage tank

XIV. Que autem omnia afferri folent, ut mala omnia utrovis isto jure inflicta in eo semper, cui infliguntur, pænæ ratione carere doceant, non eo valent, ut mala ea istac pœnæ ratione careant, quæ ad vicariam poenam pertinet, fed illa tantum, que pænæ illius propria est, quam sua quisque ob peccata luit. Quod quidem minime negari debet. Enimvero, ut ad reliqua pergam, fua cujusque fontis poena, si modo culpæ par sit, sine gratia cus jusquam interpolita per se ipsa reatum delet, legisque obligationem ad pcenam sua continuo vi dissolvit, quippe qua idem id persolvitur, quot in obligatione illa ponitur. At pœna vicaria, qua aliud folvitur atque id, quod in obligatione ponitur, primò ac proprie non verlatur circa legis obligationem ad poenam, sed circa voluntarem ejus pasters? penes quem est prenæ veniæque jus. Atque ita fir, en y net que ita ipsa reatum delet) una cum peccati remissione su suita nullo modo constare possit. Quod contra est in suita pcena vicaria, que nihil valet fine gratia ejus in different, et a potestas, neque sic ab eo consideratur, ut sua son tis ipsus poena, sed tantum ut ejusmodi conditio, sed tantum ut ejusmodi conditio sed tantum ut e que ad legum reverentiam tuendam pertinet, quidem præcipua quadam ratione ad legis iftius autoritatem recuperandam, que culpa admilla viola deline ta fuit, aliquoque modo debilitata. Cujulmodi con to sel proditio cum nihil obstet, quo minus sontis à poena de liberaSA THE STATE OF SAME

BELDMANN POR BUILDING

liberatio ab illius plane gratia pendeat, penes quem est puniendi jus, una cum peccati remissione ita. ut nihil magis, convenit; nili forte quis nullam elle putet peccati propriam remissionem, nisi cujus impetranda causa conditio nulla postulatur. Quod adeo à veritate abest, ut nulla cuiquam in sacris literis, nili sub fidei, & poenitentia, vitaque correcta conditione peccati remissio proponatur. Quod tamen nihil ejufmodi continet, quod cum clementia. illa pugnet, que ad peccati remissionem pertinet. Quamobrem cum vicaria poena nibil obstet, quo minus persone sontis impunitas ab ejus beneficentia pendeat, penes quem sit puniendi jus; fit ut idem hic certas conditiones (quales funt pænitentia peccatorum, vitaque in posterum emendatio) sonti ita statuere possit, ut nisi iis rite præstitis nihilei pæna aliena profit. Nam sua cuique beneficentia, ut fibi libet, uti licet. Nec quis alieno ex beneficio jure ullo commodum vendicare potest, nisi præstitis eis conditionibus, quas qui beneficium id obtulerit, beneficio fuo constituerit.

Atque hac omnia cum ita sint, hinc patet, quomodo sons quisque peccati sui, tum etiam quomodo sontis vicarius peccati alieni poenam luens satis legi facere dici possit. Sons enim ipse, ut prius dicta apertè docent, hoc prastat id solvendo, quod in legis obligatione ponitur; sontis vicarius id luendo, quod minimè quidem in legis obligatione continetur, endem tamen, quo poena sontis ipsus, pertinet; hoc est, ut paulo antè diximus, ad restituendam &

confervandam violatz legis autoritatem.

AV. Ac denique, ut finem his imponam, nihil refert, quo quisque animo, libente scilicet an reluctante, peccatorum morum poenas lust, modo ista pares sint

fint peccatis; utpote que, si tante fint, per se ipse reum liberant, nec alia ulla aliunde petita re indigent, qua hoc apud judices aquos prastent. At poene vicaria ejusmodi est, quæ magnam vim, qua veniam faltem à Deo impetret (quicquid aliis de judicibus statuas) aliunde mutuari potest. Ut si, cui partes vicarii dantur, propolitam fibi pœnam vicariam fua ipse sponte in se suscipiat; si pœna illa & gravis sit, & magnum Deo honorem afferat. Si ea non piaculi tantum, sed & μαρτυρίν rationem habeat. Defque jussis, & promissis ac denique minis sidem faciat. Si ea erga Deum obedientia in ea fuscipienda eluceat. que ad pietatem & fanctitatem aliis magno fit exemplo. Si idem ille, qui poenam vicariam in se excipit, fumma plane fit innocentia, fumma perfonæ dignitate, eofque percupiat falvos fore, pro quibus sese pænæ offert. Quæ quidem omnis cum in Christo, ejusque morte elucerent, magnam profecto morti ejus efficacitatem attulerunt, qua nobis peccatorum veniam, gratiamque apud Deum impetraret. Quicquid enim fecit, ut iple Christus majore apud Deum gratia valeret (qualia funt, de quibus jam meminimus) idem illud fecit, ut mors ejus ed majorem vim haberet, qua eò apud Deum valeret, quò Christus eam valere voluit. Hoc est, ut peccatorum nostrorum ab eo veniam impetraret, ac quidem reliqua etiam omnia, que ad eternam vitam pertinent. Que omnia penitus qui perceperit, facile arentias iftas diluet, quibus Socini Sectatores hunc locum maxime oppleverunt.

Christianorum de Victimis piacularibus judicium.

CAP. XXIL

interestable in the the secretary in a supplemental

Piaculares victimas peccata, de quibus immolabantur, pæna vicaria expiasse, veterum Christianorum, & Judzorum, perinde ac Gentium profanarum sententiam suisse demonstratur.

mention statement to the contract manning work of the

I. L. Actenus dicta eo pertinent, ut quisque victimas piaculares peccata, de quibus immolabantur, poena vicaria expialle videat, nec quid contrà afferri posse, quamobrem quisquam aliter judicet. Que quia tanto majorem sidem habitura sunt, quanto amplioribus testimoniis confirmata suerint, deinceps veteres Christianos, & doctissimos quosque Judzorum, perinde atque profanos populos de hoc eodem victimarum genere idem judicasse docere visum est.

Ac quidem veteres Christianos (à quibus exordiri libet) non modò offerentium peccata victimis quodammodo imposita esse judicasse constat, sed & carum etiam animas offerentium animarum vice datas. Prius illud Origeni placuisse patet, quippe

Jui

qui ex manuum impositione victimis adhiberi folità peccata hominum Christo imposita suisse colligit (g) posuit, inquit, & manum suam super ca- (e) Homil. ad put vituli, boc est, peccata generis humani impo-Lev.I. suit super caput suum. Ipse enim est caput corporis Ecclesia. Idem judicavit Cyrillus Alexandrinus: Nam & hic quoque Christum peccata nostra, hoc est, eorum pænas tulisse eodem ex ritu intelligi docuit (b). Verum his multo explicatius (b) De Adreshas de re differuit Theodoretus (i), Exempl & fione lib.11. े काश्वक्रिका रखें lepsique rais auges ours tals laury and Livis. apateus, The pap apateur ai xeipes suxumai. Tos So Three to Jupa resorpeper. Quilque victimam offerens capiti ejus manus suas, tanquam suas ipsius actiones, imposuit. Manus enim actiones significant,

pro his autem victimam offerebat. II. Sed & animas quoque victimarum animarum offerentium vice fusas esse apud Christianos veteres creditum. Ita enim idem Theodoretus (k), (k) Queft. 61. iepus & maon vois ispainis, and vois top aby acompopologicis & maxima rois is apaprias, rois si בואסוב מבידם ישוב בשפעה ביתביולאוסעם בו שפיססביסידובי אי אל דעים סטעובסאסי ל ים ופספים ל דישים האוף בי על mesomperior this was anti Argulpor opayles. Non omnibus victimis manus imponebant Sacerdotes, sed illis, que pro se oblate sunt, & precipuè pro peccato factis. Cateris autem offerentes ipli manus imponebant. Hoc autem symbolice indicabat hostiam in locum offerentis, pro quo mattabatur, suffectam effe. Idemque alibi (1), dans (1) ad Lev. 17. (סווסו) סט בעוצע בולמוביווי וציעוב עודם דם באוציוי

M m

Cosor

Con evi fuzie izu i mina. E di zaen udwu f ru edizu fuzie, ruin i mina, arri f sis incoproximu fuzie efanare y donus, Sicut enim, inquit, tu immortali anima preditus es; sic animal rationis expers sanguinem babet loco anime. Quam ob causam precipit, ut anima ejus ratione carens, boc est, sanguis, vice anime tue ratione predite, 6 immortalis offeratur.

(m) Demonftr. Brang.J. 1. c.10.

His paria funt Eufebii Cafariensis illa (m). שונה אל מסים בי ב של אלר ישם בי בי מים מעובל אוני प्रमुखा कि विरोधा कला बेनी में प्रमुखान है प्रमुखान mesozopijas de to çãos to ispa ? xepadas izoldos Abyl of it ip isses, acretia air train such , i Griffion was raigus auts 'Gri & repartes & Soft. i Gras ip ingir v rempula gupala, ilunas guojas Lines arappeldins. Si ar à Aby @ on Ai arrifore कांड कारी नियांड कटानांत्रक का देवनीयांश्रीक Hoc ipsim lex de victimis lata cuique animum bue advertenti indicat; quippe que quemque, qui facrificat, victime sue capiti manus imponere, einfque caput manibus tenentem animal ad Sacerdotem adducere jubet, quasi victimam pro capite suo efferentem. Quare sie de unaquaque victima dicit, m quisque sitito coram domino, manusque suas vittime sue capità imponita. Id quod in omnibus hostile faction est, nulla enim aliter oblata suis. Unde intelligitus victimarum animas animarum ferentium vice datas effe.

Neque verò de eis tantum victimis, que Mossis legibus statutz erant , sed de eis ctiam quas Abel, Noas., & Abrahamms, optimique quique ante Moss tempora immolabant, idem Eusebio judicium fuit. Ita enim ille de Sapientibus ante Mo-Sem natum immolantibus (n). Ewust po iupa (n) this. दैर में सर्वता रेपनिंद हें अन्न क्टन्न्या मार्थिन निवंद रह meninali ras fuzas mepuliorabios negatus autois feen sid supra por 3. reias Neir eis Sarrabapas The Junter Angertugue-TOT , NUTE OF OUT OUTHERD TO & COMS & SUTTHS प्रमापक क्लाक्षित के में किया के मार्थ के मार्य के मार्थ के मार्य के मार्थ के मार्थ के मार्थ के मार्थ के मार्य के मार्य के मार्थ THEREOTEPOS & SINDIAS FUZIO ESPIEPEV EZOVIES APT דמשווה מושה שנו שלמי יוש מאלים לשוו יושפים ביושה ביושה ביושה ביושה ביושה Juniar, The organ togins devitore reconocial orles-Quandoquidem enim viri pii, Desque familiares, S affata divine illuminatt magno fibi opus effe remedio viderent, quo mortifera peccata expiarent : Deo vita animaque dateri xumen allanod dandum judicabant salutis impetranda causa. Ac quidem cum animabus fuis mihit melins, hibil prastantins, quod Deo consecratent, haberent, pro eis bestias immolabant, ita scilicet animarum suarum vice alienas animas offerentes. Espaulo poli Em por is solino to equifor, was to piza, & ripuor, & Georgewes organion magni de Romois, rais ala Com Queiaus Abaga mis courses Gains, & directora ils indas phone accomunas snoothy hele to 64. Quandon nulla melior, nulla magna, nulla pretioa, mulla Deo diena bominions Giblima Suppetebat, animalia ut vitte fue hover, at quiden nature proprie Mm2

proprie estiluza Deo dare conveniebat. Has ille victimas rite immolandas existimavit, quoad se inse Christus offerret pro omnibus Gentibus immolandum. Christum autem vocat To μέρα & Τίμιοτ λύrear Issain ous & Extrar, to & mailes xoons xe-Odpopor, mai las exposmas errifugos i. e. magnum & pretiosum do Sor Judeorum simul & Grecorum, mundi universi piaculum, omniumque plane hominum artifozon. Athanasius quoque Christum procaro artifuxor vocavit (o), Quod idem valet, ac fi ipla Judeorum piacula arrifuza quoque nominaffet. Sicut enim Christum of Carry dixit victimas Iudzorum intuitus; ita etiam proCaror arrivoyor dixit animas victimarum piacularium vice animarum offerentium apud Judzos fusas ratus. Quod idem statuisse videtur Autor responsionum ad Orthodoxos (p), ut qui sanguinem victimarum arti? Luyus 7 acrophorus vice animarum offerentium in Sancta Sanctorum illatum dixerit.

(9) ad Quaft.

(o) De Incarnatione verbi.

III. Id unum addo, eorum, de quibus jam meminimus, de victimis piacularibus fententiam reliquis etiam veterum Christianorum, quorum non
meminimus, placuisse eó minus dubitandum esse,
cum quòd que alteri doenerunt, alteri nusquam
resutarunt, tum quòd omnibus commune sit, quoties quidem de Christo loquuntur tanquam de victima piaculari, ejusmodi aliquid de morte ejus
sommemorare, quod poene vicarie rationem continet. Verum hos ego pretermitto, neque enim
id nunc ago, ut Sacrificia Judeorum ex Sacrificio
Christi, sed ut Sacrificiam Christi Judeorum ex Sacrificiis explicem.

IV. Czterum quoniam multum interest de Gentis cujusque religionibus Gentis ejusdem sententiam nosse, videamus deinceps quz de piaculis Judzorum homines Judzi docuerunt; quorum ea omnia, quz huc pertinent, tres ad locos referri possunt. Primus ea testimonia continet, quibus sons quisque victimam suam ad aram sistens in ejusdem caput peccata sua conjecisse dicitur. Alter ea, quz victimas illas, quarum utique sanguis in zdem sacram illatus erat, corporaque extra castra combusta, sontium peccatis in se conjectis plane pollutas suisse docent. Ultimus ejusmodi dicta continet, quibus victima anima sontis anima vice data dicitur, alteraque alterius suisse salvas suisse de redemptio.

V. Primum itaque ad locum pertinent, quæ ad verba illa (q), Imponentque Aaron & filii ejus (4) Ex. 29. 10. manus super caput juvenci, annotavit R. Levi Ben Gerson (r), הנה יחספיכה היחד כשתי ידים (r) Ibid. וענינרה יהיחרה להעיר על שחשאים. נפרדו מרם וכאלו הושטו ער ודה הבעל היים Impolitio hac manuum ambarum erat, esque spectabat, ut hinc intelligeretur removeri ab iis peccata ipsorum, & ad hoc animal quodammodo transferri. Quibus etiam adde alia illa ejusdem Autoris (s), (s) ad Lev. 1. לוות הסברה היתרה הסטיכוה לחורורת שהוא כאלו סלק מעליו אותן העונות והעתיק אותן על הבעל חי החוא Eo pertinebat manuum impositio, ut se quisque peccata sua à se removere. & ad bocanimal transferre indicaret. Eodem valet, quod apud Ifaacum Ben Aarama extat (t), 10012 NOTH TITO TH (t) ad Levis. בשונג אז בסויר הוא פעביר ארו חשאו מסנו ונוחנו ער" ראש קרבנו וכפר, עליו ולשעם ורה כללו בוירוים יי חמארוי

Judgerum de Victimis Cap. XXII.

2270

(a)Cujus mentio

(x) ad Numay.

fit Lev. 4

פסעתי כפו שנראוד. בחדוים חמאתי עויתי נדול ביום הכפורים אף על פר החטוא אשר שלו Ouoties quis anima sentiente imprudens, vel quidem prudens peccat, transfert à se peccata sua. consictique in victime que caput. Eoque pertinent confessiones ista, peccavi, rebellis fui, perverse egi , sicut ex Pontificis confessionibus juxta piacularem juvencum suum die expiationis editis patet. Sed & eadem quoque sententia fuit Abrabenelis. qui de juvenco piaculari pro toto cœtu immolato (ש) inter alia quadam ifta dixit, יידר הייד היי עליי שונורת בני ישראר Post confessionem ei incumbebant peccata filiorum Ifraelis (x). Unde intelligitur Abrabenelem peccata illa, quorum juxta victimam piacularem folennis confessio edita fuit, ex ista il-

lico confessione victima insedisse judicasse.

VI. Quod siquis dubitet, an qui peccata immolantium ad victimas transferri judicabant, peccata eadem victimarum cade, ut pœna vicaria expiari duxerint, hunc ei facile serupulum eximent ultima deprecationis verba juxta victimam piacularem edita, mas em bec si expiatio mea. Quibus utique verbis Judai omnes hanc sententiam, ut mos docebimus, inesse dicunt, Quod ego ipse malum merui.

id in wiftime me a caput recidat.

THE

VII. Hactenus iis de testimoniis, quibus Judei fontium peccara ad victimas continuò jugulandas translata suisse docuerunt. Quorum majorem afferte numerum parum necessarium judicavimus, quia hoc idem in se continent, que ad secundum locum pertinent. Qualia sunt, que ejusmodi omnes victimas, quarum quidem sanguis in edem sacram illatus erat, comporaque extra castra combusta, sontium peccatis in se conjessis coinquinatas suisse

re-

referunt. Qua de re est apud Maimonidem מפני זריו היה העוספ בערה ובשעירים הנשרפים סטשאי בנרים לפעיר המשחלה אשר יאמן כו כי שרוב מרה שנשוא פן העונורו הוא משמא מי שנגע בו Vestes eorum, qui vacca rufa, bircifque combustis operabantur, eadem de causa polluebantur, qua vestes ejus, qui bircum in deserta ducebat. Qui quidem bircus ob multa, que ferebat, peccata, id, quod tangebat, contaminare censebatur. Hæc Maimonides in Moreh Nevochim (y). Que cum (y) Part.3.c.47 Buxtorfius Latine redderet, neque tamen de hircis combustis meminerit, parum se diligentem præbu-His etiam adde, que R. Schem Tob fuper iis, que iam posita sunt, Mosis Maimonidis verbis scribit (2), (3) bid. עוד אטר חרב כי צורה להרחום הצרעוה בעבור שהיא מחדבקת וכל בני אדם מאסים אותה תבדלים מסנרה וכמעט שיהידה בטבען כשעיר המשחלה אשר יאמין בו כי מרוב סנשא בעונורו הוא סטסא טרי סנגע בו והבן אפרו אשר יאטין בו פרוב פרה שנסאי בעונות הוא משמא וכן העניין בשעירים הנסרפים כי בעבור נושאכם עונורם יהידה הנתע כחכם משמא Diett insuper Magister præceptum esse, ut sibi quisque à lepra caveat; quippe que contagiosa est, . his (1) ità at omnes cam affernentur, & fugiant, ab eaque fere natura fua sic abborreant, ut ab birco in deserta dulto, qui propter multa, que portabat, peccata, id, quod tangebat, contaminare censebatur. Fac autem intelligas id, quod dicit, qui ob multa, que portabat, percata, id, quod tangebat, contaminare censebatur; quippe eadem ratio bircorum combustorum fuit (a). Ut qui , quoniam (a) Qualistient peccata portabant, ea, que tangebant, inquina-querum mentio rent. it Lev. 16. 14.

VIII. Idem

& Num. 15.

VIII. Idem judicavit R. Levi Ben Gerson (b). (b) 4d Lev. 16. ראון שיחבאר מורה שהמוציא הפר והשעיר הנשרפים מחה, למחנרה הוא שמא ומשמא בנדים כי הוא האוי בורה כמו שמשלח שעיר המשחלח כי הם נשרפים הוז למחנרה מפני שאתם העונורו כפו שישחלה השעיר משני שאחו שונורם Intelligas oportet, eum, qui juvencum & bircum extra castra comburendos eferebat, impurum factum effe, ejusdémque vestes pollutas fuisse; quippe cujus eadem ratio fuit, atque ejus, qui bircum in deserta duxit. Enimvero combusta illa vittima, idcirco quia peccata portabant, extra caftra cremabantur; quemadmodum etiam & bircus ifte, propterea quod peccata portabat, procul è castris educebatur. Abrabenel, eandem forte sententiam secutus, juvencum Pontificis piacularem ברבר נחשב ut rem detestabilem extra castra crematum esse monuit (c). (c) ad Lev.4. Isaacus Ben Arama hircum in deserta dimissum, quasi peccatorum, que asportabat, turpissima labe (d) al Lev. 16. inquinatum (d), און ווא דבר שניי וסטוקז rem execrabilem ac fedam dixit. Neque aliter judicasse videtur de victimis extra castra combustis, quippe quas aquè, eodémque modo, atque hircum istum, pollutas fuisse judicavit (ב), אין חספיר לשאור אין (1) 1bid. והסורף החשארת כחוץ יכבסו בנרים ורחצו בטים ואחר יבואו אל המחנה כי עניין אחר להם שישמא בפגע שליחותם Oui bircum in deserta duxit, tum etiam qui vi-Climam piacularem extra castra cremavit, vestes

uterque Juas perluet, seque itidem agua lavabit; atque ita in castra regredictur, cadem enim est utriusque ratio, ut polluatur co, quod è castru a-

(f) bid.

at two the

OF BUSINESS

movet (f).

VIII. Idem

IX. Quz

IX. Que autem maxime omnium valent, ea funt Judzorum testimonia, que tertium ad locum pertinere diximus. Qualia funt, que victime cesa animam fontis anima vice datam testantur, alteramque alterius מפר חמורה ופריון hoc eft, אטיפיין,

ernau Jor, & redemptionem vocant.

Huc itaque imprimis spectat solennis ista deprecatio juxta victimas piaculares edita, mun 'a ana טויתי פסעתי ועשיתי כך. וכך וחורתי בתסוברה ים כפרחי Obsecrd Domine, peccavi, rebellis fui, perverse egi, boc & istud feci, nunc autem me peccasse pænitet; bec st itaque expiatio mea. Quibus ultimis verbis, Hec sit itaque expiatio mea, que quisque victimam intuens edidit, hec subjecta est sententia. Que in caput meum mala recidere juste possent, ea recidant in victime men caput. Ita enim hujufmodi formulas passim interpretantur Judai. Copo 70 inquit Baal Arach (g), (g) 15 900 70. סחוא אוטר הריני כפרתו והוא פירוסו הריני בסקום לפבול עונותיו כלומר שאני מקבר עלי עונותיו להתכפר Omni in loco ubi dixerit quisquam, Sim ipse expiatio ejus, perinde est, ac si dixisset, sim ipse ejus in locum suppositus, ut iniquitates ejus portem. Quod idem valet, ac si dixisset; ego ipse, quo ille veniam consequatur, illius in me peccata fuscipios marcha cosse num bar une sour suere

Ita etiam eandem formulam explicat R. Solomon farchi (b), דו כפרתר. בנו חכפר אחר ואנחנו חחחיד (h) Sanbedr. לכר הראוי לבא עליך Nos expiatio tua fimus : cap.2. hoc est, inquit, Simus nos in locum tuum suppositi, ut quod in te recidere meritò posset, illud omne in nos recidat. Quibus iisdem plane verbis eandem formulam interpretatur R. Obadi as de Bartenora.

Tudeorum de Victimis Cap.XXII

274 (1) shid.

tenora; & Autor Libri Caph Nachath inscripti.(1). Eedemque fenfu Mofes Ægyptius, candem & ille formulam explicans, pro pro rang, redemptio-

(b) ad Negain nem pro expratione posuit (k). Quibus ex testimoniis intelligitur, qui juxta victimam piacularem 64P.2. solennia ista verba edidit, Hec sit itaque expiatio mea, eum peccaporum fuorum pænas victimæ fuæ imprecatum este, eamque fibi surrogaste, & surro-

gatam judicasse.

X. His addi possunt Rabbinorum paulò ampliora testimonia, eaque perinde de holocaustis (nam-& his quoque expiandi vis à Judzis data est) ac deejusmodi victimis dicta, que nunquam nisi de peccato, noxaque aliqua exdende erant. Quid enim R. () al Lev. I. Mojes Ben Nachman de reo victimam offerente (1)? שלקח ממנו חמורה וכפר הקרכן חורה שיתש דמו תחרו OB FIND OB 187 Aguem erat, ut fanguis funs funderetur, & ut eveniaretur carpus Juum. Greator autem pra alementia fua bane ab es accepit victimam, ut rem vicariam, & duren ejus; ut. bujus sanguis sanguinis ejus vice profunderetur, anima ferlicet vice anime. Quid R. Bechas (m) (m) Ibid. כחן שחחושא דאוי שיהודה דמו נספך כרם הקרבן ופידידה נופו נפרף כנוף חקרבן וחקבה לוקח קרבנו סמני חמורתו וכופרו הניי חסר נמור אשר נפלחו חשי ברחמיו וכרוב חסריו לקח עפש חבחמו ז חחרה לציפו וירוכפר ברים ופעכם אודה כפון ומרוישם של דאב Cam fons ipfe dignus effet, cujus fanguis profunderetur, ut fangun victime, corpusque, ut victime corpus, cremaretur; Cumque Deus (cui laus) banc villimant, ut rem vicariam & husor ejus ab eo acciperes, vide quanta in cum benevolentia Dei fuit !

cre-

fuit! Is enim pro misericordie sue & bonitatis amplitudine, ut ille expiaretur, anima ejus loco bestie animam accepit. Atque bec sententia vera est, & rationi consentanea. Quid Isaacus Ben Arama (ח)? ומאר יראורי שרקובן דנקרב ער חטאו (ח) ad Leo.nu. ישרער השוב ער האם אשר ער הפובח rocal abinatio. כי ישום או על לבו שכן מספטו על חטאו וכן ראוי שנטשורה בו לולי יו שרחבה עליו לשוכם אסבו נפטו Reus cum victimam de peccato suo immolatam mattari, pelle exui, prosecuri, igneque are comburi videt, secum ipse cogitare debet ita secum agi , & ita fe traftari oportuise, nisi Deus pro misericordià suà pro animà ejus piaculum accepisset. Quid David de Pomis (a) זיי צהוך ביוה צהוך (a) או ייסוריב הוה צהוך פולרה Intelligat apartet לכנין שוחירה הקרבן ההוא תפורתו immolator banc vittimam fibi succidaneam effe. Quid Ifaacus Abrabenel (p)? ראוי שושפך רכו (p) איף Pref. el. שלקה ממנו בתמורדה וכופר הקרבן ההוא שהידה רמו ומסו החרו וכשו חרות רמו ומסו חרות נפסו חרות נפסו jus sanguis funderetur, corpúsque cremaretur pro peccato suo. Deus autem pro clementia sua ut ipa vicariam, & ut husor ejus, banc ab eo accepit hostiam; cujus sanguis effusus est sanguinis ejus vice, animaque vice anime ejus. Ita etiam de Sacerdote maximo juvencum fuum piacularem immolante (g). כפי סורה ההין ראוי סיחירה ענסו במיחרה (a) bid והשרף נופו ואיבריו אשר חטאו והרוח חשוב אל האלדי אפר נחנרה כיון שלרה משארה בפחקיין אלא בשננרה לכן חיובחרה החוררה שוביש פר בן בקר חורה עצם וססך ידיו עליו לרמו הוא חשורתו Id juris ratio pofulabat, ut upfe (Poutifex) morten dumet, & at, que peccavenant, ipfins morques & membra Nn 2

cremarentur; Spiritus autem, (quia non consulto, sed imprudens peccabat) ut ad Deum; qui eum dedit, rediret. Quare lege statutum est, juvencum ut daret suipsius loco, esque ut manus suas imponeret, ut issocritu significaret eum sibi ut vicarium succedere.

XI. Huc etiam pertinent, que Judei magno admodum confensu scribunt super his Scripture saerz verbis, de quibus antè nonnulla diximus. Anima omnis carnis est in sanguine; eumque vobis in aram dedi ad expiandas animas vestras: San-(r) Lev. 17.11. guis enim est, qui pro anima expiationem facit (r). כדם היא תלויה לפיכך נחתיו לכפר על נפש אדם תבא Janguine. Quare eum dedi ad expiandas animas vestras. Veniet anima & animam expiabit. Ita etiam Abenezra, שיש בו יכפר והטעם ver sanguis expeat anima, que sibi ineft, sensusque eft; anima vice anima. Et R. Mofes Ben Nachman, אני חסלחי על נפס האדם ונחחיו לדם על הסובח שתחירה נפש חבהסרה מכפרהו על נפשו Ego hominis anima peperci, eumque (Sanguinem) in aram dedi, ut anima pecudis pro illius anima expiationem faciat. Et Naacus Ben Arama, Quoniam anima omnis carnis est in sanguine, Th הטעם נחתיו על הסובה בקרבנותיכם לבפר על נפסותיכם Des mon des ideires eum in sacrificiis vestris in aram dedi ad expiandas animas veftras, animam scilicet vice anime. Et R. Lipmannus, לפי שמחמת החטא נהחייבו נפשותיכם שיארע לכם כמעשה הקרבן בסחימה ובוריקה נתתי נפש הקרבן חחת נפשותיכם

Cum anima vestra peccato ita constricta teneantur. ut quod fit victime (que ceditur, & cujus fanguis aspergitur) id vos ipsi merueritis; ego victime animam vestrarum animarum vice dedi. Et Isaacus Abrabenel, יקריב וחנה צוה סעל המובח יקריב אדם ארו קרכנו ויהירה נוף הבהטרה ובשרוה. החרו נופו ובשרו של הבעל המפריב ויהידה חדם הבחמרה ספארת הנפש החיונית הנשוארה כו תחרת נפש האדם ver man ver Praceptum est, ut qui que pro ara hostiam suam offerat; eritque corpus, & caro pecudis pro corpore, & carne offerentis; eritque etiam pecudis fanguis (quia anima sentiens in eo inest) pro anima hominis. Anima nimirum vice anima. Quo eodem sensu Pontificis juvencum piacularem, itémque piacularem juvencum pro toto כפרע immolatum בפר נפשם יפריון נופם animarum offerentium direct; & corporum redemptionem vocavit (s). Quemadmodum etiam & Abenezra (s) ad Lev. 4. victimam cujulque expiatoriam כופר עונס שים עליו pænæ cuique debitæ dofor dixit (t). (t) ad Lev. 1.

XII. Siquis itaque scire velit, quid de piaculis Judæorum Judæi ipsi judicarunt; Hi sanè, quod jam dicta docent, ad victimam illico jugulandam translata fuisse sontis peccata, eumque pœnas ipsi debitas victima imprecatum elle docuerunt. Hi victimas illas, quarum fanguis in ædem facram illatus erat, corporáque extra castra cremata, sontium peccatis ad se translatis pollutas suisse monuerunt. Hi omne piaculum rite factum fontis & man, λύθρον dixerunt, & ຂຳໃίλυ ζων, alterúmque alteri vicarium & succedaneum fuisse; id enim valet vox mon. Hi animam omnis ejufmodi victima, quam 700 & 7000 appellarunt;

LUUD.

erunt. Que qui dixerunt, fine dubio expiationem illam, que victimis piacularibus fiebat, vicarià factam pomà putabant. Quod tamen ita judicabant, ut peccata ita espiata nihilo minus remissa dixerint, idque summà Dei misericordià. Neque enim (quod vel trine apparet) aliam ullam poene vicarie vim tribui debere existimabant, nih que cum culpe remissione, Deique maximà benevolentià in cadem remittendà constabat.

Profanarum Gentium de victimis piacularibus judicium.

XIII. Jam que Judei de victimis suis piacularibus, eadem sere profani populi de suis quoque judicarunt. Nam & hi etiam que cunque mala sibi imminere videbantur, ea victimis imprecari solebant. Hi sacris piacularibus operatos ea opera pollui judicabant; Animásque denique victimarum vice animarum offerentium dari. Que eadem omnia, ut jam vidimus, scriptores Judei docuerunt.

(a) In Enterpe.

Ac primum illud prodidit Herodotas (u) de Egyptiis, quos utique victimarum capitibus mond reflecações multa imprecari folitos dirit. Et mox, remecioram se mode hisporas rijos replacijos, d'a plana il organ roios sevendos representados que reino replación es repartes representados r

opealors is merce to ice & sino this & rous whe dans sands in the repeaties years Aputition sais. Capitibus autem iis imprecantur, ut fiquid mali aut immalantibus ipsis, aut universe Ægypto impendent, id in caput hoc convertatur. Eadem porro ritu circa capita pecudum, que immolantur, & vini libationem omnes pariter Ægyptii omnibus in sacrificiis utuntur. Quo ritu fit, ut nemo Agyptiorum animantis ullius caput gustet. Eadem de re meminit Plutarchus (x), vi tou zepani (x)De tide & ispair rathegaraphon & simulatures als & morning epol files makes, sue de rois Esvois son Siderlag. In caput victime execrati, amputatum in flumen projiciebant antiquitus, nunc autem peregrinis extra caftra estensiantur ; na criam

XIV. Ac quidem ut Ægyptii beffiarum capitibus, ita Massilienses homimibus ipsis ad sacra piacularia adhibitis mala fibi imminentia imprecari foliti; tantò plus valere victimam rati, quanto ea præstantior esfet. Que eadem causa eò valuit, ut homines immolandi ritus, fevus admodum & inhumanus, ubique olim graffaretur. Massilienses, inquit Servius (9), quoties pestilentia labora- (1) semid.3. bant, unus se ex pauperibus offerebat, alendus anno integro publicis & purioribus cibu. postea, ornatus verbenis & vestibus sacris, circumducebatur per totam civitatem cum execrationibus, ut in ipsum reciderent mala totius civitatis; & sic proiiciebatur. Eundem fere apud Gracos etiam valuisse morem docuit Suidas (2), (2) m voce

Profanarum Gentium de Victimis Cap. XXII.

Mechana mais your, Ares ournela rea Sondurpo (15. zej irébaher tij Jahány domen to Horuden que oias Sommums. Ei, qui malis averruncandis quotannis destinatus erat, sic imprecabantur, sis Their pun nostrum, boc est, salus, & redemption Atque ita illum in mare projiciebant, quasi Neptuno sacrum persolventes. Ubi verbis iis, sis Thei Japan nostrum, & precatio inest, & impreca-tio. Neque enim hos dubitare sinit aliarum Gentium profanarum in eadem plane causa mos, quin verba illa enunciantes ita fibi falutem peterent, ut mala fibi impendentia piaculo fuo imprecarentur.

XV. Quinetiam ut illæ Judæorum victimæ, quæ extra castra cremabantur; ita etiam, uti mihi videtur, & Gentium profanarum piacula tralatitià quadam peccatorum labe & ipfa pollui censebantur, & contrectantes polluisse. Atque ita factum (vix enim aliter fieri potuit) ut ficut iis, qui quidem victimas Judzorum extra eorum castra cremaverant, nisi aquis prius se lustrassent, in castra redire non liceret: ita neque victimis piacularibus apud Gentes profanas operatis vel inurbem, vel in domos suas, nisi fonte aut sluvio expurgatis, regredi licere crederetur. Qua de re Porphyrius (cujus alio in loco verba posui) inter omnes Theologos convenisse refert (a).

the string version with the lower course

Route and and One.

videlic morem docule shader (a), (d) moon

Dorse inchesor to yet inches each years W youth appliance

And the state of

XVI. Extremum id est, ut, quod Judzis visum diximus, nempe victima cu jusque piacularis animam fontis anima vice datam fuisse, idem illud quoque profanis Gentibus placuisse doceam. Quo pertinet, quòd piacula illa, que Greci Estipuara vocant. ab Helychio dicta fint artifuza (b). Qua fane, quod (b) In von vox ipsa indicat, ejusmodi erant, quorum anima miliama. fulæ datæque erant animarum offerentium vice. Huc etiam refer Scholiastis illa in Aristophanem (c), (c) ad Equites. Breepor 300 माया Aferton hiar apress है के मुझा पड़, בן בו צמוףם סטונים בבי דוים ביום לאסטו דון אים ל (אסונים אבּישׁ א דסושדש דווסה) בּין שני דצדעה ביפנת מתו את אות ε επανόμαζον χαγάρματα. magna 16. Alebant enim Athenienses quosdam valde ignobiles & inutiles, quos, cum malum ullum civitati impenderet (peftis scilicet, aut tale quicquam) ad piaculum expiandum immolabant; quos etiam na Japuara appellabant. Quibus adde, quæ idem (d) ad Plutum. alibi habet (d), καθάρμαζα ελέγοντο δι 'δπ' καθάρ-פנו אסונים דחשי, וו דחשי בישוף אני לפים ליטים אים דים לפינים Illi nabanua appellabantur, qui ad pestem, aliumve morbum ullum avertendum din immolabantur. Quorsum hæc? ut hinc intelligas piacula Græcis zabásuara dicta eandem rationem habuisse, quam; que acifiquala, sive artifuza dicta erant. Neque enim dubium, quin de piaculis ab eadem Gente, eadémque etiam de causa factis idem judicium esse debeat. state at things referred.

O o XVII. Jam

Men' piaculum oportet sieri propter stultitiam tuam. Ut meum tergum stultitie tue subdas succedaneum?

ubi id piaculi proprium facir, ut pœnà vicarià peccatum expiet alienum. Adde etiam illud veteris Poetæ;

Cum sis ipse nocens, moritur cur victima pro te?

(e) De bello Gallic, lib.6.

ubi pro idem oft quod vice. Eademque etiam apud Cafarem (e) ejusdem particulæ vis est; Natio eft omnis Gallorum admodum dedita religionibus. Atque ob eam cansam qui sunt affecti gravioribus morbis, quique in praliis periculisque versantur, aut pro victimis bomines immolant, aut se immolaturos vovent, administrisque ad ea sacra Druidibus utuntur; quod pro vità hominis nisi vita bominin reddatur, non posse Deorum immortalium numen placari arbitrantur. Verum minime omnium prætereundum, quod Porphyrius ex Asclepiade refert (f), to opertor bu illiero rais beais und quarta xecultadas, com de ruas xapas aparos in pains buent perbenorus fuziles arti fuzis minulines. Primum nullum animal Diis immolabatur. Neque lex ulla super bac re fuit, quippe quam probibebat lex natura. Occasione verò aliqua animam pro animà exigente, primum sacrificium ex ani-malibus datum referunt. Quibus ex verbis intelligitur passim olim creditum fuisse, non nisi tali afiquo tempore animalibus facrificari coeptum esse, quale

(f) De abstin.

quale videretur ψυχω ἀντί ψυχῶς animam pro anima postulare. Tempora autem illa Gentes prosana talia esse existimabant, quibus graviora aliqua mala sibi imminere videbantur; id quod ex eodem Porphyrio liquet. Quibus enim in sacris ψυχω ἀντί ψυχῶς animam pro anima dari dixit, eadem illa paulo ante dixerat us ἐποτροπών τικον κακῶν

ad mala aliqua avertenda fieri.

XVIII. Hæc itaque cum ita fint, fiquid & Christianorum, & Judæorum, & profanarum denique Gentium (hominum moribus & religionibus alioqui maxime differentium) magnus admodum consensus valeat; ita quisque de victimis piacularibus fentire debet, ut eis alienæ falutis causa pænam vicariam irrogatam judicet. Illud interim, quod antè docui, tenendum est, laxiorem quandam ad pœnam vicariam pœnæ rationem pertinere, quam quæ ad pænam illam pertinet, quæ legis in obligatione ponitur, reóque ipli irrogatur. Eóque fieri,ut non fit ea illius vis, que pœne sonti ipsi inslicte (hæc enim, ut ante dictum, per se ipsa reatum delet) fed que sit ejusmodi conditionis, que ad restituendam & conservandam violatæ legis autoritatem, veniámque fonti impetrandam pertinet.

Finis Libri Primi.

Oo2 LI-

tendering the training of the Confederation

- sa organizate prode tele basel recording along the same and the same

Parelsons tayen Colons take a right death and have been find and one and which say of the The post of the closest on the party with the A CONTRACTOR OF THE PARTY OF TH

MANIE Her dear our inches apply to the flianorum, & Judacetum, & produnarium depague Concinent a brownian and and as a religious of the emi maxima della campana l'ampena adipochola conicam imp de la value de la constante de Rusay debet, areas shown hanns rauff restain whi arium irroperate indicore. Ilsed increire, quod unté docui, tenendam ell, laxotem quendam al recnen vicariam pera raparemperanci, dalar cae ad persam illam pertiner, squastegis in orbigations poming, moque into sweeting. Lequeses, when it skulius vis, que peque fonci per reache since coin, ut ante dichun, per le spla corque delle led one fit ejulated conditionis, que no reflect endam & confervandam violars foots autoritisectar, venianque fond insperiende a percha.

Finit Libri Primi.

for an old to great to prove him to the second to

: 00

CHRISTI.

the country of the say does have see Sagaily to Arrive

e and the second females and Them.

Service Control of the Control of the Service Control Control

LIBER SECUNDUS,

QUO EXPLICATUR

SACRIFICIUM

CHRISTI.

The Becoming Christian - Comp.

Sacerdotio Christi.

LIB. II.

CAP. I.

Oftenditur Sacerdotii Christi generale munus, & ordo, ac denique quibus præcipue rebus Christus ad Sacerdotium sacratus erat.

I. S Acrificium Christi expositurus non alienum esse arbitror de Sacerdotio ejus in antecessum pauca dicere. Ac primò, quid sit Sacerdotii ejus generale munus. Deinde, qui ejusdem ordo, Melchisedeci, an Aaronii. Ultimò, quibus pracipuè rebus Christus ad id consecratus suit.

Jam primum illud, Sacerdotii Christi generale munus ita desiniendum est, ut sit Patrocinium bominum apud Deum. Ut cum reliqua ejus munera, sacerdoti Regium & Propheticum, circa homines, Sacerdot Regium & Propheticum, circa homines, Sacerdot Regium
tale circa Deum versetur. Est enim Rex Vicarius, bomines, Dei, Propheta quisque legatus ejus apud homines,
Sacerdos autem patronus bominum apud Deum.
Atque ita sactum, ut Iesum Christium menunanto
mpos t names patronum sive advocatum apud patrem habere dicti simus (a), ita sactum, ut Christian apud
servos patronum sive advocatum apud patrem habere dicti simus (a), ita sactum, ut Christian apud
Deum.

(c) Hibr. 9.24.

(b) Rom. 8.24 Denm agere (b), & impanioning the regioning & Oct is huin, in conspectu Dei pro nobis apparere dicatur (c). Que omnia, quoniam alibi latius exponenda funt, hoc in loco proposuisse suf-

ficit.

Hebr.6. & 7.

II. Jam qui sit ordo Sacerdotii Christi explicatè docent facræ literæ; quæ Christum Sacerdotem faciunt ad rationem Melchisedeci (d); ejusque inter Sacerdotium & Sacerdotium Auronicum duo præcipuè interesse monent. Primò quod illud Melchi-Tedeci (cujus tanti viri neque genealogia, neque ortus aut obitus memoratur) nulli familia aftri-Chum esset, Auronicum autem uni familia Auronice lege facra mandaretur. Deinde, quòd ejusmodi effet Melchisedeci Sacerdotium, ut cui illud datum fuerit, hic in æternum Sacerdos effet, nempe vel umbratili quadam specie, qua Melchisedecus, ut ante diximus, Sacerdos in perpetuum dicitur, vel verà ac folidà ratione, qualis est æternitas Sacerdotii Christi. Ut qui per omnia mundi facula eo munere functurus fit, neque fuorum patrocinium, quamdiu eo opus fuerit, deseret unquam, aut deponet. Quod contrà comparatum fuit in Sacerdotio Aaronico, quo alii alios morte abreptos continua ferie excipiebant, quódque ipfum quidem etiam ipsi genti Aaronica jamdiu abrogatum fuit.

Qui verò Aaronem aliis rebus, aliis Melchisedecum ad facrificia usum judicant, Auronem iis, que ante diximus, animalibus perinde ac inanimis, Melchisedecum nihil nisi pane & vino, hi sanè, quantum mihi videtur, quare sic judicent, nihil habent. Panem hic & vinum Abrahamo & vernis

ejus jam ex itinere, przlióque fessis ad vires resiciendas dedit. Similémque fimili in causa morem finitimis fuisse regionibus non obscurè docet historia facra (†): neque Melchisedecus Sacerdos dicitur. (†) Deut. 23.4. quia panem illum & vinum protulit, fed ut hinc te quisque intelligeret, qui factum erat, ut Abrabamo solenni ritu benediceret (id quod Sacerdotis fuit) (e) tum etiam, quare Abrahamus spoliorum (1) Deut. 21.5. decimas ei dederit. Erat, inquit Moses (f), & 1Par.23.13.
Sacerdos Dei altissimi, & benedizit ei (i. c. A- (f) Gin. 14.18, bramo) & ait, Benedictus Abram Deo excelfo, 19. qui creavit calum & terram, & benedictus Deus excellus, quo protegente hostes in manibus tuis sunt : & dedit ei decimas ex omnibus.

Nihil ergo est, cur Melchisedecum pane folummodo atque vino, nihil, quare rebus tantum inanimis facrificasse arbitremur. Imò verò est quamobrem contrà judicemus. Si enim à Sacerdotio ejus aliena fuillent cruenta facra, qui factum eft, ut ipse Christus, cujus idem, quod Melchisedeci fuit, Sacerdotii genus esse dicitur, sanguine suo sa-/

crificaret?

Neque verò audiendi sunt, qui tam Aaronicum Sacerdotium, quam Melchisedeci Christo tribuunt. eumque, ut Sacerdotem Aaronicum, sanguine sacrificasse judicant. Qui enim ita rem instituunt, quare ita faciant, nihil, quod fit fide dignum, afferunt. Imò verò repugnant facris literis, que Sacerdotium Aaronicum explicatis verbis Christo abjudicant (g); hanc rationem interponentes, quod (g) Hebr. 7-11 Christus alia ex familia, alia ex tribu ortum duceret, ac cui Sacerdotium Aaronicum lege facrà astrictum erat (b). 1014 200 10 1014 1014 1014 1014 1016 (b) v. 13,14 cite and in classed and the

. 8 'at

De Confectatione Christi ad Sacerdotium.

. De decembre de la contra

III. His conflitutis, videamus fequitur eis de rebus, quibus Dei Filius, aternus Aoy®, fusceptà demum natura nostra Sacerdotio initiatus fuerit. Qua quidem longè alia funt, ac quibus Sacerdotes Auronici suo muneri sacrabantur. Hi instralibus quibus dam aquis, vestium imperatarum indutu, unguento quodam variis ex aromatibus confecto, ac pecorum sanguine sacrati erant (i). Qua quidem res virtutes illas, qua in Sacerdote postulantur, umbratili specie adumbrabant, prastare nullo modo poterant. Jam verò Deus Filium suum eim talem este Sacerdotem vellet, qualis omni ex parte perfectus soret, pemini dubium esse potest, quin eum iis ipsis, rebus, qua ejusmodi sacerdotem saciunt, Sacerdotio initiari vellet. Quod cùm ita sit, videamus primò, qua sit Sacerdotis perfectio sum ma. Deinde quibus rebus Christus, ut union perfectionem illam consecutus sit. Certum enim est eum iisdem rebus sacerdotio consecratum suisse.

IV. Jam ad ejufinodi Sacerdotem, qui summe perfectus haberi debeat, tria ista omnino pertinent. Prime, ut tanta apud Deum autoritate & gratis valeat, ut si omnes elientes suos cum essecue ommendare possit, cumque iis propitium facere. Deinde, ut tanta erga homines bonitate & misericordia sit, ut ista sedulo prestare velit. Ultimo, ut vitam immortalem habeat, qua fretus eadem perpetuò prastet. Primum illud in Sacerdote, omni plane ex parte persecto, rei ipsius ratio possulat.

Cùm

(i) Erod. 29.

Cum enim id Sacerdotis fit, ut quos in clientela habet, eos, ut Patronus, Deo commendet, Deumque iis propitium faciat (k), nemo profecto in Sa- (b) 70.2.1,2 cerdotio maxime perfectus effe poteff, nifi cuius tanta apud Deum gratia existit & autoritas, ut ista omnino prastare possit. Neque verò, ut alterum attingamus, perfectus effe Sacordos poteft, qui quantacunque apud Deum gratia & autoritate valet. ea omni nolit ad patrocinium fuorum uti. Huic enim deest erga suos fides ea, & misericordia, qua fanè omni in Sacerdote, prafertim verò in optimo quoque, postulatur. Id quod & sacre litere docent (1). Omnis enim Pontifer, inquit Aposto- (1) Hebreste lus ad Hebraos, ex bominibus affumptus pro bominibus constituitur in its, que funt ad Deum, ut offerat dona & facrificia pro peccatis : qui condolere possit its, qui ignorant & errant, quoniam & ipse circundatus eft infirmitate. Unde debuit Chriffus (quod ante (m) dixerat idem Apostolus) per omnia (") Hir.2.17. fratribus sus similari, ut misericors fieret, & fidelis Pontifex, ut repropitiaret peccata populi. Unde intelligitur, milericordiam & fidem ita in Sacerdore omni, ur nihit magis, postulari. Sed & illud denique in pleno & perfecto Sacerdote requiritur, ut vitam habeat immortalem, qua fretus fuos in perperuum apud Deum defendat, & tuestur. Ex quo ejusciem Apostosi illa (*) de Christo (*) Hibr. 7.25. verba sacientis; Hic autem, eò quod maneat in 2salvare in perpetuum potest accedentes per semet-ipsum ad Deum, semper vivens ad interpellandum pro nobis. Talis enim decebat at nobis effet Pon-tifen fanctus, innocens, impollutus, segregatus à percatoribus, S excellior catis fattus. Et mox, Pp2 Lex

C. P. Wallett Ch.

(m) Mississip

Lex enim homines constituit Sacerdotes infirmitatem babentes, sermo autem jurisjurandi, qui post legem

eft, Filium in eternum perfectum.

Cum itaque fatis apertè conftet fummam apud Deum autoritatem & gratiam, summámque erga homines misericordiam & fidem, cum vità immortali conjunctam, Sacerdotem maxime perfectum reddere, nihil dubium est, quin quibus rebus Christus ista omnia consecutus sit, iisdem quoque ad Sacerdotium fuum confecratus fuerit. Jam ez res (quod cuique patet) summa Christi virtutes erant, fumma vitæ ejus sanctitas, tum maximè ea obedientia, que morte sponte oppetità, gravissimisque doloribus iis, quos propter peccata nostra pertulit, ultro fuscipiendis constitit. His enim rebus factum est, ut tanta Christi apud Deum gratia existat, & autoritas, ut suos omnes cum effectu Deo commendare possit. His etiam factum, ut idem maximè præstare velit. Ut qui, quid sit hominem esse, quid fame, siti, & paupertate, summaque ignominia laborare, quid à suis deseri, ab aliis abjici, vilissimo cuique ludibrio esse, quid omni periculorum genere appeti, premi, & tentari, ac denique, quod omnium caput est, quid sit propter peccata nostra mortem acerbiffimam pati, jam olim experiundo didicerit. Ex quarum rerum experientia tanta ejus erga clientes suos, quibuscunque malis tentati fint, gratia & misericordia existit, ut & ipse iis suppetias ferre,& Deum quoque omnibus in rebus maxime propitium elle velit. Hinc illa Apoltoli ad Hebreos, Habentes ergo Pontificem magnum, qui penetravit calos, lesum Filium Dei, teneamus confessionem. Non enim babemus Pontificem, qui non possit compati infirmitatibus nostris, tentatum autem per omnia pro

A 1800

similitudine absque peccato. Adeamus ergo cum fiducia ad thronum gratie, ut misericordiam consequamur, Sgratiam inveniamus in auxilio opportuno (o). Extremum id est, nihil esse quare qui in illi- (o) Hebr.4.14. us fide manserint, ne patrono suo deinceps unquam orbentur, metuant. Quippe qui ultro oppetità morte vitam adeptus est immortalem. Quam quidem vitam affecutus, ad rationem Melchisedeci, ad sempiternum Sacerdotium perfectus, five facratus dicitur. Ita Apostolus ad Hebraos (p), Et (q) consummatus (p)Hib. 59,10. factus est omnibus obtemperantibus sibi causa salutis (9) TAMO eterne, appellatus à Deo Pontifex juxta ordinem Sic. Melchisedech. Unde intelligitur Dei Filium tum; cùm ad vitam immortalem è mortuis refuscitatus esfet, ad Sacerdotium fempiternum plenè confecratum fuisse. Neque enim dubium, quin reductus idem hic sit, quod consecratus, ac quidem plene & persecte. Hoc enim docet & loci ratio, in quo hac ipfa de re agitur, & fimilis etiam ejusdem vocis simili in materià usus, quippe quà à Gracis interpretibus Aaronicorum Sacerdotum confecratio multis in locis defignatur (). (1) Exod. 29.9, Quibus adde etiam, quòd hostia illa, cujus exta Moles 33,35. Lev. 8. in manus Sacerdotum tradidit in Sacerdotii iis dati 33.6.32. lignum, xpils & duoia Telucoros, aries & victima confecrationis dicta fit (s).

handelpera material en anisca dimensionalit

with the secretary to the found of the land of the second beautiful.

THE PROPERTY OF STREET STREET, Severalatio ascelletal , we true overall and little or baccalculo Christo dato, design know unit gord

(s) Ex.29. 27, 31,34 & Lev. 8. 22, 29. - making the period of the the second of the second of the second

and the server of district servers of the median bears of statement Christus **以上海发布行为**1981

MARKE LAY IS

Steam' M. tr

Christus Sacerdos est propriè dictus.

A province the state of the second and the second

Audian Committee of the Committee of the

CAP. 1L

Sacras literas Sacerdotium proprie dictum Christo tribuere demonstratur.

Acerdotii Christi generale munus ita antè definivimus, ut fit patrocinium hominum apud Deum, proximéque circa Deum verse-Quod cum ita esse doceat ipsa Sacerdotalis officii ratio; fit, ut Socini fectatores (qui Dominum noftrum ea omnia, que ad falutem nostram pertinent, per se ita prastare judicant, ut nihil nobis à Deo impetret, nec quidem unquam impetraverit, ex quo Pontificatum adiit) Sacerdotium mullum Christo tribuant, nisi quod sit impropriè ita BUTTE WELL dictum. Id qued tam contra facras literas, quam Sacerdotii rationem statuunt. Enimyero quisquis and the school facras literas confuluerit, ita eas de Sacerdono Christi, ut de Sacerdotio proprie dicto, passim profecto meminisse sentiet. Ita loquitur Apostolus ad (1) Hebr. 11, Hebrzos (t), Si ergo consummatio per Sacerdotium Leviticum erat, (populus enim sub ipso legem accepit) quid adbuc necessarium fuit secundum or-Melchisedech alium surgere Sacerdotem, & non secundum ordinem Aaron dici? translato enim Sacerdotio necesse est, ut legis translatio siat. Ubi ex Sacerdotio Christo dato, legis, (que uni genti

Agronica munus Sacerdotale dederat) mutationem factum elle colligit. Id quod colligere minime potuit, nisi Sacerdotio Domini nostri propria insit Sacerdotii ratio, sitque is Sacerdos propriè dictus. Nam Sacerdotes impropriè dicti, valente adhuc lege Mosaica ad Sacerdotium pertinente, plurimi semper existebant. Tales enim Sacerdotes erant . qui quidem facra spiritualia, qui preces Deo faciebant. Tales Sacerdotes erant optimi quique Judzorum, imò tota Hebrzorum gens Sacer dotum regnum appellatur (u). Cum fuerint itaque Sa- (a) Exad.19.6. cerdotes multi impropriè dicti valente adhuc lege illa, que uni familie Auronica munus Sacerdotale dedit, non posset autem Dominus noster talis esse. qualis est Sacerdos, nisi lex illa abrogata esset, efficitur Sacerdotium ejus Sacerdotium esse propriè dictum.

II. Eodem valent & alia illa; Si ergo effet super terram, non effet Sacerdos, cum effent qui offerrent (ecundum legem munera (x). Ad que verba ita (x) Hebr. 8.44 Crellius (y), Rationem , inquit , reddit ejus quod (1) In Commint. afferuit, nempe cur Sacerdos non effet Christus, si in terra ministraret. Quia scilicet jam alii sunt Sacerdotes à Deo conflituti, qui in terra minifirant, & munera offerunt; ex quorum numero Christus non est, nec esse potest, ut pracedenti capite fuit oftensum. Offerre autem secundum legem munera dicuntur, quatenus illis folis boc juris & privilegii lex concessit, ut nemo alius salva lege arrogare illud fibi possit, ut in terris offerat, aut terreno facrario ministret. Quorsum hæc? quia, si Crellium audiamus, tale est Sacerdotium Christi. quale in terris administrare ea lege ei interdictum fuit, que quidem solis Aaronidu Sacerdotium in terran

terra fungendum dedit. At ea lex nihil profecto prohibebat, quo minus Christus vel in terris sacerdotium haberet metaphoricum, Sacerdolque effet impropriè dictus. Siquidem, dum ea lex valebat. tales etiam in terris ipsis plurimi Sacerdotes essent. talisque Sacerdotii munus toties obiret ipse Christus, quoties Deo precibus suis se, suosve commendabat. Cum itaque Christus ejusmodi Sacerdotium habeat, ut eo in terris per legem Mosaicam fungi non possit; posset autem, si Sacerdotium fuum improprie ita dictum effet, hinc intelligitur Dominum nostrum Sacerdotem esse propriè dichum.

(a) Hebr. 8.3.

Acres 916

III. His etiam illa addi possunt (2), Omnie enim Pontifex ad offerendum munera & bostias constituitur : unde necesse est & bunc babere aliquid gaod offerat. Quæ sanè Apostoli ratiocinatio fruîtra fuscepta videatur, nisi Christus (de quo hoc in loco meminit) Sacerdotium habeat propriè dictum. Nam Sacerdoti cuique improprie dicto prestò semper est quod Deo offerat, sanctitas animi. corporis castitas, preces, & gratiarum actiones. Quod Hebrais adeo notum erat, ut nihil effet, quare Apostolus hoc modo apud eos dissereret, nisi Sacerdotium proprie dictum Christo adjudicare vellet.

IV. Ac quidem cum Pontificis nomen sæpe Christo tribuat hic Apostolus, munus ipsum idque propriè dictum, ei tribuere judicandus est, nisi quid contrà afferatur, quod tale munus nullo modo Christo convenire posse doceat. Jam verò nihil attulit Socious, nihil iple Erellius (qui tamen hac in controversia præ cæteris omnibus Socini Discipulis laboravit) quod Sacerdotium propriè dictum

Christo

Christo convenire non posse monstrer. Id quod cuique palam fiet, si ea breviter attingamus quæ Crellius hac de re differuit. Duo, inquit ille (a), (a) contra Groc. ista munera, Regium nempe & Pontificium in [a- 1.10.partic.55. cru literu aperte à le invicem dujuncta, & ut in Scholis loquuntur, contradiftineta nuspiam cernas, sed potius alterum in altero quodammodo comprebensum videas. Nam D. Auctor Hebr. 2. initio Christi dignitatem, quam ratione muneru sibi a Deo mandati habeat, nobis ante oculos proponere volens, & ad ejus considerationem nos cobortans duo tantum illius officia commemorat. Propheticum, & Sacerdotale. Quorum illud in terris olim absolvit, boc in calis perpetud administrat: dum inquit, unde fraires fancti vocationis culeftis participes considerate Apostolum; (seu Legatum) & Pontificem professions noftra lejum Chrifrum. Hæc Crellius, & paulo plura, fed cuncta perperam. Nufquam enim fcriptores facri vel regnum Christi in Sacerdotio, vel Sacerdotium in regno comprehendunt. Sed munera re ipsa distincta semper distinguunt, & dijudicant. Nec recte Apostolus ad Hebraos sententia contraria testis citatur, utpote qui, cum pretermisso regis nomine Christum vocavit Apostolum, & Pontificem, nihil aliud dicere voluit, nisi eum in Ecclesia Dei & Mosts partes olim obiisse, & Aarons nunc obire. Illas ut Apostolum, seu Legatum, has autem ut Pontificem. Illas hoc in loco persequitur, in quo eum cum Mose comparat, has deinceps explicandas fuscipit (b), eumque cum Aarone confert. Regium (b) ca. 4 is ejus munus prius expoluerat (c), nec quid erat, cur fine deixene. id paulò ante expositum hoc in loco iterum expone (1) can. oc. cetter and his confidence began makes whether

V. Atqui

Cap.H.

V. Aequi inquit Crellius (d), Ceteri Scriptores
lapaties. Novi Testamenti regnum potius & Propheticum
Christi munus commemorant, nec ullus ex iis
Christium diserte Sacerdotem aut Pontissicem vocat;
fatiuri id proculdubio creberrime, si idinceteris
ipsius muneribus, atque imprimu in regio, conse
deratis certis eorum munerum circumstantiis, in
quibus Sacerdoti legals similis est Christius, intelligi, ac tacitè comprehendi non posset. Cum ex eo
munere salus nostra aterna pendeat. Hebr. 5. 9, 10.
7. 24, 25. Quali verò Christus munus Sacerdotis
proprie dicti habere nequent, nisi bene multi scrip-

Num verò ei vel Prophete, vel Regis nomen multi tribuunt? imò pauci potius, neque hi creferrime. Neque enim Christus usquam in Epistolis Apostolorum Bacadus, aut Tropicos diserte dicitus licet iis etiam ex muneribus, que vocibus istis designantur, falus nostra atema pendeat. Apostolus quidem ad Hebreos bis cum Appapi vo-

() cq.2.0.10. eavit. 'Approproundes, (e) & Approprous (f), () cq.12.0.2. verum eum septies liques & decies Approproudes div-

At, inquies, in Epiltolis Apostolorum ea Christo tribunatur, que ad Regem & Prophetam pertinent, licet ista nomina non ponantur. Rectè quidem. Sed & ea etiam, que ad Pontiscem; licet nomen istud omittatur. Id emim (ut alia preteream) sit, ubi Christus vel Advocatus noster, vel pro nabis cirus pratus dicitur. Neque enim ullius momenti est id, quod deinceps addit Crellius (g); Apostolom. Paulum Rom. 8: 34 in interpellatione Christi actum etiam regie potestatis ad nos à paulum.

(a) whi figure

na liberandos pertinentem tanquam interpellationis effectum quendam proximum complexum effe, Nam his que Crellius respicir, verbis, qui est ad dextram Dei, qui etiam interpellat pro nobis, hac duo dicere vult Apostolus. Primo, jummam elle Christi dignitatem, summam apud Deum gratiam, ut cujus ad dextram collocatus fit. Deinde eum, cujus tanta dignitas, tanta est apud Deum gratia, caufam nostram apud eum agere. Id quod ad Sacerdotium Christi, non ad regnum ejus per-

tinet, quod alibi latius demonstrabitur.

VI. Sed & aliud est, quo se premi vidit Crellius. Johannes, inquit (b), dum Christum Advo- (h)contra Gra. catum, quem apud Patrem babemus, nominat, & c.10.partic.55. eum simul expiationem pro peccatis nostris vocat, censers potest munus Sacerdotale nobis descripsisse ubi tamen regium munus non apponit. At cum ad consolationem illam, quam eo loco peccantibus proponit Johannes, pertineat scire Christum plenissimom habere punas peccatorum à nobis auferendi potestatem, tacità id in suis verbis inclusise censendus est. Quid ? num ceteri Scriptores sacri, ubi unum quodvis; quod laplos confoletur. memorant, alia etiam omnia, que eodem aliquo modo valeant, cumulare folent? Num hic Apottolus ea omnia, que ad lapforum folatium pertinent, uno loco dicere necesse habuit, ut ea dixisse cenferi debeat, qua verba fua nullo modo pre fe ferunt? neque enim wagandir Regem fignificet, fed Advocatum, seu Patronum; cuius munus est alterius apud alterum caufam agere. Id quod Christus pro nobis præstat, non ut Rex, sed ut Ponti fex noller apud Deum, Apoltolus iraque bos in (1) 1 Joan a loco (i) nulla lapsis solatia proponere voluit, nisi i,2.

Qq2

ea tantum, que ex Pontificatu Christi shunt. Atque ea quidem clare & luculente propositi. Que verò ejus ex regno oriuntur, ea hoc in loco non attigit, nec attingere voluille censendus est, nisi ei forte sensus ess affingere volumus, que verba sua non significant. Quod si ita Scriptores sacros tradare liceat, iis ut pro libitu nostro sensus eos ascribamus, quos verba ipsorum non enunciant, sane qui cuique sensus placent, eos quisque sacris literis tribuet, & tribuere licere judicabit. Qua cuique semel licentia data, qui tandem erit ineptiendi, qui sacra profanandi modus?

(b) ubi supra.

VII. Jam verò id, quod addit Crellius (k). quicquid à Christo ut Sacerdote expectamus, idab eo ut Rege profici ci dici posse, nullam habet veri speciem. Siquidem ab eo ut Sacerdote id omnino expectetur, ut nos ac nostra Deo commender. ejusque erga nos gratiam impetret. Id quod ab eo, ut ab Rege, nemo quisquam requisiverit. Ludit ergo Crellius operam suam, dum Christum dicit peccatum, mortem, Satanámque, hostes ejus ac nostros debellare, & destruene ut Regem, idque elle, quod Sacerdotis eff, peccata expiare, & expurgare. Idem facit, dum Christi Regis esse dicit populo suo ad thronum ipsus confugienti succurrere, & afflictis opem ferre; sed & Sacerdotis etiam effe auxilium iis, qui ad thronum gratie accedunt, opportunum prestare, & afflictu prompte succurrere, Hebr. 2. 17, 18. & 4. 15, 16. Enimverd Christus aliter ut Rex, aliter ut Sacerdos nobis succurrit. Ut Rex ea nobis confert, que ad falutem 2ternam pertinent. Ut Sacerdos nos, precésque nostras Deo commendat. Partes Regias adversus nos, Sacerdotales adversus Deum agit. Ut munus Regium gium circa nos, Sacerdotale circa Deum verse

VIU. At enim-Autor Divinus Epistola ad Hebraos (1) locum illum Pfalmi, filius meus es tu. (1) Priba crulego bodie genui te, ad Sacerdotium Christi aperte refert, cap. 5. 5. 6. & Pontificiam ei dignitatem hac ratione à Deo concessam docet. At ea de regno aperte loquuntur. Nam David, qui Christi typus fuit, explicat in in verbis Dei decretum. quo Rex post diuturnum exilium reipsa fuit constitutus, & in solio regio collocatus. Quemadmodum Pfalmus inspectus quemvis docebit. Unde ea Paulus Christo è mortus resuscitato demum ait impleta Act. 13. 32, 33. Nam tum demum Deus secundum promissa sua Regem dedit populo suo. & Ielum constituit Dominum & Christum, feu, quod idem est, filium Dei in potentia. Imo verò ca verba, Filius meus es tu, ego bodie genui te, quicquid in Davide fignificant, ad Christum ita transferuntur, ut eum à Deo ad vitam immortalem è mortuis excitatum designent. Cujus immortalis vitæ adeptio cum æquè ad Sacerdotium Christi ac regnum in coelo obeundum valuit; factum est, ut eadem illa verba, quibus utique resurrectio Christi ad vitam immortalem designatur, ad utrumque accommodari possent, réque ipsa quidem accommodentur. Ad regnum scilicet primo Epistole ad Hebreos capite, ad Sacerdotium capite quinto. Neque eò magis duo munera rebus & nominibus distincta in unum protinus coalescunt. Nihil enim sæpius contingit, quam quæ longè diversa funt, ea ut aliquid commune habeant. Idque inter fe commune habent regnum & Sacerdotium Christi, ut utrumg:perinde perpetuum fit, utrumg:vitam immortalem postulet. IX. Jam

(m) convergent. TW. Jam ad id, quod alibi (m) urget Crellius e.2 partiegs. fieri non posse ut Christus proprie Rex ac Juden itémque Advocatus, seu Sacerdos sir, hoc in prafentia respondemus. Christum adversus nos Regem, adversus Deum Sacerdotem esse. Ut Regem nos legibus fuis & porentia regere, auxiliis Spiritus Sancti juvare, omnibulque in rebus prefto effe. Ut Sacerdotem nos, precesque noitras commendare Deo. Ac nos quidem, dum Deum nobis propitium effe vult, precésque nostras, dum vult, ut Deus eas gratas habeat. Hac autem vult non supplici prece interposità, sed ca plane autoritate, que persone sue dignitatem decet. Que tamen autoritas ejulmodi elle judicari debet, ut luum quoque Deo Patri Dominium & autoritatem relinquat. Neque enim is, qui omnia alia, se quoque ipsum (*) cor.15.27. fubjicit Christo (*), neque ita illi, ut moiry, regnum suum communicavit, ut eo sese abdicaverit; mihil ut nostra nunc intersit Patrem nobis propitium esse, precesque nostras gratas habere. Hoc enim si nihil refert, quid est cur ei preces adhibemus, ut nobis propintis esse velit? quid e-rat, quare ipsi Apostoli, quid, cur omnes Christiani hoc idem per omnia facula fecerint? Quod fi nostra maxime intersit, ut Deus nobis propitius fit, interest quoque ut Pontifex noster Iesus Chriflus, cujus utique maxima est autoritas, maxima apud Deum gratia, Deum nobis propitium effe velit.

c.10. partic.54.

(o) contra Grot. Crellius (o); Cum Dens omnem Christo in calo ac terra potestatem dederit eum in sinem, ut no-bu remissionem peccatorum, aternamque vitam largiatur; S nos, qui ipfius membra sumus, perpetua

petità ope foreat, cun Deum adbut vero oret & preces apud ipfum interponat, ut peccata nobis 92mittere velit l'Hec, inquam, nullius momenti funt. Negue enim nos Pontificem nostrum lefum Christum humili quadam & supplici prece apud Deum uti judicamus, fed nostri atque precum nostrarum potentissima plane commendatione, qualis ipfius personam decets. Neque nihil interest, ut Deus nobis peccata remittat, fi per peccatorum remissionem propitius Dei erga nos animus intelligatur. Fac enim eum animo nobis infenfo effe, nunquid esse nobis, majus graviúsque malum potest ? num Christum iis propitium fore arbitramur, quibus Pater suus infensus sit? plurimum ergo refert, ut Deus nobis propitius fit, æque etiam refert, ut Christus cum nobis propitium esse velit; nisi vel nullam dilecti Filii apud Patrem autoritatem & gratiam effe. vel nulla nobis apud Deum commendatione opus esse dixeris. Quorum utrumvis qui statuerit, S. Joanni repugnabit. Quid enim ille his de rebus? (p) Siquis peccaverit, Ad- (1) 1 Joan.2? vocatum babemus apud Patrem, Iesum Christum Justum, & ipse est propitiatio pro peccatio nostris. Ubi Christum & Advocatum nostrum apud Patrem esse, ac quidem Advocatum potentissimum, & nobis etiam tanto Advocato maxime opus esse monuit. Extremum id est, Christum regnum suum ad Dei voluntatem administrare, neque aliis ullis salutem æternam præstiturum, nisi quos & Pater salvos vult. Atque ita factum, ut quibus ipse salutem æternam præstare vult, eos quoque Deo Patri commendet.

Itaque ut ratio antè proposita tandem aliquando concludatur, Quandoquidem Sacerdotis nomen in facris literis Christo datur, & cum nihil afferatur, quod ei proprium illud munus, quod nomen istud præ se sert, abjudicandum esse doceat; efficitur Sacerdotium Christi Sacerdotium esse propriè dictum.

Quod siquis forte argutiis, nescio quibus, fretus, Sacerdotium Christi circa Deum quidem proxime versari; Christimque nos ac preces nostras Deo commendare dixerit, neque eò magis Sacerdotium habere proprie dictum, hic, & ubi de re constat, de nomine controversiam movet (qualis omnis inanis est controversia) & magis se, quam ipse Crellius, argutum prebet. Neque enim ille, cum Iesu Christo Sacerdotium proprie dictum detrahit, aliud prosecto quid contendit, nisi nullam esse Christi operam, que proximè circa Deum versatur. Atque hæc de Sacerdotio Christi, nunc ad Sacrisicium ejus aggredimur.

second partitions, the ends & Paterial resoult. Atome no technic, by seconds uple filters were than tracker with concepts Dec Petri community of the conference with the conference will be at the confe

and the Remarkable specific of Panier of all the specific

out the manufacture of the manufacture of the manufacture of the contract of t

Itague

Quo in genere censeatur Sacrificium ti. . bull primared e

Tail in the relation that

CAP. III.

rect made anacriam keeps

A TENTEN

Oftenditur cujus generus sit Sacrificium Christi, & quibus rebus contineatur.

Ulta Sacrificiorum genera populo Hebrao constituta erant. Alia solida, sive holocausta, alia piacularia, alia salutaria, alia falutaribus fimilia, neque tamen planè falutaria. Sed & piacularium, & falutarium alia atque alia genera. De quibus omnibus Superiori in libro dictum est. Sin quis requirit, quodnam ad genus pertineat Sacrificium Christi, hoc facile expedient facra litera. Cum enim peccati obliteratio (q) Sacrificio ejus tribuatur, cum is per se (r), ac Hebr. 9.26. fanguinem fuum (s) peccata noltra expiasse, & (r) Hebr. 1.3. victimam (3) die 100 Deo facrificasse (t) di- (t) Hebr. 13.12 ctus fit, hinc intelligitur Sacrificium ejus piaculari in genere contineri. Quod tamen ego sic intelligo, ut non folummodò peccatorum veniam, fed etiam Spiritus Sancti auxilia, & reliqua omnia. que ad falutem nostram eternam pertinent, ut fanguine ejus impetrata, Sacrificio ejus accepta referam. Sicut enim universa Judzorum simul congesta Sacrificia ad assequenda hujus vitæ commoda omnia facta erant, ita unum Christi Sacrificium ea om-

22000 000

omnia impetrasse judico, que ad eternam vitam pertinent. Id quod & eò magis judico, quòd omnia Judeorum Sacrificia (liert alia aliis evidentius) Sacrificium Christi adumbrarent. Neque mirum, si Sacrificium illud, quod nobis gratiam apud Deum ad eternam vitam pertinentem impetrat, reliqua etiam impetret omnia, quibus vitam illam affequamur.

Quibus rebus contineatur Sacrificium Christi.

II. Cum itaque constet, quo in genere censeridebeat Sacrificium Christi, deinceps sequitur ut doceamus, quibus rebus contineatur. Quem locum,
quoniam satis patesacum nondum vidimus, paulò
diligentius explicabimus. Id ut siat, meminise oportet & vicumas illas, quarum corpora extra castra cremabantur, evidentius Sacrificium Christi,
quam alias ullas, adumbrasse, & quidem ex his ipsis victimis eas, quarum sanguis die expiationis in
adyto intimo spargebatur, hoc idem clarius prastitisse, quam alias illas, quarum sanguis non nisi
in exterius adytum pro re nata illatus erat; quibus de rebus alio in labro satu diximus.

Ishe ergo victime, quibuscum Sacrificium Christi ut cum typis prestantissimis conferri debet, juvencus & hircus is suerunt; quorum alter pro Saccrdote summo, & pro samilia Aaronica, alter pro toto populi cetu die expiationis immolabatur. Jam has victimas ipse Pontifex primò ad aram addicebat in atrio Sacerdotum positam. Deinde Deosic oblatas (tum enim offerebatur victima, cum ante aram sastebatur) juxta eandem aram macta-

bat

. 对意识证

bar. Quibus peractis, earundem fanguinem in adytum intimum mox illatum fic, ut alias diximus, aspergebat, extáque adolebat in ara, corpora autem extra populi castra, sive extra urbem Ierosolymam, penitus comburenda curabat. Ac Pontifex quidem sanguine & extis aram imbuens personam fuam, hoc est, Pontificalem gessit; at victimas offerens, jugulanfque personam totius populi coetus. Nam in facris hominum fingulorum fuam quisque victimam pro ara sistere justus erat, manúque fuà confecrare, & confecratam mox macta-Unde pater eos, qui hæc obiere (quæ aliàs à Senatoribus quibusdam, alias à Pontifice ipso facta erant) in totius cœtus Sacrificiis, ejuidem plane cœ-· tus personam, hæc dum obibant, sustimuisse.

III. His ergo ex ritibus, quibus facta erant Sacrificia illa, que quidem Sacrificium Christi maximè omnium adumbrabant, palam fit Christum tribus rebus Sacrificium fuum perfecisse. Voluntarià scilicet sui ipsius ad mortem cruentam oblatione, morte ipfa, & ingressu in culum victime jam mactate nomine, coque erga homines animo, ut eos Deo commendaret. Primam, inquam, carum rerum quibus constitut Sacrificium fuum, tum pre-Stabat Dei Filius, cum fe ad mortem imminentem x.71- Grily Aline Lite Deo ultro offerebat. Id quod illius morti cruente for cap. 2. Jon. 4 fe dedentis tum dicta, tum etiam facta docent. 58. cap. 2. Jon. 4 Prime enim mortem aditurus se propter suos se. 354. Deo offerre. Nam orp, five and fr idem quandoque, quod acropasto, idem, quod afferne valet (x) (x) Lev. 22.2, Nec aliam ullam hoc in loco vox apages fenfum 1 Per. 23.13.

2,00.

in the section

esided s

. ST. SC. 4.7 1

recipit. Quo factum est, ut verba illa and co i-(y) Ad locum. ucura ita explicet S. Chryfoftomus (y), resorbina voi Junas, victimam tibi offero. Deinde & id animadvertendum, quòd preces illa, quibus sese

(2) 70.17. v.1, Christus ad mortem suam consecrabat (2); iis quodammodo similes essent, quibus Pontificem Judeorum victimas diei expiationis Deo ante aram

(a) Vide que confecratie, inve volume ille victimas istas diximus lib. 1. Quemadmodum enim Pontifex ille victimas istas istas confecration in the conference of the conference confecraffe, five obtubife alias documus (a). Deo offerens primò sibi familiaque sua, mox toti familia Aaronica, ultimò universo cœtui salutem

à Deo precabatur: ita Christus sese ad mortem (b) Ja. 17. v.1, confecrans primò se (b), deinde suos, inprimis Apostolos (c), ultimóque omnes fidem sibi dein-

(6) v.g. & feq. ceps habituros (d) Deo facra prece commenda-(d) 0.20.0 feq. bat. Unde intelligitur Dominum nostrum tum, cum preces hasce ederet, Deo se ut victimam obtulifle, quas diximus, victimis adumbratam.Quod idem denique facto fuo comprobavit. Has enim (e) Job.18:1, preces executus eum ultro in locum proficifcitur (e),

unde se statim in judicium, mox ad crucem du-6) 306.17.1. Aum irii ntellexit (f), proque victima piaculari

mactandum. Ut nihil dubium esse possit, quin verbis iis, anaco quavro, hac subjecta sit sententia, Ego me ut vittimam piacularem mattandum

offero.

Jam verò alteram earum rerum, quibus constitit Sacrificium suum, tum peragebat Dominus noster, cum mortem extra Ierosolymam (ubi cremabantur ez victimz, quibus omnium maxime adumbrabatur) propter peccata nostra subibat. Ultimam tum, cum coelum ingressus, adyto intimo adumbratum, ut Pontifex, sque atque vichi-

ma propter peccata nostra cæsa, coràm apud Deum apparebat, idque eo erga nos animo, ut Deum nobis maxime propitium esse vellet. Sicut enim Pontifex Judzorum fanguinem (ceu animas) victimarum intimo Templi adyto illatum, in cadis antè confectæ fignum, propitiatorium versus aspergebat : ita Pontifex noster in colo ipso, adyto itto adumbrato non animam tantum, fed & corpus etiam victima pro peccatis nostris casa coram in prasentia Dei stitit. Quem Christi in coelestia adyta ingressum siquis oblationem ejus dixerit, ego minimè repugnaverim. Imò verò idem & ipse statuo; ita tamen ut illud una teneam, tum quoque Christum sese ut piaculum obtuliffe, cum se ad mortem offerebat. Duplex enim in Sacrificiis, ut antè diximus, oblatio fuit. Altera victima adhue viva, qua in Sacrificiis fingulorum hominum, ab ipsis quidem offerentibus. in Sacrificiis totius cœtus vel à Senatoribus, vel à Pontifice cœtus ejus nomine præstabatur. Altera fanguinis & profectorum post cedem victima jam confectam; que ad Sacerdotem pertinebat. Quarum cum priori in Sacrificio Christi conferri debet veluntaria fui ad mortem oblatio, cum altera autem sui, ut victime antea cese, apud Deum in coelo præsentatio; siquidem earum victimarum sanguis. quæ Christi typi præcipui erant, in adytum intimum illarus effet, quo cœlum ipfum adumbrabatur.

IV. Jam his in rebus, quibus constitit Sacrificium sum, triplicem rationem habuit Christus; Offerentis, Victima, & Pontificia. Offerentis utique nostro nomine, atque etiam victima mox machanda in oblatione sui ad mortem; sed & victima etiam in ipsa morte. Pontificis denique, victima que pro peccatis nostris ante casa in ingressi in coeleste Sacrari-

um.

om. Ibi enim nunc utroque nomine coram apud Deum apparet, Sacrificique fui vi, ut Pontifex nofter, nos ac nostra Deo commendat. Ac quidem ut Pontifex Judgorum victimas universi cortas nondum mactatas pro ara offerens non tam fuam Pontificalem, quam cortus illius personam gessit: ita Chrifum etiam fefe ad mortem offerentem non fam perfonam Pontificalem, quam nostram sustimuisse arbitror. Namin Sacrificiis fingulorum hominum (quod jam antè sepe diximus) ipsorum offerentium erat victimas fuas pro ara fiftere, ibique flatas Deo offerre ac facrare. Unde patet eos, qui hec peragebant in totius cutus Sacrificiis, ejufdem quoque cottus perfonam hac peragentes fultinuisse. Ex ono efficitur Dominum nottrum fese ad mortem offerentem ita quodammodo personam nostram (non Pontificalem) fuftinuisse, quemadmodum Judeorum Pontifex, victimas totius ecetus nomine mox mactandas ante aram offerens, coetus ejuldem perionam geflit, non propriam fram Pontificalem con character the description of the contraction

then cost orthin in carriagnos, the contrar states welcontain fawar distribution obligation com affects and rest fair, of victims are called a speed Learning called praises of the companies of the carriagnost are carried to the carriagnost of the carriagnost o

Illar sent des ce n joint en inventer au 11.

10. Jean aus un redus, quites conditers: arianum 30.

21. De reputera rationem incluir Cariflus; Ofference au, 1 12.11 m., St l'ent des. Ofference utique nostre aomine, conce en su victure erox machande in obtantement en se mortem (cel se victure en en mip.

insmorte. Femines cemque, victimaque propercaus notins aute cata in ingresia in celebre bacamcum.

rugt allaci confee per al rice alternine distriction per periodi. Va per 1921 cent pante inviding de concellare procedures. Volumentaria access concentrationale abundaria per la concentrationale de concentr

De chedlenties Cheritz wit.

potedaters, durant inque area Deum creation oug-

Obedientiæ Christi vi.

C'A P. 1V.

De obedientia illius vi, quam Christus sese ad mortem offerens Deo prastitit.

I. I I S itaque rebus constitutis, quibus contineri judicamus Domini nostri sacrificium, deinceps sequitur ut doceamus, quid éarum quaque ad salutem nostram aternam conserat.

Quod ut eo ordine exequamur, qui jam antè propositus suit, primò de obedientià illà, quam Christus sese ad mortem eruentam ultro offerens Deo prastitit, agendum est. Deinde de ipsà ejus morte. Ultimo de ingressu ejus in coelum cum eo erga homines animo, ut eos vi sacrificii sui Deo deinceps commendaret, omniaque illa pre iis saceret, qua longè optimum patronum decent.

Ae Christus quidem morti se ultro offerendo multa præstitit ad salutem nostram pertinentia, quæ morte sua præstare minime potuisset, nisi eam ultro oppetiisset. Neque enim vel Evangelio suo sidem sacere, vel obedientiæ erga Deum, ac charitatis erga homines discipulis suis exemplum tradere, vel sibi denique secundum Deum summam in omnia

mortis

potestatem, summamque apud Deum gratiam (quarum alterà constat regni ejus, altera Sacerdotii vis) per mortem planè involuntariam conciliare potuisset.

Voluntarià autem omnia illa abunde præstitit.

II. Enimyere Christus acerbæ morti sua sefe sponte offerendo, ut Martyr, sive Testis sacer Evangelio suo fidem fecit. Unde sanguis eius testari dicitur de Evangelii veritate (g). Hanc mortis Christi vim respexit S. Paulus, cum eum coram Pontio Pilato praclaram edidiffe confessionem monuit (b). Huc accedit, quod idem Apostolus, ad confirmandum Evangelium multa passus, & passurus, que deerant calamitates Christi, se in carne sua adimplere dixerit (i). Ubi eam mortis Christi vim, quam cum Martyrio communem habuit, non piacularem commemoravit.

Evangelio suo fidem fecerit morti planè acerbiffima

Jam verò ut rectè intelligatur quantam Christus

ful fese sponte offerendo, illud inprimis considerandum, multa ipsum de se dixisse, que quidem falfa si fuissent, ipse falsa fuisse nosset, ac quidem (b) Mar. 14.61. à seipso sieta. Enimverò se Messiam dixit (k), se (l) Joh. 8.12. mundi lucem (l), eumque vatem, de quo memi-(m) Joh.s. 39. nerant sacre litere (m). Sibi datam esse in mor-(a) Job. 17. 2. tales omnes potestatem (n), fibi judicium omne traditum (o), se suos omnes ad eternam vitam (1) 70b. 6.40. ultimo die excitaturum (p). Que omnia (alia ut prateream) talia erant, qualia, nifi vera fuiffent, ipse profecto pro veris habere non potuisset, nisi mentis compos non suisset. Jam verò Christus & mentis omnino compos fuit, & hac etiam, aliáque omnia dicta fua pro veris habuit. Prius id demonstrat summa sua in omni vità sua constantia, fumma dictorum fapientia. Posterius acerbissime

(E) 1 Job. 5.8.

(b) 1 Tim.6.1 c.

(i) Col. 1.24.

(0) Job. 5.22.

mortis summa cum constantia, & aquanimitate patientia. Enimverò Christus mortem suam ita adiit, ita excepit, ita pertulit, ut nullam inconstantiæ aut levitatis, nullam fraudis aut aftutiæ speciem, plurima autem, ut mox patebit, cum obedientiæ erga Deum, tum charitatis erga homines luculenta admodum indicia ediderit. Ac quidem nisi probitatis suz sibi ipse conscius suisset Christus, nihil omnino habuisset, cur novam quandam religionem Judzis æquè ac aliis Gentibus maxime invifam & exofam magno fuo cum periculo traderet. Neque enim huc adduci potuit voluptatum, honorum, aut divitiarum ulla spe, que nulla in eo esse poruit, qui se ea ipsa de causa omnibus hujus vitæ commodis, imò vità ipfa privatum iri ante mortem suam clarè prævidit. & prædixit (q). Sed neque novæ cujusdam sectæ (q)Mat.17.22, post mortem suam constituenda, glorizque sibi in- 23. 5 20. 18, de oriture spe ulla teneri potutiet, si sibi ipse fraudis ullius conscitus fuiffet. Dixerat enim se tertio à morte sua die è mortuis excitatum iri (r). (r) thid. Id quod, si falsi conscius suisset, & minime eventurum scisset, (quis enim mendax mendacii confirmandi causa miracula factum iri speret?) & tamen. id nisi evenisset, fore, ut eo ipso die fraus sua cuique patefieret, neminémque adeo hebetem fore, ut hominem manifestæ fraudis compertum vitæ fibi magistrum adscisceret. Præsertim quando hoc facturis exilia, cædes, & ignominiæ, omnia hujus vitæ mala undique propofita viderentur.

Eorum itaque, que jam diximus, hæc fumma eft. Christus multa de se dixit, que, nisi plane vera suiffent, ipfe falfa fuille noffet, nifi caruillet rationis ufu. Cujufmodi, uti antè monuimus, dicta erant, qui-

bus fe Melliam, & mundi lucem, emniumque judicem promuciavit. Jam verò Christus & rationis dium habuit, & hac etiam pro veris durit. Hac ergo plane vera erant. Vera etiam & reliqua omnia ejuldem dica. Neque enim fallere, fallive potuit Messias ipse, mundi lux, vates omnium longe maximus, idemq; omnium Judex futurus. Sed & hino etiam vera effe paret dicha omnia, & scripta Apostolorum, quippe quibus idem ille Christus ipsum promist veritatu Spiritum, qui

HI. Quinetiam Christus, morti à Deo constituta sponte sua fese offerens, cum summi obsequii erga Deura, tum charitatis erga homines ithultre nobis exemplum tradidit. Nam mors ez, quam ultro adit, per se ipsa gravissima suit, tantosque secum con-(1) Mat. 26.38, junctos habuit animi dolores & cruciatus (*), ut De-

p. Mer. 14. us ipfe Filium fuum (cujus furnma erat perfone digfu, folità ope ac folatio privatum pene deferuisse vi-(a) Mat. 27-46. deretur (w). Neque et minus spem proposita sibi (x) His. 12-2. gloriz his ipsis in malis retinuit Christus (w), &

tantos corporis, cantos animi craciatus ita pertulit, ac quidem pro humano genere vitils & peccues obruto, ut nulla ira, ne quidem in carnifices fute, effervelocret, nulla conviciamibus convicia regere-

(1) 1 Ptt.2.20. ret (y). Imò verò (qued mirabile est) ut fun-(1) Luc.23.34 mi in le patrati foeleris remissionem (z) patrantibus ipfis precaretur, idque mediis in cruciatibas versatus. Quisus ex rebus elucebat tantum obse-quii erga Deum , tantum erga homines charitatis, tantom (pei promifie glorie, tantum medeltie ac patientia exemplum, quantum aliud adhue nullum fuit, ordiom deinceps fururumell. egate parability in the contract of the contract of the

Neque verò hoc pratereundum, tantum erga nos amorem Christi, quantus in acerbissima morte pro nobis ultro fuscipienda, ultro oppetenda elucebat, ad mutuum erga Christum amorem rum in animis nostris accendendum, tum in omni etiam vità præstandum plurimum, ut cuique patet, valere. Ex quo illud & Pauli (a), Charitas e- (a) 2 cor.s.140 nim Christi urget nos; astimantes boc, quoniam si is. unus pro omnibus mortuus est, ergo omnes mortui funt: G pro omnibus mortuus eft Christus, ut E qui vivunt, jam non sibi vivant, sed ei, qui pro ipsis mortuus est, & resurrexit.

IV. Cæterum, ut ad reliqua pergam, maxima illa obedientia, quam Christus sese sua sponte ad mortem offerendo Deo præstitit, cum summam Christo, ut Morry, in Angelos perinde atque homines autoritatem conciliavit (b), tum eam eti- (b) Philas.a. am apud Deum gratiam, qua Apostolos suos, mox 19,11. moriturus, cum effectu Deo commendabat, aliófque omnes Clientes suos etiamnum commendare possit. Primum illud non est hujus loci. Alterum indicat ipfe Christus, qui pro Apostolis preces faciens hoc ipfum apud Deum commemorat. ut maxime apud eum valiturum, quod fe pro iis (antificaret (c); hoc est, ut paulo ante docui, (c) 304.17.19. quòd se ultrò ad mortem offerret. Santtifica. inquit, eos in verstate: fermo tuns eft verstas. Sicut tu me missifti in mundum, & ego miss eos in mundum: 6 pro fis ego fantifico meiplum, ut fint & ipfi fanctificati in veritate. Qua prece illud egit Christus, ut Apostolis suis ea impetraret Spiritus Sancti incrementa, quibus ad munus Apoliolicum omni ex parte apri fierent. Hanc e-Sfz nim

nim fententiam continent verba illa, Sanctifica eos in veritate. Deinde ut id, quod jam petierat, impetraret, primò apud Deum commemoravit gravitatem muneris Apostolici, quo neminem recte functurum innuit fine magnis Spiritus Sancti viribus. Huc enim pertinent verba illa; Sicut tu me misifti in mundum, Gego misi eos in mundum. Ultimo de voluntaria fui ad mortem cruentam oblatione, tanquam ejusmodi de re meminit, que vim maximam apud Deum precibus suis præstare posset. Continuò enim illa addit, . Et pro in ego fanctifico meipsum, ut sint & ipsi sanctificati in veritate. Quibus verbis (quoniam, ut clarè constat, ideo usus erat Christus, ut, quod precabatur, impetraret) hac tribuenda est sententia. Siquid mi Pater apud te gratiz mihi conciliet, quòd me morti, nunc imminenti, voluntati tuz obsequens offeram, eo apud te tua erga me gratia valeat, ut Apostolis meis impertire velis ea Spiritus Sancti incrementa, quibus ad tale, tantúmque muaus omni ex parte apti fiant. Unde liquet Christum ea apud Deum gratia fretum, quam sibi voluntaria sui ad mortem oblatio conciliabat, Apostolos suos commendasse Deo, eásque illis impetrasse vires, ea afflatus Divini auxilia, quibus postea auctos fuiffe constat.

Neque dubium est, quin eadem illa obedientia, que pro Apostolis tantum valuit, pro aliis etiam ca impetraverit Spiritus Sancti adjumenta, quibus (ipsi sibi nisi desuerint) eternam vitam consequantur. Neque enim pro Apostolis tantum, sed & aliis etiam morti sese dedidit Christus, eaque sui ad mortem deditio oblatio fuit & sacrificium odoris

ru Deo ita grati, atque ita Deo Christum ipsum commendavit, ut Christus ei clientes suos efficaciter commendare possit. Imo verò hac ipsa Apostolis data Spiritus Sancti incrementa non folum ad ipforum falutem, fed ad nostram etiam data erant. Unde Christum ea in oratione, de qua paulo antè meminimus, non tantum Apostoforum causa, sed & nostra etiam, obedientiæ suæ meritum apud Deum commemorasse liquet. Ac quia certum est Dei Filium nihil ejusmodi apud Patrem in precibus fuis commemorare voluisse, quod nihil apud eum valiturum effet, nihil ab eo impetraturum, efficitur obedientiam illam, five voluntariam ad mortem oblationem, cujus meritum Christus nostri causa apud Patrem suum comme-I moravit, non folummodò Christo ipsi, sed nobis etiam (contrà atque judicant Sociniani) gratiam apud Deum conciliaffe. the state of the gradient of the contract of the contract of

rum continues. Out, at arreschinnues, contrante turn fuit. Evengelium, nobifque ad virtures furbares longe maximum escurplum creditum. Airem cintinues, que en i oristoris rierrem porcuer, que en i oristoris rierrem porcuer, que tere oristoria en la contrante de la producta principal de la factoria en producta principal producta producta en la fellore, est Turistoria cui arrest antes en contrare en contrare en contrare en contrare en contrarente en cont

pilitan i chamenton, move contami discess de Contami de Colonia de

Mors Christi pœnæ vicariæ ratiothe data Sparter student men et aus john ad proposed the server at a sur control of the server at th

12 The state of the Lord Challen Soften

cauli, and 30 non of property of the little and a few property of the design of the country of the little of the country of th

De morte Christi; ilfque facre Scripture locu, guibus morti ejus pana vicania ratio tri--ambaiture of the said monature mus high hide manarant, ancient blockendens thank, the votus-

Actenis de obedientià illà, qua se Chriftus ad mortem cruentam ultro obtulit. Nunc ad ejus mortem progredimur. Jam morti Christi in sacris literis triplex tribuitur vis. ac ratio. Una quodammodo cum morte Martyrum communis. Qua, ut ante diximus, confirmatum fuit Evangelium, nobifque ad virtutes fummas longè maximum exemplum traditum. ra ejusmodi, que ad Testatoris mortem pertinet, qua ita fere firmatum est Testamentum novum, aditusque ad promissa præmia cœli hæredibus patefactus; ut Teltatoris cujusque morte ratum fit ejusdem Testamentum, jusque continuò Hæredi da-(4) Heleng. 15, tum legatam adeundi hareditatem (d). Ultima, de qua deinceps agendum, talis est mortis Christi vis, qualis victimarum piaeularium lege Mofaica jussarum fuit. Eaque est, qua expiantur peccata nostra. Cum enim Deus humano generi 2 etiamsi pessimè de se merito, neque nullam esse viam vellet ad falutem æternam perveniendi (quæ fumma

16,17.

ma ejus clementia fuit, fumma plane misericordia) neque tanta tamen, quanta ejuldem peccata funt, fine summi sui erga ea odir, sine sanctitatis, justitiæque suæ insigni nota præterire : factum est, ut ipse Filium suum, quem sibi unice charum habuit, victimam pro peccatis nostris piacularem fieri vellet, corumque à se remissionem poena ejus vicarià impetrari. De qua mortis Christi vi cum alii multi docte ac late disserverunt, nos ea tantum attingemus, quorum ad id, quod instituimus, vis

quædam præcipua videatur.

II. Ac primò quidem ejulmodi sunt Isaie illa, ita de Messa vaticinantis (e); Fortium dividit (1) sai. 53.12. spolia, pro eo quod tradidit in mortem animam Juam, & cum sceleratis reputatus est, & ipse multorum peccata tulit. Ubi verbis iis, ipfe multorum peccata tulit, ea tribuenda est fententia, que cum persona ejus convenerit, qui cum sceleratureputatus; hoc est, ut nocens tractatus erat. Jam verò quando talis quisquam, qualis quidem tanquam nocens tractatur, peccata ferre dictus eff, quis verba illa, peccata ferre, afind quid, ac penas luere valere judicet? Nulla enim res inter fe magis convenire pollunt quam poenas luere, & ranquam hominem nocentem tractari. Que omnis convenientia tollitur, si peccata ferre in modo pofito Vatis dicto nihil aliud effe, nifi ea auferre acdelere, cum Sociai Sectatoribus dixeris.

Neque his recte oppolueris, Christum à Judeis, non à Deo, tanquam nocentem tractatum effe. Cujus enim confilio ac voluntate multurum peccata. tulisse dicitur, ejuschem quoque tanquam nocens tractatus erat. Jam verò Christus Dei consilio ac voluntate multorum prosecto peccata tulit, e justem

dichus fit.

Huc accedit, quod cum vates Christum peccata tulesse dicit, eum maxime peccatis nostris (quod tota ipfius oratio docet) gravatum fuiffe, & oppressum, hac locutione indicare velit, quam locutioni isti vim eripit Sociai explicatio. Neque enim hoc loquendi genus, Christus multorum peccata abstulet (nisi luendo ea abstulerit) ullo modo Christi dolores indicat, nedum exaggerat, aut amplificat. Siquidem peccata hominum auferre nonnunguam dictus sit ipse Deus (b), qui tamen ea auferendo nullis doloribus cruciatur.

(b) 110 2 103 Exed. 34-7-Num. 14.18.

220

(f) Mai. 42.6.

III. Huc etiam adde alia illa ejusdem Vatis. יהירה הפגיע כו ארם עון כליתו Fecit Dominus ut ei , Christo nimirum , omnium nostrum iniquitas (f) fai. 53. 6. occurrat (i). Quibus verbis hac fententia ineft. Dominus in euro omnium nostrum peccata conje-

-831

cit. Hoc est, propter peccata nostra eum vicaria (E) Contra Grot. poena affecit. Quam enim Crellius (k) verbis 6.1. partic. 52 is fementiam tribuit, Deum per Christum iniqui-tati omnium nostrum occurrisse, respuit & verbi ratio, & ufitata particula PN constructio. Etenim yur idem, quod occurrere fecit, non idem quod occurrit, valet. ru semper fere accufativum, dativum rarò antecedit. Ut in tantà interpretandi licentia, quantam hic fibi fumit Crelleus, nihil unquam certi ex facris literis effici poffit. Huc adde, quòd modò posita verba, Fecit Dominus, ut ei occurrat omnium nostrum iniquitat, ejulmodi lint, que omnium nostrum iniquidistrict etaxia tatem

as. i(a)

tatem (ut tota vatis oratio monstrat) Christo oneri fuille docent. Id quod Crellii interpretatio nullo modo per se designat, nostra explicate enunciat. Quod idem facit optima quæque vocum Hebraicarum versio. Quid enim hic Interpretes Graci? Kiel mapidanes ains mais apaprays huis. Dominus dedidit eum peccatis nostris. Quid Verfio Vulgata? Posuit Deus in eo iniquitatem omnium nostrum. Quid Arabica? Dominus autem tradidit eum peccatu nostris. Quid Syriaca? Dominus fecit, ut occurrerent in eum peccata nostra. Ouid interlinearis? Dominus fecit occurrere in eum iniquitatem omnium nostrum. Quid Castellio? 70va in eum omnium nostrum crimen conjecit. Quæ omnes eiufmodi funt Verfiones, ut Christum fic. ut onere quodam, peccatis nostris gravatum fuisse. pænâque vicarià affectum doceant.

IV. Idem docent alia Vatis verba paulò ante modò citata polita,ודוא מחלל מפשעינו מרכא משנותינו Que ita vertunt Interpretes Graci, Auros Al iπαυματίου αξα τος άμαρτίας προτ, ε μεμαλάrugai ala ras avomas nuav. Iple autem vulneratus est propter peccata nostra, & infirmatus est propter iniquitates nostras. Neque enim dubium, quin que sententia aliis illis, que antè posuimus, Vatis dictis, eadem & his subjecta sit. Ut idem valeat propter peccata nostra vulnerari, quod poenam vicariam pro nobis luere. Prefertim quando locutio illa, Ipse autem vulneratus est propter peccata nostra vicariam pænam per se ipsa sic defignet, ut alia omnino nulla sit, qua ea clarius significari, meliusque enunciari possit. Neque dubium est (id quod in transitu monere visum est) quin

(m) v.10.

quin idem quoque de plane fimilibus Apoftoli ver-(1) Rom 425 bis (1), quibus dicitur Christus propeer peccata nofira traditus, longe optimum fit indicium.

V. Quid, and hoc totum, in our verfamur. vaticinium, caque omnia Ifare dicta, de quibus. utique jam meminimus, rei ipfius ratio explicer? Etenim Vates hoe in capite (m) animam five vitam Christi pro wa positum iri dixit; hoc est. pro victima piaculari. Ac quidem (inde quod efficieur) in omnibus ante allatis dictis ita plane de Mellia, ut de victima piaculari meminit, ira. inquam eum his in dictis, Iple vulneratus eft propter peccata nostra. Fecis Dominus ut ei occurrat omnium nostrum iniquitas, Ipse multorum peccata tulit, ut victimam plane piacularem omnibus ante oculos proponit. Quare cim talis cujulque vi-Clima ea vis, ac ratio propria fit; ut ad veniam sonti impetrandam prenam vicariam patiatur, eadem etiam morti Christi vis toto hoe in vaticinio omnibusque ante politis dictis à vate tribui censende est. Quippe quam & verba pre se ferunt, postulata. rei refitts ratio.

VI. Cum enim lege Judais lata ita comparatum effet, ut fuo fontis cujulque fanguine graviora peccata expiarentur, leviora autem fanguine vi-Ctime piscularis (qua de re late alibi diximus) qua poma in gravioribus peccatis fonti ipfi irrogata fair, cam profecto in levioribus ad victimam translatam fuille patet. Id quod & Christiani Veteres, omnésque Judzorum Doctores fummo cum

(a) Les. 1741. confeniu flatuant. Atque its (quod docent (n) facra litera) pro anima five vita hominis fanguine, five vità vittime fatta olim erat expiatio altera alterius vice data. Quod quidem adeo clare

patet;

paret, ut iple Brennius hoc in loco (contrà atque in aliis solet) descrendum esse Socieum viderit.

Quid enim is ad Christi illa (0)? Tim pap 'Est vo (1) Mat. 26.28 supui que vi à nouins appliant vi me montre in particular de la comparatione fuderum ad similitudinem vi-limarum piacularium, in quibus sanguis, hoc est, anima pecudis offerebatur velut succedanea anime baninis: Ego, inquit Deus, destinavi eum (sanguinem pecudum) vobis in altari ad expiationem saciendam pro animabus vestris. Nam sanguis est, qui pro anima expiationem sacit. Hac Brennius vi veritatis victus.

Ac quidem tantum, ut alias diximus, pecudes hominibus furrogandi in victimis piacularibus indicium extitit, ut iple Crellius (p), Sacrificium (p)al Hilag. 14-Deo benignissimo pro pana fuise fateamr. Verum, inquit (9), in facris piacularibus non cede (a) contra Grat. victime, sed iis, que cedem sequebantur, preser- hio.parie 37. Quod quidem quid aliud est nis errori latebram quarere, neque cò magis invenire? Enimverò vi-Clima cafe fanguinem vel are, vel Temphum ant propiriatorium versus aspergere nihil aliud fine, nifi pecudis animam, five vitam (mi fanguis pro vehiculo fuit) auditanis Deo reddere. Ut perdis cardes, five fusis fanguis horen effet piaculare, folennis autem fanguinis aspersio Aurev ejus folutio Sacrificalis. Esto itaque, quod contendit Crellius, fanguinis nimirum afpertione factam fuille expiationem : quid camen hinc elici porelt, nili fanguinem , five vitam pecudis pro vita ipfins immolantis, ut AUTEOL Tt 2

nex _

Nines. Deo datum fuiffe? Quare tantum abelt, ut id, quod Crellius de peccatorum expiatione sanguinis aspersione factà disserit, sententiam nostram labefactet, ut ad eam maxime firmandam valeat. Cùm enim fanguinem vel aræ aspergere, vel templum aut propitiatorium versus, cultus facri genus eximium effet à folis Sacerdotibus præstandum, cum etiam omnis cultus facer, seu naturalis, seu institutus, in gratia Dei vel impetranda, vel quidem commemoranda versetur, solennis illa sanguinis aspersio in Sacrificiis piacularibus ad peccati ante admissi veniam à Deo impetrandam pertinuit; ac quidem vim ac rationem deprecationis cujusdam habuit, cujus hæc omnino sententia suit. Sis precor, Domine, sonti supplicique buic propitius, cujus ego nunc lustrandi causa bunc sanguinem ara tue aspergo, esque apud te valent profusa bujus victime vita, ut vitam fontis, pro quo effusa est, salvam velis & incolumem.

Quid, quod Hebræis imperata esset victima quadam piacularis, in qua minime adhibebatur solennis illa sanguinis aspersio? Ejusmodi suit vacca illa, que de homicidio in agro sacto, quories homicida ignorabatur, legis jussu cadenda suit (r). Cujus ntique, sine rituali illa sanguinis in aram aspersione, cade ipsa sacta est expiatio. Cum enim homicidii scelus maculam quandam, seu reatum, universam in civitatem inveheret, (præsertim cum civitatis uniuscujusque sit à latroeinis & homicidiis agrum suum tutum præstare) cumque macula illa in ipsa civitate hæreret; donec ipsius homicida nece, si modo is deprehensus esset, expiaretur; eò valuit vaccæ issus cades, homicida ipso non comperto, quò, quoties is deprehensus erat, sua ipsius

(r) Deut. 21.

. de la contraction de la cont

nex valuit. Ipfius autem homicide nece homicidii scelus à civitate in homicidam rejectum erat. Ex quo extitit folennis ista deprecatio juxta fortem quemque mox necandum apud Judzos edi fo-י תחי מיתחו כפרדה עליו וער" כר ישראר Sit mors ejus expiatio pro ipso, & pro universo Ilraele. Homicidà itaque non deprehenso cadenda fuit vacca illa, itémque professio innocentia. & deprecatio quadam adhibenda. Quarum altera, que ad cives urbis homicidio facto proxime pertinuit, his concepta verbis fuit (s). Manus nostre (1) Deut. 21.7. non effuderunt sanguinem bunc, nec oculi vide-Altera, que, ut Judeis visum est (t), e- (t) v. Targ.Ondenda fuit à Sacerdotibus (quos huc accerfendos bil in locum. (u) fuisse constat) sic se habuit (x); Propitius (u) Deut.21.5. esto populo tuo Ifrael, quem redemisti, Domine, S ne reputes sanguinem innocentem in medio populs tui Ifrael. Quibus etiam hoc continuò additur: Et auferetur ab iis reatus sanguinie.

Cum ergo Vaccæ hujus cæde, fine fusi fanguinis aspersione, facta hic esset expiatio, civitasque cade hac lustrata; hine id, quod diximus, intelligitur, non-ita sanguinis aspersioni tribuendam elle expiationem, ut altera nunquam fine alterà fieret; eo autem plane pertinuisse sanguinis in aram aspersionem, ut quisque victime cese vitam Deo ut Auren redditam effe eò clarius intelligeret. eumque fanguinis afpergendi ritum iis in religionibus fuille, qua Sanctuarii propria eranto Atque ita factum, ut ritus ide iis tantum in victimis adhiberetur, que vel in ipío Sanctuario, quafi coram Deo, mactabantur, vel faltem in fanctuarii prospectu; ubi casa fuit vacca rusa, cujus sanguis, ut docent facræ literæ (y), fepties fanctu- () Numrasia arium.

5-3.

mont ato Marie - 81 214

15.0 (1)

AND THE PARTY OF THE PARTY OF

306

(2) with a c.7. itaque alterum illud, quod latius alibi expoluimus (2) recognoscendum, nempe victimas omnes piaculares. quarum comora extra caltra cremabantur (que Christum, ut wichimam piacularem, præ quam relique adumbrabant) populi universi peccaris our Calmos ad fe translatis ita contaminatas fuille, ut (a) Lev. 16.27. & è caftris, ut res impure, efferende effent (a),

casque inde qui efferrent, his, nisi aqua prius lu-

(b) v. os.) Stratis, cò redire nefas effet (6).

Neque verò hoc prætereundum, ita in Sacrificiis Judaorum divinitus comparatum fuille, ut quo clarius victima quaque Christum, ut victimam, adumbrabat, eo clariorem haberet speciem, peccati offerentis ad fe translati. Quippe quod eò pertinebat, ut peccatorum nostrorum peenas in Christum conjectas esse hine pateret; cumque codem illo modo percata nostra fanguine suo expiaffe, quo quidem immolantium peccata victimarum piacularium fanguine apud Judaos expiabantur. Quod nih hoe fic fuiflet, quorfum Christus. ut victima piacularis, quorfum fanguis ejus, ut victime piacularis fanguis, quorfum denique ex-piatio illa, que fanguine cius facta erat, ut fanguine victime piacularis facta, in facris literis proponeretur? Quorfum inquam hec omnia fierent, fi alio modo Judaorum victima piaeulares, alio Chriflus, (que m tamen ut victimem piacularem Judeorum victime adumbrabant,) hominum pecenta expiaffent ? Judeorum victime peena vicaria, Chrithis autem nulla ejulmodi pona. prospection will cell this vacca retail comes farm

Neque contra valet, quod Christus quidem Deo le facraret & offerret fine folennibus iffis ritibus Judzorum in Sacrificiis adhibitis (quales erant manuum impolitio in victima mox mactanda præstita junta aram rite confecratam, fanguinifque in aram istam aspersio) Ita enim Deo visum fuit, ut que res externis ritibus in veteri foedere adumbrabantur, en vere, nude, simplicésque, detraetis ritualibus umbris, novo in foedere proponerentur. Ita evenit, ut fieret Sacrificium Christi fine pompå illå Sacrificali, quæ Sacrificiis Judæorum inerat. Neque eò minus ipfæ res Judzorum ritibus adumbrata (quod ratio antitypi postulabat) longe potiorem vim, ac locum, quam in eorum Sacrificis, in Sacrificio Christi habuere. Quamobrem, ut reliqua in pauca conferam, nihil omnino ipfarum rerum, quæ quidem riribus Sacrificalibus apud Judaos adambrabantur (miniméque omnium propria peene vicaria ratio) Sacrificio Christi detrahendum est. Quippe quod contra Sacrificii illius perfeccionem, contra Dei ipfius inflitutum, contra faere Scriptura autoritatem, contra rationem antitypi fieret; qui uti femper fimilem vim, ita etiam femper majorem habet, atque que typoram fuorum extitit.

VIII. Verum his de rebus larras alibi difpuratum. Nunc redeamus ad Haiam, cujus equidem his quoque dictis (c), Vere languores nostras ip- (c) 191.53.4. ple talit, & dolores noftres ipfe portavit, tam candem illam, qua alis ifis unte poficis, fententiam subjectam esse judico, quam alteram hanc, de qua meminit S. Matthews (d). Qui quidem (d) Mat. 8.17. ista Isia verba tum impleta fuiffe dixit, cum Christus agrotis & morbosis corporis sanitatem

e) Ad locum. redderet. Rectè enim ad verba illa Grotius (e). Sicut veterum res gesta rerum Christi figurambabuerunt; ita & ipsius Christi actiones alia aliis denot andis inservierunt. Nam beneficium corporibus redditæ sanitatis quin figuram remissionis peccatorum & sanatarum mentium tulerit, dubitari non potest. Bis ergo impletum est vaticinium. Primo, cum Christus semet defatigans ad vesperam usque aliorum malis levandis vacavit: ut hic offendit Matthæus. Pofferins, cum crucis Supplicium perferens remissionem peccatorum nobis

impetravit.

Ac quidem nisi mortem Christi spectasset Vates his in verbis, Vere languores nostros ipse tulit, & dolores nostros ipse portavit, nihil fuillet, cur illa continuò addidillet, Et nos putavimus eum percussum à Deo, & bumiliatum. (Percussum utique propter sua ipsius peccata; ita enim existimabant illi, quorum hic personam induit Vates). Neque enim Christus, ideo quòd sanaverit corporis morbos (quantumcunque fefe huic operi diu vacando defatigaverit) sed , quòd tulerit crucis pœnas. mortique à Deo deditus fuerit, à Deo percussus judicari potuit. Que qui cogitare velit, minimè dubitaturum arbitror, quin verba illa, Verè languores nostros ipse tulit & dolores nostros ipse portavit, idem valeant, quod alia ista deinceps posita. Iple autem vulneratus est propter iniquitates nostras, attritus est propter scelera nostra. Posuit Dominus in eo iniquitatem omnium nostrum. Si posuerit pro peccato animam Juam, videbit semen long evum. Ipfe peccata multorum tulit. Quibus omnibus que sententia insit, paulò antè demonstratum arbitror.

Chaffins reports & morbolis corporis funtacem IX. Ca-

IX. Czterum, quò hac Ifaie omnia, cò pertinent & illa S. Petri, qui Vatis illius dicta respiciens ita de Iesu Christo disserit (f). Os mis a- (f) 1 Pet. 2.24. μαρτίας ήμων αυτός ανήνες κει ον το συμα] : αυδ 'कि! To Euxon. Que quidem sive sic vertantur, Qui peccata nostra ipse pertulit in corpore suo super lig-num, (quæ sunt Vulgatæ versionis verba) sive fic, ut Crellius ipse vertit, Qui peccata nostra ipse in suo corpore sustulit in lignum (g) (g)v.crell.conperinde ad nostrum institutum valent. enim mala Christus super lignum pertulit, ve (quod Crellio visum est) in lignum sustalit, ea corpori illius inerant; quippe in quo ea super lignum pertulisse, five in lignum fulbulisse dictus est. Que mala corpori illius inerant, ea non ipfa vitia nostra, sive peccata proprie dicta, sed (que passim in facris literis peccata appellari folent) peccatorum nostrorum pœnæ erant. Quæ quidem pœnæ in Christi corpore neutiquam esse potuerunt, ut non in eo luerentur. Quod fi Christus in corpore suo peccatorum nostrorum pœnas luebar, vicariam plane pænam paffus est. Ac quoniam peccatorum nostrorum pœnas sibi destinatas & oblatas ultro in fe ipse suscepit, fit, ut nos (id quod deinceps (b) lequitur) peccatu mortus justitia vi- (b) 1 Pn.2.24 vere debeamus, fummamque ei operam dare. Nihil enim magis amorem nostrum erga Christum excitare debet & accendere, quam fummus ille iplius Christi erga nos amor, qui quidem in morte acerbissima pro nobis ultro suscepta cernitur. Nec quid magis ad Evangelii obedientiam, quam verus erga Christum amor valet. Ex quo illa S. Pauli (i), Charitas enim Christi urget nos, afti- 15.

mantes

(Donura Gret. c, Lpertisa2

mantes hoc, quoniam fe unue pro omnibus mortaus eff, treo omnes mortui funt; & pro omnibus mortuns est Christus, ut & qui vivunt, jam non sibi vivant, sed ei , qui pro ipsis mortuus est , & re-

furrexit.

X. At enim eleganter quifque peccata ferre dici potest, qui peccatorum caula grande matorum, cruciquum, ac mortis denique suftinet onus, etiamsi nulla vera in ca re sit pana, sive vinditta. Hæc Crellius (k), sed frustra plane. Neque epoenam ullam fignificari dicimus vi fola locutionis ireti, led & locorum, in guibus ponitur, & rei ipsus rationem intuiti. Ejusmodi enim sunt loci illi, in quibus locutio ista ponitur, illi, inquam, quorum ante meminimus, ut nihil nisi vicariam poenam (uti prius dicta satis docent) in iis significare positi. Quem cundem quoque sensum postulat rei ipsius vis, & ratio. Enimverò Christus iis in locis ut victima piacularis inducitur. Ita enim eum verbis explicaris induxit Isaias, eumque secutus est S. Petrus, Jam verò victima piacularis ea vis, & ratio propria est (sicut alias latè demonstratum est) qua in vicaria poena cernitur. Que poena etfi ex Grellii fententia vindicte quidem ratione careat, ut que puniti ipfius merito non irrogetur, cam tamen pœnæ rationem retinet, que ad vicariam pœnam pertinet. Qua de re alibi fatis dictum eft.

Id unum restat, quod hoc in loco moneamus; minime committendum elle, (quod quidam parum caute faciunt) ut nos ipfos in Christo punitos elle concedamus. Etenim qui in proximo punitura is ex malis proximo illatis malum ipfe ac dedetrimentum capit. Que ratio est earum poenarum, quas luunt parentes in liberis suis. Quippe
ex quorum calamitatibus damnum, dolor, aut infamia, poena aliqua ad ipsos parentes redit. Quod
contra est in iis poenis, quas quidem Christus pro
nobis subiit. Quippe ex quibus non modò nihil
omnino mali, nihil detrimenti ad nos redit, sed
peccatorum nostrorum venia, salusque sempiterna
existit. Ex quibus facile intelligitur, longe aliud
esse nos in Christo, ac Christum pro nobis poenam
suere. Qui enim nos in Christo poenam suisse
dixerit, hie sanè nos ex Christi poenis damnum aliquod cepisse statuet. Id, quod maximè à vero
abest. Qui verò Christum pro nobis poenam suisse
dixerit, hie poenas Christi (quod verum est) cò
pertinuisse statuet, ut nos à poena liberarent.

the percent police esteads, well not never is for the second of the seco

Asserme allaw, de ono estre non bolene, della-

Office orgo pertite Apollol iduded Hebraros (4),

test, and Tale ectric streems. Oversey to the attendance of the street o

Mors Christi poenæ vicariæ rationem habuit.

CAP: VL

De in sacra Scriptura locu, in quibus de enpiatione agitur morte Christi facta.

I. II itaque locis explicatis, in quibus pornæ vicariæ ratio disertè morti Christi datur, nunc ad eos aggrediamur, in quibus Christus vel per se, vel sanguine, vel Sacrissicio suo peccata nostra expiasse, vel nosmetipsos lustrasse dicitur. Que expiatio, & lustratio aliàs quidem hujusmodi vocibus, reservedo, àndesto, xerquesto, andesto, aliàs aliis designatur.

(1) Hebr.13. 20,11,12. Huc ergo pertinet Apostoli illud ad Hebrzos (1), Habemus altare, de quo edere non habent potestatem, qui Tabernaculo deserviunt. Quorum enim animalium infertur sangus pro peccato in santta per Pontisicem, borum corpora cremantur extra castra. Propter quod & Iesus, ut santtisicaret per suum sanguinem populum, extra portam passus est. Quo in loco populum santtisicare idem, quod populum lustrare, valet. Idémque etiam populum lustrare, quod populi peccata expiare. Quum itaque hoc ex loco pateat, idque ita, ut nemo contrà dicat, sanguine, sive morte Christi peccata nostra

nostra expiata esse, id unum in controversia versatur, qua ratione, quove modo mors illius hoc prastiturit. Quod tamen facilè expedietur, si rei rationem sequi volumus. Cum enim Apostolus hoc
in loco ita de Christo, ut de victima piaculari, meminerit; ita etiam de Christi sanguine, ut de sanguine victima piacularis; talis peccata expiandi
ratio morti ejus adjudicanda est, qualem ipsa victima piacularis ratio propria postulaverit. Jam
victima omnes piaculares peccata, de quibus immolabantur, poena vicaria expiabant; eadem itaque
ratione, eodem modo nostra quoque expiavit
Christus.

Hoc itaque ex loco patefacto patet etiam & alius ifte (m). Ai eauts xalagiopeor manoracolo & 7 (m) Hebr. 1. 3. apaplior hum irahor of Asia & perahorums of inhois. Qui cum per seipsum peccatorum nostrorum expiationem fecisset, consedit ad dextram majestatis in sublimi. Adde locum illum S. Johannis (n), Si (n) 1 Joh. 1.7. autem in luce ambulamus, sicut & ipse est in luce, Societatem habemus ad invicem, & fanguis Iesu Christi (rabacist) lustrat nos ab omni peccato. Quibus in locis ea Christo, atque sanguini ejus peccata expiandi ratio datur, que ad victimam piacularem pertinet. Id enim in posteriori docet expiationis sanguine facte mentio. In priori sic inducitur Christus, ut qui per seipsum, hoc est, per seipsum, ut Sacrificatum, peccatorum expiationem fecerit. Is autem peccata expiandi modus ad victimas piaculares pertinet, qui in vicarià pœna cernitur. Idem ergo Christo his in locis peccata expiandi modus datur. and farmaly autition according

iotob

() Hebr. 9.15.

gar relation (se)

rate Will repr

II. His expositis, ad eos locos nune secedimus, quibus aut peccatorum expiatio, aut (quod perinde omnino est) sontium quidem ipsorum luftratio. Christi morte vel fanguine facta , corundem Small was dictor. A mad reads enim Novi Tella. menti Scriptoribus idem pallim est, quod Hebrais Idémque est Hebrais 7733, quod Latinis

expiatio, & luftratio.

Huc itaque referenda funt Apostoli illa ad Hebraos (0), 294 2/3 TETO 2/4 Thurs 291795 MEDITAS in , onus farare mounes es Smodure Cu The Ghi Ti cours Atthen a Saldown, the inanterior No. But is nexhaudion & against namponomias. Que ita vertit Vulgatus Interpres; Et ideo Novi Testamenti Mediator est, ut morte intercedente in redemptionem earum prævaricationum, que erant sub priori Testamento, repromissionem accipiant, qui vocati funt, aterna bareditatis. Ubi @ Sa Garon Sondingo (is garate propers idem valet, quod peccatorum expiatio Christi, ut victime, morte facta. Cujulmodi omnis expiatio vicarià victima cafa ponà, ut ante docuimus, facta fuit.

His adde S. Pauli illa ita de Christo disserentis (), בו בי ביותר שנו ביותר the dos Co To to familian. Quibus ifta eriam (4) col. 1.14 paria funt (9), Et à ixelle the smithing (a 2/4 I ama 16 wir the apola The anaprids. In ano habemus redemptionem per sanguinem ejus fremsffionem peccatorum. Quibus in locis vox sinho Saeus non est redemptio qualifeunque, fed qualis in expiatione cernitur victima piaculari facta. Id quod docet

(9) Eb.1.7.

docet mentio fanguinis, & remissionis peccatorum. Sanguinis utique, ut rel' expiantis, & remissionis peccatorum, ut rei expiatione parta. Neque enim dubium, quin Apostolus, has duas res fimul commemorans & conjungens, & expiationem intueretur victimarum piacularium fanguine apud Judzos fieri solitam, & peccatorum remissionem expiatione ista partam. Quibus de rebus ita Apo-stolus ad Hebraos (r), Et omnia pane in sangui- (1) Hibr. 9.12. ne secundum legem mundantur, & sine sanguinis effusione non fit remissio. Cum ergo in dictis modo positis ita meminerit de Christi sanguine &. Paulus, ut de sanguine victima piacularis, dubium non est, quin que victime talis sit, eam morti Christi vim tribuat. Ea autem vis, ut sæpe diximus, ejulmodi est, que vicaria victime cele poena peccati veniam reo impetrat.

III. Ac quoniam Sondo So Cu Scriptoribus Novi Testamenti idem est, quod Hebrais 7702. Videamus deinceps, quam fententiam ejufmodi dictis tribuant Judai, quibus scilicet Alter Alteri 7750. hoc est, Sondu So Cu dicitur. Ac primo quidem iofa dicta referamus. Illa autem hujufmodi funt, TOTED UK. Nos tibi zadu Swau simus (5), 12 (5) Miss. in ישראר אני כפרחן fim ipfe Filis Ifraelis בייסאל Sanbedrim, s. So(is (t) Donne win inn. His fit vabis and (t) Mifn. in אלקס(נ (מ) ובנוי בפרת ל חייא ובנוי (א) אוני בפרת ל חייא ובנוי (א) אוני בפרת ל חייא ובנוי (א) אוני בפרת ל חייא ובנוי (א) imonorpo (is R. Hise, & Filis ejus (x). Cu- (x) Succasol. julmodi omnes locutiones, consentientibus aliis om- 20. fac. 1. ribus Judzorum Magistris ac doctoribus (y), ita 9) v.lih.1.c.22 explicat Baal Aruch (2), will will so so to 190 73 (2) In vect 73. הריני כפרתו זהוא פירדשו הריני בסקופו לסכורה עונותיו

כרומר

יו Omni im כלומר שאני מקבר' עלי עונותיו להחכפר loco, quo quis dixerit, Sim ipfe illi anoxurpa (15, bec sententia declaratur. Utinam ipse ejus in locum supponar, ut iniquitates ejus feram. Quod perinde eft, ac signis dicat, Ego ipse, ille ut lustretur, illius in me peccata suscipio. Unde faciliùs intelligi possunt modò posita S. Pauli verba. Quamvis enim Christus in locum nostrum non ita quidem suppositus suit, ut idem illud pænarum genus, quo nofmetipfi liberamur, tulerit. tamen, quas ille subiit, perinde expiant peccata nostra, eorumque veniam nobis impetrant, ac si ejusdem suissent generis, quod nobis ipsis subeundum erat. Idque ipfum est, quod monuit Apostolus, cum nos in Christo per sanguinem ejus imadiroo (u babere dixit, nempe peccatorum remissionem. Quod idem etiam docuisse videtur. ubi nos justificari gratis dixit per gratiam illius (h. e. Dei) per amairpa(n, que est in Christo

(a) Rom. 3. 24. Tefu (a).

IV. Prætered ut amdirpa (is idem, quod -), ita etiam λύτρον, & arriberpor idem est, quod 703: quo ipso nomine (quod maxime animadvertendum est) victima quæque piacularis apud Judãos (6) Lib. 14.22. vocari folet. Ita enim, ut antè diximus (6), tales victimas appellavit R. Moses Ben Nachman, ita R. Bechai, ita Abrabenel, qui idem etiam nomen prop, quod λύτρον, five αντίλυτρον est, huic victimarum generi dedit. Neque verò 133 tantum dicitur victima quæque piacularis, fed & non cur MINITA Autror Sontis vice datum, & Autror Sonti succedaneum. (Id enim valet vox mon in victimå

5.10.

mà piaculari posita) imò anima victima piacularis sontis anime vice data dicitur (c). Ut hinc fa- (c) Lib.1. 6.22. cilè Christi illud intelligatur (d); 6 che appare (d) Mas. 20.28. हेर मेरेसे अनुसरामिता, बरोबे अनुस्तामत्वा, हुं रिहास है Juylu dury horper art wolder. Filius hominis non venit, ut sibi ministretur, sed ut ministret ipse, animámque suam durpos pro multis impendat. Nemo enim dubitat, (non ipse Brennius) quin quod Isaias olim dixerat, Messie animam pro Don. hoc est, pro victima piaculari positum iri (e), i- (1) 4. 53.10. dem hoc in loco dixerit Christus; quod & eò minus dubitandum, quia victima quæque piacularis à Judæis TED, (ut jam docui) hoc est, húrpor, seu άνλιντρον dici solet, victimæque anima, sive vita vice fontis ipfius anima dari. Cùm itaque Christus de morte sua, sive de vita pro multis posità, ut de vità victime piacularis pro sontibus datà in verbis modò positis meminerit, eam morti suæ iisdem verbis vim tribuisse censeri debet, que ad victimam piacularem pertinet. Ea autem vis (quod sæpe dictum est) in peccatorum remissione pœna vicaria impetratà cernitur.

His etiam adde Apostoli illa (f), Eis γ Θούς, (f) 1 Tim. 2.5.

μες της Θεύς ἐ ἀνγρώπων, ἄνγρωπως Χρισός In.

ενε, ὁ Λυς ἐκωτοι ἀντίλυτροι ဪ πάντων. Unus enim

Deus, unus & Mediator Dei & bominum, homo

Christus Iesus; qui dedit semetipsum ἀντίλυτροι

pro omnibus. Quæ, quia eandem sententiam continent, (quantum ad id., quod ago, attinet) quam

modò posita Christi verba, quibus ille sese animam

suam λύτροι pro multis daturum dixit, eandem vim

Xx

DIG-

piacularem morti ejus tribuere judicanda funt; quam illa Christi ipsius tribuunt. Quod cum per se litculente pateat, disputatione nulla eget. Id unum interest, quod Christus eos tantum intuitus, qui foederis novi conditiones reipfa amplexuri effent, fe animam fuam korper pro multis daturum dixit. Apostolus autem, qui eos omnes intuebatur, quibus feedus illud propositum est, Christum vocat arrixulper pro omnibus datum.

(e) Mat, 26.28. V. Huc etiam refer aliud illud Christi dictum (g) Tito yas 651 to after the to & raying sta fines to ale TOMAN ex you ploor bis ape (" apaprilis. Hic eft enim Tanguis meus Novi Testamenti, qui pro multis effundetur in remissionem peccatorum. Ubi ita plane de fanguine suo, ut de piaculi sanguine egit. Id quod multis ex rebus constat. Primo ex eo, quod fanguinem fuum fæderis novi fanguinem vocarit. Quo dicto monuit, fœdus novum victima mox à fe danda (quam quidem piacularem fuiffe & hinc, & aliunde liquet) ita quidem fancitum iri, quemadmodum victimarum fanguine alia olim fordera fancita erant. Huc accedit, quod fanguinem fuum pro multis fusum iri dixerit ad remissionem peccatorum. Id quod de nullo dici potuit nisi vi-Ctime piacularis fanguine. Quid plura? Huic, quod nunc exponimus, Christi dicto eadem plane fenrentia inest, que alteri illi ante posito, quo sele enimam, vitamve fuam ut horpor promultis, hoc est, (ut paulo ante docuimus) ut piaculum, daturum dixit. Quamvis enim in loco de que nuncagimus, vocem horper non posuerit, de re tamen ipfa, de sanguine suo, ex quo horso nobis extitit, didiserte meminit. Quineriam meminit ea de re. cujus à Deo impetrande causa hosor illud datum erat, nempe de peccatorum remissione. Ut nemini dubitare liceat, quin utrique dicto eadem sub-jecta fit sententia. Quum ergo Christus hoc in loco, quo fanguinem suum pro multu effusum iri dixit ad remissionem peccatorum, ita meminerit de fanguine suo, ut de sanguine victime piacularis; que vis, ac ratio ad victimam piacularem pertinet, eam Christus sibi, ut tali victime, hic tribuisse censeri debet. Ea autem vis, caque ratio ad victimam piacularem pertinet, que in peccatorum venià cernitur pœnà vicarià impetra-

VI. Ex jam dictis alia illa intelligi poffunt (b), (b) Gal. 3.13. Christus nos redemit (ignoeques) ab execratione legis, factus pro nobis execratio. Qui enim alibi-Christum erridorpor, nempe victimam piacularem dixit (i), idem hoe in loco voce Enviences vim (i) 17im. 2 4. armarry illius exposuit. Ut hec illius his in verbis fententia sit, ea nobis peccata omnia, quibus quidem in Mafaico foedere nulla proposita fuit venia, per Christi vitam avridores momine pro nobis politam expiatá elle, & remilla, nisi nobis ipfi deesse volumus. Qued idem dixit Apostolus ad Hebraos (1), uhi Christum mortuum offe monuit (1) mbr. 9.15. eis awodutem (1) T' in Th opary Staffing a Camer, quippe quo dicto ea notare peccata voluit, quorum fordus Mofaicum nullam promilit remifio-

at department raincy in Colof Conceptable Oud was a series of the product of the product

Haprids,

(I)Contra Grot. c.g.partic.2.

Quod autem contendit Crellius (1), talem fuiffe inter nos & Christum commutationem, qualis est inter emptum & pretium; ad pretium autem non pertinere, ut pænam vicariam pro empto fubeat, id nullam prorfus vim habet. Etenim quando pretii nomen in victima piaculari ponitur, ita nomen illud intelligi debet, ut postulat talis victima ratio. Ex quo commutationem illam qua fuit inter nos & Christum (qui se propter peccata nostra pro victimă piaculari dedit) talem fuisse intelligimus, qualis inter fontem quemque fuit, victimamque ipfius piacularem. Que commutatio ejulmodi erat, quâcum semper vicaria pœna conjuncta fuit.

(m) 1 70.4.10.

The Fire and

VII. His adde S. Johannis illa (m), In hoc est charitas, non quasi nos dilexerimus Deum, sed quoniam ipse prior dilexit nos, & mist Filium Gum idagud dei T apaprid nudt propitiationem pro peccatis nostris. Quo de loco ita agendum est. ut priùs quid sit concedendum, quàm quid statuendum doceamus. Primò itaque facilè concedimus voces idanion & igidanion, etiamli propria ful vi idem, quod placare valeant, nonnunquam tamen idem valere, quod expiare, luftrare, & ig-(x)v.70 Interp. noscere (n). Quo fit, ut apapria, Estantoga Deus ipse à Syracide dicatur (o). Sed & illud etiam concedendum, quod dicitur ab He-(1) -34 19 bræis, id à S. Johanne idaques dici. Ut idaques T appeted nuis peccatorum nostrorum expiatio st. Neque hoc denique diffitemur, Christum, ut Pontificem nunc in Cœlesti Sanctuario causam nostram apud Deum agentem, idaquis ali ? à

Dent. 21.8. 1 Sam. 3.14. 2 Reg. 5.18. Dan.9.24.

Operate stand of drough

μαρτιώς (p) & εξιλάσει σαι των άμαρτίας dictum (p) 1 70.2.2. esse (q). Que omnia licet ita sint, facile tamen ex verbis modò politis, quod instituimus, efficietur. Primò enim Apostolum iis in verbis Christi mortem intuitum esse patet, quippe quâ ex re, maximè eluxit fummus ille, de quo in iis meminit. amor Dei , qui Filium suum idaquer pro peccatis nostris misit. Quinetiam eum de morte Christi, ut de victima piacularis morte, iifdem in verbis meminisse constat. Hoc enim illa ipsa locutio, ixagues de Tapaplist, docet. Quo dicto Christo, ejusque morti illud tribuit, quod talis victima proprium est, nempe peccatorum expiationem. Qua peccatorum expiatio, quoties victima piaculari fiebat, pœnà vicarià facta erat. Ut modò positis Apostoli verbis hæc subjecta sit sententia: eò usque nos malè adhuc erga se affectos amasse Deum, ut Filium fuum peccata nostra pœna vicaria expiatum miserit Commence of the same and advantage

VIII. At enim cum Deus Christum pro nobis morti dediderit, neque hoc ut faceret, ipfa Christi morte adduci posset, (neque enim Christus morte sua mereri potuit, ut iple pro nobis moreretur) tanta erga nos, citra intuitum mortis Chrifti, benevolentia Dei fuit, ut, nulla omnino mortis ejus ratione habità, nobis ignoscere judicari debeat. Quasi verò nobis benevolum esse idem sit, quod peccata remittere, ac quidem plenè & perfecte. Quod longe profecto fecus eft. Deus enim universo hominum generi valde se benevolum prabuit tum, cum Filium suum mitteret vitam ipsius pro iis politum, neque tamen omnibus eo tempoe peccatorum remissionem dedit; nili forte locure peccatorum remissionem dedit; nisi forte locu-

a house on the sale of the same and the same of the sa

Cap.VI

tione illa non plenam illam & perfectam, de qua nunc agimus remissionem (que nulli unquam tributa ett, nisi qui sit idem vera fide, & pietate fincerà præditus) fed minus perfectam intellexeris; que locum semper aliquem habet tum, cum Deus cò usque, quo juste porest, jus suum non persequitur in peccatis hominum puniendis, quamque multo magis toties tribuere dici potest, quoties cuivis in peccatis harenti ejulmodi quicquam elargitur, quod ad falutem illius pertinet. Quippe qua in re peccati quædam transmissio cernitur, quæ in facris literis, ut quibusdam visum est, (r) mous dici-Quanquam quædam tur. Deique and debetur. fint & hujus quoque minus perfecte veniz genera, quæ Christi morte impetrata sunt. Verum hæc, ut clarius patefiant, paulò latius explicari de-

(r) u. Gret.d Hammond ad Rem 3.25.

the el de-gont

bent. IX. Duplex itaque est (quod jam monuimus) peccati remissio. Altera quidem minus persecta; Plenior autem & perfectior altera; que quidem fub fidei & poenitentia conditionibus universo hominum generi patet, réque ipla ils omnibus datur, qui conditiones illas præltant. Minus autem perfecta multiplex est. Prima seilicet, qua factum mori vellet Deus. Que quidem ets morte Christian de la minime impetrari potuit, nostrorum tamen pecenim Deus, fi fummum fuum puniendi jus in no-bis perfequi voluisset, hoc ipsum nobis concessisset, the Christus pro nobis moreretur. Atque huc qui-dam Arrostoli illud referendum judicant (s), Deus Deus (s) 2 cor. 5.19. dam Apostoli illud referendum judicant (s), Deus To remain the first of the state of the stat

tans illis delitta ipforum. Hoc est, non eò usque reputans, ut eò minus Christum pro lis mori vellet. Aftera autem erat minus perfecta peccatorum venia, qua factum erat, ut Deus generis humani gratia vitiis ac peccatis obruti magna dederit Apostolis suis Spiritus Sancti incrementa, quibus fre-y. al parte gent ti ad aternam vitam viam nobis patefacerent. Ve-mon paterda no rum has afflatus divini opes (quemadmodum pri-777) us demonstravimus) mors Christi iis impetravit.

Ita tamen, ut Deus shis in opibus conferendis non tram ipsam poenam vicariam in Christi morte intuitus videatur, quam fummam illam obedientiam munkista. qua fe Christus morti obsulit. Atque huc Grotins (1) Rom,3-24, Apostoli illud spectare judicat (t); Omnes pecca-25 verunt, & egent glorin Dei, justificati gratu per gratiam ipfins per redemptionem, que est in Chri-Ho lefu. Christus , inquit , per obedientiam fuam, to hat have placed the have "s mosta "when all most maxime in morte, & preces ei accedentes boc a A DE COME OF CHARLES AND ADDRESS. Patre obtinuit, ne in humanum genus gravibus MAN AND AND THE WAY peccatis immersum deservet, arque obduraret, sed the way help backery viam illis daret ad justitiam perveniendi per Christum. Efaie. 53. 4. Hoc ipsum ficut vocatur remittere peccata, Luc. 23. 34. ita & anodureur aut woier husacu, Luc. 1:68. was, aut and id rest liberare, nempe à necessitate moriendi in peccatis, viam patefaciendo, per quam exire ista liceret. Quibus mox addit, viam illam per Apo-x read no stolos patefactam fuisse; quibus utique Deus, utility prius dixerat, propter Christi preces, & obedien-A tiam, que maxime in morte ejus emicuit, fummassalis Spiritus Sancti opes dedit. Sed & terria eft mi- Cangelia nus perfecta peccati venia, quam Deus fingulis hominibus tribuit, quoties ils male de fe meritis

non

Mors Christi pene vicarie

Cap.VI. non folummodo poenitentia locum, viámque ad fautem non occludit, sed vires etiam opésque confert, quibus ipsi sibi nist delint, vitam æternam confequantur. Qualis illa fuit peccati venia, quam 1.60. S. Stephanus interfectoribus suis petiit (u), Ne Ratuas illis boc peccatum. Eaque etiam, quam Christus ipsa in cruce pendens se conviciantibus Descarat precatus elt (x), Пато apes autois, Pater remitte illis. Ubi tamen non perfectam illam, quæ nulli nisi peccata sua verà poenitentià corrigenti danur fed minus perfectam malorum veniam iis petiit; qualis proximè demonstrata suit. Quod venia genus quin Christi morte impetratum suesuit petie se la competation suit de la competation del competation ad falutem aliorum, quam ad fuam ipforum perreinebant, morte ejus impetrata judicet; neutirentiam, vitámque suam corrigendam se quisquam divinitus ad utum sensente construir sensente divinitus adjustinas sensentes suam configurações ex rebus indivinitus adjutum fenferit. Quibus ex rebus inversitelligitur, quantacunque Dei erga homines, citra intuitum mortis Christi, gratia, & benevolentia fuerit, nihilo tamen minus tantum abelle, ut cuiquam plenam & perfectam peccatorum remissi-Yonem tribuat nulla mortis eius ratione habità, ut ne vel minus perfecte venie, nisi planè propter illius mortem, quædam faltem genera iis tribu-

> X. Atqui cùm Deus Christo vitam sanguinémque dederit, quid aliud, inquies, esse potuit satisfactio ea, que ejusdem vità atque sanguine Deo reddito parta fuit, nisi commercium quoddam ludicrum, quo sibi Deus de suo dedit, sibique satis

de suo secit? Verumenimverò qui ita disputant; suis ipsi sese argutiis sallunt. Neque enim ipsam Christi vitam, ipsumve sanguinem satis Deo secisse dicimus, sed ejusdem vitam, sive sanguinem summis ipsus cum doloribus, summoque erga Deum obsequio susm. Quod quidem obsequium, ac quos dolores Christus sibi proprios habuit, insque Deo, ut rebus suis, satissecit. Quibus adde, eos, qui apud interos peccatorum omnium suorum pornas ipsi in se luituri sunt, poenas eas luituros esse iis in corporibus, & animabus, quas Deus ipse iis dederit. Neque eò magis suturum esse, ut ludicri quicquam iis in suppliciis existat. Atque hac quidem hactenus.

XI. Sequentur locutiones illa, quibus Christus aut de apapros ipos mortuus, datus, aut passus dicitur. Quales ha funt; Christus mortuus est pro peccatis nostris (y). Christus dedit semet- (1) 1 con- 15-3. ipsum pro peccatis nostris, ut eriperet nos de prafenti (eculo nequam (z). Christus semel pro pec- (2) Gal.1.4catis nostris passus est, justus pro injustis, ut nos offerret Deo (a). Quibus de locis ita judicandum (a) 1 Ptt.3.18. effe arbitror, ut peccata nostra mortis Christi causa fint, quam impulsivam vocant, finis autem corum expiatio. Que due cause ita inter se coherent, ut ubi altera explicatur, altera semper intelligi debeat. Id autem interesse videtur inter & & in modo positis locutionibus, quod apertius finem designet, tacitè causam impellentem. The apertius causam impellentem, tacitè autem finem fignificet. In eo autem inter se conveniunt particulæ istæ, quòd utraque quidem peccata nostra mortis Christi causam impellentem, corum

(b) Hebr. 5.1.& 27.0 10.18,

÷ 12.11.

cest. Id quod ed magis judico, quod endem ille locutiones & in facrificiis piacularibus poni foleant, (que is & mel apapado fieri (b) dicte funt) & quotiescunque in ils ponuntur, peccati expiationem defignent. Quo autem modo ac ratione Christus, ut victima piacularis, peccata nostra expiaverit, talis victima ipla ratio docet. Nam vi-Clima queque piacularis peccatum, de quo immo-

labatur, poena vicaria expiabat.

Neque his repugnat, quod Christus semetipsum pro peccatis noftris dediffe dictus lit, ut nos eriperet de præsenti sæculo nequam. Enimverò Christus peccata nostra ita morte sua expiavit, ut nos à presentis sæculi vitiis ea ipsa quoque expiatione liberari & purgari vellet. Ut hoc in toco (ac quidem in altero S. Petri paulò antè indicato) duo proponantur mortis Christi fines. Quorum proximus est peccatorum nostrorum expiatio. Remotior autem hujus explationis ipsius finis, morte Christi facta fuit. Prior his in verbis continetur, Christus mortuus est pro peccatis nostris. Posterior in ils, que sequentur, ut nos eriperet de prefenti seculo nequam quam ad liberationem maximè valet expiatio voluntarià morte Christi facta. Quippe qua ex re & maxima spes peccatorum veniz confequende, fi Christo obsequium prestare volumus, & fummus etiam & erga Christum, & erga Patrem, qui Christum dedit, enistit amor, (1)2 cm. 4.14 qui nos ad obsequium istud ducat (c). Unde intelligitur tantum abesse, ut duo illi, quos jam pofuirmus, Domini nostri mortis fines fibi invicem repugnent, aut adversentur, ut maxime inter se conveniant. Id quod contrà omnino erit, si verbis

19. Job.14.23. a 700.9.3.

6a. 1.21,22.

100

bis ithis, Christus mortuus est pro peccutis nostris. hunc fenfum dederis nimirum Christom mortuum esse ad peccata nostra extinguenda. Cum enim verba continuò sequencia, ut nos eriperet de prefenti fatendo negatore, hanc candem fententiam habent, fo rem ita inflitueris, eadem fententia atrique dicto tribuenda crit : quod fi ita fit, hic Apoltoli fenfus erit. Christum mortoum esse ad extinguendum peccata nostra, idque un peccata nothra extingueret. Qua inepta est, & frivola fententia.

Neque verò commodè dici possunt verba illa. quibus dicitur Christus nostris pro peccatis mortuso, mihil aliud, nifi generale illud defignare, nempe Christum idcirco mortuum esse ut aliquid ageret, quod ad nostra peccata pertinebat; quid autem illud, & quale effet, declaratum effe in aliis illis, ut nos eriperet de prasenti saculo nequam. Hac, inquam, commode dici nequeunt. Enimverò hac si ita essent, redundarent planè verba illa, pro peccatis noftris, meliusque dici potuisset. Christum mortuum esse, ut nos eriperet de prafenti faculo nequam, fine verbis illis, pro peccatis noffris, interpolitis. Deinde, quod alibi dixit Apostolus (d), Christum mortuum esse pro peccates (d)1 cor. 15-9. & obscurum: Utpore quod nullant haberet fententiam aliam, nili Christum ideo mortuum esse ut aliquid ageret, quod ad nostra peccata pertinebat. Que omnia contrà omnino erunt, a verbis illis, quibus dicitur Christus nostris pro peccatis mortuus, hanc fententiam tribuere velis, nempe Christum ideo mortuum esse, ut peccata nostra ex-

Y y 2 XII.Re-

XII. Reliquum eft, ut locutiones eas (aliasque eis fimiles) explicem, quibus dicitur Christus ipin, aut is mirror, aut is incolo mortuus. Quas quidem ejusmodi esse constat, (neque enim hoc diffimulandum) ut omnem mortis Christi vim ad salutem nostram pertinentem, tam eam scilicet, quâ extinguuntur, quâm, quâ expiantur peccata nostra, ipse per se designare queant. Quare fingulis, in quibus occurrunt, locis ita intelligendas esse, ut loci cujusque ratio postulat. Quotiésque tulerit loci ratio, duplicem illam vim, de qua meminimus, morti Christi tribuendam esse. Cujusmodi quidem locus est Apostoli (1) C.14 v.15. iste ad Romanos (e), Noli cibo tuo illum perdere, (SS' 8) pro quo Christus mortuus est. Quis enim dubitet, quin omnis mortis Christi vis, que ad falutem cujusque pertineat, hoc in loco defignata sit? ea autem vis tam in extinguendis, quam in expiandis peccatis cernitur. At Petrus (f) Pa. 2.21. Apostolus ista scribens (f), Christus passus est (va) vuoi) pro vobis, vobis relinquens exemplum, non tam vim piacularem, quam zquabilem illam intuitus est gravium injuriarum patientiam, que maxime in morte Christi eluxit, eamque nobis imitandam proposuit. Jam verò ubi dixit S. Paulus Christum semetipsum dedisse annauren was norti ejus vim tribuit, quam ea cum victima piaculari (ut antè docuimus)

(g). Quod idem fecit & ayma.2026. iple Christus (b), ubi sanguinem suum (vaf mothos) pro multis effusum iri dixit ad remissio-

sem.

nem peccatorum. Que omnia penitus qui perceperit, de aliis, his fimilibus, locis facile judicare poterit, fi modò fatis cogitaverit, quid loci cujusque ratio tulerit.

XIII. His expolitis, monere visum est recte à Judzis statutum esse, victimas illas piaculares. quas imperavit Lex Mosaica, sontium in locum furrogatas fuiffe; ut que idem pœne genus (nempe vitæ exitium) pafæ fuerint, quo fontes ipfi liberati erant. Quod idem etsi verè ac rectè judicari nequeat de Iesu Christo, (ut qui non eterna illa cum desperata salute juncta, à quibus nos liberati fumus, fupplicia tulerit) nihilo tamen minus pæna illa, quam Dominus noster propter peccata nostra subiit, pœnæ vicariæ rationem habuit, eorumque veniam impetravit, fi Deo obtemperare volumus. Nihil enim refert in poena vicarià, (si ea pœnæ jus habenti satisfaciat) ejusdémne sit; an alsus generis, atque ea, qua reus liberatur.

Qui autem fit, ut mors Christi nos non liberet aterna morte, nisi Evangelio obtemperemus, ex is facilè intelligi potest, qua de pena vicaria ante diximus. Cum emm nostra, (quod priùs dictum est) non Christi mors in legis sanctione posita sit, (legem autem naturalem illam dico, qua nocens quisque penam mereri judicatur) sit, ut mors ejus sanctionem illam per se ipsa delere nequeat. Fit etiam, ut eam ultrà, alitérve desere nequeat, ac quidem Deo visum suerit. Deo antem sie visum est, ut nemini nisi verà side, & pietate

pietate fincerà pradito mors Christi ad peccato. num veniam, & vitam fempiternam valeat. Idque ipsum interest inter poenam vicariam, suamque sontis cujusque propriam, quòd sua sontis cujusque pæna, si modo culpæ par sit, (quia ipsa in legis obligatione ponitur) legis ad pænam obligationem per se deleat, & diffotvat. At peens vicaria hoc non præstat nisi gratiam ejus impetrando, qui puniendi jus habet. Ex quo & illud intelligitur, nihil habuisse mortem Christi (licet pænæ vicariæ rationem habuit) quod Dei gratiæ repugnavit. Siquidem gratia ejus fieret, ut Chrisus pro nobis moreretur, ac quidem ut illius mors ad peccatorum remissionem, vitamque aternam nobis valeat. Sed neque injuria ex morte Christi vel Dei in Christum, vel Christi in Deum ulla extitit. Siguidem Christus & sponte ful vitam fuam pro nobis posuit (i), & id faciendi jus habuit (k); quorum altero factum est. ut nibil à Patre contra Filium, altero autem, ut nihil à Filio contra Patrem hac in re iniqui fieret.

(i) Job.10.18. (b) Ibid.

Nec quid erit, cur qui peccatorum suorum poenas in se ipsi tandem luent, injuste secum actum judicent, bisque puniri peccata sua, primum in Christo, iterum in semetipsis querantur. Juste enim quisque peenam luit, in quo obligatio ad poenam valet. Qua quidem ad poenam obligatio in unequoque adulto valet, quoad seederis novi conditiones, sidem se obsequium Deo prastet. Neque enim peena illa vicaria, que in morte Christi ipsius cermitur, ejusmodi est ut vel per se,

se, vel Patris, Filisve instituto, ante prastitas conditiones illas, legis obligationem ad pœnam deleat. Ut que, quia vicaria est, non eandem per omnia rationem habeat, quam sua sontis cujusque propria, sed talem vim, ac rationem, qualis est ejusmodi conditionis, qua sibi Deus satisfieri, qua summam suam sanctitatem, odissimque erga peccata nostra nobis omnibus demonstrari voluit. Qualis pæna etsi aliam quidem quibusdam in rebus rationem habeat, ac sua sontis ipsius propria, eodem tamen, quò ista, pertines; nempe ad saciendam, & conservandam legum Sacrarum reverentiam.

the fractical tis over not stretum, at a not more more than the contract of th

I. The place of the state of th

reduced by the condition of the first less of

continue between

Oblatione Christi in Coclo.

CAP. VIL

Dallies mission about his forces

De eà Oblatione, quà se Christus, ut vistimam piacularem pro peccatis nostris ante cæsam, Deo in cœlo offerebat. Ubi Christum illud præstitisse ita erga nos affectum, ut & nos ac nostra generatim, & speciatim preces nostras Deo continuò commendaverit, multis argumentis docetur; & vera etiam explicatur intercessionis ejus ratio.

I. Explicata Christi, ut victime piacularis, morte; deinceps de oblatione ejus mortem secuta agendum est. Neque enim dubium, quin Iesus Christus, Pontifex noster immortalis, in coeleste sanctuarium ingressus, sese, ut victimam piacularem pro peccatis nostris ante casam, in coelo ipso Deo obtulerit. Quippe quod primò per se ipsum satis patet; nisi quis sorte Dominum nostrum vel victime piacularis nomine pro peccatis nostris casum suisse piacularis nomine pro peccatis nostris casum suisse nomine se stitisse. Quorum neutrum sine maxima vi sacris literis illata negari potest. Sed & idem indicat Christi,

ut victime piacularis, typorum clarissimorum ratio; fiquidem earum victimarum fanguis, que Christum, ut victimam piacularem, præ quam reliquæ adumbrabant, in adyto intimo offerretur coeli fupremi fimulachro. Idem denique docet Apostolus ipse ad Hebræos. Quippe qui de Christi oblatione ita meminit (1), ut neque mortem, (1)Hebr. 10.12. neque refurrectionem, neque ascensum ejus in cœlum inter eam, & sessionem ejus ad dextram Dei interposuerit. Unde intelligitur hanc sessionem continuò oblationem illam, de qua sic meminit. secutam esse. Verum hac de re eò minus laborandum, quòd Christum, ut victimam piacularem pro peccatis nostris antè casam, Deo in cœlo oblatum fuisse non solum ultro fateantur, verum etiam fummă vi contendant omnes Socini fectation female place to be de obtistore illa-

II. Videamus itaque, quod hujus loci proprium est, quo se animo Dominus noster Patri suo in ecelo obtulerit. Quá maxime in re Sociali discipulos errare judico. Neque enim dubitare licet (quod tamen negant illi omnes) quin Dominus noster id præstiterit ita omnino animo paratus atque ita erga nos affectus, ut & Nos, ac nostra generatim, ac speciatim preces nostras Deo continuo commendaverit. Quorum utrumque adumbravit fummus Judæorum Sacerdos unoquoque expiationis die. Generale illud, dum, populi fui Deo commendandi causa, victimarum piacularium fanguinem in intimo illo adyto spargeret, quo ccelum ipfum adumbrabatur. Alterum, dum fuffitum facrum Deo ibidem adoleret, ut precum populi fui symbolum, coque ritu preces illas Deo -010

our Commos offerret. Illa tamen inter typos illos & astitypos interfiuille conftat. Primo quod Pontifex Judeorum non ipfa victimarum corpora, fed fanguinem tantum (ceu earum animas) intimo interret Templi adyto. Christus autem, Pontifex noster, non animam tantum victima pro nobis immolata, sed & corpus etiam in coclum intulerit adyto isto adumbratum. Deinde quod Pontifex Judeorum sussitum sacrum Deo adolens ou Commos sussitum nostras, sine symbolis ullis interpositis, Deo nunc in colo commondet; idque (ne forte hoc mirere) dum vult, ut Deus preces istas gratas habeat mortis ipsus ratione habità.

III. Jam hæc etiamli ejulmodi sint, ut per se ipsa satis constare videantur, quibus tamen Socinum sequi placet, hi de oblatione illà, quà se Christus in cœlesti sacrario Deo obtulit, longè quidem aliter judicant. Ut qui, licet eam sic definiant, ut si ingressa ejuc in cælum cum cara salutu nostre conjunctus, hanc tamen salutis nostre curam erca nos totam versari statuunt; nec Christo vel, ut Pontisici nostro, ejusmodi munus ullum relinquunt, quo vel nos ac nostra generatim, vel speciatim preces nostras Deo commendare dici possit. Que duo nos à Christo sieri cum judicemus, operam dabimus, ut utrumque, ac quidem primo separatim, deinde conjuncte, demonstremus.

Jam prius illud, nempe Christum ita sese Deo in cœlesti sacrario obtulisse, ut nos ac nostra ei continue commendaverit, cumque nobis maxime pro-

OUD

propitium fore vellet, tum illa ipla locutio docet. qua fe Deo in coelo obtatife dicitur (m), tum (n) tum (n) tum (n) rario muneris Sacerdotalis, (cujus utique mune- 6 10. 12. ris oblatio illa, que cadem victime sequebatur. ministerium semper proprium suit) ac denique iplæ facræ literæ.

Erenim primo, qui quid Deo offerre dicitur, is cum Deo rem habere, idque agere quod circa Deum verfatur, hoc ipio dicto declaratur. Unde conftat Christum sese, ut victimam piacularem pro peccatis noftris antè cafam, Deo in cœlo offerentem ejulmodi præftitille munus, quod circa Deum verfabatur. Quorfum autem munus id spectabat. ratio ipsa talis victima docet; ut quam, quia piacularis erat, eò pertinuisse pareat, ut Deus, ejus ratione habità, nobis propitius esse vellet. Quod fi Christus, Pontifex noster, coeleste Sacrarium sic intraffet, ut nihil agere voluiffet, quod circa Deum versaretur, nihil omnino extitisset, cur se Deo ibi obrulisse dictus esset. Quorsum enim se ei obtulisse dictus esset, quicum negotii nihil habuit?

Praterea cum oblatio illa, que victime cadem sequebatur, Sacerdotis munus proprium effet, cumque emnis Sacerdos ita semper (nis officio fuo deeflet) facra faceret piacularia, ut Deum cuperet populo suo propitium fore; efficitur Christum, Pontificem nostrum, (cujus erga nos in Pontificatu summa fides est, & benevolentia) ita fe, in victimam piacularem pro peccatis nollris priùs cefam, Deo in coclo obtulifle, ut nos ac noîtra ei continuò commendaverit, eumque nobis maxime propitium fore vellet. Christi umbratilis queden in

Zz2

Idem

ALBERTANICE)

Idem illa Apostoli ad Hebraos docent (n): Non enim in manufacta sancta lesus introivit, exemplaria verorum; sed in calum ipsum, ut appareret nunc vultui Dei pro nobis: neque ut lape offerret seipsum, quemadmodum Pontifex intrat in fancta per singulos annos in sanguine alieno, &c. Ubi duz ista locutiones, Dei vultui pro nobis apparere, & semetipsum Deo offerre unam omnino rem designant aliter atque aliter confideratam. Prior illa scilicet ut continuatam. ut inchoatam autem altera. Quod unum discrimen si exceperis, eadem vis, eadem sententia utrique locutioni inerit. Jam prior locutio per fe ipsa satis patet. Quando enim Apostolus Dei vultui Christum apparere dixit, ejusmodi munus Christo tribuit, quod proximè circa Deum versatur. Quorsum enim eum, nist quid agat, quod Deum respicit, proximéque circa eum versatur, Dei vultui apparere dixit? Quando autem eum Dei vultui pro nobu apparere dixit, munus illud ejufmodi esse monuit, quo nos Deo commendati sumus. Quod munus uti nunc exequitur Pontifex noster apud Deum, ita quidem exequi incipiebat, utprimum coram apud eum in cœlesti sacrario appareret, hoc est, eodem illo tempore, quo sese Deo offerebat. Ut si nos Deo nunc commendat vultui ejus apparendo, idem se in culo offerendo præstare caperit necesse sit.

IV. Neque verò minus apertè liquet ita sese Christum Deo in cœlo obtulisse, ut preces, & desideria nostra ei continuò commendaverit. Sicut enim Pontisex Judzorum Pontisicis nostri Iesu Christi umbratilis quadam imago suit, intimúmque que Templi facri adveum cœli ipfius fimulachrom. ita etiam fuffimenta facra utroque in advto adoleri folita Ecclesia preces adumbrabant. Ita quippe factum, (neque enim aliter fieri potuit) ut facra illa sussimenta (uti signum rei significate sepissime nomen habere solet) sanctorum preces appellarentur (0). Ita fit, ut ha fanctorum pre- (a) 1006 48. ces ex arà auratà offerri dicantur (p). Quippe (1) Apos. 8.3. quâ in arâ fuffimenta facra, que precum earum fymbolum erant, Deo quotidie adolebantur. Ita factum, ut David preces suas cum iisdem illis fuffimentis, ut fignificatum cum figno, conferret (a). Eadémque denique causa fuit, cur po- (1) Ps. 141.2. pulus Judaicus in atrio suo preces suas tum perageret, cum Pontifex precum earum fymbolum; facra utique suffimenta, Deo in Templo admovebat (r). Quippe quo ritu populi preces codem (r) Life 1.50. tempore fundi solitas Deo Cupsolixos offerebat. Siguidem quod fit in rei symbolo, in ips re Coulonas fiat. Quamobrem, cum Pontifex Judæorum Pontificem nostrum Jesum Christum cum advtum intimum fupremum cœlum; cum denique facra suffimenta Sanctorum preces adumbrarent. fieri non potuit, quin Pontifex iste Judzorum hac eadem facra fuffimenta in adyto intimo Deo adolens Pontificem nostrum adumbraret Ecclesia Christianæ preces Deo nunc in cœlo commendantem. Quibus ex rebus intelligitur, nihil valere id, quod Crellius contra sententiam nostram affert (s), nempe Pontificem Judæorum nullas in (s)contra Grot. intimo Templi adyto Deo adhibuisse preces, qui- 6.10 partic 34. bus preces nostras Deo à Christo in cœlesti sacra-

rio commendatum iri fignificaret. Hoc enim eo iple in adyte Pontificem tum prastitisse pater, (licet ibi preces nullas edidit) cum ibi Deo folenni ritu facrum fuffitum offerebat, ut precum populi fui symbolum. Sicut enim ille Coulonais preces populi Deo obtulit; ita Christus nostras. abjectis omnium fymbolorum umbris, reipfa Deo nunc commendat. Unde illa Origenis contra Cel-

All state of **经济心的企业**

(f) Lib 8 p. 386. farm (f), Tor era Gebt, yest Tor era ihr aute, & मेर्डिका स्त्र बोर्स्टाब प्रबंधिक की की अध्यानिक मिया विश्वकार्य है ationer (Charles, recomposes to big the shor नोंड संत्रुं भी में प्रकार्भायेंड कोर्प , के कार्काण क्लाphopoly aires, ations aires, inaques on (al.) pas, yay rais guoias, yay rais erreugus supar re 'hat' mil Ost. Unum Deum, & unum ejus Filium, ne Verbum imaginémque, quantum possumus, precibus & bonoribus veneramur; adhibentes rerum universitatis Deo preces per Unigenam suum, cui prius eas offerimus; rogantes ut iple, qui peccata nostra expiat, dignetur, ut Pontifex, preces nostras, & sacrificia, & supplicationes rerum universitatu Deo offerre.

> and the standard manage manages and a Challane proces Dec Adae in each attended a

and the territor of the control of the control of the

And indees of chino Hood emiles assent and

tota. Collans or relate lucificatur, aind valere An energy meintries variet and obtain by of which marketal checkshall come at the horse

to branch God. dedicatora

verit, rule in Person pourse De Intercessione Christi.

V. Hactenus Christum, dum sese, ut victimam piacularem pro peccatis nostris ante cæsam, Deo in cœlo offerebat, tum nos ac nostra generatim, tum speciatim preces nostras Deo commendasse ita docui, ut his de rebus (quia fic in typis, ut antè monui, comparatum fuit) separatim egerim. Nunc, quod antè propositum suit, utrumque conjuncte demonstrandum. Quod quò faciliùs perficiamus, meminisse oportet (id quod concedit ipse Crellius) oblationem illam, qua se Christus ut victimam pro peccatis casam coram Deo in coelo stitit, ab illo nostri patrocinio, quod aliàs ejus interpellatio, aliàs intercessio dici folet, reipsa minime discrepasse. Erat enim oblatio illa, quatenus operis Sacerdotalis cum salutis nostra curà conjuncti rationem habuit, interpellatio inchoata. Estque etiam interpellatio ista oblatio eadem continuata; res ipfa utrobique eadem. Utraque enim eadem locutione effertur, ea nimirum, qua Pontifex noster vultui Dei pro nobis apparere dicitur (u). Ut & Crellii (u) Hibr. 9.24. ista vera sint (x), Nostri Pontificis & oblatio, (x) ad Hebr. S apparitio, quemadmodum & interpellatio, nem- 9.24. pe st apparitio & interpellatio non pro nudo Christi ad Patrem adventu, sed, ut hie steri debet, cum falutis mastre curà conjuncto accipiatur, reipfa idem funt. Que cum ita fint, id, quod propolui, efficietur, simul atque Christum Pontificem nostrum ita Deum pro nobis interpellare demonstravero, ut apud cum hac in re patroni nostri munere fungatur. Neque enim quisquam dubitaverit,

Billion (r)

ral by upper

· g : (1) 1) 1) 1) 4.

12217631

verit, quin id Patroni munus fit, ut quos in clientela habet, eos, & eorum defideria his commendet, quibus hoc ut fiat, clientium fuorum interfuerit.

VI. Jam verò Christum ita Deum pro nobis interpellare, ut apud eum hac in re Patroni nostri munus obeat, clarè docent locutiones ista, quibus illius in facris literis interpellatio designatur. E-(1) 1 Joan.2.1. jusmodi est S. Johannis dictum illud (y), Filioli mei, bec (cribo vobis, ut non peccetis. Sed & signis peccaverit. (Пасакдиты) Advocatum babemus apud Patrem Iesum Christum justum. Et ipse est propitiatio pro peccatis nostris. Jam Græcis illo meganan G dicitur, qui ut Advocatus, seu Patronus alterius apud alterum causam agit. Quod fatis docent Demosthenis illa, quibus Пасахдития pro clientibus Sinous & are say supplicationes & fludia commemorantur (z). Philo quidem Judaus ipsum mundum, Pontificis vestibus adumbratum/ Dei filium, & raeguantos (a) dixit. Ut quem à Pontifice rite vestito, ut socium quendam Advocatum, in adem facram Cupcodes introductum putarit. Quod utrùm rectè, an secus dixerit, ad id, quod agimus nihil interest. Illud unum nostra refert, quo sensu mundum megazhami apud Deum vocârit. Id quod ipfius ex verbis patet; Arayxapr अभिक्रीया महत्रवानका प्रतिक वेश्वाक पूर्व क्रिकेड पर वेश्वान सेवा वंप्रवामाध्याका, क्या प्रभागांवा, विक्रीगणांवाका वंप्रविश्वीर. Necessarium erat, qui Patri mundi consecratus fuit.

(v) De falfa legations.

(a) De vita tofis lib. 3.

State (6)

11 Miles

fuit, (nempe fummus Judzorum Sace dos) is ut Filium, (mundum scilicet) virtute perfectissimum, Advocatum adhiberet ad peccatorum remissionem, bonaque uberrima impetranda. Ex quibus intelligitur, id & xxxirs apud Deum. Philonis judicio, munus esse, ut Dei erga hos. quorum est magenta 19, gratiam, & benevolentiam impetret. Quo fit ut mundum, quem hoc in loco meenx Anfor vocat, & Dei Filium, alibi una cum Pontifice @w Cumerspyen Deo supplicare dicat (b). Eandem quoque vim, ac sensum voci (b) De moranmegizanio, è Graco in sermonem suum adscita Targumistæ tribuunt, & Talmudistæ, quod hac in caufa plurimum refert. Cum enim voces peregrinas fuum in fermonem qui adsciscunt, earum quandoque vim ac fenfum aliquantum immutare foleant; fit, ut que fit apud Scriptores facros (qui ipsi quidem Hebrai erant) vocis Graca vis, ac usus, rectius nonnunquam è Judzis, quam è Grzcis ipsis intelligi queat. Jam verò que sit vocis παραλη16 apud Judæos vis, ac fenfus, Targumiftæ illa in Iobum docent (c), quibus voci אסר (c) כ-33.0.23. Grzce Пасахдитов, vocem חשינוד, Grzce scilicet nampee, opponit. Que vox cum accusatorem designet, altera illa, nempe Пасикато Patronum fignificet necesse est.

Sed & eadem vox idem apud Talmudistas valet ; ut ifta ex Pirke Aboth indicant (d), nown (d)cait-מצורה אחרת פונרה לו פרקלים אחד והעובר עבירות שחרה קונרה לו קשינור אחר Qui uni precepto ob-Cromost. fequium

Aaa

tionem

(1) 1bid.

sequium prastat, unum sibi parat Nagunduros. Et qui unum in se peccatum admittit , unum sibi אפריון parat. Ubi voces iftas, שרקלים, & פטיעור. ta explicat Mofes Egyptius (e), אווים פרקליט דווא המליק טוב ערל ארם לפלך קטינור חוצה הפך ודה יהוא המלשין ארם למלד ומשחדר להמיתו quidem, fi ea fic verti velis, ur cuique quodque verbum respondeat, ejusmodi erunt. Hacanhilo bonus eft pro bomine apud Regemorator. 19:1/2600 contra orator est, qui hominem apud Regem accusat , Coperam dat, ut eum perdat. Hoc est. Переканто Patronus eft, читароро autem иссиfator. Quò eodem spectant, ista Obadie de Bar-ברסליט סלאך. מליץ שוב קשינור מליץ רע ,(tenora Hapdahuros Angelus Patronus eft, 19. Thyop autem accufator.

ef) will

erga alterum gratiam impetret, fit, ut facrificia piacularia, fit etiam, ut omnia recte facta, quafi Dei gratiam conciliantia, Patroni apud Deum appellentur (g), באר לפר באר לפר באר לפר באר לפר באר לפר באר לפני לעתית לפר אלא לפרי באר לפני לעתית לפר שנכנס שורים עומרים (g) עומרים באר לפני לעתית fit ante holocauftum? ut fit אווים אינים באר לכפר ער עשר כפרים שטרים מסרים באר לכפר ער עשר כפרים שטרים אלא אינים באר הרושובר ער שעשר באר לחפרים וכשר אלא אינים באר הרושובר ער שעשר באר לרשנים וכשבים אלא אינים שטרים באר הרושובר ער שעשר באר לרשנים וכשבים אלא אינים בארים שטרים באר הרושובר ער שעשר בארים לרשנים וכשבים אלא אינים בארים שטרים בארים ורישובר ער שעשר בארים לרשנים וכשבים אלא אינים בארים שטרים בארים ורישובר ער שעם בארים וכשבים שורים שטרים בארים ורישובר ער שעם בערים וכשבים שורים בארים ורישובר ער שעם בערים וכשבים בארים וכשבים בערים וכשבים בארים וכשבים בארים וכשבים בארים וכשבים בארים וכשבים בארים וכשבים בערים בערים וכשבים בערים בערים וכשבים בערים וכשבים בערים וכשבים בערים בערים בערים וכשבים בערים וכשבים בערים בער

לחקביר פניו מביא רורון כידי Holocanftum doni Fa-

Ac quoniam Patroni munus est clientis salutem, & desideria ita judici commendare, ut alterius

(e) Zebachim fol.3,2.

b) bid.

CONTRACTOR OF

and when the same ne may related many

Kningarie - Greekle milet

Industry who was not

tionem babet, neque ideo offertur, ut perperam factum proprie expict; sed ut offerens in conspettum Dei veniat, postquam perperam fattum pa-nitentia expiavit. Ut cum quis Regi rebellavit, eumque placavit per Sandites, illius in confpe-Etum rediens donum secum in manu affert. His adde illa ex Bava Bathra (i), Tom Tom (i) Fol. 10.1. שישראל עושין בעולם הודה שלום נרוכל ופרקליטין נדולין מושר לאביהם שבשמים Omnis boc in mundo Ifraelitarum beneficentia & bonitas magnum iis est pramium, & magni napandnot apud Patrem ipforum, qui est in calo. Quibus paria simt, qua in codice Schabbath de futuro judicio disseruntur (1), (1) Fol. 32.1. אם יש לו פרקלישין נרולים נצור ואם לא ואינו נצור ואלו הן פרקליטין אל ארם תשובה ומעשים שובים Si magnos babeat quis Sundinos, absolvitur; sin minus, non absolvitur. Hi autem mapleonto cus jufque sunt, panitentia, & bona opera. Ex quibus patet, vocem שרקרים, Grzce wapday wos, quacunque in re, vel in persona, ac quidem quomodocunque potitam, five propriè scrificet, sive metaphorice, eum solere apud Talmudistas habere fenfum, ut cui sexim apud Deum nomen datur, ejus ea vis, & opera fir, quâ quis Dei benevolentia ac mifericordia commendatur. "Quam eandem voci eidem vim ab Origene tributam effe conflat (1), Fortaffe, inquit ille, propterea Mo- (1) Homil.8. fes scribitur intervenisse pro peccatis populi prioris, ad Numer. & impetraffe veniam, ut multo magis nos confidamus, quod Advocatus nofter lefus indubitatam nobis veniam impetrabit à Patre : si tamen convertamur ad eum. S non recedat retro cor nostrum. Aaa 2 Sicut

Sicut & Johannes in Epistola sua dicit. Hac autem dico Filioli, ut non peccetu. Quod & si peccaverit aliqui vestrum, babemus Advocatum apud Patrem Iesum justum, qui interpellat pro peccatis nostris.

VII. At enim ipse Spiritus Sanctus, quem nemo nos, ut patronum nostrum, Deo commendare (m) Jo. 14-16, dixerit, wapany wos dicitur in facris literis (m). 26.0 14. 26. Recte quidem. Sed ea de causa wapaxxwos dicitur, ÷ 16. 7.

quia ut in Apostolis loquens inducitur, eorumque (u) Mat. 10.18, apud Proceres, & Reges causam agens (n). Ut aparolos a lo- 7- Hel-hine aperte pateat, (licet is maparon 16 merespondent dici pollit, qui, quid respondent Apostolis fecit, ideoque in is loqui dictus est) eum proprie παράκληποι dici, qui per seipsum, non dictando, alterum apud alterum defendit. Nobis the rependulos autem ita oracula facra explicare placet, ut quoties tulerit & lòcorum, & rerum quoque ipfarum ratio, proprium vocis cujusque sensum arctè semper teneamus. Quod nisi fiat, patebunt profecto sacra litera levissimi cujusque vanis commentis & argutiis, nec quid certi & explorati ex eis unquam concludi poterit. Jam verò, ut ad propolitum redeam, ut vox mapazzanos in Christo à S. Johanne polita (o) Patronum seu Advocatum designet, cujus opera circa Deum versatur, optime patitur loci ratio, & planè flagitat ratio rei. Christus enim ita est wasandams, ut idem quoque Sacerdos fit. Sacerdotis autem officium est suos, & suorum

> omnia, Patroni more Deo commendare. Quippe anjus maxime proprium munus (quod latius alibi

> > de-

(4) 1 70.21.

Secret

dit. Comfort

demonstravimus) proximè circa Deum versatur. Atque hæc hactenus: nunc ad eorum reliqua progrediamur, quæ ad institutum nostrum pertinent.

VIII. Ejusmodi sunt Apostoli illa ad Hebræos (p), (p)Heb.7.24,25 Hic autem, ed quod manet in aternum, sempiternum habet Sacerdotium. Unde & salvare in perpetuum potest accedentes per semetipsum ad Deum, Cemper vivens as to consposed was autin ad interpellandum pro eu. Ejusmodi sunt & illa quoque S. Pauli (q), Quis accusabit adversus electos Dei? (4) Rom. 8.33> Deus, qui justificat. Quis est, qui condemnet? 34 Christus Iesus, qui mortuus est; qui & resurrexit. qui est ad dextram Dei, os i corus xand vich nuas, qui etiam interpellat pro nobis. Jam verbis his. quibus dicitur Christus of luf yarts was her hace subjecta est sententia. Christum nunc ut Patronum nostrum causam nostram apud Deum agere. Id quod vocis ciruf xarer usus cum voce rara conjunctæ docet. Siquidem οπυγχάρων κατα idem femper quod accusare valeat. Hunc sensum habet hæc locutio, ac quidem apud eum Apostolum, qui Christum pro nobis coros yarar dixit. An nescitu, inquit (r), in Elia quid dicit Scriptura, de de (r) Romania rof yaru x & Ioeanh, dicens, Domine Prophetas tuos occiderunt, Altaria tua suffoderunt. & ego relictus sum solus, & quarunt animam meam. Ubi corofyanu & Topanh (uti loci ipfius ratio docet) idem est, quod Israelem accusare. Eademque inest eidem locutioni sententia in his Romanonum ad Demetrium (s), idrois in corvigon of og, 8.32

11.25

10. 61. 2012/10/2

Si te deinceps acculaverint Iudei, adversum te faciemus illis judicium. Sic & Jonathanis apud De-(t) 1 Machab. metrium (t), & Alexandrum (u), accusatores (1) I Mechab. Coruf yaren yar aore dicti funt. Eademque denique locutione eodem sensu usus est Alexander proceres suos ita allocutus. Empugare undera corus yaren ver aute de undie orayuare, Edicite, nequis eum ullius rei deinceps accuset. Cum itaque irrus. yann xt contra ac errof yann was valeat, ficut illud accusatoris est, ita hoc Patroni sit necesse eft. Ut ubi Christus irus xaien ich ipan dictus est, ejusmodi munus ei detur, quod propriè ad Patronum pertinet.

IX. Neque tamen dissimulandum est, ipsum etiam Spiritum dictum effe vaferrof yaver imp must. (x) & errufyarus vais anos (y). Verum aliter (x) Rom. 8. 26. profecto Spiritus ille, aliter Christus Deum in-(y) v. 27. terpellat. Spiritus ille, ut Domesticus quidam Advocatus, qui quidem preces ad Deum dictat. Christus, ut ceelestis Patronus, qui coram apud Deum apparens, & ad dextram solii ejus assidens. preces nostras Deo commendat. Ut locutio illa multò minus propriè in Spiritu illo, quam in Iesu Christo posita sit. Id quod & ratio rei indicat. Sicut enim Sacerdotis munus proprium hominum est apud Deum patrocinium; ita etiam Christus sic. ut Sacerdos, Deum pro nobis interpellar. Idque Apostolus ad Hebraos disertè & explicate docet (2). Hic autem, inquit, eo quod manet in aternum, lempiternum habet Sacerdotium. Unde & falvare in perpetuum potest accedentes per semetipsum ad Deum.

(3) Hebr. 7.24.

Deum, lemper vivens ad interpellandum pro eis. Quanquam quidem (quod minime prætereundum) S. Chrysoftomus verba ista, quibus Spiritus ille Deum pro sanctis interpellare dicitur, ita intelligi debere judicet (a), ut non designent Spiritum Sanctum (a) ad Rom. 8. alibi mapandum appellatum, fed ipfum orantis cujusque Spiritum afflatu divino ita motum, ut quæ Ecclesia usui essent, ea precibus suis impetraret. Quod si verum sit, nihil in scriptis vel profanis, vel facris reperiri posse arbitror, quod nostram de verbis eis fententiam, quibus quis pro altero irrof vary dictus fit, vel specie tenus labefactet.

Quum Christus itaque (ut nunc demum rationem ante propofitam concludam) ita Deum pro nobis interpellet, ut hac in re Patroni nostri apud eum munere perfungatur, ideoque, quod Patroni est, nos ac nostra ei commendet; Quum ita etiam sese ut victimam piacularem pro peccatis nostris antè casam in sacrario cœlesti Deo obtulerit, ut oblatio kæc reipsa ab interpellatione illa non differret, sanè quod de earum rerum alterà, idem de altera judicandum est. Ut si Christus Patroni munus apud Deum obeat, dum eum pro nobis interpellat, idem munus obire cœperit necesse sit, ut primum sese Patri suo in cœlesti Sanctuario obtulerit.

X. Hæc itaque cum ita fint, facile intelligi posse arbitror qui fit, ut Christus apud Patrem in cœlesti sacrario vitam degens peccata nostra expiare dictus sit (b). Id enim præstat, dum nos, ac no- (b) 1 70. 2.2. stra, & in his maxime preces illas, quibus & pec- Hebr. 2.17. catorum remissionem, & vires etiam illas petimus,

quibus freti Deo pareamus, eorumque veniam confequamur, ut Pontifex noster Deo commendat, Id-(c)Hib415:16. que ipsum est, quod monet Apostolus ad Hebræos (c). Non enim habemus Pontificem qui non possit compati infirmitatibus nostris : tentatum autem per omnia pro similitudine absque peccato. Adeamus ergo cum fiducia ad Thronum gratia, ut misericordiam confequamur, & gratiam inveniamus in auxilio opportuno. Neque alterum illud diffitemur. Chriflum in cœlo nunc degentem idcirco quoque dici posse peccata nostra expiare, quòd que auxilia, ut victima, & Pontifex impetraverit, ea (quo tam peccata ipfa, quam eorum pænas evitemus) ut Rex cœlestis nobis suppeditet. Imò verò quòd potestate sua & ipse quoque peccatorum veniam nobis tribuat. Qua eadem de causa Deus etiam autorias

(d) sapient. Si- Esta one of (d). & nataciter (e), hoc est, peccata Y46.6.34. V.19. expiare dicitur. (4) 1 fo. 1.9.

XI. Jam Christi illa (f), In illo die in nomine (f) Joh. 16.26, meo petetis: & non dico vobis, quia ego rogabo Patrem de vobis; ipse enim Puter amat vos. quia vos me amastis, Illa, inquam, (quod monendum est) non funt perinde intelligenda, ac si dixisset Dominus noster se, postquam cœlum ingreffus effet, nunquam deinceps Apostolos suos Patri fuo commendaturum esse. Aliud enim est, dico me pro vobis non rogaturum effe Patrem, aliud autem, non dico vobis me Patrem pro vobis rogaturum esse. Hoc dixit Christus, non prius illud. Quorfum enim illud valuisset? Num eò fortè, (quod sibi Christus hic proposuit) ut Apostolis suis sidem faceret, fore, ut omnia impetrarent, que ipsius nomine à Deo peterent ? imò aliò planè pertinuissent. Quo enim minus preces fuas Patri à Christo commen-

cupinsup

mendatum iri iis sperare licuisset, eò minus sperandum fuiffet preces fuas exauditum iri. Unde modò politis Christi verbis hanc sententiam inesse patet. Illud in præfentia prætereo, me, postquam hinc in celum abiero, vos Patri meo commendaturum: Nam majus quoddam ad folatium vestrum nunc propono, Patrem ipsum, quia me amastis, suà vos iplius sponte amare: Ut nihil fit cur dubitetis. quin que ab eo in meo nomine petieritis, ea statim impetraturi sitis. Solet utique Christus, ubi de rebus duabus agit, alteram quali præterire, nonnunquam in speciem removere, (quam re tamen ipsa) non removet) ut eò magis alteram illustret, & amplificet. Id quod in his fieri constat (g), Qui cre- (e) Job. 12.4. dit in me, non credit in me, sed in eum, qui mist me. Quibus etiam illa ejusdem adde (b), Nolite (b) Job. 5.450 putare quia ego accusaturus sim vos apud Patrem. est qui accusat vos Moyses, in quo speratis. Si enim crederetis Moysi, crederetis utique & mibi: de me enim ille scripsit. Si autem illius literis non creditis, quomodo verbis meis credetis? Ubi non negat infideles Judzos ipfius ex dictis & accufandos, & quidem condemnandos effe (hoc enim fore alibi explicate (i) affirmat) sed, quod Judzi (i) Joh 12.48. nunquam futurum existimabant, eos ex ipsis Mosis scriptis plane condemnatum iri docet. Que eadem est verborum modò positorum ratio. Quippe in quibus non negat Christus se Patri suo Apostolos commendaturum esse, sed tantam erga eos esse monet Patris sui benevolentiam, ut que ab eo ipsius nomine precarentur, ea facile consecuturi essent. Quod idem fere Zegeri, Grotii, & Menochii, inque aliis multis, Jacobi Capelli hoc de loco judicium est.

Выь

XH.

Branks (V)

XII, Hactenus perfecuti fumus Sacrificii Christi fingulas ante propolitas partes. Quarum prima fuit oblatio illa, qua se pro victima piaculari morti de-didit. Altera autem mors ipsa. Tertia denique oblatio ifta, qua fe, ut victimam piacularem pro peccatis nostris antè cesam, in sacrario cœlesti Deo obtulit. Quas partes etsi nobismet ipsis rece statuisse videamur, qui tamen secus judicaverit, ut sibi libuerit, rem instituat, modò hac in re instituenda tria femper aretè tenere velit. Quorum primum eft, Sacrificium Christi, quibuscunque in rebus contineatur, circa Deum proxime verlatum esle. Quippe quod ad omnia Sacrificia ita pertinere demonftravimus, ut nihil ufquam in facris literis Sacrificium vel metaphorice dicatur, nisi quod vel natura ful proxime versatur circa Deum, ut proces, & gratiarum actiones; vel faltem ejulmodi vim habet, que gratiam apud eum conciliet; ut beneficia in egentes collata, & alia ejulmodi rectè facta; que & ipfa cum ea una de causa Sacrificia appellari soleant, quia ejusmodi vim habent, que proprie circa Deum versatur, & ad gratiam cius impetrandam spectat, sanè Sacrificia propriè dicta codem plane spectasse patet. Nihil enim ea ipsa de caufa, quia propriè versatur circa Deum, & ad gratiam ejus conciliandam pertinet, Sacrificium me-Tapborice dici potuit, nisi Sacrificia proprie dicha eodem etiam pertinuissent. Prætered cum Sacrifieium Christi in genere piaculari fuerit, alterum ilhud quoque tenendum est, its id circa Deum verfatum effe, ut ad peccatorum remissionem à Deo impetrandam pertinuerit. Quippe qua in re vichime cujusque de peccatis ullis noxifve cesa finis quemque-TIM

quemque instituere debere Domini nostri Sacrificium. ut morti ejus pænæ vicariæ fationem tribuat. Utpote quod & victime piaculatis ratio, & facra quoque litere flagitant. Quorum que duo proxime polita funt (in quibus & primum continetur magno consensu tradiderunt (prout alii (k) fatis (4) v. ntimdocuere) veteres omnes Christiani, firmaque & nia Veterum ad constanti fide amplexa est Ecclesia Catholica.

finem libri uem Grotius de aticfactione Christi feripset.

XIII. De regno autem Christo, ut Metry, dato (cui Crellius cum Sacerdotio ejus, prout hoc a nobis instituitur, nullam esse posse conjunctionem nullam societatem putat) nos quidem ita judicamus. Posse Christum, quæ vult, omnia; Nihil autem velle, auod non fit idem Dee gratum. Que talia funt ca velle omnia. Deo autem pergratum effe, (utpote duod ad honorem illum, quem fibi propritim effe voluit, illustrandum & amplificandum pertinet) ut lefus Christus, quem iple tain Marita hominum and fe quam foum and homines conflicuit (1) (1) There es non folunimodo populum fuum vera docear, legi-tam sempiternam resuscitet, sed & sibi, ut Patronus. commendet. Neque enim Deum Majestatis suz solio ceffife (m), neque lefu Christo, ut Mesity, ita (m) v. Hib. 1.2. regnum tradidisse, ut illud sibi abrogaverit, aut se- \$416.012. metipsum Christo subjecerit (n). Id si ita esset, nul- (n)160116.29. las nifi Christout Meory rice adhiberi polle preces. perperámque contra ab Apostolis, & Ecclesia Catholica factum effe. Christum quidem factum effe omnium Judicem, omnia nunc administrare, verum ad Dei voluntatem. Fieri non posse, ut in quo vivimus, movemur, & sumus, qui omnia implet, Bbb 2

A SHEET HERE

AND INDE

(a) Phil 2.9

2012/201

& intuctur; corum, que ad nos pertinent, nihil cogitet, nihil velit, nihil ad se pertinere putet; ita Tefu Christo omnia administranda dederit, ut nihil ipfe de rebus nostris apud se statuat, sed omnia susque deque habeat. Esse itaque erga nos homines (ut & adversus alia omnia) aliquam Dei voluntatem. Christumque, ut Pontificem nostrum, id agere, id in primis velle, ut benevola & propitia fit Dei erga nos THE POR voluntas; eamque ob causam nos, ac nostra commendare Deo. Hac cerni in re Patrocinium illud. quod Christi intercessio dicitur. Ac denique his ex rebus intelligi regni & Sacerdotii Christi facilem esse Societatem, nec alterutrum alterum labefacere.

Id unum, quod moneamus, restat, his omnibus, que & hic, & alibi de regno Christi passim diximus. non regnum illud naturale, quod ad æternum λόγο pertinet, sed alterum illud designari, quod quidem Christo, ut Mesiry, propter summam ejus omnibus in rebus, przertim in voluntaria morte Deo przstitam obedientiam, & datum (o) docent facra lite-())1cm,15.24 rz, & Deo tandem reddendum esse (p). Contem The able to be an interest interested their

moragana Che no Chesta i Ser de la fire alter ma fantares. FINIS.

ingles a relationable representation of the mediane. was to 21, they ren train in branchy isel as victories mercent, & Junes, and beams imple.

Carrie and the state of the Action of the state of the st

START OF STATE OF STA establish of the production of the product of the product

5 11 11 11

\$

XAUNT

INDEX

Rerum Præcipuarum,

Ouz his in the sale full sup.

LIBRIS CONTINENTUR:

Caro vicemania pro deci-

Aronis confecratio.p.52.

& Seqq.

Adeps, renes, & jecoris particula quare in arâ adolebantur,

Adipum duo genera, quorum alterum in arâ adolendum erat, altero vesci licuit, 188

Adjurandi, seu obtestandi formulæ apud Hebræos usitatæ,

Christi

Ain agratages court,
Ara evitor sou A identaria a-

Agni aut deireis ad Sacrificia

Adyta Tentorii facri, & Templi Ierosolymitani duo ; exterius & interius, p.20,21

Adytum interius coeli supremi, exterius mundi aspecrabilis simulachrum, 21 Agitatio sacrorum quid sit, & quid significet, 2162,05 A quibus peracta, & quomodo, 2100 00 284,185

Agni

'Agni' aut arietis ad Sacrificia pro nexă femper adhibendi, P.145.59 Anima Martyrum quare fub ara confpicienda objiciun-181.5.6 tur. Antidagrees 82 Aures quid fint, 336,337. 5.4. & 340. 5.6 Autitypo id reverà inest, quod Typo specie tenus adumbratur, 204,205.5.2.& 296.0.7 Amodomous quid passim valeat in facris literis, 344, 3456346 Aque lustrales apud Hebraos 76,41 quæ. Puros polluint, impuros lu-16. strant, Ara aurata ubi polita, Ara major seu victimaria ubi polita, ibid. & 81, 160. Aremenfe Dei, 88 Are vicem prestabat mensa 88,89.5.7 Area facra ubi pofita, Atrium Pentorii facri, Atria Templi, 2319:3,8224.9.5 Aves ad facrificia adhibita quare a Sacerdote cadenda, -out 28 , sidered 200 148.4.2 Quomodo facrificanda, 182 ingh

B

Baptismus quidam apud omnes fere gentes initiandi ritus, P.52

C

Alcei facrificantibus exuendi, Caput opertum verecundiz, apertum audaciz apud populos orientales fignum, 56 Caro victimarum ex fœtu masculo primo matris parun edito factarum Sacerdo-122.0.6 tibus data Caro victimarum pro decimis czfarum offerentibus da-Caro victimarum qua ubi, quibusque personiscomeden 195,196,197.9.4,5 Caro victimarum quo temporis fratio comedenda, 1986 Jegg. 5.7,8,9. 8c quare, 199 8 Recruit in ark adolendum Care wichinarum ultra tempus statutum affervata quare combunenda zoos 8 Cauda ovinm quartin artist-148. 0.8 odebantur, Christi

Christi facrificium circa Deum verfatur, p.247.5.8. 6 Christo tribuendum quicanid Typis ejus adumbrabatur, 252.5.5 Christus Auren, xafapoin, At-חלעומים או חוף לפון מו מוחלעו אין dictus, 268.5.2 Christus Sacerdes est ad rationem Melchisedeci, 288. 6.2. non Aarons, 289 Christus quibus rebus ad Sacerdotium confecratus, 292, Christus Sacerdos est propriè dictus, 294,8 Segg. Christus quomodo nos Deo commendat, five pro nobis intercedit, 302,303.6.9 Christi Sacerdotium & regnum fe invicem non tollunt, ibid. 6 371,372.5.13 Christi facrificium ad genus piaculare pertinet, Spiritus Sancti auxilia impetrat, ibid. Christi facrificium tribus rebus continetur, 307, 308, 309 Christus se ut victimam piacularem mactandum obtulit, 307,308.5.2

Christi preces, quibus se ad mortem confecravit, p.308 Christus se in colo obtulit victimam piacularem pro peccatis nostris antè cælam, 308,309,352,353 Christus in sacrificio suo triplicem rationem habuit. Offerentis, Victime, & Pontificis. 709, 310. 5.4 Christus morte sua voluntaria multa præstitit, quæ involuntarià præstare non potuiflet, 311,312. 5.1 Christi ad mortem obedientia Martyrii rationem habuit, & Evangelio fidem fecit, 312,313,314.5.2 Christi ad mortem obedientis exempli rationem habuit. Christi ad mortem obedientia Apostolis & Discipulis ejus Spiritus Sancti auxilia impetravit, 315, 316, 317 Christi mortis triplex vis & ratio. Christi mors poenz vicariz rationem habuir, 219.8 [egg. Christum pro nobis puniri alind est ac Nos puniri in

Christi

Christo.

Christi mors quomodo Deo fatisfecit pro peccatis noftris , 344 , 345. S. 10. 6 Christi, ut yietimæ piacularis, mors cum Dei gratia & juftitia confiftit, Christus nos, ac nostra, inprimis preces nostras Deo commendat. 252, 6 legg. Christis in cœlo Patroni nostri munus obit, 360, & legg. Christus in cœlo vitam degens quare peccata expiare dictus est, 367, 368, 6.10 Cœlum supremum adyto intimo adumbratum, 21. 5.2. 40.5.8 Cœtus universus nulla nisi imperata facrificia fecit, nulla votiva aut voluntaria, 153 Cœtus universus nullis nisi statis precibus usus est. Conclavia Sanctuarii Hierofolymitani, 24,25,26.0.5 Conclavia illa afflatu Divino delignata, 37.0.6 Coronati olim facrificabant, 57

of Minor Sold on the

Mad).

Cultus facri ratio omnibus facrificiis inerat, 107. 0. 2. 226,227.0.9,10. 233 Sed alia aliis atque aliis facrificiis, 107. 0.2. 109. Cultus Dei naturalis & cultus facrificalis iifdem in rebus verlantur, 108. 0. 3 Cultus omnis Sacer five naturalis five institutus ad Dei gratiam vel impetrandam vel commemorandam pertinet, 108. 0.3 Cultui externo in facrificiis adjungendus erat cultus internus, 233,234

D

DAmna proximo illata quomodo Lege Molaica præstanda, 138. 2.3 Decimæ ex grege & armento apud Judæos Deo sacræ, & quare, 122, 123. 2.7 Decimandi pecudes qui apud Judæos modus suit, 123 Deus quare ambulasse in mediis Hebræorum castris dictus, 30.2.1

· of day

dicatum,

s aucoclab! NTUS yares vara & was 365, 366. 0.8 quid, Episcopius an recte legem explicet, Lev. 6. 2, 3, &c. latam, 138,139,140. 0.4 An alias duas, Exod. 20.7. Num. 15. 30. latas rectè explicet, 140,141. 0.5,6 Eucharistica Sacrificia quorfum facta, 119,120.0.5 Eucharistica ad facrificia aliquo modo referri possunt facrificia ea falutaria, que festiva & letifica dicta funt. Item aries Nazirzi, & facrum fœtu primogenito factum, & quod decimando obveniebat, 120, 121. 0.6 122,123. 0.7 Eucharistica facra quare breviori temporis spatio, quam votiva & voluntaria, comedenda, 200. 0.9 Eucharifticis victimis panis omne genus additum, & quare, ibid. Expiatio facrificalis pœna vicariâ facta, 332, & fegg. 18081, 148, 5 legg. 2.12

Ermenti nihil in ara adolendum, 88. quare, 91,92 Ferta Iudzorum ex farina triticea aut hordeacea facta, 84 Ferta libaminum dicta qua,ib. quibus victimis addita, 87. 0.4. quanta, Ferta libaminum in ara integra adolebantur. Vinum iis additum are crepidini affufum, Ferta totius Cœtus nullo vini libamine aucta que, & quot, Ferta fingulorum hominum nullo vini libamine aucta quot, & que, 89,90,91 Ferta fontium & zelotypiæ dicta nullo thure aut oleo rum inverecundi, 15. 2.3. re centebeneur.

aucta, & quare, 90 Flamines Gentium profana-

Holocapila Deo apud -sra-lum lerofolymora

Hebrain Lenit,

Korban

6

GRatiz Deo actz per facrificia Eucharistica, p. 120.0.5

ent ludnors peroubil and

Tircus de Idololatria cædi I dictus que peccata expiabat, 148,6 fegg. 0.1.2 Holocausta genus antiquissimum facrificiorum, 106. Holocausta & ad impetrandam & ad commemorandam Dei gratiam facta, & quare, 108. 0.3. 110.0.5 Holocaultum quare 770 di-109.0.5 ctum, Molocausta facere quinam justi, 110.06 Holocausta apparitionis quare 111.0.6 fic dicta. Holocausta votiva, & voluntaibid. Holocausta que peccata expia-111. 0.7 re censebantur, Holocausta Dee apud Templum lerofolymitanum faeere tam extraneis, quam Hebrais lieuit,

Aliter de aliis facrificiis judicatum, ibid.
Holocausta Diis extraneis facta, 113.0.9
Holocausta quotidiana quorfum facta, 155.0.5-239

phone, Least, a contact

Dololatra Sacerdorio exuti, Idololatra quinam apud Judaos habiti. 226. 0.9 Ierofolyme eadem, que castrorum populi ratio, 34 5 malog rer Therecor quid fit, Immurim que Judeis dicta, Impuritatis apud Judzos fontes undecim. Impuritates corporis quadam quare piaculis expurganda, 128,129. 0.4 Impuri quomodo lustrandi, 1 ? 1 Intercessio Christi circa Deum versatur, 359,5 Jegg. Jusjurandum Hebrais quadruplex, fuvencus de re ignorarà cefus que peccata expiabat, 148, & fegg. 0:1,2

Kerban

K

Corban in facris literis
dicitur quod Der, pro arà offerebatur, p.81
Korbanoth qua dicuntur, non
omnia in arà adolebantur,
82. 0:1
Korbanoth que propriè dicta
facrificia erant, 82. 0.2

I

Epra quorum peccatorum Q, poena, 130.0.6 Leprofus quare facrum piaculare facere juffus, ibid. Levitarum confecratio, 76,77 Levitæ corpora fua novacula radere juffi, ıbıd. Levitæ populi manibus fibi impositis confecrantur, 77 Levite Deo ab Aarone offe-- Prontor assessor a Charleted. Levite facrificiis lustrantur, Christ in crio circa ibid. Levitæ à Deo Sacerdotibus -Tidantur, Ci Illino ibid. Levitarum munera , 77, 78 Levitz qua ztate ad munera

fus obeunds vocabantur, 78, 79-53 Lex lata Lev. 1. 7. quomodo intelligenda, 190,191 Ligna vermibus corrupta ab ara rejecta. Loea ad facrificandum licita, & illicita. 19,20. 5.1 Locum facrat infignis aliqua Dei præsentia, 30, 31. S.2. Locorum varii fancfitatis gradus apud Iudæos. Lugentibus Sacerdotibus facrificare interdictum. Lustratione egere quinam dichi

Actatio victima que legitima cenfebatur,

174
Mactationis locus, 175
Manus ante facra lavare mos
antiquus, 73
Manuum impolitio quibus ingulorum hominum victimis
adhibita, 163, 164
Manuum impolitio quibus victimis totius cettis adhibita,

Manuum impolitio quorsum pertinebat, 166
Manuum impolitio precandi & imprecandi ritus erat, ibid.

Ccc 2 Mel-

Visuality ampaired presenting

imprecenditums erat, chia.

John Wolf

ICL

N

Nethinei qui, & que eorum munera, 80.6.4
Nomina Tribuum quare Humeralibus Et Ephodo inferipta, 55.6.3

0

Blatio quid sit Judæis, 81 Oblatio victime quid fit, 161 Oblatio duplex in facrificiis. Altera ad offerentes, Altera adSacerdotes pertinens, Oblatio Christi in terra, 307, ₹08, 6. 3. Oblatio Christi in coelo, 353 Oblatio Christi in cœlo perperam à Socinianis explica-354. 5. 3 Oblatio Christi in cocio circa Deum versatur, 354 & fegg. Oblatio Christi in cœlo reipfa non differt ab intercessione ejus. Brigman be state and

Offerre

Offerre Deo est idem nonnun-Quod ad genus pertinuit, quam quod Deo porrigere, Peccare elata mann quid fit, P.225. 6.7 Offerentibus que ex victimis 141,142. 6.6 Peccata quadam cogitatò adfuis partes date, 196. 6. 5 missa sacrificiis expiari po-Offerentibus ex victimis fuis terant, piacularibus partes nulla datæ, 197, 198. 6.6. & qua-Peccata, quibus exitium denunciatum fuit, 127, 128. Oleum quibus fertis additum. A CLA TRANSPER SERIOR SER Peccata fontibus ignorata qui-91.6.9 bus facrificiis expiabantur, Omer primitiarum, 87. 6.6 Ante primitias illas Deo 146. 6.9. 155,156. 6.5 oblatas far recens nemini Peccata hominum συμβολικώς gustare liquit, ibid. ad pecudes translata, 255. makers of man Progress comes Pelles quomodo victimis detractæ 182, 182 Anes duo Deo Pentecoste Phylacteria ubi posita, 56. oblati 87,88. 6.7 Panes facierum qui, quot, qua-Piaculare facrificium. Vide Sare ita dicti, & fertis annucrificium. merati. Pœna Vicaria quid sit, 248. Maesinal qui fit, 360. & Pœna Vicaria quò pertineat, legg. Paschale sacrificium quibus im-Pænæ Vicariæ duo genera, 249. peratum. 146. 6: 10

Unde nomen habet, 1bid.
Quibus ex amimantibus lectum, 1bid.
Quo tempore faciendum,
1bid.
Sacrificium erat proprie dictum, 147. \$\infty\$ 11

Idem Gentibus profanis vi- | Przefecti Templi quot, & qui. fum, 278.5 legg. Pœna victimis piacularibus averruncata fontium ipforum mors fuit, 257,258,259 Poena vicaria & poena iontis cujusque propria quarenus conveniunt, 259, 260. 6. 12 Quatenus differunt, 260, & legg. stem. 350 Pœna vicaria cum culpæ remissione consistit, 262. 6.14 Prenitentia cum facrificiis con-168. 6.9 jungenda, Pontificis Hebræorum dignitas, & officia, 48, 49. 5.5 Pontificis consecratio, 52, 5 legg. Pontificis vestes, 53. 6. 2, 3 Pontifex quare dictus Sacerdos unctus. Pontifex Judzorum populi preces Deo symbolice offere-Pontifex Judgeorum fuffitum facrum Deo adolens Chrifrum adumbrabat preces nofiras Deo in cœlo nunc commendantem, Pontificatus virtutis merito, Sacerdotium jure hareditario ad Sacerdotes pervenit, 61.0.7

27.5.6 Precatio in facrario exteriori die expiationis habita. Preces & Sacrificia quaterus different & convenient 108. Precantes quò faciem & oculos dirigebant, 1104 Preces juxta victimas mox czdendas cum manuum impolitione adhibenda, 166. 167, 168 Precum earum formula, 168, Preces semper cum facrificiis adhibendæ, 166,167 Preces variæ variis facrificiis adhibita. 167,168 Preces facra inter facrificandum habitæ, 228. 0. 11 Preces facræ quare vituli labiorum dictz. 228, 229 Quare facrificia dicta, 220. Preces facrificales Gentium profanarum, Preces nostræ Deo à Christo commendatæ, 353 . 354 , Primitiæ frugum fructuumque acoporal quodammodo dici pollunt,

Unde petita, ibid. Quibus ex rebus lecta, 93. 3.10 Qua pompa fanctuario illatæ. ibid. Primogeniti an primi facrorum Ministri, 42, 6 fegg. Primogeniti hominum quare redimendi, Primogeniti mares pecudum ad facrificia puraram quare facrificandi, ibid. Primogeniti afinorum quare redimendi. ibid. Prosecandi victimas qui ritus 183,8 fegg. crat. Profecta holocaustorum que, ubi, quoties, & quare lavanda. 186 Profecta holocaustorum totius cœtus qua pompa ad aram offerebantur, 188. \$.12 Quomodo in ara disposita. 189.0.13 Puerperæ quare facrificia piacularia facere juffæ, 131, nfunc menteria mattore

veterant Criticipos de la la in to make in the order who he

Cite volutori dell'est dell'

in transministration

LOSSING MERCATO OFFICE

0.0.0

make me Lounge p demili de indicated and seed the

Madrupedis omnis facrificio puri fanguis aræ aspergendus erat, & ablegmina in ea adolenda à Judais deserta peragrantibus, 116. S. 1. 6 160. S.3

mindens, mini**R**io itedda

Eges quinam apud Tudæos uncti 61,62. 5.7 Remissio peccatorum duplex. Perfectior, & minus perfe-342. 5.9 cta. Minus perfecta multiplex. 342,343,344 Ritus quidam extranei Sacerdotibus Hebræorum interdichiamo and a m 68,72,75 Sale respergenda, ibid. Ritus Sacrificales in holocaustis obeundi. Ritus facrificales aliis quibufdam victimis adhibiti, 158 Ritus sacrificales quinam ab offerentibus, quinam à Sacerdotibus obeundi, & quinam ab aliis rite obiri pote-158,159, 0.2 rant, RiRituum quorundam facrificalium fignificatio, 224, 225. \$.7.233 Ritus externi in cultu facro eodem, quo cultus internus, fpectant, 225. 2.8

5.2. S

Abbati orium in fanctuario 183. 5.7 nullum. Sacerdotes Hebrzorum quz fibi propria munera habuere, quæ cum aliis communia, 10 100 100 100 47, \$. 4 Sacerdotum apud Hebraos duo gradus, octo dignitatis loci, 48,50,51.5.5 Sacerdotum, Levitarum, & virorum stationariorum clas-Sacerdotum Hebræorum confecratio, 52 6 fegg. Sacerdotes qua atate Sacerdotium adibant, 79, 80, Sacerdotibus ex victimis quæ partes date , 195, 196. 6. Sacerdotibus ex pecore ad victum familiarem exfo 258,459,621

Ri.

que partes date. & quare. 106.5.4 Sacerdotes quo animo pro fontibus facrificare debue-232. 6.13 rint. Sacerdotem fumme perfectum que faciunt, 290,291,292 muo minimon impe Sacerdotale munus quomodo ab Apostolico differt, Sacerdotium quid fit, 287 Sacra facerrima, & facra levia quænam dicta, 156, Sacra quare ad offium Tabernaculi oblata. 160 Sacra folida. Vide Holocaufta. Sacrificare quibus Sacerdotibus interdictum, 63, 6 lega. Sacrificium quid fit ad Hebræorum fenfum, 82. 5.2 Sacrificiorum origo quæ fuerit, ambigitur, 26 fegg. 1 010ant 111 5,34.5 Sacrificiorum originem multi veterum Christianorum humanæ rationi tribuerunt, 7,8 Sacrificiorum originem Judzoram nonnulli humanæ rationi tribuerunt,

Sacrificia nihil habuerunt quod | tum habuere Deo propter se gratum fuit, Sacrificia falutaria quare on to 11.12. 0.7 Sacrificia quare Judzis im-Sacrificia falutaria quare O'721 perata ex Veterum Chridicta. Sacrificiorum falutarium tria Rianorum fententia, 11, 6 leaa. d. 8.9 genera. Voluntarium votivum & Eucharisticum 116 Sacrificia quare ludais im-·) perata ex Judæorum non-0-2 Sacrificium voluntarium & nullorum fententia . 15. o de votivum quorfum facta Sacrificia Judais imperata ob murrouls ; autost siduibid. ut adumbrarent facrificium Sacrificium voluntarium & votivum quomodo different. Christi, 17.0.10. 6 209. 6 shid. 6 117.0.3 legg. Sacrificia ad confecrandos Sa-Sacrificia quando voveri folita, cerdotes que quo ordi-Sacrificia voriva 8c voluntaria ne facta, & quare, 58, 59 à populis profanis facta, 120 Sacrificia iis ex rebus lecta Sacrificium fœtu primogeniquæ in victu humano erant. to factum. Vide Primoge-1 - Territor Corb 21101 84.0.2 nitum. Sacrificia qualia ex inanimis à Gentibus profanis facta, Sacrificium ex pecore decimato factum. Vide Deci-06.0.12 Sacrificia falutaria ante latam . ma. Legem Molaicam facta, 107 Sacrificia piacularia alia de menomicale sirend. I peccato, alia de nova fa-Sacrificia omnia vel ad impetrandam vel ad comme- | Ea quomodo differebant, morandam Dei gratiam fa- 143,144,145. 0.8,9 Ata da 100 at 108, 109 Sacrificium pideulare propec-Sacrificia falutaria unde or- cato duplex. Definitum, Dd d

San-

Sacrificionum piaculare defini-ilucum manibus ede pentatis ilucum, 125,726,127. . Idem Judzis vilum, 235.5 Sacrificium niaculare indefinitum quibus de peccatis & impuritaribus factum: 120 & legg. Sacrificium piaculare pro noxa Michigan de noxa - dubia factum; alterum de Theresum lessons aconum accificing a placularoup pro enera dubia quibus nimpebidingly five valentied Oud lege, 136.0.3 certa quibus imperitumes 27 Seggli Terofolymitani & Supplication plantilate fine lam-constitution of the second many second Secrificia piacularia voto aut o.6. Safa omnia facesses Sont Sperificium piaculare oniomihis pleben quare grati Deo odoris, elle dichum, 220, Serificiorum piacularium vis Sanguinis aspersio quibus in saeires Deum Verfatur , 231, : crificiis Pontifici imperata. offerition februaria buds of states

mand and ward on the mandeng. Et Gentibus profanis, 241,6 epplenarus numeria verlection Et veteribus Christianis rinementali iBilato, 247 67 Secrificia metaphorice dici que foleant 18 quare, 225, 226.0.12 1 c 216. 6 4 6 34 Sacrificia precum vim habuere 108, 2,2 Secrificama Wide Wictima Sal omnibus fertis addendus, Sanctitatis dud generalita cris literis Deo tributa. 1. Sanctitatis duo genera anis ombufdam rebus tributa. 1 618 DLX 1 1110 C X 2.0.2 San Quarif quanta apud He-Grans reverentia 347-28 Sanguis victimarum ubi . & quomodo afpergendus, 176, & fegg.

Sane

Sanguinis afperio rituum om- | Suffitus facer duibus ex rebus mum facrification facerri-181. 0.6 mus. Sanguinis aspersione vita victime Deo ritu facrificali reddita. 254,323,324 Septenarius numerus perfectioni facer. 180.0.5 Spiritus Sancti incrementa Christi precibus & obedientia Apostolis impetrata, 315,316. 04.6 343 Spiritus Sanctus quare wall dictus. Spiritus quaroolofy de Se must dictus. of continues. 0.9 Statio quid fit Hebrais, 27. Quare ita dicta, 74 Stationarii viri qui, & quare constituti, 27. 0.6 Strues quotuplex in ara majori Sufficio quotidiana quomodo

Templo facta,

Suffitio annua quomodo facta.

Suffitio facta Be populi preces

smaguare fimal adhibite, ibid.

CHEST

Day.

94

& 357

madus which any source Sufficus facer progum populi fymbolum, 25 mutogg 7 common a francis

refine commercially

The wall their wine and sunpucitation tectors.

Company of seed of the Templum Ierofolymitanum querfain & 2 que condigram divi cidul in 1925.2 Templum five vas Sancharium five ind quomodo different and ap 645 5.5 Templi Ierofolymitani &c Temorii facci que petura & ratio fuit in 10 dieg. Tentorii facri adyta, altaria, 15.05 new pacetary von 20.21 vala omnia facto unguento Tenupha & Tenuma an Vide Aguatio la probre C Thus quibus fertis additum, edictionum plachiarium Typus quid fit must some 201

Ddd 2

0.0.18v

85 357

Typus quomodo andrypum | momunio cinerio siningna? num facrucation | facerri-202, 207, 208 adumbrat. Typus quomodo à fimilidiffert, (119 0202,203 Typus quomodo à symbolo 202 differt. Typi est rem futuram ad-203,204 umbrare. Typi semper minor est visquam antitypi, 204, 205 Typi fines alii effe possunt, acque is, qui typi proprius eft 000 5 208,209 \$:4 Typi Christi , ut victime , -mommes crant fudeorum wiching 399 319, 311, 5.5 Typi pracipui Christi, victime, es victime e-raor, quarum corpora ex-tra caltre cremabantur, 211,212,0.6 minted Caltra Es in eis precipue ce, ome quarum languis in adytum intimum illatus erat, Typi Christi, ut Victime, mele à Socino intellecti 213,214 0.7 Lypus quid lit, 201

Remod Deo rim facrificall TAcca rufa extra populi eaftra comburenda, p.6.081 142.6.3 Vacce rufe cineres quorfum - pertinebant our inimibid. Vacca rufa facris totius cortus acconfenda . . 15 Vacca de homicidio cafa fa-

Summinist afpendance vice vi-

cris totius cortus annumeranda. Vacca es quorfum cafa fuit,

334325 Vestes Sacerdotum gregariorum, Victima Judaorum quibus ex 7 7 58.0.4ter in same's. generibusanimantium lecta,

Quare iis ex generibus le-97. 5 legg. cla, Victimarum apud Judgos vi-101.5.2 tia, Victimarum apud profanas Gentes vitia, Victimarum ætas apud Judæos spectata, 103. 9. 4. 104. quare finul adhibisary reid

Victi-

Dddz

Typus.

	Victimarum partes in art ad-
tes profanas spectatas 104,	Victima extra caltra combu-
Victimarum apud Judeos ex-	rende que, diamodo o 1192
ploratio, 101. 0.2 Victimarum apud Gentes pro-	Offerentium peccatis ounco-
fanas exploratio, 162.\$.3 Victimarum fexus quibufdam	lutæ, 192,193, 249,250,
in facrificiis ratio habita,	rdem Judzis vifum, 271,
Victimarum genera omnia Lege Mosasca designata,	Cremantes polluebant, 192,
Victimarum salutarium varia	Victimarum piacularium cor- pora apud profanas Gen-
genera, ibid. Victimarum falutarium partes	tes pro impuris habita,195,
aliæ aræ, aliæ Sacerdotibus, aliæ offerentibus datæ, 114,	Victimarum delectus que cau-
Victime totius coetus quare	fa fuit, 213,224. 2.6. Victimæ quorsum factæ, 235, 236,239,241,6 segg.
fic dictæ, 148. §.1 Victimæ totius cœtûs aliæ	Victima falutares quorfum fa-
pro re nata, aliæ statis tem- poribus immolatæ, ibid.	Victima piaculares quorfum
Victimæ totius cœtûs pro	facta, 238 Victimis piacularibus pœna
re nata immolatæ quæ, ibid.	vicaria irrogata, 249, &
Quibus de peccatis immo- latæ, 148,65 seqq.	Ita Christianis veteribus vi-
Victimæ totius cœtus statis	fum, 264, & Jegg. Et Judæis, 269. & Jegg. Et profanis populis, 278, &
temporibus immolatæ quæ,	
Quorsum immolatæ,155.5.5	Victima Judaonum piaculares

Vinum interdictum Sacerde-tibus vices fuas in fanctusrio obeuntibus, & quare, 70,71,72

Viscera, & visceratio quid, 113.0.9

Vitia corporis quænam in Sacerdote, 66, 67 Anguentum facrum quibus ad- Tal inum mori quid , 348 sonderston common of the population

A description of the second

hibitum, & quam fignificationem habuit, 57. 0.3 Uxores Sacerdotum quales effe debebant, 65,66

To & we appends mori quid, 345,346,347. 0.11

The state of the s

Village received that

one mild industries on .

Adam side as a 2 a Outly do protein intere-

1.5.251.1.751.21

local description and

the state of the state of the state of comportors incidence one,

Quorium immolars 1553

and the state of t Finis Indicis.

The state of the s

Exprofusion popular, 2, 8, 9 Victime Judeonia picolars

to Christiani, referride vi-

SECOND PROPERTY.

Bloger, 249, 6

hibitum, & quart tignificationem habut, 17 2 2 2 devers Sacerdorum quales reledebant, 65,54

fontibus furrogate, 349.9 t f Vinum interdictum Sacerdotibus vices fuas in lanctuario obeunutius, & quare, 70.71.72

Vilices & S. Visceratio quid,

1 % & 65 desper mon

Vitis corport quarism in Sacerdote, 66, 67 Unguentum factum quibus ad-

ERRATA.

Pag. 21. lim. 2. lege propitiatorium). p. 25. l. 32. 1912. p. 26. l. 20. utroque. p. 38. l. ult. fanctuarii. p. 41. l. 16. guovis. p. 48. l. 32. dele DN, & lege 1900 DN p. 19. l. 19. l. 16. guovis. p. 48. l. 32. dele DN, & lege 1900 DN p. 19. l. 1

Interpunctionis vitia Lector ipse suo ex judicio corriget.

Finis Indicis.